

Budapest,
2000. november 14.,
kedd

111. szám

Ára: 660,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2000: CXIII. tv.	
190/2000. (XI. 14.) Korm. r.	
90/2000. (XI. 14.) FVM r.	
40/2000. (XI. 14.) GM r.	
14/2000. (XI. 14.) KöViM r.	
166/2000. (XI. 14.) KE h.	
1090/2000. (XI. 14.) Korm. h.	
10/2000. (MK 111.) MNB hird.	
Az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról	6893
A határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezésének kormányzati feladatairól	6974
A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 78/1997. (XI. 4.) FM rendelet módosításáról	6977
Egyes fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről	6978
A Magyar Köztársaság légterében és repülőterein történő repülések végrehajtásának szabályairól	6983
Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	6984
Az Oktatási Minisztérium felügyelete alá tartozó közalapítványok alapító okiratainak egységes módosításáról	6984
Az 5000 forintos címletű bankjegyek bevonásáról szóló 2/1999. (MK 23.) MNB hirdetmény módosításáról	6985

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2000. évi CXIII. törvény

az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról*

ELSO RÉSZ

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-ának 23., 24., 28., 52. és 60. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő 65—70. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„23. Nyugdíj: a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény, továbbá a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény alapján folyósított nyugellátás — ideértve a korkedvezményes és a korengedményes nyugdíjat, az előnyugdíjat és az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíj-kiegészítések megszüntetéséről szóló törvény 2. § (2)—(3) bekezdésének alapján folyósított pótlékot is, valamint a Magyar Köztársaság Művészeti Alapjának megszüntetéséről és a Magyar Alkotóművészeti Alapítvány létesítéséről szóló kormányrendelet 1. § (2)—(5) bekezdésében meghatározott nyugellátásokat és az egyházi nyugdíjalapból kifizetett nyugdíjat —, a mezőgazdasági szövetkezeti tagok öregségi és munkaképtelenségi járadéka, a mezőgazdasági szövetkezeti tag özvegyének özvegyi járadéka, a szakszövetkezeti tag részére járó növelt összegű öregségi járadék, a munkaképtelenségi járadék, a megváltozott munkaképességű dolgozók rendszeres szociális, átmeneti és egészségkárosodási járadéka, a nyugdíjas magánszemély tagsági pótléka, a nyugdíjas bányász részére a nyugdíjas bányászok szénjárandóságának pénzbeli megváltásáról szóló kormányrendelet alapján folyósított, pénzben megváltott szénjárandóság, továbbá a volt munkáltató által folyósított, pénzben megváltott szénjárandóság az említett kormányrendeletben felsorolt magánszemélynek, illetőleg hozzátartozójának az ott meghatározott mértékig, tekintet nélkül arra, hogy a volt munkáltató felszámolás alatt áll-

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. november 7-i ülésnapján fogadta el.

vagy nem, és folytatja-e vagy megszüntette termelő tevékenységét. Nyugdíjnak minősül a külföldről származó, nyugdíj címén folyósított jövedelem, továbbá a nemzeti helytállásért folyósított pótlék, a politikai üldözésre tekintettel a nyugdíjfolyósító szervezet által törvény vagy kormányrendelet alapján folyósított ellátás, valamint a sportról szóló törvény alapján folyósított olimpiai járadék és a Kiváló és Érdemes Művészi járadékról szóló törvény alapján folyósított Kiváló, illetve Érdemes Művészi járadék, ideértve az e kitüntetési cím jogosultjának özvegye részére ezzel összefüggésben folyósított járadékot is.

24. *Ösztöndíj*: az a tanulói (hallgatói) juttatás, amelyet jogszabály alapján a közoktatási, a szakképzési, a felsőoktatási intézmény vagy helyi önkormányzat nyújt a közoktatási, a szakképzési vagy a felsőoktatási intézmény tanulója részére, ideértve a felsőoktatási intézmény hallgatójának jogszabály alapján a szakmai gyakorlat idejére adott költségtérítést, továbbá a jogszabályban meghatározott feltételek szerint juttatott tankönyv- és jegyzettámogatást, valamint lakhatási támogatást is, a szakképző iskolai tanulóknak a jogszabályban meghatározott tanulószervezés alapján nyújtott kötelező pénzbeli juttatást is, valamint a szakképző iskolával tanulószervezés nélkül létesített tanulói jogviszony esetén a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára nyújtott díjazás kötelező összegét is, illetve az a sportolói juttatás, amit a Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány nyújt a sportról szóló törvény alapján.”

„28. *Lakást szerző hozzátartozó*:

a) a házastárs, a volt házastárs, az egyenesági rokon (ideértve az örökbe fogadott gyermeket, az örökbefogadó szülőt);

b) a mostohagyermek, a nevelt gyermek, azzal, hogy azon — az a) pontban nem említett — magánszemély tartozik ide, akire tekintettel a lakáscélú kedvezményre jogosult magánszemély egybefüggően legalább 5 éven át családi pótlékot kapott, vagy arra jogosult lett volna, vagy akinek a nagykorúságáig tartó nevelésében vagy iskoláztatásának vállalásában ez a magánszemély hitelt érdemlő módon igazoltan részt vett;

c) a mostohaszülő, a nevelőszülő, azzal, hogy az a magánszemély tartozik ide, aki a lakásszerzési kedvezményre jogosult — az a) pontban nem említett — magánszemélyre tekintettel legalább 5 éven át családi pótlékot kapott, vagy arra jogosult lett volna, vagy akinek a nagykorúságáig tartó nevelésében vagy iskoláztatásának vállalásában ez a magánszemély hitelt érdemlő módon igazoltan részt vett.”

„52. *Közcélú adományra vonatkozó igazolás*: a közcélú adomány jogosultja által kiállított olyan igazolás, amely tartalmazza a kiállító és a magánszemély (ideértve az egyéni vállalkozót is) megnevezését, nevét, székhelyét, lakóhelyét, telephelyét, adóazonosító számát, a közcélú adomány összegét és a támogatott célt, továbbá közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet esetében a közhasznúsági fokozatot.”

„60. *Kedvezményezett eltartott* az, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint nevelési ellátást folyósítanak, ideértve azt is, aki a nevelési ellátásra saját jogán jogosult, a magzat (ikermagzat) a várandósság időszakában (fogantatásának 91. napjától megszületéséig) és a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély.”

„65. *Szociális gondozói díj*: az a költségtérítést nem tartalmazó bevétel, amelyet a személyes gondoskodásról szóló jogszabályi rendelkezések alapján, illetőleg azoknak megfelelően nem munkaviszony keretében folytatott tevékenységért és nem munkaviszony keretében folytatott lelki segélyszolgálatért kap a magánszemély.

66. *Alapkutatás*: olyan kísérleti és elméleti munka, amelynek elsődleges célja új ismeretek szerzése a jelenségek alapvető lényegéről és a megfigyelhető tényekről, bármiféle konkrét alkalmazási és felhasználási célkitűzés nélkül.

67. *Alkalmazott kutatás*: új ismeretek megszerzésére irányuló eredeti vizsgálat, amelyet elsődlegesen valamely konkrét gyakorlati cél érdekében végeznek.

68. *Kísérleti fejlesztés*: olyan kutatásból és a gyakorlati tapasztalatokból nyert, már létező tudásra támaszkodó rendszeres munka, amelynek célja új anyagok, termékek és szerkezetek létrehozása, új eljárások, rendszerek és szolgáltatások bevezetése vagy a már létrehozottak vagy bevezetettek lényeges javítása.

69. *Tőzsdei származtatott ügylet*: olyan tőzsdei termékre kötött szerződés, amelynek értéke valamely más tőzsdei termék (áru, részvény, kötvény, részvényindex, deviza stb.) árfolyamától függ.

70. *Tőzsdei összetett ügylet*: olyan szerződés, amelyet több tőzsdei ügylet összesített eredményére kötnek.”

2. § Az Szja tv. 4. §-ának (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a közös tulajdonban lévő ingatlan, ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem után a magánszemélyt — a tulajdonjogi korlátozásokat is figyelembe véve — tulajdoni hányada arányában terheli adókötelezettség. A tulajdonosok eltérő rendelkezése hiányában ezt a rendelkezést kell alkalmazni az előzőekben említett dolog bérbeadásából, az értékpapír elidegenítéséből származó jövedelem esetében is.

(5) Házassági vagyonszövetség fennállása alatt a felek tevékenységéből származó és — a (4) bekezdésben említeteket kivéve — ezen időszakban keletkezett minden más jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetőleg aki a jövedelem-szerzés jogcímének jogosultja.”

3. § (1) Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő n), o) és p) ponttal egészül ki:

[(1) A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„k) azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései

szerint a munkáltató a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizet, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár(ak)ba a magánszemély tag munkáltatójának havonta fizetett munkáltatói hozzájárulásából azt a részt, amely nem haladja meg havonta a tárgy hónap első napján érvényes minimálbért;”

„n) a jogszabály alapján, nyilvánosan meghirdetett pályázat útján költségvetési, önkormányzati forrásból

na) társasház részére az adott jogszabályban meghatározott felújításra, korszerűsítésre,

nb) magánszemély részére lakóépületnek az adott jogszabályban meghatározott felújítására, korszerűsítésére juttatott támogatást;

o) az eredeti jogosult magánszemélynél az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti működtetési jog átruházásáért kapott ellenértéket;

p) a kifizető által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve tevékenységében személyesen közreműködő tagja képzésének költségként elszámolt értékét, feltéve, hogy a képzés a kifizető létesítő okiratában meghatározott tevékenységéhez szükséges ismeretek megszerzését célozza, és ha a kifizető a képzésben részt vevő magánszeméllyel a Munka Törvénykönyve szerinti tanulmányi szerződést köt, illetve, ha a tanulmányok elvégzése a kifizetővel munkaviszonyban álló magánszemély vagy a kifizető tevékenységében személyesen közreműködő tagja — a kifizető tevékenységének folytatásához szükséges — szakismeretének megszerzését célozza.”

(2) Az Szja tv. 7. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés k) pontjának alkalmazásában]

„a) több munkáltató esetén munkáltatónak az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény szerint a magánszemély után fizetendő tételes egészségügyi hozzájárulásra sorrendben kötelezett munkáltató minősül, akkor is, ha egyébként a törvényben említett időszakban azt nem kell megfizetnie;”

„c) ha a munkáltató a hozzájárulást több hónapra előre egy összegben utalja át, akkor havonta fizetett munkáltatói hozzájárulásnak az a havi összeg minősül, amelyet a pénztári alapokban a munkáltató rendelkezése alapján az átutalást követően dátum szerint az egyes hónapokban tagdíjként ír jóvá a pénztár.”

4. § Az Szja tv. 10. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedelem megszerzésének időpontja — az e törvényben meghatározott kivételektől eltekintve — az a nap, amikor a magánszemély a bevételhez hozzájutott vagy az a rendelkezésére állt. A nem pénzübeli formában kapott bevételt a birtokbavétel napján, a jóváírt összeget a jóváírás napján kell a bevételhez hozzászámítani. Ha a kifizető a magánszemélyt megillető, az adóelőleggel csökkentett összeget átutalással vagy postai úton küldi el, a jövedelmet

az átutalás vagy a postára adás napjával kell megszerzettnek tekinteni, feltéve, hogy a magánszemély azt az adóbevallása benyújtásáig vagy az adóbevallást helyettesítő nyilatkozata megtételéig ténylegesen megkapta. A váltót a birtokbavétel napján szerzi meg a magánszemély.”

5. § (1) Az Szja tv. 11. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Nem kell bevallani:]

„c) az egyes külön adózó jövedelmek közül azokat, amelyeknek adókulcsa nulla százalék, az ingó vagyontárgy(ak) értékesítéséből származó jövedelmet, ha annak összege kevesebb évi 200 ezer forintnál, valamint azokat, amelyek után az adót a kifizető megállapította és levonta, de be kell vallani az utóbbiak közül — az (5) bekezdés rendelkezésének figyelembevételével — az osztalékból, az árfolyamnyereségből és az ingatlan bérbeadásából származó jövedelmet, azzal, hogy a termőföld bérbeadásából származó jövedelmet az adózás rendjéről szóló törvény vonatkozó rendelkezései szerint kell bevallani. Az osztalékelőlegről osztalékká vált részt és annak megfizetett (elszámolt) adóját az osztalékmegállapítás időpontjának alapulvételével kell bevallani.”

(2) Az Szja tv. 11. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A magánszemélynek adóbevallást kell adnia, ha

a) befektetési adóhitel-állománya van, vagy adóhitel visszafizetésére,

b) a lakáscélú kedvezmény, illetőleg a biztosítások kedvezménye miatt a levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére kötelezett, akkor is, ha egyébként nem kellene adóbevallást adnia.”

6. § Az Szja tv. 12. §-ának (2) bekezdése a következő f)—g) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásával lehet eljárni — figyelemmel a (3) bekezdésben foglaltakra — akkor, ha]

„f) a magánszemélynek más kifizető(k)től az adóévben összesen 10 ezer forintot meg nem haladó osztalékjövedelme származik — feltéve, hogy abból az adó levonása megtörtént —, és az e bekezdésben foglalt feltételek egyébként fennállnak, azzal, hogy a más kifizető(k)től származó osztalékjövedelmet a munkáltatói elszámolásban nem kell feltüntetni;

g) az e bekezdésben említett feltételek egyébként fennállnak, és a magánszemély a mezőgazdasági őstermelői tevékenységével összefüggő adókötelezettségének egyszerűsített bevallási nyilatkozattal tesz eleget.”

7. § Az Szja tv. 14. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a magánszemély adótorozását a kifizető az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezése szerinti átvállalás/kezeségvállalás alapján fizeti meg, a kifizető választ-

hatja, hogy a magánszemély egyéb jövedelme helyett az átvállalt, megfizetett adó összege a 69. § szerinti természetbeni juttatásnak minősül.”

8. § Az Szja tv. 16. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Önálló tevékenységből származó bevételnek számít az a bevétel is,

a) amelynek adózására e törvény választási lehetőséget ad, és a magánszemély e fejezet rendelkezéseinek alkalmazását választja;

b) amely — ha e törvény másként nem rendelkezik — ingatlant, ingó vagyontárgyat hasznosító tevékenységből származik, ideértve a lábon álló termésnek a föld tulajdonosváltása nélkül történő értékesítéséből származó bevételt is, azzal, hogy közös tulajdont hasznosító tevékenység esetén a tulajdonosok eltérő rendelkezése hiányában azt a magánszemélyt terheli az adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetőleg a jövedelemszerzés jogcímenek jogosultja.”

9. § Az Szja tv. 19. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Abban az esetben, ha a magánszemély a támogatást a felvétel évében annak célja szerint teljes egészében még nem használta fel, akkor a fennmaradó (fel nem használt) részt az annak céljára történő felhasználás évében (éveiben) kell bevételnek tekintenie. Ha a magánszemély a folyósítást követő harmadik évben (de legkésőbb a tevékenység megszüntetésének évében) a támogatást annak célja szerint még teljes egészében nem használta fel, akkor a fennmaradó összeget ebben az évben bevételnek kell tekintenie.”

„(6) Nem számít bevételnek az a támogatás, melyet a felhasználási célra történő kiadást igazoló számla ellenében, illetőleg a cél szerinti felhasználás teljesülésének igazolása alapján utólag folyósítottak, feltéve, hogy a magánszemély a kiadást korábban [a megelőző adóév(ek)ben] költségként nem (értékcsökkenési leírásként sem) érvényesítette, illetőleg a folyósítást követően sem érvényesíti.

(7) Ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a cél szerinti felhasználás során igazolt kiadásra, e § rendelkezéseit a kiadásnak csak erre a részére kell/lehet alkalmazni.”

10. § (1) Az Szja tv. 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tevékenységét megkezdő, tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő, a tevékenysége megkezdése évének és az azt követő három évnek az elhatárolt veszteségéből az (1) bekezdésben megjelölt időtartam alatt figyelembe nem vett részt az ötödik adóévet követően is elszámolhatja.”

(2) Az Szja tv. 22. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) és az (5) bekezdés rendelkezése a mezőgazdasági őstermelői tevékenység megkezdésének évét követő

negyedik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható akkor, ha az elhatárolt veszteség keletkezése évében a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó bevétel nem éri el az elszámolt költség 50 százalékát. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az előbbieket elháríthatatlan külső ok miatt következtek be.”

(3) Az Szja tv. 22. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a mezőgazdasági őstermelő e tevékenysége mellett egyéni vállalkozói tevékenységet is folytat,

a) őstermelői bevételként kell figyelembe vennie az őstermelői tevékenység során előállított azon termékek szokásos piaci értékét, amelyeket egyéni vállalkozóként értékesít, azzal, hogy vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazása esetén ez az érték az egyéni vállalkozói tevékenység elismert költségének minősül;

b) egyéni vállalkozói tevékenységből származó bevételként kell figyelembe vennie az a) pontban említett termékek értékesítéséből származó ellenértéket is;

c) a két tevékenység folytatása érdekében felmerült költségeket elkülönítve kell nyilvántartania, ha tételes költségelszámolást, illetőleg vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmaz, azzal, hogy — ha e törvény másként nem rendelkezik — a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában kell megosztani.”

11. § Az Szja tv. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem önálló tevékenység a munkaviszonyban folytatott tevékenység, az országgyűlési, a helyi önkormányzati képviselői tevékenység, a társas vállalkozás magánszemély tagjának személyes közreműködése akkor, ha az annak ellenében kapott juttatást a társas vállalkozás költségei között számolják el, a jogszabály alapján választott tisztviselő (kivéve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége, a segítő családtag tevékenysége, továbbá nemzetközi szerződés hatályában a nem önálló munka, ennek hiányában az adott állam joga szerinti munkaviszony.”

12. § Az Szja tv. 25. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni azt a bevételt,]

„a) amelyet a munkáltatótól az alkalmazottja, a társas vállalkozástól a társas vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tagja, a munkáltató, a társas vállalkozás által üzemeltetett gépjármű vezetőjeként — az általa teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) alapulvételel — üzemanyag-megtakarítás címén kap, azzal, hogy üzemanyag-megtakarításnak minősül az az összeg, amely nem több, mint a gépjármű által futott, útnyilvántartással (menetlevéllel, fuvarlevéllel) igazolt kilométer alapján a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásá-

nak igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerinti — korrekciós tényezőkkel módosított — alapnorma, és az APEH által közzétett üzemanyagár figyelembevételével kiszámított összegnek a munkáltató által, a társas vállalkozás által számla (számlák) alapján elszámolt üzemanyag-mennyiség és az APEH által közzétett üzemanyagár figyelembevételével meghatározott összeget meghaladó része, ideértve azt az esetet is, amikor a munkáltató, a társas vállalkozás a saját kezelésében lévő töltőállomáson biztosítja az alkalmazottjának, a tagjának az üzemanyag felvételét és az üzemanyag felhasználása során megtakarítás mutatkozik az előzőek szerint meghatározott normához képest;”

13. § (1) Az Szja tv. 28. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyéb jövedelem az önálló és a nem önálló tevékenységből származó bevétel körébe nem sorolható minden olyan bevétel teljes egészében, amelynek adózására e törvény külön rendelkezést nem tartalmaz. Egyéb jövedelem különösen a nyugdíj, a magánnyugdíjpénztár által szolgáltatásként kifizetett összeg, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt támogatói adomány és minden más jóváírás — a tagnak a pénztár alapszabályában foglaltak szerint az egyéni számláján jóváírt saját befizetését, munkáltatói hozzájárulását, valamint a fedezeti alapból történő befektetések hozamát (ideértve az értékelési különbözetet is) kivéve — a jóváírásakor, a kifizető (de nem a munkáltató) által fizetett adóköteles biztosítási díj, valamint a törvény eltérő rendelkezésének hiányában a kifizető által átvállalt kötelezettség, a kifizető által elengedett tartozás, a hallgatói munkadíj, a szociális gondozói díj, továbbá az e § rendelkezéseiben felsoroltak az említett kivételekkel.”

(2) Az Szja tv. 28. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Egyéb jövedelemnek minősül

a) a vásárolt (engedményezett) követelésből származó bevételnek a követelés vásárlási (engedményezési) ellenértékét meghaladó része;

b) az önálló orvosi tevékenységről szóló törvényszerinti működtetési jog átruházásából származó bevételnek a szerzési értéket és a megfizetett illetéket meghaladó része.”

(3) Az Szja tv. 28. §-ának (7)—(10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha törvény másként nem rendelkezik, egyéb jövedelem

- a) a jog visszterhes alapítása,
- b) a jog átruházása,
- c) a jog megszüntetése,
- d) a jog gyakorlásának átengedése,
- e) a jogról való lemondás

ellenében kapott bevételnek a jog megszerzésére fordított vagyoni értéket meghaladó része, továbbá a jog gyakorlása által — a (8)—(10) bekezdés rendelkezései szerint — megszerzett vagyoni érték.

(8) Jog gyakorlása által megszerzett vagyoni érték az, amelyet a magánszemély

a) az értékpapír szokásos piaci értékénél kedvezőbb áron történő jegyzési, vételi, illetőleg eladási jogának,

b) pénz- és tőkepiaci származtatott, összetett ügylet nyereségére szóló jogosultságának

érvényesítése által szerez meg, azzal, hogy nem e § rendelkezései, hanem az értékpapírok adásvételére, a származtatott, összetett ügyletekre egyébként vonatkozó rendelkezések szerint kell eljárni, ha a jog megszerzése bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben történt. E bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni az átváltoztatható kötvényben megtestesülő jogosultság esetében is.

(9) A (8) bekezdés a) pontjának alkalmazásában

a) jegyzési, vételi jog gyakorlása esetén az értékpapírnak a jövedelemszerzés időpontjában érvényesülő szokásos piaci értékéből azt a részt kell figyelembe venni, amely a magánszemély által a jog megszerzéséért és az értékpapír megszerzéséért adott ellenértéket meghaladja (ebben az esetben a jövedelemszerzés időpontja a jog gyakorlása által megszerzett értékpapír feletti rendelkezési jog megszerzésének napja),

b) eladási jog gyakorlása esetén a bevételből az értékpapírnak a jövedelemszerzés időpontjában érvényesülő szokásos piaci értékét és a magánszemély által a jog megszerzéséért adott ellenértéket meghaladó részt kell figyelembe venni (ebben az esetben a jövedelemszerzés időpontja a bevétel megszerzésének napja); az értékpapír szokásos piaci értékének a szerzési értéket meghaladó részére az árfolyamnyereségre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(10) A (9) bekezdés a) pontjának alkalmazása szempontjából a kifizető által — előzetes eladási kötelezettségvállalás nélkül — értékpapír formájában adott vagyoni érték természetbeni juttatásnak minősül.”

14. § Az Szja tv. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0—480 000 Ft	20%
480 001—1 050 000 Ft	
96 000 Ft és a 480 000 Ft-on felüli rész	30%-a
1 050 001 Ft-tól	
267 000 Ft és az 1 050 000 Ft-on felüli rész	40%-a”

15. § Az Szja tv. 32. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Amennyiben az összevont adóalapnak részét képezi olyan jövedelem, amely külföldön (is) adóztatható, és nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik, akkor]

„a) a számított adót az összevont adóalappal elosztva, a hányadost három tizedesre kerekítve, átlagos adókulcsot kell meghatározni;”

16. § Az Szja tv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely egyenlő az adóévben megszerzett bér 10 százalékával, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 3000 forinttal, feltéve, hogy a magánszemély adóbevallásában bevallott vagy az adóbevallást helyettesítő elszámolásban elszámolt éves összes jövedelme az adótábla legmagasabb kulcsú sávjának kezdő összegét (a továbbiakban: jogosultsági határ) nem haladja meg.

(2) Ha a magánszemély (1) bekezdés szerinti éves összes jövedelme meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 200 ezer forinttal növelt összegét, akkor az adójóváírás összege egyenlő az (1) bekezdésben meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti jövedelem 18 százalékát meghaladó részével.”

17. § Az Szja tv. 34. §-a (1) bekezdésének *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A számított adót csökkenti:]

„*f*) a szociális gondozói díj, de legfeljebb évi 48 ezer forint, és/vagy”

18. § Az Szja tv. 35. §-ának (2) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az összevont adóalap adóját csökkenti az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár(ak)ba

a) az adóévben a magánszemély tag által befizetett összeg, és/vagy

b) a magánszemély tag egyéni számláján — az általa befizetett összegből jóváírt, a munkáltatójának hozzájárulásából jóváírt, valamint a fedezeti alapból történő befektetések hozamából jóváírt tételeket kivéve — minden az adóévben jóváírt összeg együttes összegének a 30 százaléka, de legfeljebb évente összesen 100 ezer forint.”

„(5) Az (1)—(4) bekezdés szerinti kedvezményeket az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint kiadott igazolás alapján lehet igénybe venni, amely tartalmazza az adóévben a magánszemély által befizetett összeget, illetőleg a magánszemély egyéni számláján jóváírt, adóköteles, de kedvezményre jogosító további tételeket. A magánszemély ezen igazolás alapján veszi figyelembe adóbevallásában az adóköteles jóváírások összegét.”

19. § Az Szja tv. 37. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett megtakarítás összegének felvétele esetén, ha annak felhasználása nem lakáscélra történik, akkor a megtakarítás után levont adót az azt levonó magánszemélynek húsz százalékkal növelt összegben kell a felvétel adóévére vonatkozó adóbevallásában bevallania és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetnie.

(3) A lakáscélú felhasználás igazolására lakás és lakótelek vásárlása esetén a szerződést és annak a földhivatalhoz

való benyújtásáról szóló igazolást, lakásépítés, lakásbővítés esetén az építési engedélyt és az adólevonás (adókedvezmény) alapjául szolgáló összeg felhasználását igazoló — az építési engedély érvényességi időtartamán belül keltezett — számlát, valamint — ha a megtakarítást hozzátartozó részére használta fel — a rokonsági fokot igazoló iratot kell a magánszemélynek bemutatnia.”

20. § Az Szja tv. 40. §-ának (2)—(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (7)—(11) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az összevont adóalap adójából a (3)—(11) bekezdés rendelkezései szerint nem kell megfizetni a családi kedvezményt, amelyet a kedvezményezett eltartott után érvényesíthet a jogosult.

(3) A családi kedvezmény az eltartottak létszámától függően kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónaponként

a) egy eltartott esetén évi 400 000 forint,

b) kettő eltartott esetén 2001. január 1-jétől évi 642 857 forint, 2002. január 1-jétől évi 685 714 forint,

c) három eltartott esetén 2001. január 1-jétől évi 1 350 000 forint, 2002. január 1-jétől évi 1 421 053 forint jövedelem adótábla szerint megállapított, a megadott jövedelem szerint számított adójóváírással és nyugdíjjáru-lék-kedvezménnyel csökkentett — *a*) és *c*) pont alatti esetekben az eltartottak számával elosztott — adójának egytizenketted része forintra kerekítve, továbbá háromnál több eltartott esetén a *c*) pont szerinti esetre megállapított érték, és minden további kedvezményezett eltartott után jogosultsági hónaponként további 300—300 ezer forint jövedelem negyven százalékának egytizenketted része. E rendelkezés alkalmazásában — függetlenül a 33. és 33/A. § rendelkezéseitől — adójóváírás: az *a*) és *b*) pontban említett esetben évi 36 ezer forint, a *c*) pontban említett esetben nulla; nyugdíjjáru-lék-kedvezmény: a megadott jövedelem 2 százaléka.

(4) E § alkalmazásában jogosultsági hónap az a hónap, amelyre tekintettel a nevelési ellátást, illetőleg a rokkantsági járadékot folyósítják, magzat esetében a várandósság időszakában azon hónap, amelyben a várandósság orvosi igazolása alapján a jogosultság legalább egy napig fennáll, kivéve azt a hónapot, amikor a megszületett gyermek után a nevelési ellátásra való jogosultság megnyílik. Az adóhatóság az ellenőrzés során kérheti a várandósság tényéről kiadott orvosi igazolást.

(5) A (3) bekezdésben megállapított összeg meghatározása szempontjából az eltartottak létszámába be kell számítani a kedvezményezett eltartottakon kívül azokat is, akiket rajtuk kívül a családok támogatásáról szóló törvény szerint a nevelési ellátás összegének megállapítása szempontjából figyelembe vesznek (a továbbiakban együtt: eltartottak).

(6) A családi kedvezmény érvényesítésére jogosult az a magánszemély, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint nevelési ellátásra jogosult, továbbá a várandós nő

és vele közös háztartásban élő házastársa. Nem jogosult azonban a családi kedvezmény érvényesítésére az a magánszemély, aki a nevelési ellátást mint vagyonkezelői joggal felruházott gyám, illetőleg mint vagyonkezelő eseti gondnok a gyermekotthonban, a javítóintézetben nevelt vagy a büntetés-végrehajtási intézetben lévő, gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló gyermekekre (személyre) tekintettel kapja, valamint a szociális intézmény vezetője, ha a nevelési ellátást az intézményben elhelyezett gyermekekre (személyre) tekintettel kapja.

(7) Ha a kedvezményezett eltartott saját maga volna jogosult a (6) bekezdés rendelkezése szerint a családi kedvezmény érvényesítésére, illetőleg, ha a kedvezményezett eltartott rokkantsági járadékban részesülő magánszemély, akkor a vele közös háztartásban élő magánszemélyek közül — döntésük szerint — egy minősül jogosultnak.

(8) A családi kedvezmény érvényesítésének feltétele az eltartottak természetes azonosító adatainak vagy adóazonosító jelének feltüntetése az adóbevallásban (a munkáltatói elszámolásban), azzal, hogy magzat (ikermagzat) esetében az előzőeket a várandósság tényéről adott nyilatkozat helyettesíti.

(9) A családi kedvezmény ugyanazon kedvezményezett eltartott után egyszeresen érvényesíthető, azonban a jogosult a vele közös háztartásban élő házastársával az adóév végén megoszthatja azt, feltéve, hogy a megosztás tényéről az adóbevallásukban (a munkáltatói elszámolásukban) nyilatkozatot adnak és egymás adóazonosító jelét feltüntetik.

(10) Ha a magzat (ikermagzat) felismerése az adóbevallás benyújtását követően történik, akkor a várandósság alapján az adóévben fennálló jogosultsági hónapokra járó családi kedvezmény — figyelemmel e § rendelkezéseire is — önellenőrzéssel érvényesíthető.

(11) A családi kedvezmény e § szerint történő érvényesítése a (7) bekezdésben nem említett jogosultak esetében független attól, hogy az adóelőleg megállapításánál mely jogosultnál történt annak figyelembevétele.”

21. § (1) Az Szja tv. 41. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közcélú adomány

a) a közhasznú szervezetekről szóló törvényben meghatározott tevékenységet (tevékenységeket) folytató közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet közhasznú tevékenységének céljára,

b) a külön törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő egyház számára, az ott meghatározott tevékenység támogatására,

c) a közérdekű kötelezettségvállalás céljára

az adóévben befizetett (átadott) pénzösszeg a (3) bekezdésben említettek kivételével.

(3) Nem minősül közcélú adománynak és nem jogosít a kedvezmény igénybevételére az olyan igazolt összeg, amellyel összefüggő jogügyletre vonatkozó dokumentum (így különösen az alapító okirat, tájékoztató, reklám), körülmény (így különösen szervezés, feltétel, kapcsolódó jog-

ügylet) valós tartalma alapján akár közvetve is megállapítható, hogy annak befizetése csak látszólagos, vagy a befizetés csak látszólagosan szolgálja a közcélú adomány fogalmába sorolt célokat, vagy az adókedvezménnyel elérhető vagyoni előny megszerzése mellett az adományozó magánszemély vagy annak közeli hozzátartozója további vagyoni előnyben részesül. Ilyen esetekben az igazolás kiállítása valótlan adatszolgáltatásnak minősül.”

(2) Az Szja tv. 41. §-a (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A közcélú adomány kedvezménye a befizetett összeg 30 százaléka, legfeljebb azonban]

„b) a közhasznú szervezet(ek), az egyház(ak), illetőleg a közérdekű kötelezettségvállalás(ok) esetében összesen 50 ezer forint.”

(3) Az Szja tv. 41. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Nem számít vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás.”

22. § Az Szja tv. 47. §-a (5) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg e bekezdés záró mondatai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(5) A munkáltató, a bér kifizetője az adóelőleg levonásánál figyelembe veszi:]

„f) a 2—5. pont rendelkezéseit is figyelembe véve, a családi kedvezményt.

1. A b) és e) pont rendelkezésében a tagdíjbefizetés igazolása a tagság elfogadásáról szóló pénztári nyilatkozattal, valamint a befizetésekről szóló bizonylat bemutatásával történik, kivéve, ha a munkáltató közreműködik a tagdíj levonásában és befizetésében.

2. A munkáltató az adóelőleg megállapításánál a családi kedvezményt annál a jogosultnál veszi figyelembe, aki írásban (együtt élő házastárs esetén vele közösen) az adóazonosító jel(ek) feltüntetésével tett nyilatkozatban kéri annak érvényesítését. A nyilatkozatban az eltartott(ak) természetes azonosító adatait vagy adóazonosító jelét is fel kell tüntetni, illetőleg magzat (ikermagzat) esetében ezeket az adatokat a várandósság tényéről adott nyilatkozat helyettesíti.

3. A 2. pont rendelkezésében említett nyilatkozat alapján akkor lehet eljárni, ha abban a nyilatkozatot adó(k) kötelezettséget vállal(nak) a nyilatkozat tartalmával összefüggő változások bejelentésére, és a házastárs munkáltatója igazolja a nyilatkozatban foglalt kérelem tudomásulvételét, vagy a házastárs nyilatkozik arról, hogy nincs munkáltatója és a családi kedvezményt ő nem érvényesíti.

4. A 2. pont rendelkezéseitől eltérően nem kell nyilatkozatot adnia annak a jogosultnak, akinek a nevelési ellátást a munkáltatója (a bér kifizetője) folyósítja, és a családi kedvezményt nem a vele együtt élő házastársa kívánja érvényesíteni az adóelőlegnél.

5. A 40. § (7) bekezdésében említett jogosult esetében a 2. és 3. pont rendelkezései szerinti nyilatkozatnak a joga-

sulttal közös háztartásban élő, adóköteles jövedelemmel rendelkező magánszemélyek nyilatkozatát is tartalmaznia kell arról, hogy a családi kedvezményt nem érvényesítik.”

23. § (1) Az Szja tv. 49. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magánszemély az adóelőleget az *a*) pont szerint fizeti meg — figyelemmel a *b*)—*c*) pont rendelkezésére is — akkor, ha az összevont adóalapba beszámító jövedelméből bármely ok miatt nem történt adóelőleg-levonás, illetőleg, ha ilyen jövedelmet nem pénzben kap.

a) Az adóelőleget negyedévenként kell megfizetni a kifizető adóelőleg-megállapítására vonatkozó szabályok (46. §) értelemszerű alkalmazásával.

b) Ha a munkáltatóra, a bér kifizetőjére vonatkozó adóelőleg-megállapítási szabályokat alkalmazó kifizető nem pénzben juttat összevont adóalapba tartozó jövedelmet a magánszemélynek, akkor a kifizetőnek erre a jövedelemre is ezen szabályokat kell alkalmaznia oly módon, hogy a nem pénzbeli jövedelem adóelőlegét a magánszemélynek az adóévben a tőle származó esedékes pénzbevétele(i) adóelőlegéhez hozzáadva, de legfeljebb az esedékes bevétel 50 százalékáig terjedően kell levonnia mindaddig, ameddig az adóévben az lehetséges.

c) Nem kell adóelőleget fizetni az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összegek után.”

(2) Az Szja tv. 49. §-a (4) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*b*) a mezőgazdasági kistermelőnek, ha nem alkalmaz általányszabályozást, illetőleg egyébként a mezőgazdasági őstermelőnek mindaddig, ameddig az év elejétől számított mezőgazdasági őstermelésből származó bevétele összességében nem haladja meg a 2 millió forintot.”

24. § Az Szja tv. 49/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyéni vállalkozó halálát követően a vállalkozói tevékenységnek az özvegye vagy az örököse által történő folytatása esetén az özvegy, az örökös minősül egyéni vállalkozónak, azzal, hogy a vállalkozói tevékenységet folyamatosnak kell tekinteni, és a vállalkozói adóalap, valamint a vállalkozói osztalékalap adójának megállapításánál a vállalkozói tevékenység folytatását megelőzően elszámolt, az elhunyt magánszemély jövedelmének számító vállalkozói kivétet is figyelembe kell venni.”

25. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-a (6) bekezdésének *a*) és *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *d*) ponttal egészül ki:

[(6) *A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételkel növelt vállalkozói bevétel — legfeljebb annak mértékéig — csökkenthető:*]

„*a*) a legalább 50 százalékban csökkent munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként, havonta az alkalmazottnak fizetett bér, de legfeljebb az érvé-

nyes minimálbér felével, a szakképző iskolai tanulóval kötött, jogszabályban meghatározott tanulószerveződés alapján, illetve az iskolával kötött megállapodás alapján folytatott gyakorlati képzés esetén személyenként havi 6000 forinttal minden megkezdett hónap után;”

„*c*) az alap kutatás, az alkalmazott kutatás és a kísérleti fejlesztés címén az adóévben költségként elszámolt összeggel, feltéve, hogy az elszámolás nem támogatásból származó bevétellel szemben történt, azzal, hogy az elszámolt összegbe nem értendő bele az alap kutatás, az alkalmazott kutatás és a kísérleti fejlesztés vásárolt értéke; e rendelkezés alkalmazásában saját előállítású félkész vagy késztermékre fordított kiadásnak az anyagköltség és a mások által végzett munka számlával igazolt összege számít;

d) az 50 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál évi 10 millió forinttal, de legfeljebb a (12) bekezdés rendelkezésében meghatározott összeggel (a továbbiakban: kisvállalkozói kedvezmény).”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elhatárolt veszteség — figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is — a következők szerint számolható el:]

„*b*) A tevékenységét megkezdő egyéni vállalkozó a tevékenysége megkezdése évének és az azt követő három évnek az elhatárolt veszteségéből az *a*) pontban megjelölt időtartam alatt figyelembe nem vett részt az ötödik adóévet követően is elszámolhatja.”

(3) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elhatárolt veszteség — figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is — a következők szerint számolható el:]

„*d*) Az *a*) és *e*) pont rendelkezése az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének évét követő negyedik adóévben és az azt követő adóévekben elhatárolt veszteségre az adóhatóság engedélye alapján alkalmazható akkor, ha az elhatárolt veszteség keletkezése évében a vállalkozói bevétel nem éri el az elszámolt költség 50 százalékát. Az adóhatóság az engedélyt akkor adja meg, ha megállapítható, hogy az előbbieket elháríthatatlan külső ok miatt következtek be.”

(4) Az Szja tv. 49/B. §-a (8) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) *Az e § rendelkezése szerint megállapított jövedelemből levonható a VIII. fejezetben említett közcélú adomány az erre vonatkozó igazolás alapján és feltételek teljesülése esetén a következők szerint:*]

„*b*) a közhasznú szervezetnek, az egyháznak, illetőleg a közérdekű kötelezettségvállalás céljára történő befizetésnél az igazolt befizetés, továbbá a tartós adományozás külön kedvezményeként az igazolt befizetés további 20 százaléka, de együttesen legfeljebb a jövedelem 20 százalékáig terjedően, illetőleg az *a*) pont szerinti esettel együttes előfordulás esetén legfeljebb a jövedelem 25 százalékáig terjedően, valamint

az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba a nem pénztártag egyéni vállalkozó támogató által befizetett összeg leg-

feljebb a jövedelem 20 százalékáig, illetőleg az *a)* és *b)* pont szerinti esettel (esetekkel) együttes előfordulás esetén legfeljebb a jövedelem 25 százalékáig terjedően.”

(5) Az Szja tv. 49/B. §-ának (9)—(13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (14)—(18) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A vállalkozói személyi jövedelemadó az (1)—(8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított jövedelem (vállalkozói adóalap) 18 százaléka, amely — legfeljebb annak összegéig — csökkenthető a 13. számú melléklet rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezményekkel, azzal, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény — ideértve a kisvállalkozói kedvezményt is — esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egy érvényesíthető.

(10) A (9) bekezdés rendelkezését az egyéni vállalkozó azzal a korlátozással alkalmazhatja, hogy a vállalkozói személyi jövedelemadónak legalább a 30 százalékát meg kell fizetnie, kivéve, ha 100 százalékos adókedvezményre vagy kisvállalkozói kedvezményre van jogosultsága.

(11) Amennyiben a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évét követő negyedik adóév utolsó napjáig a (14) bekezdés rendelkezéseiben említett esetek bármelyike bekövetkezik, az ott meghatározott összeg kétszeresének 18% -a növeli a (9)—(10) bekezdés szerint megállapított adót.

(12) A kisvállalkozói kedvezmény nem lehet több a vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget meghaladó részénél, és nem lehet több, mint az ingatlan (ide nem értve az üzemkörön kívüli ingatlant), a tenyészállat, a leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai szerint a gépek, berendezések, felszerelések, járművek közé sorolt, a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, korábban használatba nem vett, kizárólag üzemi célú tárgyi eszköz adóévi együttes beruházási költsége, ideértve az 50 ezer forint alatti egyedi értékű, előzőekben említett, a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, korábban használatba nem vett, kizárólag üzemi célú tárgyi eszközre fordított kiadást is.

(13) A kisvállalkozói kedvezményre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a (12) bekezdésben említett

a) üzemkörön kívüli ingatlanak minősül az az ingatlan, amely nincs az adózó vállalkozási tevékenységével közvetlen összefüggésben; ilyennek minősül különösen az üzemen belüli lakóépület, valamint az elsődlegesen jóléti célt szolgáló épület, építmény;

b) a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, kizárólag üzemi célú tárgyi eszköznek minősül a korábban még használatba nem vett személygépkocsi is,

1. azzal, hogy a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítése esetén az egyéni vállalkozónak az adott személygépkocsi után az érvényesítést követő négy adóévben — legfeljebb azonban a (14) bekezdés *a)*, *d)* és *e)* pontjában szabályozott esetek bármelyikének bekövetkeztéig —, cégaút adót kell fizetnie,

2. ha az egyéni vállalkozói tevékenység tárgyát képezi, és az egyéni vállalkozó sem személyes munkavégzésével, sem személyes használattal összefüggésben nem üzemelteti.

(14) A (11) bekezdés rendelkezését a kisvállalkozói kedvezmény megállapításánál figyelembe vett tárgyi eszköz(ök)höz kapcsolódó rész(ek)re kell alkalmazni, a következők szerint:

a) ha valamely tárgyi eszköz üzembe helyezése nem történt meg (kivéve, ha az elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás miatt maradt el), akkor a kisvállalkozói kedvezményből ezen tárgyi eszökhöz kapcsolódó részt a kedvezmény érvényesítését követő negyedik adóévre vonatkozó,

b) ha valamely tárgyi eszköz az üzembe helyezéskor nem felelt meg a (12) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételeknek, akkor a kisvállalkozói kedvezményből ezen tárgyi eszökhöz kapcsolódó részt az üzembe helyezés évére vonatkozó,

c) ha valamely üzembe helyezett tárgyi eszközt az egyéni vállalkozó a (12) bekezdésben nem említett tárgyi eszökhöz használ, akkor a kisvállalkozói kedvezményből ezen tárgyi eszökhöz kapcsolódó részt az átsorolás évére vonatkozó,

d) ha valamely tárgyi eszközt az egyéni vállalkozó — akár üzembe helyezése előtt, akár utána — elidegenített (ideértve a természetbeni juttatás formájában történő átadást, az ellenszolgáltatás nélküli átadást is), akkor a kisvállalkozói kedvezményből ezen tárgyi eszökhöz kapcsolódó részt az elidegenítés évére vonatkozó,

e) ha az egyéni vállalkozó tevékenysége megszűnt (kivéve, ha annak oka az egyéni vállalkozó halála), akkor a kisvállalkozói adókedvezmény egészét, illetőleg — az *a)*—*d)* pont rendelkezéseit is figyelembe véve — a fennmaradó részt a megszűnés napjára előírt adókötelezettség megállapításakor kell figyelembe venni. A (13) bekezdés *b)* 1. pontjában említett személygépkocsi esetében a *b)* és *c)* pontok rendelkezését nem kell alkalmazni.

(15) A (9)—(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adót az egyéni vállalkozónak adóelőleg-fizetéssel (vállalkozói személyi jövedelemadó-előleg) és az adóévet követően kell megfizetnie oly módon, hogy a fizetendő adó és az adóévi jövedelem után befizetett adóelőleg összege közötti különbséget az egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadó bevallásában az adófizetésre vonatkozó rendelkezések szerint számolja el.

(16) A vállalkozói személyi jövedelemadó-előleg összege legalább az év elejétől keletkezett vállalkozói adóalap (9)—(11) bekezdés szerinti adója és az adóévi jövedelem után már befizetett adóelőleg különbözete. Az év elejétől keletkezett vállalkozói adóalap kiszámításához az adóévben esedékes értékcsökkenési leírásnak az adott negyedév szerinti időarányos része és az adóévre áthozott veszteség időarányos része vehető figyelembe.

(17) A kisvállalkozói kedvezmény és a kis- és középvállalkozások adókedvezménye szempontjából a foglalkozta-

tottak létszámát az egyes foglalkoztatottak munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt naptári napok összegzésével, majd ezen összeg 365-tel történő elosztásával, tört hányados esetén lefelé kerekítve kell meghatározni.

(18) Az egyéni vállalkozó adózás utáni jövedelme egyenlő a vállalkozói adóalap és a kisvállalkozói kedvezmény együttes összegének a (9)—(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adó levonása után fennmaradó részével (ha az utóbbi a több, nullával).’’

26. § (1) Az Szja tv. 50. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett adóévenként az adóév egészére az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint átalányadózást választhat a (4)—(7) bekezdésben foglalt rendelkezéseket is figyelembe véve akkor, ha]

„c) az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerint alanyi adómentes — és/vagy kizárólag tárgyi adómentes tevékenységet folytat —, feltéve, hogy az egyéni vállalkozói bevétele az adóévben nem haladja meg a 4 millió forintot.”

(2) Az Szja tv. 50. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően az az egyéni vállalkozó, akinek a vállalkozói igazolványában feltüntetett tevékenysége az adóév egészében kizárólag az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló kormányrendelet szerinti kiskereskedelmi tevékenység, átalányadózást választhat, ha az átalányadózást közvetlenül megelőző adóévben vállalkozói bevétele a 18 millió forintot nem haladta meg és nem áll munkaviszonyban.”

27. § (1) Az Szja tv. 67. §-ának (1)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árfolyamnyereségnek minősül — kivéve, ha azt a törvény kamatnak vagy egyéb jövedelemnek minősíti — az értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított összeget (értéket) meghaladó része, csökkentve a járulékos ügyleti költségekkel. E rendelkezés alkalmazásában járulékos ügyleti költség az értékpapír eladása, vétele során az értékpapír forgalmazásával üzletszerűen foglalkozó kifizetőnek az üzletszabályzatában rögzített feltételek szerint felszámított, igazoltan megfizetett (levont) kiadás.

(2) Az értékpapír megszerzésére fordított összegnek (értéknek) — ha törvény másként nem rendelkezik — az értékpapír megszerzését igazoló bizonylatban (számlában, elismervényben, alapító okiratban stb.) feltüntetett összeget kell tekinteni, és/vagy megszerzésre fordított értéknek kell tekinteni azt az értékrészt is, amely e törvény rendelkezései szerint a szerzésekör adóköteles jövedelemnek minősül. Öröklés, valamint ajándékozás esetén az értékpapír megszerzésére fordított összeg nulla. Kárpótlási jegy ese-

tében az eredeti jogosult magánszemélynél a megszerzésre fordított összegnek a kárpótlásként szerzett kárpótlási jegy kamattal növelt névértékét kell figyelembe venni. Amennyiben a megszerzésre fordított összeg az előzőek szerint nem állapítható meg, a bevétel 25 százaléka az árfolyamnyereség.

(3) E § rendelkezései szerint kell eljárni, ha a tőzsdei származtatott ügylet értékpapírban történő teljesítéssel szűnik meg,

a) a vételi ügylet során szerzett értékpapír megszerzésére fordított összegnek,

b) az eladási ügylet során eladott értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek

a lehívási/kötési árat kell tekinteni, azzal, hogy a jogosultnál a vételi ügyletben szerzett értékpapír elidegenítésekor a vételi jogért, az eladási ügylet lehívásakor az eladási jogért fizetett díj csökkenti az árfolyamnyereséget.

(4) Az (1)—(3) bekezdés szerint megállapított jövedelem után az adó mértéke 20 százalék.”

(2) Az Szja tv. 67. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A magánszemély az adóbevallásában az e § szerinti adófizetési kötelezettségét csökkentheti a belföldön bejegyzett részvénytársaságok nyilvánosan forgalmazott részvényei közül azon részvények árfolyamvesztésének 20 százalékaival, amelyeket értékpapír-forgalmazási tevékenység folytatására jogosult társaság közreműködésével vásárolt (jegyzett) és adott el a következők figyelembevételével. Az árfolyamvesztés adójaként levont összeg nem haladhatja meg a belföldön bejegyzett részvénytársaságok nyilvánosan forgalmazott, értékpapír-forgalmazási tevékenység folytatására jogosult társaság közreműködésével vásárolt (jegyzett) és értékesített részvények elidegenítése során az adóévben elért árfolyamnyereség adóját. Az árfolyamvesztéséget a kifizető igazolása alapján lehet figyelembe venni, és az adóbevallásban fel kell tüntetni. Árfolyamvesztéséget minősül — az (1)—(3) bekezdés értelemszerű alkalmazásával — az értékpapír megszerzésére fordított összegnek az elidegenítéséért kapott ellenértéket meghaladó része.”

28. § (1) Az Szja tv. 67/A. §-ának címe helyébe a következő cím lép, egyidejűleg a § (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A származtatott, összetett pénz- és tőkepiaci ügyletek jövedelme”

„(1) A tőzsdei származtatott, összetett ügyletek

a) jövedelme az adóévben elért, az 1. és 2. pont szerinti valamennyi bevételnek az adóévben elszenvedett 3. pont szerinti valamennyi veszteséget meghaladó része;

b) összesített vesztesége az adóévben elszenvedett, a 3. pont szerinti valamennyi veszteségnek az adóévben elért, valamennyi 1. és 2. pont szerinti bevételt meghaladó része,

figyelemmel a következőkre:

1. Tőzsdei származtatott ügyletből származó bevételnek számít a magánszemély nem egyéni vállalkozói minőségében tőzsdei származtatott termékre kötött ügyletnek megszűnésekor, annak eredményeként őt megillető összeg (az adott ügyletben javára írt tételeknek az adott ügyletben terhére elszámolt tételeket meghaladó része).

2. Az összetett tőzsdei ügyletből származó bevételt a következők szerint kell megállapítani: az ügyletet alkotó részügyletek bevételét és veszteségét egymással szembeállítva, nettó módon kell meghatározni. Amennyiben az összetett tőzsdei ügylet egyik eleme úgy zárul le, hogy ennek következtében az összetett tőzsdei ügylet megszűnik, akkor az összetett tőzsdei ügylet bevételét erre az időpontra vonatkozóan kell megállapítani, azzal, hogy a le nem zárt ügyletet ettől az időponttól kezdve önálló tőzsdei származtatott ügyletnek kell tekinteni.

3. E bekezdés alkalmazásában veszteség: az 1. és 2. pontban említett ügylet megszűnésekor a magánszemély terhére az adott ügyletben elszámolt tételeknek az adott ügyletben javára írt tételeket meghaladó összege.

4. Ha valamely ügylet lehívással szűnik meg, és a teljesítés értékpapírban vagy áruban történik, az 1. és 3. pontban említett tételek között nem vehető figyelembe az értékpapírrért, áruért fizetett, illetőleg kapott ellenérték, valamint a vételi jogot, illetőleg eladási jogot engedőnél a terhére írt tételek között az árfolyamvesztés, a vételi, illetve az eladási jogosultnál a terhére írt tételek között a fizetett díj.

(2) Pénz- és tőkepiaci ügyletből származó jövedelem különösen az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról szóló törvény szerinti portfólió kezelő által fizetett hozam, ideértve a befektetési szolgáltató által kötelezően vállalt hozamot is.”

(2) Az Szja tv. 67/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adót a kifizető a tőzsdei származtatott ügylet megszűnésének napján, egyébként pedig a kifizetés (jövőírás) napján állapítja meg és vonja le a magánszemély bevételéből, és azt az adóhatóságnak befizeti. A magánszemély a kifizető(k)től kapott igazolás alapján az így levont adót és az (1) bekezdés szerint megállapított jövedelmet és annak adóját bevallja, a különbözetet az adóbevallásában visszaigényli, illetőleg ha bármely ok miatt a kifizetésekor az adó levonása nem történt meg és emiatt a jövedelemre megállapított adó meghaladja a kifizető által befizetett összeget, a különbözetet az adóbevallásra nyitva álló határidőig kell befizetnie.”

29. § (1) Az Szja tv. 74. §-ának (4) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A falusi vendégfogadás adóköteles bevételéből csak a szállásadás bevételére alkalmazható az (1) bekezdés rendelkezése.”

(2) Az Szja tv. 74. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Más ingatlan bérbeadása esetén az adóévi összes ilyen bevételre vonatkozóan az (1) bekezdés rendelkezése

helyett a magánszemély — legalább egymást követő négy adóévben — választhatja az összevont adóalap részeként az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazását. Ebben az esetben a kifizető által levont vagy a magánszemély által megfizetett adó adóelőlegnek minősül.”

30. § Az Szja tv. 75. §-ának címe helyébe a következő cím lép, egyidejűleg a § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A társasház, a társasüdülő jövedelme

75. § (1) A társasház, a társasüdülő (a továbbiakban együtt: társasház) tulajdonostársainak közössége által a közös név alatt megszerzett jövedelem után — függetlenül attól, hogy a tulajdonostársak nem kizárólag magánszemélyek — a társasházat a (2)—(8) bekezdések szerint terheli adókötelezettség.

(2) A társasház e törvény XI—XIV. fejezetében — e § rendelkezésein kívül — említett bevételéből (kivéve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt) a jövedelmet és az adót — figyelemmel a (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseire is — úgy kell megállapítani és megfizetni, mintha azt magánszemély szerezte volna meg, azzal, hogy magánszemélynek a társasházat kell tekinteni. A fennmaradó összegből a magánszemély tulajdonostársak között felosztott jövedelmet további adókötelezettség nem terheli.

(3) A közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész átruházása esetén a bevétel 25 százaléka minősül jövedelemnek, azzal, hogy a 62. § (4) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók.

(4) A (2) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész átruházásából származó jövedelem után a magánszemély tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk arányában megillető bevételre akkor, ha a társasház közgyűlésének határozata alapján egyénileg tesznek eleget az adókötelezettségüknek.

(5) A (2) bekezdésben nem említett, a társasház által az adóévben megszerzett összes más bevételből (ideértve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt is) le kell vonni a tulajdonostársak közös költségeire, illetőleg felújításra történt adóévi befizetéseit, valamint azokat az összegeket, amelyeket e törvény szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni (pl. jogszabály alapján kapott támogatás, felvett hitel). Az így fennmaradó bevételt teljes egészében jövedelemnek kell tekinteni, amely után az adó mértéke 20 százalék.

(6) A társasháznak kifizetett adóköteles összegből az adót a kifizető állapítja meg, azt levonja, befizeti és arról igazolást állít ki a társasház részére, valamint adatot szolgáltat az adóhatóságnak. Az olyan adóköteles bevétel után, amely nem kifizetőtől származik, az adót a társasháznak kell megállapítania és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőleg-fizetésre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie.

(7) A társasház a magánszemélyre vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti e §-ban előírt adókötelezettségeit, azzal az eltéréssel, hogy csak azt a bevételét kell bevallania, amelyre vonatkozóan adómegállapításra kötelezett. A társasház a kifizetéseit illetően kifizetőnek minősül, és e minőségére tekintettel is teljesíti adókötelezettségeit.

(8) Ha a társasház a (6) bekezdés rendelkezése szerint levont, illetve megfizetett adó után fennmaradó jövedelmet, vagy annak egy részét a tulajdonostársak között a tulajdoni hányadok arányában osztja fel, akkor az a magánszemély tulajdonostárs olyan bevétele, amelynek egésze jövedelem és az adó mértéke 35 százalék.”

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

31. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 1. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvényt a számvitelről szóló törvény rendelkezéseire figyelemmel, azokkal összhangban kell értelmezni. A számvitelről szóló törvény előírásaitól a megbízható és valós összkép biztosítása érdekében történő eltérés nem eredményezheti az adókötelezettség csökkenését.”

32. § (1) A Tao. 2. §-a (3) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Külföldi illetőségű adózó a külföldi személy, ha]

„*b*) a jövedelemszerzés helye alapján belföldről származó, de nem belföldi telephelye útján megszerzett jövedelmet kap (a továbbiakban: külföldi szervezet).”

(2) A Tao. 2. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A kifizető megállapítja, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint bevallja és megfizeti a külföldi szervezet, a külföldi illetőségű osztalékban részesülő jövedelmét terhelő adót, ha a jövedelmet nem pénzben juttatja. Ilyenkor a kifizető a megfizetett adót könyveiben a külföldi szervezettel, a külföldi illetőségű osztalékban részesülővel szembeni követelésként mutatja ki.”

33. § (1) A Tao. 4. §-ának 1/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„1/a. *adomány*: a közhasznú szervezet, a kiemelkedően közhasznú szervezet részére a közhasznú szervezetekről szóló törvényben nevesített közhasznú tevékenység, a kiemelkedően közhasznú besorolást megalapozó közfeladat (a továbbiakban: közhasznú tevékenység) támogatására, valamint a külön törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő egyház részére az ott meghatározott tevékenységre támogatására, továbbá a közérdekű kötelezettségvállalás (ideértve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár tá-

mogatását is) céljára az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke, térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, feltéve, hogy

a) a jogügyletre vonatkozó dokumentum (így különösen az alapító okirat, tájékoztató, reklám), körülmény (így különösen szervezés, feltétel, kapcsolódó jogügylet) tartalma alapján nem állapítható meg, hogy az nem szolgálja, vagy csak látszólag szolgálja a közhasznú, a közérdekű, továbbá — egyház esetében — a külön törvényben meghatározott célt,

b) az nem jelent az e törvényben és a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározottakon túl vagyoni előnyt az adományozónak, az adományozó tagjának (részvényesének), vezető tisztségviselőjének, felügyelő bizottsága vagy igazgatósága tagjának, könyvvizsgálójának, illetve ezen személyek vagy a magánszemély tag (részvényes) közeli hozzátartozójának azzal, hogy nem minősül vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás;”

(2) A Tao. 4. §-a 4. pontjának *a*) és *e*) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

4. árbevétel:)

„*a*) a számvitelről szóló törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele, csökkentve a termeléshez, a tevékenységhez, a szolgáltatáshoz, az értékesítéshez kapcsolódó — a saját termelésű készlet költségei között el nem számolt — fogyasztási adó, jövedéki adó összegével,”

„*e*) a kockázati tőketársaságnál és a kockázati tőkelapnál az *a*) alpont szerinti nettó árbevétel, valamint a befektetett pénzügyi eszköznek minősülő részvények, részesedések — kockázati tőkebefektetések — eladási árának és könyv szerinti értékének különbözetében keletkezett árfolyamnyereség, továbbá az ilyen befektetések után kapott osztalék és részesedés együttes összege;”

(3) A Tao. 4. §-a 9. pontjának felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő 9/a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„9. *beruházáshoz kapcsolódó adókedvezmény jogosultja*: a beruházást üzembe helyező; a beruházás megkezdésének napja: az építkezés kezdetének napja vagy a beruházás célját szolgáló első tárgyi eszköz átvételének napja; a beruházási és a térségi adókedvezmény vonatkozásában:”

„9/a. *beszámoló*: a számvitelről szóló törvény, vagy a felhatalmazása alapján kiadott jogszabály szerinti beszámoló, kivéve az összevont (konszolidált) éves beszámolót;”

(4) A Tao. 4. §-ának 11., 15. és 16. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„11. *ellenőrzött külföldi társaság*: az a külföldi személy, amelyben az adózó részesedéssel rendelkezik, és amelynek székhelye olyan államban van, ahol a külföldi személy jó-

vedelmére jogszabály nem ír elő társasági adónak megfelelő adókötelezettséget, vagy az adóévre előírt adómérték legfeljebb 10 százalék, kivéve, ha a székhely szerinti állammal a Magyar Köztársaságnak hatályos egyezménye van a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyoni adók területén;”

„15. *építkezés befejezésének napja*: a használatbavételi, fennmaradási engedély jogerőre emelkedésének a napja, alvállalkozó esetében az általa végzett tevékenység befejezésének a napja;

16. *építkezés kezdetének napja*: az építési, szerelési naplóban az építkezés kezdő napjaként megjelölt nap, alvállalkozó esetén az építési, szerelési naplóban megjelölt kezdési időpont;”

(5) A Tao. 4. §-a 22. pontjának *b)*, *e)* és *f)* alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

22. *jövedelemszerzés helye*:)

„*b)* kamatjövedelem esetében az a hely, ahol a kamatot juttató személy belföldi illetőséggel bír, illetve — ha a kamatot telephely, vagy a jövedelem- és vagyoni adók területén a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött egyezmény szerinti állandó bázis (a továbbiakban: állandó bázis) fizeti — ahol a telephely, állandó bázis jövedelme adóztatható;”

„*e)* jogdíj esetében az a hely, ahol a jogdíjat juttató személy belföldi illetőséggel bír, illetve — ha a jogdíjfizetés alapjául szolgáló jog telephelyhez, állandó bázishoz kötődik — ahol a jogdíjat fizető telephely, állandó bázis jövedelme adóztatható;

f) osztalék esetében az a hely, ahol az osztalékot nyújtó személy belföldi illetőséggel bír, illetve belföld, ha az osztalékot külföldi vállalkozó belföldi telephelye, külföldi illetőségű magánszemély belföldi állandó bázisa nyújtja;”

(6) A Tao. 4. §-ának 23. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„23. *kapcsolt vállalkozás*:)

a) az adózó és az a személy, amelyben az adózó — a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — közvetlenül vagy közvetve többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik,

b) az adózó és az a személy, amely az adózóban — a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — közvetlenül vagy közvetve többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik,

c) az adózó és más személy, ha harmadik személy — a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — közvetlenül vagy közvetve mindkettőjükben többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik,

d) a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye, valamint a külföldi vállalkozó telephelyei, továbbá a külföldi vállalkozó belföldi telephelye és az a személy, amely a külföldi

vállalkozóval az *a)*—*c)* alpontban meghatározott viszonyban áll, azzal, hogy

e) többségi irányítást biztosító befolyásnak minősül az is, ha valamely személy jogosult a vezető tisztségviselők, felügyelő bizottsági tagok többségének kinevezésére vagy leváltására,

f) a többségi irányítást biztosító befolyás meghatározásához a közeli hozzátartozók szavazati jogát együttesen kell figyelembe venni;”

(7) A Tao. 4. §-ának 31/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő 31/b. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„31/a. *számított nyilvántartási érték*: az immateriális jószág, a tárgyi eszköz bekerülési értéke, csökkentve az adóalapról érvényesített értékcsökkenési leírással, növelve az adóalapról érvényesített terven felüli értékcsökkenés visszaírt összegével;

31/b. *személy*: a belföldi személy, a külföldi személy és a magánszemély;”

(8) A Tao. 4. §-a a következő 34/a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„34/a. *üzemkörön kívüli ingatlan*: az az ingatlan, amely nincs az adózó vállalkozási tevékenységével közvetlen összefüggésben; ilyennek minősül különösen az üzemen belüli lakóépület, valamint az elsődlegesen jóléti célt szolgáló épület, építmény;”

(9) A Tao. 4. §-ának 37. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„37. *vámtarifaszám*: az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott napon hatályos, a Kereskedelmi Vámtarifa kihirdetéséről szóló jogszabály szerinti besorolási szám.”

34. § (1) A Tao. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adózót jövedelme után e törvény előírása szerint társasági adókötelezettség terheli. Az adóévben vállalkozási tevékenységet nem folytató egyház társasági adókötelezettségét azzal teljesíti, hogy az adóévre bevallást helyettesítő nyilatkozatot tesz.”

(2) A Tao. 5. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adózó (kivéve a külföldi szervezetet) az adóévre vonatkozó beszámoló készítésére az adóévről készítendő bevallás határidejéig nem kötelezett, a fizetendő adót az adóév utolsó napjára készített könyvviteli zárlat alapján állapítja meg. Ha az adózó az adóévre vonatkozó beszámoló készítésére utólag válik kötelezetté, az utólag készített beszámoló alapján adóévenként — a bevallással érintett adóévben hatályos előírások szerint — megállapítja a tényleges fizetendő adót, valamint ennek és a könyvviteli zárlat alapján bevallott fizetendő adónak a különbözetét.”

35. § A Tao. 6. §-ának (1)—(2) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A társasági adó alapja belföldi illetőségű adózó és külföldi vállalkozó esetében az adózás előtti eredmény, módosítva a 7., 8., 16., 18. és a 28. §-okban, valamint a VII. fejezetben foglaltakkal.

(2) A belföldi illetőségű adózó és a külföldi vállalkozó az adózás előtti eredményt a beszámoló, ha az adóévre vonatkozó beszámoló készítésére az adóévről készítendő bevallás határidejéig nem kötelezett, könyvviteli zárlat alapján állapítja meg.”

„(4) Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztisztület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a célszervezet, az MRP, a közhasznú társaság, a víztársulat és a külföldi vállalkozó az (1)—(2) bekezdés rendelkezéseit a 9—14. §-ok figyelembevételével alkalmazza.”

36. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *b*) és *c*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*b*) a kettős könyvvitelt vezető adózónál a várható kötelezettségekre és a jövőbeni költségekre képzett céltartalék felhasználása következtében az adóévben bevételként elszámolt összeg,

c) a bányászatról szóló törvényben és a villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló törvényben meghatározott környezetvédelmi kötelezettségek fedezetére az adóévben képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg, továbbá erdőgazdálkodónál az erdőről és az erdő védelméről szóló törvényben meghatározott erdőfelújítási kötelezettség fedezetére az adóévben képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg, legfeljebb a befejezett felújításhoz a célállomány típusától függően az agrárgazdasági célok költségvetési támogatásáról szóló jogszabály szerint igénybe vehető támogatás mértékéig,”

(2) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *cs*) ponttal egészül ki, és egyidejűleg a bekezdés *d*) és *e*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*cs*) a terven felüli értékcsökkenés adóévben visszaírt összege, kivéve az 1. számú melléklet 10. pontja szerint az adóalapnál érvényesített terven felüli értékcsökkenés adóévben visszaírt összegét,

d) értékcsökkenési leírásként az 1. és 2. számú mellékletben foglalt előírások szerint az adóévre megállapított összeg, továbbá az immateriális jószág, a tárgyi eszköz állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor, a forgóeszközök közé való átsorolásakor, valamint egyszeres könyvvitelt vezetőnél az eszközhöz kapcsolódó kötelezettség részleges vagy teljes elengedésekor, átvállalásakor az eszköz számított nyilvántartási értékének a készletre vett hulladékanyag, haszonanyag értékét meghaladó része, feltéve minden esetben, hogy az eszköz értékcsökkenését az adózó a számvitelről szóló törvény szerint az adózás előtti eredmény terhére számolta el,

e) a vállalkozási övezetben székhellyel, cégbíróságon, helyi önkormányzatnál bejelentett telephellyel rendelkező

adózó által a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én e székhelyén, telephelyén üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett

1. épület, építmény bekerülési értékének adóévenként 10 százaléka, de összességében legfeljebb a bekerülési érték,

2. tárgyi eszköz — kivéve a közúti gépjárművet (HR 8701—8705, 8710, 8711 vtsz.-ok), az épületet és az építményt — bekerülési értéke az üzembe helyezés adóévében, mindkét esetben, feltéve, hogy az adózó nem veszi igénybe a 22. § (1)—(2) bekezdése szerinti adókedvezményt,”

(3) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő *gy*) ponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*g*) a kapott (járó) osztalék és részesedés címén az adóévben elszámolt bevétel (egyszeres könyvvitelt vezetőnél az ennek megfelelő adóköteles bevétel), kivéve az ellenőrzött külföldi társaságtól kapott (járó) osztalék és részesedés következtében elszámolt bevételt (adóköteles bevételt), *gy*) a tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál) a kivezetett (részben kivezetett) részesedésnek — ideértve az előtársasággal szemben a vagyoni hozzájárulás alapján kimutatott követelést is, de ide nem értve az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedést — a (10) bekezdés szerinti értékét meghaladóan a kivezetés miatt az adóévben elszámolt bevétel, ha a tulajdoni részesedést jelentő befektetés jogutód nélküli megszűnés, jegyzett tőke tőke kivonás útján történő leszállítása vagy átalakulás következtében szűnt meg, illetve csökkent,”

(4) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *ly*) ponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*ly*) a visszafizetési kötelezettség nélkül kapott — pénzügyileg rendezett — támogatás, juttatás, a véglegesen átvett pénzeszköz és a térítés nélkül átvett eszköz következtében az adóévben elszámolt bevétel, valamint az átvállalt tartozás, az eredeti jogosult által elengedett kötelezettség miatt az adóévben bevételként elszámolt összeg (egyszeres könyvvitelt vezetőnél ideértve az adóévi tartalék növekedését okozó részt is), figyelemmel a (8) bekezdésben foglaltakra,”

(5) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *m*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*m*) a visszavásárolt saját üzletrész, saját részvény bevonása következtében elszámolt bevételnek a visszavásárolt saját üzletrész, saját részvény bekerülési értékét meghaladó része,”

(6) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *n*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő *ny*) ponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*n*) a követelés bekerülési értékéből az a rész (de legfeljebb az adóévben, vagy az adóévet megelőző bármely

adóévben a követelésből értékvesztésként, behajthatatlan követelésként leírt összeg), amelyről a mérlegkészítés napjáig a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdése 10. pontjának *a*)—*e*) alpontja megfelelő alkalmazásával megállapítható, hogy behajthatatlanná vált, valamint az adóévet megelőző bármely adóévben az adózás előtti eredmény növeléseként elszámolt, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdése 10. pontjának *f*)—*g*) alpontja szerinti behajthatatlan követelés teljesítése, beszámítása következtében az adóévben bevételként elszámolt összeg, továbbá a követelésre az adóévben visszaírt értékvesztés, azzal, hogy hitelintézet a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre, befektetési vállalkozás a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelésre e rendelkezést nem alkalmazza,

ny) a követelésre (kivéve hitelintézetnél a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó, befektetési vállalkozásnál a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelést) az adóévben elszámolt értékvesztésnek a (9) bekezdés szerint elismert mértéke,’’

(7) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *o*) és *p*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*o*) a társasház, a társasüdülő (a továbbiakban: társasház) tulajdonostársainak közössége által a közös név alatt megszerzett olyan jövedelemből való részesedés alapján az adózó által az adóévben bevételként elszámolt összeg, amely jövedelemre vonatkozóan a társasház a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint az adót megfizette,

p) a forintról devizára, devizáról forintra, vagy devizáról más devizára való áttérés következtében az eredménytartalék csökkentéseként elszámolt átszámítási különbözetek összege az áttérést követő adóévben,’’

(8) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *t*) és *u*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*t*) az alapkutatás, az alkalmazott kutatás és a kísérleti fejlesztés adóévben felmerült közvetlen költsége, csökkentve az e tevékenységhez kapott támogatás, juttatás bevételként elszámolt összegével és a belföldi illetőségű adózótól, a külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől, vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény előírása szerinti egyéni vállalkozótól igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás összegével, függetlenül attól, hogy azt kísérleti fejlesztés aktivált értékeként állományba vették, vagy nem,

u) az adóellenőrzés, önellenőrzés során megállapított, adóévi bevételként, vagy aktivált saját teljesítmény növeléseként (egyszeres könyvvitelt vezetőnél adóköteles bevételként, kifizetett vásárolt készlet növekedéseként) elszámolt összeg,’’

(9) A Tao. 7. §-ának (1) bekezdése a következő *zs*) ponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„*zs*) az adóév utolsó napján a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény előírása szerinti mikro- és kisvállalkozásnál (kivéve a bemutatóra szóló részvényt kibocsátó részvénytársaságot) — ha az adózó igénybe kívánja venni e kedvezményt — a korábban még használatba nem vett ingatlan (ide nem értve az üzemen kívüli ingatlant), tenyészállat, valamint a korábban még használatba nem vett, a műszaki berendezések, gépek, járművek közé sorolandó tárgyi eszköz üzembe helyezése érdekében elszámolt adóévi beruházások értéke, figyelemmel a (11)—(12) bekezdésben foglaltakra.’’

(10) A Tao. 7. §-ának (5) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Az adózás előtti eredmény csökkentéseként az adomány

a) teljes összege és a közhasznú szervezetekről szóló törvény szerinti tartós adományozás esetén az első teljesítést követő évtől ezen a jogcímen adott adomány további 20 százaléka, de együttesen legfeljebb az adózás előtti eredmény 20 százaléka érvényesíthető közhasznú szervezet, egyház támogatása és közérdekű kötelezettségvállalás esetén,

b) másfélszerese és a közhasznú szervezetekről szóló törvény szerinti tartós adományozás esetén az első teljesítést követő évtől ezen a jogcímen adott adomány további 20 százaléka, de együttesen legfeljebb az adózás előtti eredmény 20 százaléka érvényesíthető kiemelkedően közhasznú szervezet támogatása esetén.’’

„(7) Az (1) bekezdés *z*) pontja alapján az adózó akkor csökkentheti az adózás előtti eredményt, ha rendelkezik a közhasznú szervezet, a kiemelkedően közhasznú szervezet, az egyház, a közérdekű kötelezettségvállalás szervezője által az adóalap megállapítása céljából kiállított igazolással, amely tartalmazza a kiállító és az adózó megnevezését, székhelyét, adószámát, az adomány összegét és a támogatott célt, továbbá közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet esetében a közhasznúsági fokozatot.’’

(11) A Tao. 7. §-a a következő (8)—(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés *ly*) pontja alkalmazásakor:

a) az adózó akkor csökkentheti adózás előtti eredményét, ha belföldi illetőségű adózó (kivéve az alapítványt, a közalapítványt, a társadalmi szervezetet, a köztisztviselőt, az egyházat, a lakásszövetkezetet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárat és a kockázati tőkealapot), külföldi személy (kivéve az ellenőrzött külföldi társaságot) vagy magánszemély adott részére támogatást, juttatást vagy eszközt, illetve engedte el kötelezettségét, vállalta át tartozását;

b) passzív időbeli elhatárolás esetén a bevételből az adóévben el nem határolt rész, az időbeli elhatárolás megszüntetésének adóévében a visszavezetett összeg minősül bevételnek;

c) az adózó nem csökkentheti adózás előtti eredményét a jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján kapott támogatás, juttatás, térítés nélküli eszközátvétel, elégedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében, továbbá a szerződésen alapuló — konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatásnyújtáshoz közvetve kapcsolódó, nem számlázott — utólag kapott engedmény szerződés szerinti összegével, valamint a szerződésben meghatározott fizetési határidőn (esedékességen) belül történt pénzügyi rendezés esetén kapott — legfeljebb a késedelmi kamattal arányos, nem számlázott — árengedmény összegével.

(9) Az (1) bekezdés *ny*) pontjának alkalmazásában az értékvesztés elismert mértéke az adóévben a követelésekre elszámolt értékvesztés, de legfeljebb az adóév utolsó napján késedelemben lévő követelések bekerülési értékének

- a) 90—180 napos késedelem esetén 2 százaléka,
- b) 181—360 napos késedelem esetén 5 százaléka,
- c) 360 napon túli késedelem esetén 25 százaléka.”

(12) A Tao. 7. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az (1) bekezdés *gy*) pontjának alkalmazásakor a kivezetett részesedés értéke

a) a részesedés bekerülési értéke — de a jogelődötől átvett részesedésnek legalább a jogelődnél kimutatott bekerülési értéke azon tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál), amely jogutódlással alakult meg —, ha a tulajdoni részesedést jelentő befektetés jogutód nélküli megszűnés, jegyzett tőke tőke kivonás útján történő leszállítása, vagy — azon tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál), amely a jogutódban nem kíván részt venni — átalakulás miatt szűnt meg, illetve csökkent,

b) a részesedés könyv szerinti értéke, vagy — a tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) választása szerint — az *a*) pontban meghatározott érték azon tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál), amely a jogutódban is részt kíván venni.”

(13) A Tao. 7. §-a a következő (11)—(12) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az (1) bekezdés *zs*) pontjában foglaltakat az adózó abban az adóévben alkalmazhatja, amely adóév egészében valamennyi tagja (részvényese, üzletrész-tulajdonosa) kizárólag magánszemély volt. Az adózó nem veheti igénybe a 22. § (1)—(2) bekezdése szerinti adókedvezményt azon tárgyi eszközre vonatkozóan, amelynek üzembe helyezése érdekében megvalósított beruházásra az (1) bekezdés *zs*) pontjában foglaltakat alkalmazta.

(12) Az (1) bekezdés *zs*) pontja szerinti összeg nem haladhatja meg az adózás előtti eredményt, és nem lehet több 10 millió forintnál.”

37. § (1) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„*a*) kettős könyvvitelt vezető adózónál a várható kötelezettségekre és a jövőbeni költségekre képzett céltartalék, céltartalékot növelő összeg következtében az adóévben elszámolt ráfordítás,”

(2) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„*b*) az adóévben terv szerinti értékcsökkenési leírás-ként (ideértve az egy összegben elszámolt értékcsökkenési leírást is) és terven felüli értékcsökkenésként elszámolt összeg, továbbá az immateriális jószág, a tárgyi eszköz állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor, vagy a forgóeszközök közé való átsorolásakor, valamint egyszeres könyvvitelt vezetőnél az eszközhöz kapcsolódó kötelezettség részleges vagy teljes elengedésekor, átvállalásakor az eszköz könyv szerinti értékének a készletre vett hulladékanyag, haszonanyag értékét meghaladó része, feltéve minden esetben, hogy az eszköz értékcsökkenését az adózó a számvitelről szóló törvény szerint az adózás előtti eredmény terhére számolta el,”

(3) A Tao. 8. §-ának (1) bekezdése a következő *gy*) ponttal egészül ki, és egyidejűleg a bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„*gy*) az adóévben követelésre (kivéve hitelintézetnél a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó és befektetési vállalkozásnál a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelést) elszámolt értékvesztés összege, valamint az adóévet megelőző adóévben a 7. § (1) bekezdésének *ny*) pontja alapján az adózás előtti eredményt csökkentő tételként számításba vett összeg,

h) a behajthatatlan követelés (kivéve hitelintézetnél a pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatási tevékenységből származó, befektetési vállalkozásnál a befektetési szolgáltatási tevékenységből származó követelést) adóévben leírt összege, valamint a behajthatatlan követelésnek nem minősülő, adóévben elengedett követelés,”

(4) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„*j*) az (5) bekezdés *a*) pontja szerinti kötelezettség (kivéve a pénzügyi intézménnyel szemben fennálló kötelezettséget) — az adóévben ráfordításként, vagy eszköz bekerülési értéke részeként elszámolt — kamatának az (5) bekezdés *b*) pontja szerinti saját tőke háromszorosát meghaladó kötelezettségrészre jutó arányos része,”

(5) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *m*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„*m*) ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedésre az adóévben ráfordításként elszámolt értékvesztés, árfolyamveszteség, valamint e részesedés bármely jogcímen történő kivezetése következtében elszámolt ráfordításnak az elszámolt bevételt meghaladó része,”

(6) A Tao. 8. §-a (1) bekezdése *n*) pontjának felvezető rendelkezése és *nd*) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a pont a következő *ne*) alponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„n) az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz és térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke, az átvevő által meg nem térített általános forgalmi adó, valamint az adózó által átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, figyelemmel a (4) bekezdésben foglaltakra, kivéve, ha”

„nd) a támogatás, juttatás, végleges pénzeszközátadás, térítés nélküli eszközátadás, kötelezettség átvállalás, szolgáltatásnyújtás jogszabály, nemzetközi szerződés előírása alapján történt (ideértve azt is, ha a térítés nélküli átadás a közmű üzemeltetésre történő átadásával együtt valósul meg, továbbá az ültetvény átadását, ha arra a szövetkezetnél vagy jogutódjánál az 1991. évi XXV. törvény rendelkezései alapján a termőfölddel együtt kerül sor),

ne) szerződésen alapuló — konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatásnyújtáshoz közvetve kapcsolódó, nem számlázott — utólag adott engedményként, vagy a szerződésben meghatározott fizetési határidőn (esedékeségen) belül történt pénzügyi rendezés esetén adott — legfeljebb a késedelmi kamattal arányos, nem számlázott — árengedményként számolta el az adózó.”

(7) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének o) és p) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„o) a forintról devizára, devizáról forintra, vagy devizáról más devizára való áttérés során a tőketartalék növeléseként elszámolt átszámítási különbözetek összege az áttérést követő adóévben,

p) az adóellenőrzés, önellenőrzés során megállapított, adóévi költségként, ráfordításként (egyszeres könyvvitelt vezetőnél ideértve a kifizetett vásárolt készletek csökkenését is) vagy aktivált saját teljesítmény csökkentéseként elszámolt összeg.”

(8) A Tao. 8. §-ának (1) bekezdése a következő t) ponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„t) az átalakulással megalakuló belföldi személy, külföldi személy tagjánál (részvényesénél, üzletrész-tulajdonosánál) az átalakulás révén szerzett részesedés állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor a 7. § (1) bekezdés gy) pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összegből a kivezetett részesedés bekerülési értékének az átalakulás révén megszerzett összes részesedés együttes bekerülési értékéhez viszonyított arányával számított rész a kivezetés adóévében,”

(9) A Tao. 8. §-ának (1) bekezdése a következő u) ponttal egészül ki:

[(1) Az adózás előtti eredményt növeli:]

„u) azon beruházás bekerülési értékéből az adózás előtti eredmény csökkentéseként a 7. § (1) bekezdés zs) pontja alapján elszámolt összeg (egyéni cég jogutódjá-

nál ideértve az egyéni vállalkozóként igénybe vett kisvállalkozói kedvezményt is) kétszerese,

ua) amely beruházást az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévet követő negyedik adóév utolsó napjáig nem helyez üzembe, az említett negyedik adóévről készített bevallásban, kivéve, ha az üzembe helyezés elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következtében marad el,

ub) amely beruházást az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévet követő negyedik adóév utolsó napjáig az egyéb berendezések, felszerelések, járművek között helyez üzembe, az üzembe helyezés adóévről készített bevallásban,

uc) amely beruházás alapján üzembe helyezett tárgyi eszközt az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévet követő negyedik adóév végéig üzemkörön kívüli ingatlanként is használ, illetve az egyéb berendezések, felszerelések, járművek közé, vagy a forgóeszközök közé sorol át, az említett első használat, illetve az átsorolás adóévről készített bevallásban, kivéve, ha a forgóeszközök közé történő átsorolás a tárgyi eszköz elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódásának következménye,

ud) amely beruházást, vagy amely beruházás alapján üzembe helyezett tárgyi eszközt az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévet követő negyedik adóév végéig elidegenít (természetbeni juttatásként átad, értékesít, apportál, térítés nélkül átad), az elidegenítés adóévről készített bevallásban.”

(10) A Tao. 8. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazásában

a) kötelezettség a kapott kölcsön, a zárt körben forgalomba hozott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír miatt fennálló tartozás és a váltótartozás (kivéve a szállítói tartozás kiegyenlítése miatt fennálló váltótartozást) adóévi napi átlagos állománya;

b) saját tőke a jegyzett tőke, a tőketartalék, az eredménytartalék és a lekötött tartalék (ezeknek megfelelő saját forrás) adóévi napi átlagos állománya.”

38. § (1) A Tao. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet és az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár adóalapja a vállalkozási tevékenység adózás előtti eredménye, módosítva a (2)—(5) bekezdésben foglaltakkal és figyelemmel a (6)—(9) bekezdés rendelkezéseire.”

(2) A Tao. 9. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

[(2) Csökkenteni kell az adózás előtti eredményt]

„c) a 7. § (1) bekezdésének a), b), c), cs), d), e), g), gy), i), j), ly), m), n), ny), o), r), t) és u) pontja, továbbá a 7. § (3), (8)—(10) bekezdése alapján megállapított értékéből a vál-

lalkozási tevékenységhez közvetlenül hozzárendelhető összeggel, illetőleg közvetett kapcsolat esetén a vállalkozási tevékenység bevételeivel arányos összeggel;

d) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z)* pontja és 7. § (5) bekezdésének *a)* pontja szerint megállapított értékből a vállalkozási tevékenységhez közvetlenül hozzárendelhető összeggel, illetőleg közvetett kapcsolat esetén a vállalkozási tevékenység bevételeivel arányos összeggel.”

(3) A Tao. 9. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Növelni kell az adózás előtti eredményt]

„*b)* a 8. § (1) bekezdés *a), b), d), e), gy), h), i), j), m), n), p)* és *t)* pontja, továbbá a 8. § (4)—(5) bekezdése alapján megállapított értékből a vállalkozási tevékenységhez közvetlenül hozzárendelhető összeggel, illetőleg közvetett kapcsolat esetén a vállalkozási tevékenység bevételeivel arányos összeggel;”

(4) A Tao. 9. §-ának (5) és (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az egyház az adóalap megállapításakor a vállalkozási tevékenység adóévi adózás előtti nyereségének azzal részével is csökkentheti a vállalkozási tevékenység adózás előtti eredményét, amelyet az adóévben, az adóévet követő adóévben kulturális, nevelési, oktatási, felsőoktatási, szociális és egészségügyi, gyermek- és ifjúságvédelmi, sport, tudományos és műemlékvédelmi tevékenység, továbbá a hitéleti célú ingatlanfenntartás bevétel meghaladó költsége, ráfordítása fedezetére használ fel.”

„(8) Az országos érdek-képviselői szervezet az adóalapot az (1)—(7) bekezdések szerint, a közhasznú szervezetre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával állapítja meg.

(9) Az egyház:

a) vállalkozási tevékenysége adózás előtti eredményét a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló törvény és az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló törvény rendelkezéseinek figyelembevételével határozza meg;

b) az adóalapot az (1)—(7) bekezdéseknek a közhasznú szervezetre vonatkozó rendelkezései megfelelő alkalmazásával állapítja meg;

c) jogi személyiséggel felruházott szervezeti egysége az adóalapot a *b)* pont szerint, vagy — ha vállalkozási tevékenységének meghatározásakor élt az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló törvényben biztosított választási lehetőséggel — az (1)—(5) bekezdésben foglaltak szerint állapítja meg.”

39. § A Tao. 10. §-ának (1)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A célszervezet adóalapja az adóévi eredményből és az eredménykiegészítésére a (6) bekezdés szerint nyilván-

tartott, adómentesen képződött eredménytartalékból a tagok (részvényesek, üzletrész-tulajdonosok) részére megállapított osztalék, módosítva a (2)—(5) bekezdésben, továbbá a 18. és 28. §-okban, valamint — figyelemmel a (2)—(3) bekezdésre — a VII. fejezetben foglaltakkal.

(2) A megállapított osztalékot csökkenti a 7. § (1) bekezdésének *r)* és *t)* pontjában meghatározott összeg, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z)* pontja és 7. § (5) bekezdésének *a)* pontja szerint megállapított érték.

(3) A megállapított osztalékot növeli a 8. § (1) bekezdésének *d), e), j), m)* és *n)* pontja és a 8. § (4)—(5) bekezdése alapján meghatározott összeg, valamint a behajthatatlan követelésnek nem minősülő elengedett követelés.

(4) A célszervezet jogutód nélküli megszűnése esetén, valamint abban az adóévben, amelyben a célszervezeti kijelölést visszavonták, az adó alapja a 6. § (1) bekezdése szerint meghatározott összeg, növelve a (6) bekezdés szerint nyilvántartott, adómentesen képződött eredménytartalék összegével.”

40. § A Tao. 12. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az adózás előtti eredményt csökkenti:

a) a 7. § (1) bekezdésének *a), b), cs), d), g), gy), j), n), ny), o), r)* és *u)* pontjai, valamint a 7. § (3), (9)—(10) bekezdése szerinti összeg, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z)* pontja és 7. § (5) bekezdésének *a)* pontja szerint megállapított érték;

b) a saját erő címén a résztvevők által befizetett összeg, a résztvevőket foglalkoztató társaság által átutalt összeg, a résztvevők egyéb befizetései, valamint a más természetes és jogi személyek befizetései.

(3) Az adózás előtti eredményt növeli a 8. § (1) bekezdésének *a), b), d), e), gy), h), j), m), n), p)* és *t)* pontjai, valamint a 8. § (4)—(5) bekezdése szerinti összeg.

(4) Az MRP a (2) és (3) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve alkalmazza a 16., 18. és a 28. §-ok, valamint a VII. fejezet rendelkezéseit.”

41. § (1) A Tao. 13. §-a (1) bekezdésének felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közhasznú társaság és a vizitársulat adóalapja az adózás előtti eredmény, csökkentve a 7. § (1) bekezdésének *a), b), c), cs), d), e), g), gy), i), j), l), ly), m), n), ny), o), p), r), t)* és *u)* pontjaiban és a 7. § (3), (8)—(10) bekezdésében foglaltakkal, valamint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z)* pontja és 7. § (5) bekezdésének *a)* pontja szerint megállapított értékkel, növelve a 8. § (1) bekezdésének *a), b), d), e), gy), h), i), j), m), n), o), p)* és *t)* pontjaiban, valamint a 8. § (4)—(5) bekezdésében foglaltakkal, továbbá növelve”

(2) A Tao. 13. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
 „(5) A közhasznú társaság és a vízitársulat az (1) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve alkalmazza a 16., 18. és a 28. §-ok, valamint a VII. fejezet rendelkezéseit.”

42. § A Tao. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „14. § (1) A külföldi vállalkozó a társasági adó alapját — figyelemmel a (2)—(3) bekezdésben foglaltakra — valamennyi belföldi telephelyére (kivéve a fióktelepet) együttesen, míg belföldi fióktelepére fióktelepenként külön-külön a 6. § (1) bekezdése szerint állapítja meg. Az árbevétel, a bevétel, a költség és a ráfordítás elszámolásánál úgy kell eljárni, mintha a telephely a külföldi vállalkozótól független vállalkozás lenne.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon kívül a külföldi vállalkozónak a belföldi telephelyre meghatározott adózás előtti eredményét:

a) csökkenti a székhelyén és bármely telephelyén az adóévben felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségből, ráfordításból (kivéve a külföldön felmerült adót) a telephelyre arányosan jutó összeg, azzal, hogy ez az arány nem haladhatja meg a telephely által elszámolt összes árbevételnek, bevételnek a külföldi vállalkozó összes árbevételéhez, bevételéhez viszonyított arányát;

b) növeli a telephelynél az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt valamennyi üzletvezetési és általános ügyviteli költség, ráfordítás;

c) növeli az adóévben a telephely közvetítésével elért, de a telephelynél közvetlenül el nem számolt árbevétel, bevétel 5 százaléka.

(3) Ha az (1)—(2) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összeg kisebb, mint az adóévben elszámolt költségek, ráfordítások együttes összegének 12 százaléka, az utóbbi összeget kell a társasági adó alapjának tekinteni.”

43. § (1) A Tao. 15. §-a (1) bekezdésének felvezető rendelkezése és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A külföldi szervezet adóalapja a részére a következő jogcímenek juttatott, a jövedelemszerzés helye alapján belföldről származónak minősülő ellenérték:

a) kamat,”

(2) A Tao. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésének alkalmazásakor nem kell figyelembe venni:

a) a Magyar Állam, az államháztartás szervezetei vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett kamatot,

b) a hitelintézet által a nála elhelyezett betétre fizetett kamatot,

c) a késedelmi kamatot,

d) a belföldi személy által, illetve a külföldi vállalkozó által belföldi telephelye, a külföldi illetőségű magánszemély által belföldi állandó bázisa útján kapcsolt vállalkozása részére 2000. december 31-ét követően megkötött

szerződés, forgalomba hozott értékpapír alapján fizetett kamatnak, jogdíjnak a 18. § szerint meghatározott szokásos piaci kamatot, jogdíjat meghaladó részét.”

44. § (1) A Tao. 16. §-a (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a bekezdés a következő *e)* és *f)* ponttal egészül ki:

[(1) *Az adózónak jogutód nélküli megszűnésekor*

„*b)* egyszeres könyvvitel vezetése esetén az adózás előtti eredményt módosítani kell az egyszerűsített mérlegben kimutatott tartalék összegével,

c) az adózás előtti eredményt csökkentenie kell azzal az összeggel, amellyel az immateriális javak és a tárgyi eszközök számított nyilvántartási értéke meghaladja könyv szerinti értéküket, növelnie kell azzal az összeggel, amellyel a könyv szerinti érték a számított nyilvántartási értéket meghaladja,”

„*e)* adózás előtti eredményét növelnie kell az átalakulás révén szerzett részesedésre a 7. § (1) bekezdés *gy)* pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összegből azzal a résszel, amellyel a 8. § (1) bekezdés *t)* pontja alapján korábban adózás előtti eredményét nem növelte,

f) adózás előtti eredményét növelnie kell 7. § (1) bekezdés *zs)* pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összeg azon részének a kétszeresével, amelyet a 8. § (1) bekezdésének *u)* pontja alapján nem számolt el az adózás előtti eredmény növeléseként, feltéve, hogy az adózó az adózás előtti eredmény csökkentésének adóévében, vagy az azt követő négy adóévben szűnik meg jogutód nélkül.”

(2) A Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *c)*, *e)* és *f)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a bekezdés a következő *h)* és *i)* ponttal egészül ki:

[(2) *Az adózó átalakulásakor*

„*c)* a jogelődnek az adózás előtti eredményt csökkentenie kell azzal az összeggel, amellyel az immateriális javak és a tárgyi eszközök számított nyilvántartási értéke meghaladja könyv szerinti értéküket, növelnie kell azzal az összeggel, amellyel a könyv szerinti érték a számított nyilvántartási értéket meghaladja; kiválás és részleges átalakulás esetén e rendelkezést a jogelőd csak az átalakulási vagyonomérleg alapján a jogutódnak átadott eszközre vonatkozóan alkalmazza;”

„*e)* a kettős könyvvitelt vezető jogutódnak adózás előtti eredményét módosítani kell az egyszeres könyvvitelt vezető jogelőd (ideértve az egyéni céget is) által — kiválás, részleges átalakulás esetén az általa — az átalakulás során az eredménytartalékba helyezett áttérési különbözet összegével;

f) az egyéni cég jogutódjának növelni kell adózás előtti eredményét a jogelőd egyszerűsített mérlegében kimutatott vásárolt készlet értékéből a kiegyenlített, nem beruházási célra beszerezett készlet értékével, valamint az átalakulási vagyonomérlegben követelések, vagy vásárolt készletek között kimutatott, fizetett előleg összegével, továbbá csök-

kentenie kell adózás előtti eredményét az átalakulási vagyoni mérlegben a kötelezettségek között kimutatott, kapott előleg összegével;”

„h) a jogutód a bányászatról szóló törvényben és a villamos energia termeléséről, szállításáról és szolgáltatásáról szóló törvényben meghatározott környezetvédelmi kötelezettségek fedezetére, valamint — ha erdőgazdálkodó — az erdőről és az erdő védelméről szóló törvényben meghatározott erdőfelújítási kötelezettség fedezetére a vagyoni mérlegben kimutatott céltartalék átértékelési különbözetével előjelének megfelelően úgy módosítja az adózás előtti eredményt, ahogyan jogelődje módosította volna, ha az átalakulás nem történt volna meg;

i) a jogutód a vagyoni mérleg szerint a jogelődtől átvett követelésre a könyv szerinti értéket meghaladóan befolyt összeg alapján, illetve e követelés behajthatatlanná válása esetén az adózás előtti eredményt annak megfelelően módosíthatja, ahogyan jogelődjének lehetősége lett volna, ha az átalakulás nem történt volna meg.”

(3) A Tao. 16. §-ának (3) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[*(3) Az adózónak, ha az egyszeres könyvvizetésről a kettős könyvvizetésre tér át, az áttérés évében]*

„c) a várható kötelezettségekre és a jövőbeni költségekre képzett céltartaléknak a nyitómérlegben kimutatott összegével növelnie kell adózás előtti eredményét.”

(4) A Tao. 16. §-a a következő (9)—(12) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az adózó (választása szerint) adózás előtti eredményét csökkentheti:

a) az eszközátruházás alapján az adóévben elszámolt bevételnek az eszközátruházás alapján megszerzett részesedés ellenében átadott összes eszköz ráfordításként elszámolt könyv szerinti értékét meghaladó részével;

b) az eszközátruházás alapján megszerzett önálló szervezeti egység ellenében átadott részesedésre elszámolt árfolyamnyereséggel;

c) a részvéncserére alapján kivezetett részesedésre az adóévben elszámolt árfolyamnyereségnek a részesedés ellenében kapott pénzeszközök bekerülési értékét meghaladó részével.

(10) Az adózás előtti eredményt növeli:

a) az eszközátruházás alapján megszerzett részesedés állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor a (9) bekezdés a) pontja szerinti összegből a kivezetett részesedés bekerülési értékének az eszközátruházás keretében megszerzett összes részesedés együttes bekerülési értékéhez viszonyított arányával számított rész;

b) az eszközátruházást követő öt adóévben a (9) bekezdés b) pontja alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt összeg adóévenként egyenlő részletekben;

c) a részvéncserére alapján megszerzett részesedés állományból bármely jogcímen történő kivezetésekor a (9) bekezdés c) pontja szerinti összegből a kivezetett részesedés

bekerülési értékének a részvéncsere alapján megszerzett összes részesedés együttes bekerülési értékéhez viszonyított arányával számított rész.

(11) Az adózónak jogutód nélküli megszűnésekor, átalakulásakor adózás előtti eredményét növelnie kell a (9) bekezdés alapján az adózás előtti eredménycsökkentéseként elszámolt összegből azzal a résszel, amellyel a (10) bekezdés alapján korábban adózás előtti eredményét nem növelte.

(12) E § alkalmazásában

a) *társaság*: az Európai Unió tagállamának adóra vonatkozó jogszabályai szerint ott belföldi illetőséggel bíró olyan társaság, amely

aa) az Európai Uniót kívüli állammal a jövedelem- és vagyoadók tárgyában kötött, hatályos nemzetközi szerződés szerint nem bír belföldi illetőséggel az Európai Uniót kívüli államban;

ab) a különböző tagállamok társaságait érintő egyesülésekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részvéncserékre alkalmazandó tanácsi irányelvben meghatározott jogi formában működik, és az említett irányelvben meghatározott adó alanya anélkül, hogy ezzel kapcsolatban választási lehetőség, vagy mentesség illett meg;

b) *önálló szervezeti egység*: egy társaság olyan részlegének összes eszköze és kötelezettsége, amely részleg szervezeti szempontból független, saját vagyonával működni képes egységet képez;

c) *eszközátruházás*: az a jogügylet (ide nem értve az átalakulást és a jogutód nélküli megszűnést), amelynek alapján egy társaság legalább egy önálló szervezeti egységét átruházza egy másik társaságra a másik társaság saját tőkéjét képviselő értékpapír, üzletész megszerzése ellenében;

d) *részvéncsere*: az a jogügylet, amelynek alapján egy társaság részesedést szerez egy másik társaság saját tőkéjében (mégpedig oly módon, hogy ezáltal megszerzi a szavazati jogok többségét is a másik társaságban) annak ellenében, hogy a saját tőkéjét képviselő értékpapír(oka)t, üzletész(ek)e)t, valamint legfeljebb az átadott összes értékpapír, üzletész együttes névértékének (névérték hiányában jegyzett tőkéje arányában számított arányos értékének) a 10 százalékát meg nem haladó könyv szerinti értékű pénzeszközöt ad a másik társaság tagjának (tagjainak), részvényesének (részvényeseinek).”

45. § A Tao. 17. §-ának (2), (7) és (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A jogelőd nélkül létrejött adózó az adókötelezettsége keletkezése évének és az azt követő három adóévnek az elhatárolt veszteségéből az (1) bekezdésben megjelölt időtartam alatt figyelembe nem vett résszel az ötödik adóévet követően is csökkentheti adózás előtti eredményét.”

„(7) Átalakulás esetén — figyelemmel a 29. § (2) bekezdésére — a jogutód a jogelődnél keletkezett és az adózás előtti eredmény csökkentéseként még el nem számolt elhatárolt veszteségre az (1)—(3) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza. A jogutód a jogelődnél keletkezett elhatárolt

veszteségnek a jogelőd vagyonából a vagyonmérleg szerinti részesedése arányában számított részére jogosult — a jogelődnél eltelt időt is beszámítva — az (1)—(3) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, és ez a rész — ha az átalakulás kiválás vagy részleges átalakulás — csökkenti a jogelődnél keletkezett elhatárolt veszteséget.”

„(9) E § alkalmazásában a külföldi személy abban az évben minősül jogelőd nélkül létrejött adózónak, amelyben 2000. december 31-ét követően külföldi vállalkozóként az állami adóhatósághoz először be kellett jelentkeznie.”

46. § (1) A Tao. 18. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a kapcsolt vállalkozások egymás közötti szerződésükben (általános forgalmi adó nélkül számítva) magasabb vagy alacsonyabb ellenértéket alkalmaznak annál, mint amilyen ellenértéket független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek vagy érvényesítenének (a továbbiakban: szokásos piaci ár), a szokásos piaci ár és az alkalmazott ellenérték alapján számított különbözetnek megfelelő összeggel az adózó — az e törvényben előírt más, az adózás előtti eredményt növelő vagy csökkentő jogcímeiktől függetlenül — adózás előtti eredményét

a) csökkenti, feltéve, hogy

aa) az alkalmazott ellenérték következtében adózás előtti eredménye nagyobb, mint a szokásos piaci ár alkalmazása mellett lett volna, és

ab) a vele szerződő kapcsolt vállalkozás belföldi illetőségű adózó, vagy olyan külföldi személy (az ellenőrzött külföldi társaság kivételével), amely az illetősége szerinti állam jogszabályai szerint társasági adónak megfelelő adó alanya, valamint

ac) rendelkezik a másik fél által is aláírt okirattal, amely tartalmazza a különbözet összegét;

b) növeli, ha az alkalmazott ellenérték következtében adózás előtti eredménye kisebb, mint a szokásos piaci ár mellett lett volna.”

(2) A Tao. 18. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A szokásos piaci árat a következő módszerek valamelyikével kell meghatározni:]

„d) egyéb módszer alapján, ha a szokásos piaci ár az a)—c) pontokban foglaltak alapján nem határozható meg.”

47. § (1) A Tao. 20. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem kell az adót megfizetnie:]

„b) a közhasznú társaságnak és a víztársulatnak az (5) bekezdésben foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a közhasznú társaságnál a 6. számú melléklet C. fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenységből elért bevétel, víztársulatnál a közfeladatként végzett tevékenységből elért bevétel képvisel az összes bevételen belül,”

(2) A Tao. 20. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában adóalap a 13. § szerint megállapított adóalap, csökkentve a 8. § (1) bekezdésének n) pontja és a 13. § (1) bekezdés b)—d) pontjai szerint meghatározott összeggel.”

48. § A Tao. 21. §-ának (7), (9) és (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(7) A területfejlesztés kedvezményezett területeinek jegyzékéről szóló kormányrendeletben meghatározott, társadalmi-gazdasági szempontból elmaradott térségben székhellyel vagy cégbíróságon, helyi önkormányzatnál bejelentett telephellyel rendelkező adózó az adó teljes összegét beruházási adókedvezményként veheti igénybe az 1996. december 31-ét követően a térségben megkezdett és az üzembe helyezést követően ott üzemeltetett, legalább 3 milliárd forint értékű, termékelőállítást szolgáló beruházás üzembe helyezését követő 10 adóévben.”

„(9) A (7) bekezdésben meghatározott adókedvezményt az adózó akkor veheti igénybe, ha a beruházást olyan térségben helyezi üzembe és ott üzemelteti, amely a beruházás megkezdésekor társadalmi-gazdasági szempontból elmaradott térségnek minősül. Az adókedvezmény az adónak a termékelőállító tevékenységből származó árbevételnek az összes árbevételhez viszonyított arányával számított összege.”

„(11) Az adózó az adó teljes összegét beruházási adókedvezményként veheti igénybe az 1996. december 31-ét követően megkezdett, legalább 10 milliárd forint értékű, termékelőállítást szolgáló beruházás üzembe helyezését követő 10 adóévben.”

49. § A Tao. a következő címmel és a cím utáni 22/A. §-sal egészül ki:

„Kis- és középvállalkozások adókedvezménye

22/A. § (1) A hitelszerződés megkötésének teljes adóévében a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény szerint kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó (kivéve a bemutatóra szóló részvényt kibocsátó részvénytársaságot) a 2000. december 31-ét követően megkötött hitelszerződés alapján tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett hitel kamata után adókedvezményt vehet igénybe.

(2) Az adókedvezmény az (1) bekezdésben meghatározott hitelre az adóévben fizetett kamat 40 százaléka.

(3) Az adózó az adókedvezményt abban az adóévben — utoljára abban az adóévben, amelyben a hitelt az eredeti szerződés szerint vissza kell fizetnie — veheti igénybe, amelynek utolsó napján a tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepel.

(4) Az e § alapján igénybe vett adókedvezmény adóévenként nem haladhatja meg az 5 millió forintot.

(5) Az adózónak az igénybe vett adókedvezményt késedelmi pótlékkal növelten vissza kell fizetnie, ha

a) a hitelszerződés megkötésének évét követő négy éven belül a beruházást nem helyezi üzembe, kivéve, ha az üzembe helyezés elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következtében maradt el,

b) a tárgyi eszközt üzembe helyezésének adóévében vagy az azt követő három évben elidegeníti.”

50. § A Tao. 23. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A külföldi vállalkozó az e törvényben meghatározott adókedvezményekkel a belföldi telephelyén megvalósított beruházás, foglalkoztatottak éves átlagos állományi létszáma, illetve a belföldi telephelye útján elért árbevétel alapján élhet.

(6) Ha törvény az adókedvezmény igénybevételének utolsó évét meghatározza, akkor azt utoljára abban az adóévben lehet érvényesíteni, amelynek utolsó napja a törvényben megjelölt évben van.”

51. § (1) A Tao. 26. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az adózónak — a (3), (5) és (6) bekezdésben foglaltak kivételével — az adóbevallással egyidejűleg az adóbevallás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszakra társasági adóelőleget kell bevallania az esedékességi időre eső összeg feltüntetésével. Nem lehet adóelőleget bevallani arra a naptári hónapra, amelyre az adózó már vallott be adóelőleget.

(2) Az adóelőleg

a) az adóévet megelőző adóév fizetendő adójának összege, ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónap volt,

b) az adóévet megelőző adóév fizetendő adójának a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összege minden más esetben.

(3) Az átalakulás napjától számított 30 napon belül a jogutód köteles a jogelőd által bevallott adóelőlegeből számított (az átalakulás formájától függően azzal egyező, összesített, megosztott) adóelőleget bevallani, és ennek alapján köteles a bevallás esedékességének napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig adóelőleget fizetni. Kiválás esetén a fennmaradó gazdasági társaság és a részlegesen átalakuló szövetkezet e rendelkezés alkalmazásában jogutódnak is minősül.”

(2) A Tao. 26. §-ának (6)—(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Nem kell adóelőleget bevallania az adózónak megszűnéskor, továbbá, ha adóbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be. Az átalakulás napját követő első adóbevallásában nem vall be adóelőleget kiválás esetén a fennmaradó, beolvadás esetén az átvevő adózó és a részlegesen átalakuló szövetkezet, ha az átalakulás napja az előző adóévi adóbevallás benyújtását megelőzi.

(7) Az adóelőleg a (8)—(9) bekezdésben foglalt eltéréssel a) havonta, egyenlő részletekben esedékes, ha az előző adóévi fizetendő adó meghaladja az 5 millió forintot;

b) háromhavonta, egyenlő részletekben esedékes, ha az előző adóévi fizetendő adó legfeljebb 5 millió forint.

(8) A mezőgazdasági és erdőgazdálkodási ágazatba, a halászati ágba sorolt adózónál

a) az adóév első negyedévében az éves adóelőleg 10 százaléka, második negyedévében 20 százaléka, harmadik negyedévében 30 százaléka, negyedik negyedévében 40 százaléka esedékes, ha az előző adóévi fizetendő adó legfeljebb 5 millió forint,

b) az adóév első negyedévében az éves adóelőleg 3,3 százaléka, második negyedévében 6,6 százaléka, harmadik negyedévében 10 százaléka, negyedik negyedévében 13,4 százaléka esedékes havonta, ha az előző adóévi fizetendő adó meghaladja az 5 millió forintot.”

(3) A Tao. 26. §-ának (10)—(11) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(10) A kettős könyvvitelt vezető belföldi illetőségű adózónak és a külföldi vállalkozónak az adóelőleget az adóévi várható fizetendő adó összegére ki kell egészítenie.

(11) Nem kell az (1)—(10) bekezdés rendelkezéseit alkalmaznia a 2. § (2) bekezdés e), f) és g) pontjában felsorolt adózónak és a külföldi szervezetnek.”

52. § A Tao. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő (11)—(13) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A (11) bekezdésben meghatározott, kapott (realizált) osztalékot 20 százalék mértékű osztalékadó terheli.”

„(11) Az osztalékadóra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában osztalék (függetlenül a juttatás formájától):

a) a belföldi személy és a vállalkozási tevékenységet fióktelep útján folytató külföldi vállalkozó által kimutatott jóváhagyott osztalékból, részesedésből megszerzett összeg;

b) a kockázati tőkealap által kimutatott fizetett, fizetendő hozamokból megszerzett összeg;

c) a külföldi vállalkozó fióktelepnek nem minősülő belföldi telephelye társasági adóval csökkentett nyereségéből (ideértve a megelőző adóévek felhalmozott nyereségét is) a külföldi vállalkozó által kivont összeg;

d) jogutód nélküli megszűnéskor a tag (részvényes, alapító, üzletrész-tulajdonos) részére járó eszközök vagyonteljesítési javaslat szerinti értékének az a része, amely meghaladja a vagyonteljesítési javaslat szerint a rá jutó kötelezettségek értékének és a megszűnt részesedés (12) bekezdés szerinti értékének együttes összegét, azzal, hogy e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a cégbejegyzési kérelem elutasítása, vagy a cégeljárás megszüntetése következtében megszerzett jövedelem meghatározására is;

e) a belföldi személy átalakulásakor a tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) megszűnt részesedésére a jogelőd vagyonteljesítési javaslat szerint jutó saját tőkének a megszűnt részesedés (12) bekezdés szerinti értékét meghaladó része;

f) a belföldi személy jegyzett tőkéjének leszállításakor — ha az tőke kivonás útján valósul meg — a megszerzett eszközök értékének a bevont részesedés (12) bekezdés szerinti értékét meghaladó része;

g) a belföldi személy által, illetve a külföldi vállalkozó által belföldi telephelye, a külföldi illetőségű magánszemély által belföldi állandó bázisa útján elengedett kövétel, átvállalt tartozás összege, valamint az említett személyek által térítés nélkül átadott eszköz, visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás és véglegesen átadott pénzeszköz könyv szerinti értéke, kivéve, ha a jogügylet jogszabály vagy nemzetközi szerződés előírásán alapul;

h) a belföldi személy által, illetve a külföldi vállalkozó által belföldi telephelye, a külföldi illetőségű magánszemély által belföldi állandó bázisa útján kapcsolt vállalkozása részére 2000. december 31-ét követően megkötött szerződés, forgalomba hozott értékpapír alapján fizetett kamatnak, jogdíjnak a 18. § szerint meghatározott szokásos piaci kamatot, jogdíjat meghaladó része.

(12) A (11) bekezdés *d)*—*f)* pontja alkalmazásában a megszűnt, a bevont részesedés értéke:

a) az osztalékban részesülő által az illetősége szerinti államban érvényes számviteli előírások szerint a megszűnt, a bevont részesedésnek a megszűnés, a bevonás időpontjára kimutatott könyv szerinti értéke,

b) a belföldi személy alapításkori jegyzett tőkéjéből (ennek hiányában a jegyzett tőkének megfelelő forrásból) az osztalékban részesülőre részesedése alapján arányosan jutó rész, ha az osztalékban részesülő legkésőbb az osztalék juttatásakor írásban nem nyilatkozik az *a)* pont szerinti értékről.

(13) Ha az osztalékban részesülő az illetősége szerinti államban érvényes számviteli előírások szerint devizában vezeti könyveit, a megszűnt, a bevont részesedés könyv szerinti értékét a Magyar Nemzeti Bank hivatalos, a megszűnés, az átalakulás, a jegyzett tőke leszállítása napján érvényes devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Ha a kifizető a számvitelről szóló törvény rendelkezései szerint devizában vezeti könyveit, az eszközök, a kötelezettségek vagyonfelosztási javaslat, a saját tőke vagyonmérleg szerinti értékét a Magyar Nemzeti Bank hivatalos, a zárómérleg, a vagyonmérleg mérlegfordulónapján érvényes devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Olyan külföldi pénznem esetében, amelynek nincs a Magyar Nemzeti Bank által jegyzett árfolyama, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, az előző rendelkezések szerint megállapított napon érvényes, USA dollárban megadott árfolyamot kell figyelembe venni.”

53. § A Tao. 28. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A belföldi illetőségű adózó és a külföldi vállalkozó adózás előtti eredményét növeli a külföldön fizetett (fizetendő), társasági adónak megfelelő adó ráfordításként elszámolt összege.

(2) A társasági adó megállapításakor

a) az adóalapot úgy kell módosítani, hogy az ne tartalmazza a külföldön adóztatható jövedelmet, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik,

b) nemzetközi szerződés hiányában, vagy ha nemzetközi szerződés az adó beszámításáról rendelkezik, a társasági adóból adóvisszatartás formájában levonható a külföldön fizetett (fizetendő), a társasági adónak megfelelő adó.”

54. § A Tao. 29. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az adózó

a) a 8. § (1) bekezdés *j)* pontjának rendelkezését a kötelezettség keletkezésének időpontjában hatályos előírásoknak megfelelően,

b) az 1997. január 1-je előtt keletkezett kötelezettségre a Ta. tv. 4. § (3) bekezdés *t)* pontja és a 20. § (2) bekezdése szerint

alkalmazza, utoljára azon adóévi adóalap utáni adó megállapításánál, amelynek utolsó napja 2003. évben van.”

55. § A Tao. 29/B. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adózó a 7. § (1) bekezdésének *ly)* pontja alkalmazásakor

a) a 7. § (8) bekezdése *a)* pontjában foglaltak figyelem kívül hagyásával — utoljára azon adóévi adóalap utáni adó megállapításánál, amelynek utolsó napja 2003. évben van — csökkentheti adózás előtti eredményét

aa) az 1998. június 16-ig elengedett kötelezettség, átvállalt tartozás miatt az adóévben elszámolt bevétel összegével;

ab) az 1998. június 16-ig megkötött szerződés alapján 1998. december 31-ig kapott támogatás, juttatás miatt az adóévben elszámolt bevétel összegével;

ac) a 2. § (2) bekezdésének *g)* pontjában meghatározott adózó (kivéve a társadalmi szervezet) által a 2000. december 31-ig elengedett kötelezettség, átvállalt tartozás és az említett adózótól kapott támogatás, juttatás miatt az adóévben elszámolt bevétel összegével;

b) a 2000. december 31-ig térítés nélkül átvett eszköz, valamint — kivéve az *a)* pontban foglaltakat — az adózónak nem minősülő külföldi személy és a külföldi illetőségű magánszemély által elengedett kötelezettség, átvállalt tartozás, nyújtott támogatás, juttatás következtében elszámolt bevételt nem veheti figyelembe.”

56. § A Tao. a következő 29/C. §-sal egészül ki:

„29/C. § (1) Az adózó az e törvény 2000. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint készített bevallása figyelembevételével megállapított nyilvántartott értékvesztéssel az adózás előtti eredményét csökkentheti

a) a 7. § (4) bekezdésének 2000. december 31. napján hatályos rendelkezése szerint az értékvesztés egyedi nyilvántartására való áttérésekor — eszközcsoportonként — nyilvántartott értékvesztés alapján,

b) eszközcsoportonkénti (készletek, befektetések, értékpapírok) nyilvántartás esetén az e törvény 2001. január 1. napján hatályos rendelkezései szerint készített első bevallásában és az azt követő 4 adóévről készített bevallásában, egyenlő részletekben,

c) egyedi nyilvántartás esetén az eszköz nyilvántartásból való kikerülésének adóévében, de legkésőbb a b) pontban meghatározott negyedik adóévben.

(2) Ha az adózó az (1) bekezdésben meghatározott adóévek alatt jogutód nélkül megszűnik, a megszűnés napjára készített bevallásában az adózás előtti eredményét csökkenti az (1) bekezdés rendelkezései alapján az adózás előtti eredmény csökkentéseként korábban el nem számolt nyilvántartott értékvesztés.

(3) Ha az adózó az (1) bekezdésben meghatározott adóévek alatt átalakul, a jogutód, illetve kiválás esetén a fennmaradó adózó és a részlegesen átalakuló szövetkezet az (1) bekezdés rendelkezéseit — a jogelődnél eltelt időt is beszámítva — az értékvesztés alapját képező, a vagyonszerűleg szerint öt megillető készletek, befektetések, értékpapírok alapján nyilvántartott értékvesztésre alkalmazza.

(4) A 2000. december 31-én egyszeres könyvvitelt vezető adózó az e törvény 2001. január 1. napján hatályos rendelkezései szerint készített első bevallásában adóalapjának megállapításakor az adózás előtti eredményt

a) csökkenti a kapott előleg címen bármely megelőző adóév bevallásában az adózás előtti eredmény növeléseként elszámolt, az adóév első napján a kötelezettségek között kimutatott összeggel,

b) növeli a fizetett előleg címen bármely megelőző adóév bevallásában az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt, az adóév első napján a követelések, vagy a készletek között kimutatott összeggel.

(5) A 2000. december 31-én egyszeres könyvvitelt vezető adózó az említett napot követően készített első beszámolója egyszerűsített mérlegében kimutatott vásárolt készlet értékéből a kiegyenlített, nem beruházási célra beszerzett készlet értékével az e törvény 2001. január 1. napján hatályos rendelkezései szerint készített első bevallásában és az azt követő két adóévről készített bevallásában adóalapjának megállapításakor az adózás előtti eredményt adóévenként egyenlő részletekben növeli. Az adózónak jogutód nélküli megszűnésekor, átalakulásakor adózás előtti eredményét növelnie kell az említett értékéből az adóalap megállapításánál általa még figyelembe nem vett résszel.

(6) Az adózó az e törvény 2001. január 1. napján hatályos rendelkezései szerint készített első bevallásában az adózás előtti eredményt csökkenti az adóévet megelőző adóévben a 8. § (1) bekezdésének a) pontja alapján adózás előtti eredményt növelő tételként számításba vett összegnek az adóévet megelőző adóévben a várható kötelezettségek fedezetére képzett céltartalékot meghaladó részével.

(7) A 2. § (2) bekezdés g) pontjában meghatározott adózó a 2000. december 31-ig megkötött tartós adományozási szerződés alapján adott adományra vonatkozóan e törvény 2000. december 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazza.

(8) Az adózó a 2000. december 31-ig (a 2000. december 31-én előtársaságként működő adózó az első adóévében) keletkezett negatív adóalapra a 17. § 2000. december 31-én hatályos rendelkezéseit alkalmazza, figyelemmel a 29. § (2) bekezdésére is.

(9) A külföldi szervezet adóalapjának meghatározásakor ellenértékként nem kell figyelembe venni a részére fizetett (juttatott) kamatot, ha e törvénynek a kamatfizetés alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napján hatályos rendelkezései szerint a kamatot nem terhelte társasági adókötelezettség; e rendelkezést a külföldi szervezet részére 2003. december 31-ig fizetett (juttatott) kamatra lehet alkalmazni.

(10) Ha az adózó (kivéve a bemutatóra szóló részvényit kibocsátó részvénytársaságot) a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény előírása szerint 2000-ben mikro- és kisvállalkozásnak minősült, akkor — figyelemmel a (11) bekezdésben foglaltakra — a 2001. január 1-jétől június 30-ig terjedő időszakra esedékes adóelőlegnek

a) a havi 150 ezer forintot meghaladó részét köteles megfizetni, ha az adóelőleg havonta esedékes,

b) a negyedévi 450 ezer forintot meghaladó részét köteles megfizetni, ha az adóelőleg negyedévente esedékes.

(11) A (10) bekezdésben foglaltakat az adózó akkor alkalmazhatja, ha 2001. február 15-ig az adóhatóság részére nyilatkozatot tesz arról, hogy a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény előírása szerint 2000. december 31-én mikro- és kisvállalkozásnak minősült. E nyilatkozatot — amely az adózás rendjéről szóló törvény alkalmazásában végrehajtható okiratnak minősül — az éves adóbevallásra kötelezett adózó éves adóbevallásában, más adózó éves különbozati adóbevallásában teheti meg.

(12) Ha az adózó a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény előírása szerint 2000 utolsó adóévről szóló bevallás benyújtásának napján mikro- és kisvállalkozásnak minősül, a 2001. július 1-jétől 2002. június 30-ig terjedő időszakra esedékes adóelőleg megállapításánál a 26. § alkalmazásakor fizetendő adónak tekinti az említett bevallásában megállapított fizetendő adónak az 1,8 millió forintot meghaladó részét.

(13) A (10)–(12) bekezdésben foglaltak alkalmazása nem mentesíti az adózót azon kötelezettsége alól, hogy — ha annak feltételei egyébként fennállnak — a bevallott adóelőleget az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint az adóévi várható fizetendő adó összegére egészítse ki.”

57. § A Tao. a következő 31. §-sal egészül ki:

„31. § (1) Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodással összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaihoz való közelítést célozza:

a) a Tanács 90/434/EGK irányelve a különböző tagállamok társaságait érintő egyesületekre, szétválásokra, esz-közátruházásokra és részvénycserékre alkalmazandó közös adózási rendszerről;

b) a Tanács 90/435/EGK irányelve a különböző tagállamok anyavállalatai és leányvállalatai esetében alkalmazandó közös adózási rendszerről.

(2) Ez a törvény az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együtműködési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatoknak megfelelően a következő okmányok figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz:

a) a jövedelem- és vagyoadókra vonatkozó modell-egyezmény;

b) a nemzetközi vállalkozások és az adóhatóságok részére készült, a kapcsolt vállalkozások közötti árak módosítására vonatkozó iránymutatás.”

III. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

58. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Áfat.) 7. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem minősül termékértékesítésnek továbbá a jogutódlással történő megszűnés — ideértve a kiválással történő jogutódlást —, ha a jogutód

a) a jogutódlással megszerzett vagyon egészét gazdasági tevékenysége kifejtéséhez használja fel, hasznosítja és nem választott alanyi adómentességet, valamint

b) a jogutódlással megszerzett vagyon egésze tekintetében teljesíti a 9/A. §-ban felsorolt, a kedvezményezett adóalanyra megállapított kötelezettségeket.”

59. § Az Áfat. 8. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem minősül szolgáltatásnyújtásnak

a) az ellenérték megfizetése, ha az pénzzel vagy készpénzhelyettesítő eszközzel történik,

b) a központi költségvetés fejezeti kezelésű előirányzata vagy elkülönített állami pénzalap terhére folyósított, jogszabályon alapuló, vagy pályázat útján elnyert, árat közvetlenül befolyásoló államháztartási támogatásnak nem minősülő pénzösszeg ellenében vállalt kötelezettség,

c) a b) pontban említett pénzösszegbe nem tartozik bele az ellenértéknek minősülő kutatásfejlesztési célt szolgáló támogatás.”

60. § Az Áfat. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) Szolgáltatásnyújtásnak minősül továbbá az adóalany által más részére ellenérték nélkül végzett — a 7. § alapján termékértékesítésnek nem tekintendő — tevé-

kenység, feltéve, ha a tevékenység végzéséhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában szolgáltatásnyújtásnak minősül különösen, ha az adóalany:

a) a terméket — gazdasági tevékenysége köréből kivonva — ellenérték nélkül más használatába adja, feltéve, hogy a terméknek, és annak alkotórészeinek beszerzéséhez, ki-termeléséhez, előállításához, feldolgozásához, átalakításához vagy felújításához kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható;

b) jogokat és más immateriális javakat gazdasági társaságnak nem pénzbeli betétként, hozzájárulásként enged át, feltéve, hogy az azok beszerzéséhez kapcsolódó előzetesen felszámított adó egészben vagy részben levonható.

(3) Az (1)—(2) bekezdéstől eltérően nem minősül szolgáltatásnyújtásnak, ha a szolgáltatásnak ellenérték nélkül történő nyújtására törvény vagy kormányrendelet alapján kerül sor.”

61. § Az Áfat. 12. §-a a következő l) ponttal egészül ki:

(A nemzetközi közlekedéshez és a termékek nemzetközi forgalmához közvetlenül kapcsolódó termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak minősül:)

„l) a PHARE, az ISPA, illetve a SAPARD program keretében közvetlenül a kedvezményezett részére történő, a külön jogszabály szerint igazolt termékértékesítésnek és szolgáltatásnyújtásnak azon része, amelyet a PHARE, az ISPA, illetve a SAPARD forrásból finanszíroznak.”

62. § (1) Az Áfat. 13. §-a (1) bekezdésének 16. és 17. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(1) E törvény alkalmazásában]

„16. számla: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a számla sorszáma;

b) a számla kibocsátójának neve, címe és adóigazgatási azonosító száma;

c) a vevő neve és címe;

d) a teljesítés időpontja;

e) a számla kibocsátásának kelte;

f) a fizetés módja és határideje;

g) a termék (szolgáltatás) megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához;

h) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi természetes mértékegységben kifejezhető — mennyiségi egysége és mennyisége;

i) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi egységre vetíthető — adó nélkül számított egységára;

j) a termék (szolgáltatás) adó nélkül számított ellenértéke tételenként és összesen;

k) a felszámított adó százalékos mértéke;

l) az áthárított adó összege tételenként és összesen;

m) a termék (szolgáltatás) adóval együtt számított ellenértéke tételenként és összesen;

n) a számla végösszege.

17. *egyszerűsített számla*: adóigazgatási azonosításra alkalmas bármely olyan bizonylat, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a számla sorszáma;

b) a számla kibocsátójának neve, címe és adóigazgatási azonosító száma;

c) a vevő neve és címe;

d) a számla kibocsátásának kelte;

e) a termék (szolgáltatás) megnevezése, valamint besorolási száma, amely legalább szükséges az e törvény szerinti hivatkozás beazonosításához;

f) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi természetes mértékegységben kifejezhető — mennyiségi egysége és mennyisége;

g) a termék, szolgáltatás — amennyiben ez utóbbi egységre vetíthető — adóval együtt számított egységára;

h) a termék (szolgáltatás) adóval együtt számított ellenértéke tételenként és összesen;

i) a 44. § (2) bekezdésében meghatározott százaléktérték;”

(2) Az Áfat. 13. §-ának (1) bekezdése a következő 24. ponttal egészül ki:

[*(1) E törvény alkalmazásában*

„24. *távközlési szolgáltatás*: a távközlésről szóló törvény szerinti távközlés; továbbá a sugárzási, adási és vételi kapacitások használatához való jogok átengedése, valamint a globális információs hálózatokhoz való kapcsolódás biztosítása.”

63. § Az Áfat. 15. §-ának (5) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *h)* pont jelölése *i)* pontra változik:

[*(5) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét a szolgáltatást saját nevében megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye, ezek hiányában pedig állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye határozza meg:*

„*h)* távközlési szolgáltatásnál;”

64. § Az Áfat. 16. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Ha a koncessziós jog (ideértve a műsorszolgáltatási jogot is) átengedésekor az ellenérték nem ismert, illetve nem teljes összege ismert, a teljesítés időpontja az egyes részkifizetések esedékességének napja.”

65. § (1) Az Áfat. 33. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Nem vonható le az előzetesen felszámított adó, ha az adóalany a terméket és a szolgáltatást*

„*a)* egészben vagy részben nem az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységéhez használja fel, hasznosítja, kivéve, ha a terméket és a szolgáltatást részben a 7. § (3) bekezdésében meghatározott célok elérése érdekében, vagy a 9. § (3) bekezdésében meghatározott szolgáltatáshoz használja fel, hasznosítja.”

(2) Az Áfat. 33. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem minősül adóalanyiságon kívüli tevékenységnek az a tevékenység, amelyet a költségvetési szerv vagy egyházi intézmény ellenértéknek nem minősülő támogatásból lát el. E tevékenységek közül a 2. számú mellékletben szabályozott tevékenység — az adólevonási jog tekintetében — a 30. § (1) bekezdésében szabályozott termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással esik egy tekintet alá. E tevékenységek közül az 1. számú mellékletben, valamint a 28. § (1) bekezdésében szabályozott tevékenységek akkor esnek a 30. § (1) bekezdésében szabályozott termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással egy tekintet alá, ha ugyanazon szolgáltatás igénybevevője felé ellenérték nélkül, kizárólag ellenértéknek nem minősülő támogatásból történik a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás végzése.”

66. § Az Áfat. a következő 33/A. §-sal egészül ki:

„33/A. § (1) A 33. § (2) bekezdés *b)* pontjától eltérően a személygépkocsi beszerzésére jutó előzetesen felszámított adót levonásba helyezheti a kizárólag távolsági és helyi személytaxi-közlekedés (SZJ 60.22.11) szolgáltatást végző adóalany, ha a személygépkocsi beszerzését megelőző adóévben — ha az adóalany év közben jelentkezett be, az adóalanyként történő bejelentkezés időpontjától kezdődően időarányosan — az általa nyújtott szolgáltatás összeített adóalapja a 4 millió forintot meghaladta.

(2) A tárgyévben egynél több személygépkocsi beszerzése esetén az (1) bekezdés szerinti adóalapot annyiszor kell teljesíteni, ahány személygépkocsi beszerzésére a tárgyévben sor kerül.

(3) Ha az adóalany él az (1) bekezdésben biztosított adólevonási jogával, a személygépkocsi beszerzésének adóévet követő ötödik adóév végéig nem választhat alanyi adómentességet, továbbá ezen időszak alatt csak az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységet folytathatja. Eltérő esetben — 60 hónapos időszakot figyelembe véve — az eltérés hónapjára, és a jelzett időszak hátralévő hónapjaira eső, korábban levont előzetesen felszámított adó időarányos részének visszatérítésére kötelezett.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott adóalany mentesül a 33. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti levonási tilalom alól, ha a személygépkocsi beszerzését követő 60 hónapon keresztül a személyi jövedelemadóról szóló törvény 70. §-ában meghatározott cégautó adót megfizeti.”

67. § Az Áfat. 36. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(3) bekezdések számozása (3)—(4) bekezdésekre változik:

„(2) A teljesítés időpontját magába foglaló adómegállapítási időszakot követően kézhez vett számlában szereplő előzetesen felszámított adót a kézhezvétel napját magába foglaló adómegállapítási időszakban kell szerepeltetni. A kézhezvétel időpontját az adózónak a számlán is igazolnia kell.”

68. § Az Áfat. 38. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A 33. § (4) bekezdésében meghatározott tevékenység e bekezdés, illetve a 39. § alkalmazásában az adólevonásra nem jogosító termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással esik egy tekintet alá.”

69. § (1) Az Áfat. 43. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adóalany köteles az általa teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról]

„*b*) készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő eszközzel történő fizetés esetén pedig kérésre — a kibocsátó döntésétől függően — egyszerűsített számlát vagy számlát kibocsátani, azzal, hogy számla kibocsátása esetén a teljesítés időpontja a készpénzzel vagy készpénz-helyettesítő eszközzel történő fizetés időpontja.”

(2) Az Áfat. 43. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a költségvetési szerv vagy az egyházi intézmény a 33. § (4) bekezdésében szabályozott tevékenységét kizárólag ellenértéknek nem minősülő támogatásból látja el, e tevékenysége körében mentesül az e §-ban, illetve a 70. § (1) bekezdésében szabályozott bizonylatkiállítási kötelezettség alól.”

70. § Az Áfat. 44. §-ának (1)—(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A számlában, számlát helyettesítő okmányban az adó alapját és az áthárított adó összegét a felszámított adómérték szerinti részletezésben és összesítve is fel kell tüntetni.

(2) Egyszerűsített számlában az adóval növelt ellenértéket a felszámított adómérték szerinti részletezésben is fel kell tüntetni, továbbá azt a felszámított adómértéknek megfelelő százalékértéket kell szerepeltetni, amely az adót is tartalmazó árból az áthárított adó összegének a meghatározásához szükséges. Ez a százalékérték:

a) 25 százalékos felszámított adómértéknél 20,00 százalék;

b) 12 százalékos felszámított adómértéknél 10,71 százalék.”

71. § Az Áfat. 47. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az az adóalany, akinek (amelynek) a tárgyévet megelőző évben a gazdasági tevékenységéből származó általános forgalmi adót nem tartalmazó termékértékesítésének, szolgáltatásnyújtásának ellenértéke — kivéve a XIII. fejezetben szabályozott különleges jogállású mezőgazdasági termelő mezőgazdasági tevékenységéből elért ellenértéket —, vagy annak időarányosan éves szintre átszámított összege a 8 millió forintot nem haladta meg, és az (1) bekezdés *a*) pontjában foglalt feltételnek nem felel meg, a tárgyévről éves adóbevallás benyújtására kötelezett, feltéve, hogy a tárgyévet megelőző év utolsó adómegállapítási

időszakáról benyújtott bevallásához csatolt nyilatkozatában nem jelenti be, hogy a tárgyévre nézve a negyedévenkénti adóbevallási és adóelszámolási kötelezettséget választja. Az éves bevallás benyújtására kötelezett adóalany negyedéves bevallásra köteles áttérni, ha a tárgyévben a gazdasági tevékenységéből származó általános forgalmi adót nem tartalmazó termékértékesítésének, szolgáltatásnyújtásának ellenértéke — kivéve a XIII. fejezetben szabályozott különleges jogállású mezőgazdasági termelő mezőgazdasági tevékenységéből elért ellenértéket — a 8 millió forintot meghaladta. A tárgyévi első bevallást a tárgyév első napjától azon negyedév utolsó napjáig terjedő időszakra kell — a negyedéves bevallás benyújtására előírt időpontig — benyújtani, amelyben az adóalany az értékhatárt elérte. Az adóalany havi bevallásra köteles áttérni, ha a tárgyévi első adóbevallásában megállapított elszámolandó adója pozitív előjelű, és az 1 millió Ft-ot elérte.”

72. § Az Áfat. 50. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alanyi adómentességet választó adóalany — a 7. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott termékértékesítés és a 9. §-ban meghatározott szolgáltatásnyújtás, valamint a termékimport és a 40. § (2) bekezdésében meghatározott adókötelezettség kivételével — adó fizetésére nem kötelezett, de adólevonási jogát sem gyakorolhatja.”

73. § Az Áfat. 51. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóalany az alanyi adómentességet az adóév végéig választja. Az adóalany az alanyi adómentesség választására vonatkozó nyilatkozatát, illetve annak megváltoztatását, továbbá — ha az alanyi adómentesség a (2) bekezdés alapján az alanyi adómentességre jogosító összeghatár túllépése miatt szűnik meg — változásbejelentési kötelezettségét az adózás rendjéről szóló törvény szerint teljesíti.”

74. § Az Áfat. 65. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E fejezet alkalmazásában a teljesítési időpont az utas visszaérkezésének napja.”

75. § Az Áfat. 70. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Nem kell nyugtát kibocsátani:]

„*a*) a szerencsejáték szolgáltatás (SZJ 92.71.10, kivéve más kiegészítő szolgáltatást SZJ 92.71.10.9) nyújtása esetén;”

76. § Az Áfat. 71. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (7)—(9) bekezdés számozása (8)—(10) bekezdésre változik:

„(7) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter és a PHARE programokat koordináló tárca nélküli miniszter arra, hogy együttes rendeletben szabályozza a PHARE, az ISPA,

illetve a SAPARD program keretében történő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás igazolásának módját.”

77. § (1) Az Áfat. 72. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóhatóság a kedvezményezett indokolt kérelmére — saját hatáskörben — engedélyezi az e törvény rendelkezései alapján le nem vonható előzetesen felszámított adó visszatérítését, ha kormányrendelettel kihirdetett, vagy a Magyar Közlönyben közzétett nemzetközi szerződés úgy rendelkezik, hogy a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás árában foglalt adó viselése alól a kedvezményezettet mentesíteni kell.”

(2) Az Áfat. 72. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (2) és (3) bekezdés szerinti adó-visszatérítés — amennyiben a (2) bekezdés alapján a nemzetközi szerződés meghatározott pénzösszeg felhasználását ahhoz a feltételhez köti, hogy az abból finanszírozott kiadások árában foglalt adó alól a kedvezményezettet mentesíteni kell — legfeljebb olyan hányadban engedélyezhető, amilyen hányadban a kiadásokból a pénzösszeg részesedik.”

78. § Az Áfat. 73. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság az adóalany indokolt kérelmére — saját hatáskörben — felmentést adhat a 70. §-ban megállapított nyugtaadási kötelezettség, vagy kizárólag a pénztárgéppel történő nyugtaadási kötelezettség alól abban az esetben, ha

a) szociális vagy egészségügyi helyzete miatt a kötelezettség teljesítése az adóalanyra aránytalanul nagy terhet róna;

b) a vállalkozás mérete miatt az adóalany alkalmazottat, családtagot vagy közeli hozzátartozót és más, a kötelezettség teljesítésére képes személyt nem foglalkoztat; vagy

c) a gazdasági tevékenység jellege miatt a kötelezettség teljesítése adóigazgatási azonosításra alkalmas nyugta adását biztosító pénztárgép felhasználásával sem oldható meg, vagy csak aránytalanul nagy megterheléssel lenne megoldható.”

IV. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény módosítása

79. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Jövedéki ügyben első fokon — ha e törvény másként nem rendelkezik — a vámhivatal, a jövedéki hivatal és a jövedéki központ jár el. Az eljárásra az adóraktár, az adó-

mentes felhasználó üzeme, raktára, a kereskedő üzlete, raktára fekvése, az egyéb személy jogosulatlan tevékenységének helye szerinti vámhatóság, a főváros IV—X., XIII—XXI. és XXIII. kerületében a budapesti 16. számú, a főváros I—III., XI—XII. és XXII. kerületében a budapesti 18. számú vámhivatal az illetékes.”

(2) A Jöt. 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jövedéki adóüggyel kapcsolatos feladatokat — kivéve a hatósági felügyelet keretében ellátott adóztatási feladatokat — első fokon a megyeszékhelyen működő vámhivatal [Pest megyében a 18. számú, a fővárosban az (1) bekezdésben foglaltak szerint a 16. és 18. számú vámhivatal] és a jövedéki központ látja el, továbbá jogosult a jövedéki engedélyezési ügyben az eljárásra.”

(3) A Jöt. 5. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adójeggyel, a zárjeggyel kapcsolatos ügyben — az adójegy és a zárjegy felhasználásának helyszíni ellenőrzése, elszámoltatása kivételével — első fokon a 16. számú vámhivatal jár el. A bor zárjegynek az egyszerűsített adóraktárak részére történő kiadását a megyeszékhelyen működő vámhivatal, illetve Bács-Kiskun megyében a jövedéki központ, Pest megyében és a fővárosban a 16. számú vámhivatal végzi.”

80. § (1) A Jöt. 7. §-a 1. pontjának *b)* és *d)* alpontja, valamint az 1999. évi XCIX. törvény 22. §-a (1) bekezdésében megállapított, a 2000. évi XXXII. törvény 98. §-ának (11) bekezdésével módosított *j)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a pont kiegészül a következő *l)* alponttal:

[E törvény alkalmazásában

1. jövedéki termék belföldi előállítása: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiszerelési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:]

„*b)* az ásványolajok közé tartozó adalék legfeljebb 0,2 térfogatszázalék arányban üzemanyagba, tüzelő- és fűtőolajba történő bekeverését;”

„*d)* az azonos adómértékű ásványolajtermék finomítói ásványolaj raktárban, illetve terméktávvezetékben történő, felhasználási cél szerinti átminősítését;”

„*j)* az 54/B. § (3) bekezdésében meghatározott gazdasági évenként és háztartásonként összesen legfeljebb 1000 liter, saját fogyasztásra szánt szőlőbor előállítására a háztartásban élő természetes személy(ek) művelésében álló, 1500 m²-t meg nem haladó szőlőterületen termelt szőlőből és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlőtermés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt szőlőből;”

„*l)* biológiai ecetet előállító üzemben a kettős fermentáció első lépéseként végzett alkoholos erjesztést, ha azt a vámhatóságnak előzetesen bejelentették, és a keletkezett félkész terméket ecet hozzáadásával haladéktalanul denaturálják;”

(2) A Jöt. 7. §-ának 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. *adómentes felhasználó*: a jövedéki termék adómentes beszerzésére az e törvényben meghatározott engedéllyel rendelkező, a jövedéki terméket az e törvényben meghatározott adómentes célra felhasználó személy;”

(3) A Jöt. 7. §-ának 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. *szabadforgalomba bocsátás*: a jövedéki termék adóraktárból, illetve adómentes felhasználó üzeméből történő kitárolása — kivéve, ha az adóraktárba, tranzitterületre, külföldre vagy adómentes felhasználó részére történik —, továbbá az adóraktárban a szőlőbornak a külön jogszabályban meghatározott termelői borkimérés céljára történő felhasználása, valamint az importált jövedéki termék belföldi forgalom számára történő vámkezelése vagy a vámhatóság olyan intézkedése, amelynek eredményeként a jövedéki terméket a belföldi forgalom számára vámkezeltnak kell tekinteni, ha a vámkezelést vagy az intézkedést követően a jövedéki terméket nem tárolják be adóraktárba vagy adómentes felhasználóhoz;”

(4) A Jöt. 7. §-ának 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. *megbízható adós*: az a személy, aki legalább 2 éve engedéllyel végez adóraktárban folytatható tevékenységet, illetve aki legalább 2 éve folytat az e törvény szerinti jövedéki engedély birtokában jövedéki engedélyes kereskedelmi, export és import tevékenységet, és a vámtörvény szerint vámszempontról megbízható, terhére a jövedéki biztosíték e törvény 22. §-ának (5) bekezdése alapján történő megállapítására irányuló kérelem benyújtását, illetve a jövedéki biztosíték hivatalból történő, e törvény 22. §-ának (8) bekezdése szerinti felülvizsgálat megkezdését megelőző 2 évben összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság jogerős határozattal nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének — a 2 éves vizsgált időszakban összességében — 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet 30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek;”

81. § A Jöt. 15. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *c)* ponttal:

[*Adófizetési kötelezettség keletkezik, ha*

„*c)* a szőlőtermelő az adóraktárból az 54/B. § (4) bekezdése rendelkezésének megsértésével vette át a szőlőbort adómentesen.”

82. § A Jöt. 17. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *e)* ponttal:

[*Az adó fizetésére kötelezett*

„*e)* a 15. § (2) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott esetben a szőlőtermelő.”

83. § (1) A Jöt. 22. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A jövedéki biztosíték összegét hivatalból vagy kérelemre módosítani kell, ha az annak elfogadásánál figyelembe vett feltételek vagy körülmények megváltoztak. A jövedéki biztosíték csökkentése — ideértve az (5) bekezdés alapján lehetséges csökkentést is — kizárólag kérelemre történik.”

(2) A Jöt. 22. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) A jövedéki biztosíték — ideértve a (3) bekezdés szerint jövedéki biztosítékként szolgáló vámbiztosítékot is — az esedékességkor, végrehajtható adó-, adóelőleg-, termékdíj-, bírság-, pótléktartozás, zárjegyhiany [50. § (5) bekezdés], a 63. § (7) bekezdés rendelkezései szerint teljesíteni elmulasztott halasztott fizetési kötelezettségre és az adóraktár engedélyesét terhelő költség fedezetére, illetve — amennyiben a vámtörvény rendelkezése szerint a jövedéki biztosíték a vámbiztosítékba beszámítható — a jövedéki termék meg nem fizetett vámterhére vehető igénybe a végrehajtás szabályai szerint, ha az adóraktár engedélyese önkéntesen nem teljesít. A követelés érvényesítésére külön határozat nélkül a vámhatóság jogosult.”

84. § A Jöt. 23. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az adóraktári engedély megszűnése esetén az adóraktár engedélyese — az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben annak özvegye vagy örököse — köteles a kiadott adóraktári engedély eredeti példányát és annak hiteles másolatait a megszűnés napjától számított 5 munkanapon belül visszaszolgáltatni az engedélyt kiadó vámhivatal részére.”

85. § A Jöt. 26. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A jövedéki biztosíték készpénz, vagy belföldi székhelyű hitelintézet által vállalt vagy felülgarantált bankgarancia lehet. A készpénzben nyújtott jövedéki biztosíték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége nincs. Bankgaranciaként a visszavonhatatlan vagy kizárólag az olyan visszavonható bankgarancia fogadható el, amely a visszavonás lehetőségét a vámhatóság jóváhagyásához is köti. A vámhatóság a bankgarancia visszavonását akkor hagyja jóvá, ha az adómentes felhasználónak nincs adótartozása.”

86. § A Jöt. 27. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A keretengedély megszűnése esetén az adómentes felhasználó — az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben annak özvegye vagy örököse — köteles a kiadott keretengedély eredeti példányát és annak hiteles másolatait a megszűnés napjától számított 5 munkanapon belül visszaszolgáltatni az engedélyt kiadó vámhivatal részére.”

87. § A Jöt. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A keretengedéllyel beszerzett jövedéki termék adómentesen csak a 37., 47., 53/A., 54/J. és 60/A. §-ban meghatározott célra használható fel, és azt az adómentes felhasználónak hitelt érdemlően igazolnia kell.”

88. § (1) A Jöt. 31. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a megfizetett adó visszaigénylésére (levonására) jogosult]

„*d*) az a személy, aki adóraktárból vagy importálótól a 37. § (1) bekezdésében megjelölt ásványolajat, a 47. § (1) bekezdésében megjelölt alkoholterméket, a 53/A. § (1) bekezdésében megjelölt sört, illetve a bort és a nem habzó köztes alkoholterméket adóval növelt áron szerezte be és adómentes célra használta fel, ideértve a belső minőség-ellenőrzéshez szükséges vizsgálatok céljára történő — a hatályos jogszabályoknak, valamint szabványoknak megfelelő — mintavételi szabályzat szerinti felhasználást is.”

(2) A Jöt. 31. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *b*), *c*) pontja szerinti visszaigénylés esetében az alkoholtermék és a bor, illetve a dohánygyártmány adója visszaigénylésének feltétele az is, hogy az importáló, az exportáló az alkoholtermékről és a borról a zárjegyet, illetve a dohánygyártmányról az adójegyet a vámhatóság képviselőinek jelenlétében eltávolítsa és megsemmisítse, vagy felülragasztással érvénytelenítse. A megsemmisítésről, illetve az érvénytelenítésről jegyzőkönyvet kell felvenni, amely a visszaigénylés kötelező bizonylata. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény alapján kincstári finanszírozás körébe tartozó gazdálkodó szervezet mentesül az e bekezdésben megjelölt kötelezettségek alól, amennyiben az általa exportált jövedéki termék külföldön szolgáltatást teljesítő magyar fegyveres erők részére kerül kiszállításra.”

(3) A Jöt. 31. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti visszaigénylési jog érvényesítéséhez a jövedéki termék beszerzését, a felhasználási célt és a felhasználási arányszámot a vámhatóságnak előzetesen be kell jelenteni, továbbá arra a termékre vonatkozóan, amelyre adóvisszaigénylést érvényesítenek, vezetni kell a 28. § (3) bekezdésében és a végrehajtási rendeletben előírt nyilvántartást.”

89. § (1) A Jöt. 32. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Önadózás esetén az adó alapját és az adót naptári hónaponként kell megállapítani, kivéve, ha jogszabály másként rendelkezik. Az adómentes felhasználó az adóbevallási kötelezettségének azon tárgynegyedévet követő hó 20-áig köteles eleget tenni és az adót megfizetni, amelyben a 14. § (4) bekezdése szerint beállt az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.”

(2) A Jöt. 32. §-a kiegészül a következő (17) bekezdéssel:

„(17) Az adó bevallásában az Art. 1. számú melléklet I/1. pontjában meghatározott kerekítési szabályokat kell alkalmazni.”

90. § (1) A Jöt. 36. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ásványolaj adójának mértéke — a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel —:

a) a 2710 00 26, a 2710 00 27, 2710 00 29 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinekre, továbbá a 2710 00 32 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma 50 ppm-nél kisebb és összaromástartalma nem haladja meg a 35% értéket, 98,60 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 103,50 Ft/liter,

b) a 2710 00 26, a 2710 00 34 és a 2710 00 36 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinekre, továbbá a 2710 00 32 vámtarifaszámú ólmozatlan benzinre, ha annak kéntartalma 50 ppm-nél nagyobb vagy összaromástartalma meghaladja a 35% értéket, 106,50 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 111,80 Ft/liter,

c) a 2710 00 11, 2710 00 15, 2710 00 21, 2710 00 25, 2710 00 37 és a 2710 00 39 vámtarifaszám alatti egyéb benzinekre — a finomvegyszernek minősülő ásványolaj termék kivételével — 106,50 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 111,80 Ft/liter,

d) a 2710 00 41, 2710 00 45, 2710 00 51, 2710 00 55 és a 2710 00 59 vámtarifaszám alatti petróleumokra — a finomvegyszernek minősülő ásványolaj termék kivételével — 106,50 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 111,80 Ft/liter,

e) a 2710 00 61, 2710 00 65, 2710 00 66, 2710 00 67 és a 2710 00 68 vámtarifaszám alatti gázolajokra, tüzelőolajokra, továbbá azokra a 2710 00 71, 2710 00 72, 2710 00 74, 2710 00 76, 2710 00 77, 2710 00 78 vámtarifaszám alá tartozó fűtőolajokra, amelyek viszkozitása 20 °C hőmérsékleten kisebb, mint 10 mm²/s, vagy a desztillációs vizsgálatnál a 250 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége meghaladja a 25%-ot, vagy a 350 °C hőmérsékletig átdestilláló rész mennyisége meghaladja a 80%-ot, vagy 15 °C-on mért sűrűsége kisebb 860 kg/m³-nél, 85,00 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 89,20 Ft/liter,

f) a 2711 11, 2711 12, 2711 13, 2711 19 vámtarifaszám alatti természetes gáz és egyéb gáz termékből arra a cseppfolyósított szénhidrogénre, amelyet közúti járművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy e célra használnak fel, 45,60 Ft/kg, 2002. január 1-jétől 47,90 Ft/kg,

g) a 2711 21 és a 2711 29 vámtarifaszám alatti természetes gáz és egyéb gáz termékből arra a sűrített gáz halmazállapotú szénhidrogénre, amelyet közúti járművek üzemanyagaként értékesítenek, importálnak vagy e célra használnak fel, 23,30 Ft/nm³, 2002. január 1-jétől 24,50 Ft/nm³,

h) a 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43, 2902 44 vámtarifaszám alatti benzolra és homológjaira — a finomvegyszernek

minősülő ásványolaj termék kivételével — 106,50 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 111,80 Ft/liter,

i) a 2710 00 81, 2710 00 83, 2710 00 85 vámtarifaszám alatti kenőolajra 76,50 Ft/kg, 2002. január 1-jétől 80,30 Ft/kg,

j) a 3811 vámtarifaszám alatti, 5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű adalékanyagra 0 Ft/kg, az 5 kilogrammnál nagyobb kiszerelésűre 76,50 Ft/kg, 2002. január 1-jétől 80,30 Ft/kg,

k) a 2709 00 10 vámtarifaszám alatti földgáz kondenzátumra — a stabilizálatlan gázolin kivételével — 106,50 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 111,80 Ft/liter,

l) a 3824 90 95 99 vámtarifaszám alá tartozó termékek közül a kizárólag növényi olajból észterezéssel előállított, üzemanyagként felhasznált vagy felhasználásra kerülő, a 41. § (1) bekezdés j) pontja szerinti biodízel adóraktárban előállított, a hatályos magyar szabvány előírásainak megfelelő termékekre (a továbbiakban: biodízel), továbbá a 2710 00 74 vámtarifaszámú, az e bekezdés e) pontja alá nem tartozó fűtőolajra 0 Ft/liter;

m) a 34. § szerinti, de e § a)–l) pontjában nem említett ásványolajra — a 2710 00 87 vámtarifaszám alá tartozó kétütemű motorolaj kivételével — a belső égésű motorokhoz motorbenzinként, a motorbenzin adalékaként vagy hígítóanyagaként való kínálás, értékesítés vagy felhasználás esetén 106,50 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 111,80 Ft/liter, a belső égésű motorokhoz gázolajként, a gázolaj adalékaként vagy hígítóanyagaként, illetve a tüzelőolajként történő kínálás és értékesítés vagy felhasználás esetén 85,00 Ft/liter, 2002. január 1-jétől 89,20 Ft/liter, a közúti járművek üzemanyagaként kínált, értékesített vagy felhasznált cseppfolyósított gáz esetén 45,60 Ft/kg, 2002. január 1-jétől 47,90 Ft/kg, gáz halmazállapot esetén 23,30 Ft/nm³, 2002. január 1-jétől 24,50 Ft/nm³.”

(2) A Jöt. 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke az (1) bekezdés a), b), d), e) és m) pontjában meghatározott mérték 20,00 Ft/literrel, az (1) bekezdés l) pontjában meghatározott mérték 85,00 Ft/literrel, 2002. január 1-jétől 89,20 Ft/literrel, illetve a cseppfolyósított gáz esetén 20 Ft/kilogrammmal, gáz halmazállapot esetén 20 Ft/nm³-rel növelt összege, amennyiben a termék nem felel meg a hatályos magyar szabvány, illetve a Magyar Gyógyszerkönyv előírásainak.”

91. § (1) A Jöt. 41. §-a (1) bekezdésének d) és g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) *Ásványolaj adóraktári engedély*]

„d) a 36. § (1) bekezdés f) pontja szerinti cseppfolyós propán vagy bután, valamint ezek keverékének üzemanyag célú előállítására, valamint e termékeknek, továbbá a 2710 00 25 vámtarifaszám alatti termékeknek a 36. § (1) bekezdés k) pontja szerinti gázkondenzátum feldolgozásával történő előállítására (a továbbiakban: cseppfolyósított gáztöltő);”

„g) a 36. § (1) bekezdés a), b) és e) pontja szerinti üzemanyag célú benzin, gázolaj és a tüzelőolaj, valamint a 2710 00 51 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum önálló tárolását végző tárolótelepre (a továbbiakban: üzemanyag tároló);”

(adható.)

(2) A Jöt. 41. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az olyan ásványolaj termék előállítására alkalmas desztilláló berendezést, amelyre e törvény adómértéket állapít meg, kizárólag a vámhatóság engedélyével szabad előállítani, importálni, — a kőolajfinomító, a finomítói ásványolajraktár és a cseppfolyósított gáztöltő adóraktár kivételével — birtokolni, és — a kőolajfinomító, a finomítói ásványolajraktár és a cseppfolyósított gáztöltő adóraktár részére történő értékesítés kivételével — értékesíteni.”

92. § A Jöt. 42. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény alkalmazásában

1. *bérfőzés*: szeszfőzdében a bérfőzető részére történő gyümölcspálinka vagy borpárlat-előállítás;

2. *bérfőzető*: az a 18. életévét betöltött természetes személy, aki saját termésű vagy begyűjtött gyümölcsökből és bogyókból, illetve saját termésű szőlőborból és borászati melléktermékből állítat elő gyümölcspálinkát vagy borpárlatot;

3. *teljes denaturálás*: az alkoholtermék emberi fogyasztásra való végleges alkalmatlanná tétele,

4. *részleges denaturálás*: az alkoholterméknek élvezeti cikként történő felhasználásra alkalmatlanná tétele a külön jogszabályban meghatározott módon.”

93. § (1) A Jöt. 43. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke — a (3)–(4) bekezdésben foglalt eltéréssel — hektoliterfokonként 1590 forint, 2002. január 1-jétől 1670 forint.”

(2) A Jöt. 43. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 2208 20 vámtarifaszám alá tartozó borpárlat, a 2208 90 33, 2208 90 38, 2208 90 41, 2208 90 45, 2208 90 48, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó gyümölcspálinka (a továbbiakban együtt: pálinka) adója hektoliterfokonként 1375 forint, 2002. január 1-jétől 1515 forint.”

(3) A Jöt. 43. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szeszfőzdében bérfőzés keretében előállított pálinka (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére hektoliterfokonként évente legfeljebb 50 hektoliterfok mennyiségig 594 forint, 2002. január 1-jétől 653 forint, 50 hektoliterfok felett 1375 forint, 2002. január 1-jétől 1515 forint.”

94. § A Jöt. 44. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 8—17. §-ban foglalt rendelkezésektől eltérően a bérfőzött pálinka utáni adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, ha]

„*b)* a szeszfőzde a terméket még nem adta át a bérfőzőtnek, de az adó összege elérte a 200 ezer forintot, vagy”

95. § (1) A Jöt. 47. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adómentes felhasználás a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermékek a felhasználása

a) az Országos Gyógyszerészeti Intézet által törzskönyvezett gyógyszerek, valamint az Országos Gyógyszerészeti Intézet által nyilvántartásba vett gyógyszernek nem minősülő, szájon át fogyasztható alkoholtartalmú gyógyhatású termékek 40 ml-t meg nem haladó összes napi fogyasztási dózishoz megfelelő összetételben való előállításához, a szájon át nem fogyasztható, alkoholtartalmú készítmények, továbbá a gyógyszerhatóanyagok és intermedierek előállításához, valamint az e pontban megjelölt termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához,

b) a biológiai ecet, — a *c)* pontban megjelölt bonbonok előállítása céljára — alkoholos gyümölcs, az aromák gyártásához,

c) a legfeljebb 8,5 hektoliterfok/100 kg alkoholtartalmú bonbonok, vagy — az alkoholtartalmú italok kivételével — a legfeljebb 5 hektoliterfok/100 kg alkoholtartalmú más élelmiszerek gyártásához,

d) vegyipari és kozmetikai termékek előállításához.

Adómentes felhasználásnak minősül továbbá a 2208 vámtarifaszámú alkoholtermékek — a *c)* pontban megjelölt bonbonok előállítása céljára — alkoholos gyümölcs gyártásához történő felhasználása.”

(2) A Jöt. 47. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A 26. §-ban meghatározott keretengedély iránti kérelemben meg kell adni]

„*c)* a vegyipari és kozmetikai felhasználási cél esetén — a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel — a beszerzésre kerülő alkoholtermék esetében a külön jogszabályban az alkoholtermék részleges denaturálására meghatározott eljárási módok közül alkalmazott eljárást,”

(3) A Jöt. 47. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a vegyipari és kozmetikai felhasználási cél esetén nem lehet denaturált alkoholt felhasználni, annak műszaki indokolását és arról a felhasználás szerint illetékes szakmai szövetség nyilatkozatát kell a keretengedély iránti kérelemhez csatolni. A denaturálás mellőzésének indokoltságát az engedélykérelem elbírálása során a vámhatóság független szakértővel (intézettel) ellenőrizheti.

(4) Vegyipari és kozmetikai felhasználási célra adómentesen — a (3) bekezdés szerinti eset kivételével — csak az adómentes felhasználó által megjelölt és a keretengedélyben rögzített részleges denaturálási eljárással denaturált alkoholterméket lehet kitárolni az adóraktárból. A denaturálást a vámhatóság felügyelete mellett kell elvégezni.”

(4) A Jöt. 47. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben az adómentes felhasználó az üzemben a 2915 vámtarifaszámú ecetsavból is előállít étkezési ecetsavat vagy ecetesszenciát, köteles a vásárolt ecetsavval is elszámolni.”

96. § A Jöt. 48. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„48. § Az alkoholtermék teljes denaturálását szeszüzemben [49. § (1) bekezdés *a)* pont], a külön jogszabályban előírt denaturáló szerrel és denaturálási eljárással kell elvégezni.”

97. § (1) A Jöt. 49. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Alkoholtermék adóraktári engedély

a) az alkoholterméket — a gyümölcs kivételével — cukor- vagy keményítőtartalmú mezőgazdasági eredetű termékből erjesztéssel és/vagy lepárlással előállító, valamint a vegyipari és gyógyszeripari felhasználás során szennyezetté vált alkoholtermék tisztítását (regenerálását) végző üzemre (a továbbiakban: szeszüzem),

b) kizárólag gyümölcspálinkát vagy borpárlatot gyümölcsökből és bogyókból, szőlőborból és borászati melléktermékekből, illetve — esetenként külön engedéllyel — gabonából erjesztéssel és lepárlással előállító üzemre (a továbbiakban: szeszfőzde),

c) az alapanyagok összekeverésével alkoholtermék előállítását, palackozását végző üzemre (a továbbiakban: italgyár),

d) az alkoholtermék önálló palackozását végző palackozó üzemre (a továbbiakban: szeszpalackozó),

e) a szeszüzem, a szeszfőzde, illetve az italgyár engedélyesének a gyártóüzeme területén kívül található, az előállított alkoholtermék tárolására, raktározására alkalmas ingatlanra (a továbbiakban: üzemi szeszraktár),

f) a kizárólag a 2207 vámtarifaszám alá tartozó, legalább 96 térfogatszázalék alkoholtartalmú, nagytisztaságú, analitikai minőségű alkoholtermék tisztítással, válogatással való előállítását és legfeljebb 1 liter űrtartalmú egységben való kiszerezését végző üzemre (a továbbiakban: etanol üzem) adható.”

(2) A Jöt. 49. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alkoholtermék — kivéve a 2207 vámtarifaszám alá tartozó terméket — adó megfizetése nélküli tárolására adóraktári engedély a kizárólag tranzitterületre történő vámmentes értékesítés kiszolgálására létesített közvámraktárban kialakított adóraktárra (a továbbiakban: tranzit

adóraktár), valamint az egyéb célú közvámraktárban és a vámraktárban kialakított adóraktárra (a továbbiakban: vám adóraktár) is adható. A tranzit és a vám adóraktárban az alkoholtermék mellett adózatlan sör, bor, pezsgő, köztes alkoholtermék és dohánygyártmány adómentes tárolása is megengedett.”

(3) A Jöt. 49. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde és az etanol üzemre a jövedéki biztosítékot legalább 1 millió forint, a szeszfőzde legalább 10 millió forint értékben kell nyújtani.”

(4) A Jöt. 49. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde esetében a 19. § (1) bekezdése *f*) pontjának rendelkezését nem kell alkalmazni.”

98. § (1) A Jöt. 50. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alkoholtermék — kivéve az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, fémdoboz csomagolású terméket —

a) szabadforgalomba bocsátása,

b) belföldi forgalom számára való vámkezelése, feltéve, hogy az importáló nem adóraktárba szállítja be a terméket, a (3) bekezdés szerinti zárjeggyel, illetve a 2208 20 vámtarifaszámú olyan borpárlat esetén, amelyre a külön jogszabály alapján állami ellenőrzőjegy alkalmazását engedélyezték, az *a)* pont szerinti esetben kizárólag zár- és ellenőrzőjeggyel (a zárjegy és a zár- és ellenőrzőjegy a továbbiakban együtt: zárjegy) történhet.”

(2) A Jöt. 50. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A zárjegy az alkoholtermék palackjára vagy legkisebb fogyasztói csomagolási egységére felhelyezett olyan bélyeg, amely igazolja, hogy a termék adóraktárban került előállításra (palackozásra), és onnan került kiszállításra, illetve, hogy az importból származó alkoholtermék belföldi forgalom számára való vámkezelése megtörtént. A zár- és ellenőrzőjegy formájában alkalmazott zárjegy igazolja továbbá a borpárlat külön jogszabályban meghatározott minőségét is.”

(3) A Jöt. 50. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A zárjegyet a Magyar Állam állítja elő és a vámhatóság bocsátja — elszámolási kötelezettség mellett — az adóraktár engedélyese és a 69. §-ban meghatározott jövedéki engedéllyel rendelkező importáló rendelkezésére. A zár- és ellenőrzőjegy formában alkalmazott zárjegy kiadásához az Országos Borminósító Intézet külön jogszabályban meghatározott engedélye is szükséges. Az adóraktár engedélyese és az importáló a zárjegyhez a zárjegy előállítási költségének a megfizetése ellenében juthat hozzá.”

(4) A Jöt. 50. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az alkoholtermék — a (2) bekezdés *c)* pontja kivételével — 2 liter űrtartalmat el nem érő göngyölegben palackozva bocsátható szabadforgalomba.”

(5) A Jöt. 50. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az alkoholtermék reklám, kiállítás céljából, valamint alkalmi, eseti kereskedelmi forgalmazásra 2 liter vagy annál nagyobb űrtartalmú göngyölegben való kiszerelését és forgalmazását az adóraktár kérelmére, meghatározott mennyiségben, a palackok külön sorszámozása esetén a vámhatóság engedélyezheti.”

99. § A Jöt. 51. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szeszüzem kivételével cukorcefrét előállítani, értékesíteni, birtokolni, valamint a cukorcefréből alkoholterméket és a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó terméket előállítani tilos.”

100. § A Jöt. 53. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling (Plató) fokként 351 forint, 2002. január 1-jétől 365 forint.”

101. § A Jöt. a következő új címmel és 53/A. §-sal egészül ki:

„*Adómentes felhasználás*”

53/A. § (1) Adómentes célú felhasználásnak a 2203 00 10 00 vámtarifaszámú sör biológiai ecet előállításához történő felhasználása minősül.

(2) A keretengedély megszerzésére és az adómentesen beszerzett sörrel való elszámolásra a 47. § (2) bekezdésének *a)*, *b)*, *e)* pontjában, (5) és (7) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.”

102. § A Jöt. 54. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A sörfőzde esetében a 19. § (1) bekezdése *f)* pontjának rendelkezését nem kell alkalmazni.”

103. § A Jöt. 54/A. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő 7. ponttal:

(*E törvény alkalmazásában:*)

„7. *mobil palackozó:* olyan önjáró vagy vontatott közúti járműre felszerelt, zárt rendszerű technológiai berendezés, amely bor palackozására alkalmas.”

104. § A Jöt. 54/B. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő új (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Adómentes a saját művelésben álló szőlőterületen termelt szőlőből és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlőtermés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt

szőlőből a természetes személy által előállított, gazdasági évenként és háztartásonként összesen legfeljebb 1000 liter saját fogyasztásra szánt szőlőbor. Gazdasági év alatt e fejezet alkalmazásában a tárgyévet megelőző év december 1-jétől tárgyév november 30-áig terjedő egy éves időszakot kell érteni. Az adómentes mennyiség abban az esetben sem haladhatja meg az 1000 litert, ha az egy háztartásban élők közül többen állítanak elő szőlőbort.

(4) Adómentes az adóaktárban a természetes személy szőlőtermelő részére a saját termésű szőlőből előállított és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlőtermés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt szőlőből előállított gazdasági évenként és háztartásonként legfeljebb 1000 liter saját fogyasztásra szánt szőlőbor. Az adómentes mennyiség abban az esetben sem haladhatja meg az 1000 litert, ha az egy háztartásban élő szőlőtermelők közül többen és/vagy több adóaktárban állítatnak elő szőlőbort. A szőlőtermelő a részére szőlőbort előállító adóaktár engedélyesnek írásbeli nyilatkozatot ad a gazdasági évben más adóaktárban előállított vagy előállításra kerülő szőlőbora mennyiségéről, továbbá az egy háztartásban élő szőlőtermelő családtagok részére adóaktárban adómentesen előállított vagy előállításra kerülő szőlőbor mennyiségéről.

(5) Az adóaktár engedélyes véglegesen mentesül a (3)—(4) bekezdés szerint adómentes, az adóaktárban elfogyasztott vagy az adóaktárból kitárolt, a külön jogszabály szerint bizonylatolt szőlőborra felfüggesztett adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége alól.”

105. § (1) A Jöt. 54/C. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„E törvény alkalmazásában szőlőtermelőnek minősül továbbá az a személy is, aki (amely) — függetlenül az általa művelt szőlőterület nagyságától — szőlőtermését — a csemegeszőlő kivételével — részben vagy teljes egészében értékesíti.”

(2) A Jöt. 54/C. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A szőlőtermelőnek a szőlőtermése helyi hegyközség — a hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény (a továbbiakban: hegyközségi törvény) hatálya alá nem tartozó szőlőterület esetén a helyi önkormányzat jegyzője — által igazolt mennyiségéről, annak értékesítéséről vagy nem szőlőbor előállításához való felhasználásáról gazdasági évenként — vevőnkénti részletezésben — elszámolást kell készítenie, és azt a vámhatósághoz legkésőbb a gazdasági évet követő december 15-éig benyújtania. A szőlőtermelőnek a hegyközség — a hegyközségi törvény hatálya alá nem tartozó szőlőterület esetén a helyi önkormányzat jegyzője — által hitelesített pincekönyvet kell vezetnie.”

106. § (1) A Jöt. 54/D. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem kell adóaktári engedéllyel rendelkeznie annak a természetes személynek, aki

a) az 1500 m²-t meg nem haladó szőlőterületen termelt saját szőlőből és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlő-

termés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt szőlőből az 54/B. § (3) bekezdésében meghatározott adómentes mennyiséget meghaladó,

b) az 1500 m²-t meghaladó szőlőterületen termelt szőlőből és/vagy legfeljebb az értékesített saját szőlőtermés mennyiségével azonos mennyiségben vásárolt szőlőből az 54/B. § (3) bekezdésében meghatározott adómentes mennyiséget meg nem haladó mennyiségben állít elő szőlőbort.”

(2) A Jöt. 54/D. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem kell adóaktári engedéllyel rendelkeznie annak a személynek, aki (amely) a bor palackozását mobil palackozóval egyszerűsített adóaktárban vagy bor adóaktárban, illetve a vámhatósági nyilvántartási számmal rendelkező szőlőtermelő adómentes szőlőborának palackozását az adómentes szőlőbor tárolásának helyén végzi, amennyiben

a) a vámhatóságnak a mobil palackozó birtokolását, továbbá alkalmanként a bor palackozását a vámhatósághoz a külön jogszabály rendelkezései szerint bejelenti és vezeti a külön jogszabályban előírt nyilvántartást,

b) rendelkezik a palackozás végzéséhez szükséges szakhatósági engedéllyel.”

107. § (1) A Jöt. 54/E. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyszerűsített adóaktári engedélyre jogosult — a (7) bekezdésben foglalt eltéréssel — az a személy, aki (amely) a tevékenysége során az utolsó három gazdasági év — amennyiben tevékenységét három évnél rövidebb ideje végzi, a tevékenység folytatásának időtartama — átlagában évente az 54/B. § (3) bekezdésében meghatározott mennyiséget meghaladó, de legfeljebb 1000 hektoliter szőlőbort állít elő, kivéve, ha annak több, mint 25%-át vásárolt szőlőborból állítja elő.”

(2) A Jöt. 54/E. §-a (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyszerűsített adóaktári engedélyre jogosult személy az előállított szőlőbort)

„b) adóaktárnak továbbfeldolgozási céllal, kizárólag hordós kiszereleésben, és/vagy közvetlenül végső fogyasztó részére, pincéjéből 2 litert meg nem haladó kiszereleésben (a továbbiakban: palackos kiszereleés), 2 liternél nagyobb, de 25 litert meg nem haladó kiszereleésben (a továbbiakban: kannás kiszereleés), vagy helyben kimérve, és/vagy jövedéki engedélyes kereskedőnek és nem jövedéki engedélyes kereskedőnek kannás vagy palackos kiszereleésben, és/vagy adómentes felhasználónak, és/vagy külföldre”

(értékesítheti.)

(3) A Jöt. 54/E. §-a a következő (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az egyszerűsített adóaktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszazállított (visszáru) szőlőbor általa megfizetett adó-

ját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a szőlőbort az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes, újrafeldolgozás esetén pedig a 31. § (5) bekezdése a) pontjának, illetve (9) bekezdése a) pontjának rendelkezését kell alkalmazni.

(10) Azon egyszerűsített adóraktári engedélyre jogosult személy adóraktári engedélykérelmére, bizonylatolási, nyilvántartási, elszámolási és adóbevallási kötelezettségére, aki az előállított szőlőbort nem hozza forgalomba, az e § (2) bekezdésének a) pontja szerinti értékesítést végző egyszerűsített adóraktár engedélyes esetében meghatározott rendelkezéseket kell alkalmazni.”

108. § (1) A Jöt. 54/G. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (2)—(9) bekezdések jelölése (3)—(10) bekezdésekre változik:

„(2) Bor adóraktári engedélyt kell kiváltania annak, aki a tevékenysége során az utolsó három gazdasági év — amennyiben tevékenységét három évnél rövidebb ideje végzi, a tevékenység folytatásának időtartama — átlagában évente az 54/B. § (3) bekezdésében meghatározott mennyiséget meghaladó, de legfeljebb 1000 hektoliter szőlőbort állít elő, de az éves mennyiség több mint 25%-át vásárolt szőlőborból állítja elő.”

(2) A Jöt. 54/G. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés jelölése egyben (7) bekezdésre változik:

„(7) A szőlőbor és az egyéb bor előállítása, illetve a hordós vagy kannás kiszerezésű szőlőbor és az egyéb bor raktározása, tárolása — a 21. § (6) bekezdésében foglaltaktól eltérően — ugyanabban az adóraktárban nem megengedett.”

(3) A Jöt. 54/G. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés jelölése egyben (10) bekezdésre változik:

„(10) A bor adóraktár engedélyese a szőlőbort — kivéve a termelői borkimérés keretében történő értékesítést — kizárólag palackos és kannás kiszerezésben, az egyéb bort kizárólag palackos kiszerezésben bocsáthatja szabadforgalomba.”

(4) A Jöt. 54/G. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A bor adóraktár engedélyese a minőségi kifogás vagy lejárt szavatosság miatt szabadforgalomból visszazárolt (visszárú) szőlőbor, illetve egyéb bor általa megfizetett adóját visszaigényelheti (levonhatja), amennyiben a szőlőbort, egyéb bort az adóraktárában újrafeldolgozza vagy megsemmisíti. Az adólevonás joga a megsemmisítési jegyzőkönyv birtokában érvényesíthető, és a megsemmisítés napjától esedékes, újrafeldolgozás esetén pedig a 31. § (5) bekezdése a) pontjának, illetve (9) bekezdése a) pontjának rendelkezését kell alkalmazni.”

109. § (1) A Jöt. 54/H. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A palackozott és a kannás kiszerezésű bor

a) szabadforgalomba bocsátása — kivéve, ha a szőlőbor szabadforgalomba bocsátása árverésen való értékesítés vagy termelői borkimérés keretében helyben fogyasztás céljára történik —,

b) belföldi forgalom számára való vámkezelése, feltéve, hogy az importáló nem adóraktárba szállítja be a terméket, kizárólag zárjeggyel, illetve az olyan palackozott bort, amelyre a külön jogszabály alapján állami ellenőrző jegy alkalmazását engedélyezték, az a) pont szerinti esetben kizárólag zár- és ellenőrzőjeggyel (a bor zárjegye és zár- és ellenőrzőjegye a továbbiakban együtt: bor zárjegy) történhet.”

(2) A Jöt. 54/H. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A zárjeggyelhasználó részére a bor zárjegy a vámhatóság engedélye — a zár- és ellenőrzőjeggyel ellátandó szőlőbor esetében a vámhatóság és az Országos Borminősítő Intézet engedélye — alapján, a külön jogszabályban foglaltak szerint kerül átadásra.”

110. § A Jöt. 56. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke literenként 75,50 forint, 2002. január 1-jétől 79,30 forint.”

111. § A Jöt. 59. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a habzó köztes alkoholtermékre literenként 88,60 forint, 2002. január 1-jétől 101,00 forint,

b) a nem habzó köztes alkoholtermékre literenként 106,50 forint, 2002. január 1-jétől 115,00 forint.”

112. § A Jöt. a következő új címmel és 60/A. §-sal egészül ki:

„*Adómentes felhasználás*

60/A. § (1) Adómentes célú felhasználásnak a nem habzó köztes alkoholtermék biológiai ecet előállításához történő felhasználása minősül.

(2) A keretengedély megszerzésére és az adómentesen beszerzett nem habzó köztes alkoholtermékkel való elszámolásra a 47. § (2) bekezdésének a), b), e) pontjában, (5) és (7) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell értelmezészerűen alkalmazni.”

113. § (1) A Jöt. 62. §-a (2) bekezdésének a) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) *Az adó mértéke*

„a) a cigarettára 3040 forint ezerdarabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 17 százaléka, 2002. január 1-jétől 3435 forint ezerdarabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 17 százaléka;”

„c) a finomra vágott dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 27 százaléka, 2002. január 1-jétől 28 százaléka.”

(2) A Jöt. 62. §-a (6) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(6) Az adójegy nélküli dohánygyártmány esetében, ha ugyanazon termékválasztékot]

„a) belföldön is forgalmazzák, az adófizetési kötelezettség (adóviSSzaigénylési, -levonási jogosultság) keletkezésének időpontjáig ezen termékválasztékra a 16. számú vámhivatal által legutoljára kiadott adójegyben feltüntetett, az adót és az általános forgalmi adót tartalmazó árat,”
(*kell kiskereskedelmi eladási árnak tekinteni.*)

114. § (1) A Jöt. 68. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 36. § (1) bekezdésében megnevezett ásványolaj termékkel, továbbá a 3814 vámtarifaszám alá tartozó oldószerkeverékkel, hígítóval — kivéve a 2710 00 25 vámtarifaszám alá tartozó speciális benzint és a 2710 00 55 vámtarifaszám alá tartozó petróleumot 1 liter vagy annál kisebb kiszerelésben, illetve a 3811 vámtarifaszámú adalékanyagot és a 3814 vámtarifaszámú oldószerkeveréket, hígítót 20 kilogramm/liter vagy annál kisebb kiszerelésben —, a 41. § (3) bekezdésében említett fűtőolajjal és az ásványolajon kívüli egyéb jövedéki termékkel (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban az előbbiekkkel együtt: jövedéki termék) szabadforgalomban kereskedni, e jövedéki termékeket exportálni és importálni az e törvényben meghatározott engedéllyel lehet.”

(2) A Jöt. 68. §-a (2) bekezdésének 1. c), 2. és 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E törvény alkalmazásában:

1. jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:]

„c) a szabadforgalomba bocsátott, az e bekezdés a) és b) pontjában nem említett egyéb jövedéki termék belföldön történő beszerzése, készletezése és továbbforgalmazók részére történő értékesítése, a (3) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel;”

„2. nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység: a (4) bekezdésben foglalt eltéréssel a szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméknek nem az 1. pont szerinti jövedéki engedélyes kereskedelmi, vagy nem a 3. pont szerinti exporttevékenység keretében történő beszerzése, készletezése és értékesítése;

3. export- és importtevékenység: az a tevékenység, amely keretében a személy jövedéki terméknek a behozatalát vagy kivitelét saját nevében végzi, nem értve ide

a) a 9. § (2) bekezdésében foglalt adómentes termék behozatalát;

b) a jövedéki termék nem kereskedelmi forgalomban történő kivitelét;

c) a 72. § (11) bekezdésének b)—h) pontja szerinti nem kereskedelmi mennyiségű jövedéki terméknek jogi személyek és jogi személyiség nélküli szervezetek által történő, nem értékesítési célú kivitelét;

d) a vámtörvény 77. §-ának (8) bekezdésében meghatározott jogcímen ideiglenes behozatalban vámkezelt jövedéki termék vámára kiállításra történő behozatalát;

e) az átviteli rendeltetésű (tranzit) jövedéki terméknek belföldön történő átszállítását;”

(3) A Jöt. 68. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(4) Nem tekintendő a (2) bekezdés 1. c), illetve 2. pontja alá tartozó tevékenységnek a jogi személy, a jogi személyiség nélküli szervezet és a természetes személy árverésen történő szőlőbor értékesítése vagy beszerzése, legfeljebb 45 liter mennyiségig, valamint a szőlőbor árverést szervező személy tevékenysége. A szőlőbor árverésen történő értékesítésének és beszerzésének nem feltétele, hogy a palack zárjeggyel legyen ellátva. A szőlőbor árverésének helyét és időpontját az árverést szervező személy köteles a vámhatósághoz előzetesen bejelenteni.”

115. § (1) A Jöt. 69. §-a (4) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) A jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységre és saját számlára végzett importtevékenységre szóló jövedéki engedély (2) bekezdésben foglaltakon túli feltétele, hogy a kérelmező]

„c) az alkoholtermék, a sör, a pezsgő, a köztes alkoholtermék, a bor és a dohánygyártmány esetében telephelyenként legalább 100 m² alapterületű, szilárd térelemekkel körülhatárolt raktárhelyiséggel, a nem palackozott alkoholtermék forgalmazásához legalább 100 m³ űrtartalmú, helyhez kötött tárolótartállyal”
(*is rendelkezzen.*)

(2) A Jöt. 69. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A jövedéki engedélyes kereskedő, az importáló és az exportáló által nyújtandó jövedéki biztosítéokra a 22. § (5) és (11) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

(3) A Jöt. 69. §-a a következő új (16) bekezdéssel egészül ki:

„(16) A jövedéki engedélyes kereskedő köteles az engedélye eredeti példányát és annak hiteles másolatait a visszavonást, illetve a tevékenység megszüntetését követő 5 munkanapon belül a vámhivatal részére visszaszolgáltatni.”

116. § (1) A Jöt. 71. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki engedélyes kereskedőnek a beszerzett, az értékesített és a készleten lévő jövedéki termék eredetét, származását hitelt érdemlően igazolnia kell. A jövedéki engedélyes kereskedő — az 5,5 térfogatszázaléknál alacsonyabb alkoholtartalmú, fémdoboz csomagolású termék kivételével — az alkoholterméket — az 50. § (2) bekezdésében foglalt eltéréssel — csak zárjeggyel és — az 50. § (10) bekezdésében foglalt eltéréssel, illetve a gyógyszer nagykereskedelem kivételével — 2 liter űrtartalmat el nem érő göngyölegben, a dohánygyártmányt csak adójeggyel, a bort csak zárjeggyel ellátva szerezhetheti be, készletezhetheti, értékesíthetheti.”

(2) A Jöt. 71. §-a (4) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket „*b*) szállítólevéllel szállíthat.”

117. § (1) A Jöt. 72. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A nem jövedéki engedélyes kereskedő köteles a beszerzett, az értékesített és a készleten lévő jövedéki termék eredetét, származását hitelt érdemlően igazolni. Igazolt eredetűnek kell tekinteni az üzemanyag-töltő állomáson, kiskereskedelmi tárolótelepen a készletfelvétel során megállapított készlet-többletet a külön jogszabály szerint elszámolható mennyiség mértékéig, ha azt a leltárfelvétel alapján készletre veszik, és arra az adót a vámhatóság határozata alapján megfizetik.”

(2) A Jöt. 72. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A nem jövedéki engedélyes kereskedő a (11) bekezdésben meghatározott kereskedelmi mennyiséget elérő mennyiségű jövedéki terméket nyugtával nem, hanem csak olyan számla vagy egyszerűsített számla kibocsátásával értékesíthet, amely az áfa törvény szerinti adattartalom kivül a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas” szöveget is tartalmazza. Az e bekezdés szerinti számla kibocsátása történhet a vásárlás időpontjától eltérő időpontban is, amennyiben az ellenérték kiegyenlítése készpénzkímélő fizetőszerző (üzemanyagkártya) használatával történik, vagy a vevő és az eladó közötti szerződésben az időszakonkénti, a vásárlás időpontjától eltérő időpontú gyűjtőszámla kibocsátásában és pénzügyi teljesítésben állapodtak meg. A jövedéki termék eredetének igazolására szolgáló bizonylat a készpénzkímélő fizetőszerző használatára esetén a nyugta és a kártyaelfogadási bizonylat, valamint az üzemanyagkártya, a szerződés alapján utólag történő számlázás és pénzügyi teljesítés esetén a nyugta és — a jogszabályban külön szabályozott adattartalmú — szállítólevél.”

(3) A Jöt. 72. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Alkoholterméket és bort az üzlethelyiség raktárában, továbbá — a vendéglátóipari üzlet és a kereskedelmi szálláshely kivételével — az üzlethelyiség eladóterében kizárólag bontatlan, zárjeggyel ellátott palackban, a szőlőbor esetében bontatlan, zárjeggyel ellátott kannában is lehet tárolni, értékesíteni. A vendéglátóipari üzlet és a kereskedelmi szálláshely üzlethelyisége eladóterének kiszolgálásra szolgáló részében választékonként alkoholtermékből, köztes alkoholtermékből és borból csak egy-egy bontott palackot (ideértve a kannás kiserelésű bort is) lehet tartani. A kannás kiserelésű szőlőbor kimérése az eladótér kiszolgálásra szolgáló részében az e célra kialakított (használt) kimérő edényből (eszközből), vagy közvetlenül a kannából, italadagoló szerkezeten keresztül, vagy a vámhatóság által engedélyezett átfolyásmérővel ellátott, hitelesített 25 litert meghaladó edényzetből történhet.”

(4) A Jöt. 72. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) A repülőgépek kiszolgálását végző üzemanyag-töltő állomások tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő 2710 00 51 vámtarifaszámú üzemanyag petroléum és a 2710 00 26 vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyag-töltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, 2710 00 27, 2710 00 29 és 2710 00 32 vámtarifaszámú olmozatlan motorbenzin, a 36. § (1) bekezdés *f*) pontja alatti üzemanyag-célú cseppfolyósított gáz, illetve a 2710 00 66 01 vámtarifaszámú tüzelőolaj, a 2710 00 66 02, 2710 00 67 02 vámtarifaszámú tüzelőolaj, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyag-töltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolaj terméket megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).”

(5) A Jöt. 72. §-ának (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) A nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyag-töltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep forgalmáról jövedéki termékenként külön nyilvántartást köteles vezetni, amelybe naponta, többműszakos üzemelés esetén műszakonként fel kell jegyezni a beszerzett és az értékesített mennyiséget, valamint a napi zárókészletet. A beszerzett mennyiséget szállítónként és azon belül annak a telephelynek a feltüntetésével kell kimutatni, ahonnan a szállítás történt. Az értékesített mennyiséget a kimérőszerkezet elektronikus számlálója szerint, a műszakjelentés alapján, az elektronikus számláló induló és záró állásának feltüntetésével kell megállapítani.”

(6) A Jöt. 72. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) A vonatkozó jogszabály szerint borkimérésre jogosító üzletkörre kiadott működési engedéllyel rendelkező nem jövedéki engedélyes kereskedő elvitelre bort csak zárjeggyel ellátott palackban és kannában forgalmazhat.”

(7) A Jöt. 72. §-a kiegészül a következő (19) bekezdéssel:

„(19) E § (13) bekezdésének rendelkezését a szőlőborknak termelői borkimérés keretében történő értékesítése esetén nem kell alkalmazni.”

118. § A Jöt. 73. §-ának (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

„(2) A vámhatóság az olyan jövedéki termék felderítése érdekében, amely után az adót nem fizették meg”

„g) azon csomagküldeményeket, amelyekről a rendelkezésre álló adatok alapján alaposan valószínűsíthető, hogy adózás alól elvont jövedéki terméket tartalmaznak, a futár- vagy csomagszállítást végző szolgáltató telephelyén a szolgáltató két képviselője jelenlétében ellenőrizheti, és amennyiben az jövedéki terméket tartalmaz, e törvényben, illetve bűncselekmény alapos gyanúja esetén a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott intézkedéseket tesz.”

119. § (1) A Jöt. 75. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóalany vagy a jövedéki terméket forgalmazó más adózó által elkövetett, az Art. 74. §-ának (1), (3), (7) és (12) bekezdésében összegszerűen vagy összegszerűen is megállapított mulasztási bírsággal sújtott jogellenes magatartás esetén a mulasztási bírság legmagasabb összege az ott megállapított összeghatárok kétszerese, ha a jogsértést jövedéki termékkel kapcsolatban követték el. A termék-kísérő okmány, az egyszerűsített kísérő okmány és a borkísérő okmány kiállításának elmulasztása esetén az Art. 74. § (12) bekezdését és e bekezdés rendelkezését kell alkalmazni.”

(2) A Jöt. 75. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóalanyra az e törvényben és a végrehajtási rendeletekben előírt kötelezettségének — a 74. § és e § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezménnyel nem járó — egyéb megsértése, elmulasztása esetén legalább 50 ezer forint, legfeljebb 500 ezer forint mulasztási bírságot lehet kivetni.”

120. § A Jöt. 76. §-a (2) bekezdésének *b)* és *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a jelenlegi *d)* pont jelölése *e)* jelölésre változik:

[(2) Az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni]

„*b)* azt a terméket, amelynek adózott voltát a birtokosa, szállítója, értékesítője, felhasználója számlával, számlát helyettesítő okmánnyal, termékkísérő okmánnyal, borkísérő okmánnyal, egyszerűsített kísérő okmánnyal, felvásárlási jeggyel vagy vámokmánnyal, illetve más, hitelt érdemlő módon nem tudja bizonyítani,”

„*d)* azt a szőlőbort, amelyre a szőlőtermelő az adómentességet az 54/B. § (4) bekezdése rendelkezésének megsértésével vette igénybe,”

121. § (1) A Jöt. 79. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem kell alkalmazni az (1) bekezdésben foglalt intézkedést, amennyiben a jövedéki termék mennyisége, amelyre az (1) bekezdésben említett jogsértést elkövették, nem éri el a 72. § (11) bekezdésében meghatározott kereskedelmi mennyiséget, illetve az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep esetében a vámhatóság mérlegelheti az (1) bekezdésben foglalt intézkedés alkalmazását, amennyiben az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep jövedéki termék-készletének ellenőrzése során megállapított, a külön jogszabály szerint el nem számolható üzemanyag többlet mennyisége termékenként meghaladja az 500 litert.”

(2) A Jöt. 79. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyagtöltő állomáson nem alkalmazza a jogszabályban előírt pénztárgépet vagy a 71. § (8) bekezdésében, illetve a 72. § (15) bekezdésében foglalt rendelkezést meg-

sérti, az üzemanyagtöltő állomást az első jogsértés alkalmával 30, a második és további jogsértés alkalmával 60 napra be kell zárni.”

122. § (1) A Jöt. 81. §-a kiegészül a következő (3)—(5) bekezdéssel, és egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (6) bekezdésre, az (5) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„(3) Amennyiben a lefoglalt termék, egyéb tárgy és eszköz vámáru, elkobzásukra is e törvény rendelkezései az irányadóak.

(4) A lefoglalt termék azonosítását (fajtáját, minőségét) vita esetén szakértői vizsgálattal kell megállapítani.

(5) A vámhatóságnak az Art. 57/A. § (3), (5)—(9) bekezdésének rendelkezéseit is értelemszerűen alkalmaznia kell a lefoglalás során.”

(2) A Jöt. 81. §-a kiegészül a következő (8)—(9) bekezdéssel, és egyidejűleg a jelenlegi (6) bekezdés számozása (10) bekezdésre változik:

„(8) A lefoglalt termék, egyéb tárgy és eszköz elszállítással, tárolásával, őrzésével, valamint a (3) bekezdés szerinti szakértői díjjal kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha jogerősen végrehajtható jövedéki bírság megfizetésére kötelezték. Ellenkező esetben a felmerült költséget az állam viseli.

(9) A lefoglalt terméknek, egyéb tárgynak és eszköznek a vámhatóság által üzemeltetett raktárban történő tárolása esetén a fizetendő költségtérítés tekintetében a vámtörvény 144. §-a (6) bekezdésének rendelkezését kell megfelelően alkalmazni. Egyéb raktárban történő tárolás esetén a raktárüzemeltető által szokásosan felszámított díjtétel az irányadó.”

123. § A Jöt. 84. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A 19. § (1) bekezdés *f)* pontjában foglalt feltételt a bor adóraktárra 2002. január 1-jétől kell teljesíteni. A 19. § (1) bekezdés *f)* pontjában foglalt feltétel teljesítésére vonatkozó nyilatkozatra a (3) bekezdésnek a nyilatkozattal kapcsolatos rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.”

124. § A Jöt. 89. §-ának (2) bekezdése a következő *m)* ponttal egészül ki:

[(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg]

„*m)* a mobil palackozó és a mobil palackozóval végzett palackozási tevékenység bejelentésének és nyilvántartásának részletes szabályait.”

125. § A Jöt. a következő új 89/A. §-sal egészül ki:

„89/A. § Katasztrófavédelemben a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezéséről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény szerinti megyei, fővárosi védelmi bizottságok elnökei, illetve az érintett területek polgármesterei felhatalmazást kapnak arra, hogy az üzem-

anyag-ellátás biztosítására a vámhatóság bevonásával e törvény előírásaitól eltérően is intézkedhetnek.”

V. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

126. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-ának (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(Teljes személyes illetékmentességben részesül:)

„l) a megyei területfejlesztési tanács, a térségi fejlesztési tanács és a regionális fejlesztési tanács.”

127. § Az Itv. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az öröklési illeték tárgya: az örökség — ideértve a magánnyugdíjpénztártag egyéni számláján felhalmozott összeg kedvezményezett (örökös) általi megszerzését, a haszonélvezeti jog megváltását, valamint az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának folytatását is —, a hagyomány, a meghagyás alapján történő vagyonszerzés, a kötelesrész szerzése, továbbá a halál esetére szóló ajándékozás.”

128. § Az Itv. 12. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának folytatása és ajándékozása esetén az illeték mértéke a 13. § (7) bekezdésében meghatározott illetékalap 10% -a.”

129. § Az Itv. 13. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának folytatása és ajándékozása esetén az illeték alapja a működtetési jognak — terhekkel nem csökkentett — értéke.”

130. § Az Itv. 17. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az ajándékozási illeték alól:)

„c) az olyan ajándék megszerzése, amely után az ajándékozót — természetbeni juttatás címén — személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség terheli;”

131. § Az Itv. a 17. § után a következő 17/A. §-sal egészül ki:

„17/A. § Mentés az öröklési és ajándékozási illeték alól az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának megszerzése, ha a korábbi jogosult az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény erejénél fogva az említett törvény hatálybalépésétől volt jogosult a működtetési jog alapján végezhető tevékenység gyakorlására. Az illetékmentességre való jogosultságot az önálló orvosi tevékenység működtetési jogát szerző magánszemélynek kell igazolnia.”

132. § Az Itv. 18. §-ának (2) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Az illetékfizetési kötelezettség a következő vagyoni értékű jogokra és ingókra terjed ki:)

„f) az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának megszerzése.”

133. § Az Itv. 19. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának megszerzése esetén az illeték alapja a működtetési jognak — terhekkel nem csökkentett — értéke, az illeték mértéke pedig az illetékalap 10%-a.”

134. § Az Itv. 21. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a lakástulajdon szerzője a vásárláshoz lakásépítés kedvezményben részesül, ennek összegét — a (3)—(5) bekezdésben, valamint (8) bekezdésben említett esetek kivételével — a forgalmi értékből le kell vonni.”

135. § (1) Az Itv. 26. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a visszterhes vagyonátruházási illeték alól:)

„f) a lakás építésére, építtetésére és értékesítésére jogosult vállalkozó által értékesítés céljára újonnan épített, építtetett 30 millió forintot meg nem haladó forgalmi értékű új lakásnak, ilyen lakás tulajdoni hányadának első megvásárlása.”

(2) Az Itv. 26. §-a (1) bekezdésének o) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a visszterhes vagyonátruházási illeték alól:)

„o) az ügyvédi iroda olyan átalakulással (egyesülés, szétválás) bekövetkező vagyonszerzése, amikor a létrejövő iroda (irodák) a korábbiak jogutódja(i) lesz(nek).”

(3) Az Itv. 26. §-a a következő (11) és (12) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Abban az esetben, ha a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmérték alkalmazására egyébként jogosult vagyonszerző valamely ingatlan szerzésével kapcsolatban az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott nyilatkozatot tesz, ezen illetékkötelezettségére a továbbiakban kizárólag e nyilatkozathoz kapcsolódó rendelkezések vonatkoznak. Ilyen esetben erre a vagyonszerzésre a 23/A. § rendelkezései nem alkalmazhatók.

(12) Mentés a visszterhes vagyonátruházási illeték alól az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának megszerzése, ha az átruházó az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény erejénél fogva, az említett törvény hatálybalépésétől volt jogosult a működtetési jog alapján végezhető tevékenység gyakorlására. Az illetékmentességre való jogosultságot az önálló orvosi tevékenység működtetési jogát szerző magánszemélynek kell igazolnia.”

136. § Az Itv. a 26. § után a következő 26/A. §-sal egészül ki:

„26/A. § (1) Mentés a visszterhes vagyónátruházási illeték alól a természeti katasztrófa következtében megsemmisült vagy helyrehozhatatlanul megrongálódott (a továbbiakban: megsemmisült) lakástulajdon helyett vásárolt másik lakástulajdon (erre vonatkozó vagyoni értékű jog) megszerzése, ha

a) a magánszemély a tulajdonában (résztulajdonában) hasznélvezetében vagy használatában álló, természeti katasztrófa következtében megsemmisült lakást életvitelszerűen lakásaként használta, nincs másik lakástulajdona, másik lakástulajdonban 50%-ot elérő tulajdoni hányada, illetve másik lakástulajdonon fennálló hasznélvezeti, használati joga, valamint

b) a megsemmisült lakástulajdon pótlására 6 millió forintot meg nem haladó forgalmi értékű lakástulajdont (ilyen értékű lakástulajdonban tulajdoni hányadot) vásárol, vagy visszterhesen ilyen lakástulajdonon hasznélvezet, használat jogát szerzi meg, és ezt a vagyonszerzést legkésőbb a másik lakástulajdona megsemmisülését követő év március 31-ig illetékkiszabásra bejelenti.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett tulajdoni hányad megszerzése esetén az illetékmentesség csak akkor alkalmazható, ha annak aránya nem haladja meg a vagyonszerzőnek a megsemmisült lakástulajdonra vonatkozó tulajdoni hányadát.

(3) A vagyonszerző a megsemmisült lakás tulajdoni viszonyait hiteles tulajdoni lap másolatával, az (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat pedig a megsemmisült lakástulajdon fekvése szerint illetékes önkormányzat jegyzője által illetékmentesen kiállított hatósági bizonyítvánnyal köteles igazolni a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor.”

137. § Az Itv. 72. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1)—(5) bekezdéstől eltérően az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának értékét a vonatkozó adásvételi vagy ajándékozási szerződésben megjelölt — illetőleg folytatás esetén a szerző fél által bejelentett — érték alapján lehet megállapítani. Amennyiben az előzőek szerinti érték nem fejezi ki a valós értékviszonyokat, az illetékhivatal becslés útján állapítja meg az értéket.”

138. § Az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az illetékfizetés módja:)

„(3) Az illetékbélyeggel fizetendő illetéket az eljárást kezdeményező iratra (jegyzőkönyvre) vagy ezek hiányában az eljárás során létrejött iratra kell felragasztani. A lerovandó eljárási illeték összegét kerekíteni kell oly módon, hogy az 50 forint alatti maradékot el kell hagyni, az 50 forintot és azt meghaladó összeget pedig 100 forintnak kell számolni.”

139. § Az Itv. 76. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(Gépjármű, pótkocsi vagyonszerzési illetékének megfizetése:)

„(1) A gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának, hasznélvezetének megszerzéséért járó illetéket pénzzel kell megfizetni. A 89. §-ban foglaltak kivételével az ilyen jog szerzését tanúsító okiratot — a 26. § (1) bekezdésének l) pontja szerinti mentesség igénybevétele esetén az erről szóló illetékhivatali határozat bemutatásával — annak keltétől számított 15 napon belül a bekövetkezett jogváltozás átvezetésére illetékes rendőrkapitányságnál, illetőleg közlekedési hatóságnál kell bemutatni. Az illetéket a gépjármű, pótkocsi átírását megelőzően — a rendőrkapitányságnál (közlekedési hatóságnál) beszerzett átutalási postautalványon — az illetékhivatal számlájára kell befizetni.”

140. § Az Itv. 90. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának folytatását az erre jogosult személy a korábbi jogosult halálától számított 60 napon belül köteles — a vagyonszerzést rögzítő irat eredeti és másolati példányának benyújtásával — illetékkiszabásra az illetékhivatalhoz bejelenteni. A másolatot az illetékhivatal illetékmentesen hitelesíti.”

141. § Az Itv. 95. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az önálló orvosi tevékenység működtetési jogának megszerzésével kapcsolatos öröklési, ajándékozási és visszterhes vagyónátruházási illeték kiszabására az az illetékhivatal illetékes, amelynek területén a működtetési jogot szerző fél lakóhelye van.”

142. § (1) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„d) vagyoni értékű jog: a földhasználat, a hasznélvezet, a használat joga — ideértve a szövetkezeti háztulajdonra vonatkozó rendelkezések szerinti használati jogokat —, továbbá a vagyonezelői jog és az önálló orvosi tevékenység működtetési joga;”

(2) Az Itv. 102. §-ának (1) bekezdése a következő r) és s) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„r) természeti katasztrófa: az ár- és belvív, a földcsuszamlás, valamint a földrengés;

s) lakóépület: kizárólag vagy túlnyomó részben lakást tartalmazó épület.”

VI. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

143. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 31. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 30. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti adókötelezett-ség alól mentes:]

„c) a közép- és felsőfokú oktatási intézménynél tanulói vagy hallgatói jogviszony alapján, hatóság vagy bíróság intézkedése folytán, a szakmunkásképzés keretében, a szolgálati kötelezettség teljesítése, vagy a vállalkozási tevékenység végzése, a munkáltató által kiküldetési rendelvénnyel, a munkáltató tevékenységi körébe tartozó munkavégzés — ide nem értve az átképzésen, a szervezett szakismereti oktatáson, továbbképzésen való részvételt — céljából az önkormányzat illetékességi területén tartózkodó magánszemély, továbbá;”

144. § A Htv. a 39. § után a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § (1) A 39. § (1) bekezdésétől eltérően

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint, az adóévben átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó,

b) az 52. § 26. pont a)–d) pontja szerinti más magánszemély vállalkozó, feltéve, hogy az adóévet megelőző évben 4 millió forint nettó árbevétel nem ért el, illetve a tevékenységét adóévben kezdő magánszemély vállalkozó esetén az adóévben 4 millió forint nettó árbevétel várhatóan nem ér el,

az adó alapját a (2), illetőleg a (3) bekezdésben foglaltak szerint — figyelemmel a (4) és (5) bekezdésre — is megállapíthatja.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alapjának 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti — e tevékenységből származó — bevételének 80 százaléka.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a nettó árbevételének 80 százaléka.

(4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózárra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, vagy az (1) bekezdés b) pontjában említett magánszemély vállalkozó az adóévben 4 millió forintot meghaladó nettó árbevételért el, akkor az adó alapját — az adóév egészére — a 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani. Ha az (1) bekezdés a) pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózárra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 4 millió forintot nem haladja meg, az iparüzési adójának alapját a (3) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.

(5) Az adó alapjának (2) vagy (3) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést az adóévet megelőző adóévről szóló bevallással egyidejűleg, a tevékenységét év közben kezdő vállalkozó, illetve ha az önkormányzat az adót év közben vezeti be, akkor az adókötelezettség keletkezését, illetve az önkormányzat adót bevezető rendeletének hatálybalépését követő 15 napon belül kell megtenni az adóhatósághoz.”

145. § A Htv. 41. §-ának (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vállalkozó — a (4) bekezdésben foglaltak kivételével — a vállalkozók kommunális adójára és a helyi iparüzési adóra adóelőleget köteles fizetni.

(2) Az adóelőleg összege

a) ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, az adóévet megelőző adóév adójának megfelelő összeg;

b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor a megelőző adóév adójának az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján adóévre számított összege;

c) az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő vállalkozónál, vagy ha az önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be, az adóévre bejelentett várható adó összege.

(3) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, az előleg összegét ennek figyelembevételével kell megállapítani.

(4) Nem köteles adóelőleget fizetni az előttársaság, továbbá az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozó, az adókötelezettség keletkezésének adóévében. Nem alkalmazható ez a rendelkezés a már működő, de az önkormányzat illetékességi területén első ízben adóköteles tevékenységet kezdő vállalkozó esetében.”

146. § (1) A Htv. 52. §-a 22. pontjának a), c) és e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

22. nettó árbevétel:)

„a) a számviteli törvényben meghatározott értékesítés nettó árbevétele (egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozó esetében: a pénzügyileg rendezett nettó árbevétel és a nem pénzben kiegyenlített értékesítés nettó árbevételének együttes összege), növelve a befektetett pénzügyi eszközök után kapott (járó) kamatok, valamint az egyéb kapott (járó) kamatok és kamatjellegű bevételek üzleti évben kimutatott összegével, csökkentve a jövedéki adó, fogyasztási adó fizetésére kötelezett vállalkozó esetében az adóhatósággal elszámolt — az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve az egyéb ráfordítások között kimutatott — jövedéki adó, fogyasztási adó összegével a b)–j) alpontokban foglalt eltérésekkel,”

„c) biztosítóknál: a biztosítástechnikai eredmény növelve a nettó működési költségekkel, a befektetésekből származó biztosítástechnikai ráfordításokkal (csak életbiztosítási ágánál), az egyéb biztosítástechnikai ráfordításokkal, a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel, a biztosítási állományhoz kapcsolódó tárgyi eszközök bevételeivel, a befektetések értékesítésének árfolyamnyereségével és az egyéb befektetési bevételekkel (nem életbiztosítási ágánál), az életbiztosításból allokkált befektetési bevétellel, valamint a nem biztosítási tevékenység bevételeivel, csökkentve a Kártalanítási Számlával szemben ráfordításként elszámolt összeggel, a tűzvédelmi hozzájárulásként elszámolt összeggel, és a biztosítottaknak visszajuttatandó befektetési eredménnyel,”

„e) befektetési vállalkozásoknál: a befektetési szolgáltatási tevékenység bevételei növelve a nem befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeivel, valamint a kapott kamatokkal és kamatjellegű bevételekkel,”

(2) A Htv. 52. §-ának 36., 37., 38., 40. és 43. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„36. *eladott áruk beszerzési értéke*: a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknek — a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt — bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint — a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó — pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a 37. pont szerint anyagköltséggént, a 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette,

37. *anyagköltség*: a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt anyagoknak — a számvitelről szóló törvény szerint — anyagköltséggént elszámolt bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint — a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó — pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az anyagköltséget a saját vállalkozásában végzett beruházáshoz felhasznált anyagok bekerülési (beszerzési) értéke, továbbá az az érték, amellyel az adóalany a 36. pont szerint az eladott áruk beszerzési értékeként, a 40. pont szerint a közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette,

38. *anyag, áru*: a számvitelről szóló törvény szerinti vásárolt készletekből az anyagok, az áruk,”

„40. *közvetített szolgáltatások értéke*: az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás értéke. Közvetített szolgáltatásnál az adóalany vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, az adóalany a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy az adóalany nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható. Ide sorolandó továbbá a közvetített szolgáltatások közé nem tartozó, az adóalany által továbbszámlázott olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári Törvénykönyv szerinti — írásban kötött — vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, feltéve, hogy azzal az adóalany a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként vagy a 37. pont szerint anyagköltséggént nettó árbevételét nem csökkentette,”

„43. *építési tilalom*: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény alapján elrendelt változtatási, telekalakítási, illetőleg építési tilalom,”

VII. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

147. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 8. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ENSZ-EGB 83.03/C. előírásnak megfelelő, 3500 kg össztömeget meg nem haladó diesel üzemű gépjármű után az egyébként járó adó 40%-át, a kizárólag elektromos meghajtású, a hybrid meghajtású, a tiszta gázüzemű (kizárólag autógázzal üzemeltethető) személyszállító gépjármű után az egyébként járó adó 50%-át kell megfizetni. A műbizonylat szerint szabályozott katalizátorral ellátott benzin üzemű, illetve az ENSZ-EGB 83.02/C. előírásnak megfelelő, 3500 kg össztömeget meg nem haladó diesel üzemű gépjármű után az egyébként járó adó 50%-át, míg a nem szabályozott katalizátorral ellátott benzin üzemű, illetve az ENSZ-EGB 83.01/C. előírásnak megfelelő 3500 kg össztömeget meg nem haladó diesel üzemű gépjármű után az egyébként járó adó 75%-át kell megfizetni. Az ENSZ-EGB 83.01/C. vagy 83.02/C. vagy 83.03/C. előírásnak megfelelő gépjármű utáni adókedvezmény igénybevételenek feltétele, hogy az ilyen gépjármű minősítését a megyei (fővárosi) közlekedési felügyelet által kiadott műbizonylat igazolja.

(2) Az olyan tehergépjármű, autóbusz után, amelynek a légszennyezése az ENSZ-EGB 49.02/A. előírásnak megfelelő, az egyébként járó adó 75%-át — nyergesvontató esetében 20%-át —, míg az olyan tehergépjármű, autóbusz után, amelynek a légszennyezése az ENSZ-EGB 49.02/B. előírásnak megfelelő, az egyébként járó adó 50%-át — nyergesvontató esetében 10%-át — kell megfizetni. Az ENSZ-EGB 49.03 előírásnak megfelelő tehergépjármű, autóbusz után az egyébként járó adó 40%-át — nyergesvontató esetében 8% -át — kell megfizetni. Az adókedvezmény igénybevételenek feltétele, hogy a gépjármű minősítését a megyei (fővárosi) közlekedési felügyelet által kiadott műbizonylat igazolja.”

148. § (1) A Gjt. 18. §-ának 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„11. helyi és helyközi tömegközlekedés lebonyolítását szolgálja a gépjármű (autóbusz), amellyel a vállalkozó a menetrend szerinti személyszállítást díjfizetés ellenében bárki által igénybe vehető módon végzi,”

(2) A Gjt. 18. §-a a következő új 28. ponttal egészül ki:

„28. hybrid meghajtású az a jármű, amely elektromos és hagyományos belső égésű motorral van ellátva.”

VIII. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

149. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló, többször módosított 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-ának *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„*g*) *Segítő családtag*: az egyéni vállalkozónak, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság természetes személy tagjának az a közeli hozzátartozója, aki az egyéni vállalkozói tevékenység gyakorlásában, illetőleg a társaságban személyesen és díjazás ellenében — nem munkaviszony keretében — munkát végez, kivéve azt, aki saját jogú nyugdíjas, továbbá aki özvegyi nyugdíjban részesül, ha a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.”

(2) A Tbj. 4. §-a *r*) pontjának 5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

Igazgatási szerv:)

„5. a magánnyugdíjpénztárak vonatkozásában, illetőleg a 40—44. és az 51. § alkalmazásánál a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF).”

150. § A Tbj. 18. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A járulékokat a járulékalapot képező jövedelem kifizetésekor irányadó járulékmértékek szerint kell megfizetni.”

151. § A Tbj. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társadalombiztosítási nyugdíj és az egészségbiztosítás ellátásainak fedezetére a foglalkoztató és a biztosítottak minősülő egyéni vállalkozó a járulékalapot képező jövedelem után 2001. január 1-jétől 31 százalék, 2002. január 1-jétől 29 százalék társadalombiztosítási járulékot fizet, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék 2001-ben 20 százalék, 2002-ben 18 százalék, az egészségbiztosítási járulék 11 százalék.”

152. § A Tbj. 21. §-ának *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem képezi a társadalombiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék és az egészségbiztosítási járulék alapját:)

„*b*) az Szja tv. 7. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja szerint tételes egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett foglalkoztató által az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba a tag javára havonta fizetett tagdíj összegének az a része, amely havonta nem haladja meg a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér összegét [havonta fizetett tagdíjnak minősül az Szja. tv. 7. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja szerint tagdíjként jóváírt összeg is].”

153. § (1) A Tbj. 24. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A foglalkoztatott a nyugdíjjárulékot a járulékalapul szolgáló jövedelme, legfeljebb azonban a tárgyévre tervezett egy naptári napra jutó bruttó átlagkereset kétszeresének naptári évre számított összege után fizeti meg (a továbbiakban: járulékfizetési felső határ).”

(2) A Tbj. 24. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Amennyiben a biztosított egyidejűleg magánnyugdíjpénztár tagja is, vagy tagságra kötelezett pályakezdő, azonban a tagdíjfizetési kötelezettség kezdetét követően a 19. § (2) bekezdésének *a*) pontja szerinti nyugdíjjárulékot fizet, a nyugdíjjárulék-túlfizetés összegét a foglalkoztató (egyéni vállalkozó) az adóhatósággal az Art. szabályai szerint elszámolja, és azt tagdíj címén az érintett magánnyugdíjpénztárhoz pótbevallás benyújtásával egyidejűleg megfizeti.”

154. § (1) A Tbj. 26. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az 5. § (1) bekezdés *h*) pontjában említett egyházi személy és szerzetesrendi tag után a 19. § (1)—(3) bekezdése szerinti társadalombiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási járulékot, valamint a magánnyugdíjpénztári tagdíjat a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér alapulvételével negyedévenként, a negyedévet követő hónap 12. napjáig az egyház köteles a járulékot az állami adóhatóságnak, a tagdíjat az érintett magánnyugdíjpénztárnak bevallani és megfizetni.”

(2) A Tbj. 26. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A sorkatonai (polgári) szolgálatot teljesítő hadköteles nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási járulékát, nyugdíjjárulékát, valamint magánnyugdíjpénztári tagdíjat a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér alapulvételével a központi költségvetés fizeti.”

155. § A Tbj. 27. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nyugdíj- és egészségbiztosítási járulék alapja meg egyezik az (1) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulék alapjával — ide nem értve az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatást — azzal, hogy a nyugdíjjárulékot legfeljebb a járulékfizetési felső határ [24. § (2) és (4) bek.] napi összegének naptári évre számított összege után kell megfizetni.”

156. § A Tbj. 28. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.”

157. § (1) A Tbj. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyéni vállalkozó az (1)—(2) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulék alapja figyelembevételével a 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási járulékot és legfeljebb a járulékfizetési felső határ összegének megfelelő, a 19. § (2) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott nyugdíjjárulékot fizet.”

(2) A Tbj. 29. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Amennyiben a (4) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a minimálbér harmincad részét kell alapul venni. A járulékfizetési felső határt csökkenteni kell a (4) bekezdésben meghatározott időtartamok naptári napjai és a járulékfizetési felső határ naptári napi összegének szorzatával. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.”

(3) A Tbj. 29. §-ának (6) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.”

158. § (1) A Tbj. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a biztosított egyidejűleg több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyban áll, mindegyik jogviszonyban köteles a járulékalapul szolgáló jövedelme után a nyugdíjjárulékot, illetőleg az egészségbiztosítási járulékot megfizetni, nyugdíjjárulékot azonban legfeljebb együttesen, a járulékfizetési felső határ napi összegének naptári évre számított összege után. Amennyiben a biztosítással járó jogviszony nem áll fenn a naptári év teljes tartamán át, a járulékfizetési felső határt csak a biztosítással járó jogviszony tényleges fennállásának tartamára kell számítani.”

(2) A Tbj. 31. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosított a naptári év folyamán mindaddig köteles a nyugdíjjárulékot megfizetni, amíg az egyes foglalkoztatók előtt nem igazolja, hogy a naptári éven belül együttesen már megfizette a járulékfizetési felső határ napi összegének a naptári évre (a biztosítási kötelezettség fennállásával arányos részére) számított összege után a nyugdíjjárulékot.”

(3) A Tbj. 31. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Abban az esetben, ha nyugdíjjárulék túlfizetés keletkezik, a (2) bekezdésben említett foglalkoztató a túlfizetesként jelentkező járulékot köteles visszafizetni az igazolások benyújtását követő 15 napon belül.”

159. § A Tbj. 33. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tagdíjfizetési kötelezettségre a nyugdíjjárulékfizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a túlfizetesként jelentkező összeget a magánnyugdíjpénztár a foglalkoztatón keresztül fizeti vissza a tagnak.”

160. § (1) A Tbj. 34. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú személy, aki nem saját jogú nyugdíjas és

a) aki az 5. §-ban említett biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyban nem áll, illetőleg, akire a 11. § szerint a biztosítás nem terjed ki,

b) akinek biztosítása a 8. § a) és c) pontja alapján szünetel,

nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából — magánnyugdíjpénztár tagja esetében a kötelező tagdíj mértékével csökkentett — 2001. január 1-jétől 28 százalék, 2002. január 1-jétől 26 százalék nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék fizetésének vállalása mellett megállapodást köthet.”

(2) A Tbj. 34. §-a (5) bekezdésének felvezető szövegére helyébe a következő rendelkezés lép:

„Szolgálati idő szerzése érdekében megállapodást köthet a megállapodás megkötése napján érvényes minimálbér alapulvételével számított — magánnyugdíjpénztár tagja esetén a kötelező tagdíj mértékével csökkentett — 2001. január 1-jétől 28 százalék, 2002. január 1-jétől 26 százalék nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék fizetésével az a nagykorú személy, aki”

161. § (1) A Tbj. 35. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (4) bekezdés rendelkezéseitől eltérően a 34. § (10) és (12) bekezdése szerint kötött megállapodás alapján egészségügyi szolgáltatás — a sürgősségi ellátás kivételével — a megállapodás megkötését követő hatodik hónap első napjától jár, kivéve, ha a megállapodás megkötésével egyidejűleg az előírt járulék befizetése visszamenőleg hat hónapra megtörtént. Az utóbbi esetben az egészségügyi szolgáltatás a megállapodás megkötését követő hónap első napjától jár.”

(2) A Tbj. 35. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A 34. § (3) bekezdésének megfelelő megállapodás megkötésére a (2) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy nem kell a járulékot megfizetni arra az időtartamra, amely alatt a megállapodást kötő személy táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben vagy gyermekgondozási díjban részesül.”

162. § A Tbj. 44. §-a a következő (3)—(4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) Az a szerv (szervezet), amely a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény 1. §-ának (1) bekezdése alapján nem minősül bejegyzésre kötelezett cégnek, vagy e törvény 4. §-ának *b*) pontja alapján egyéni vállalkozónak, a megalakulásától, létrejöttétől számított 15 napon belül köteles a székhelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási igazgatási szervhez nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni:

- a) a nevét (elnevezését), rövid cégnevét,
- b) címét, székhelyét, telephelyét,
- c) megalakulása, létrejötté napját, alapító okirata keltét,
- d) képviselőre jogosultak nevét, lakóhelyét,
- e) jogelődjének nevét,
- f) az általa foglalkoztatottak számát,
- g) adóazonosító számát, bankszámlaszámát.

(4) A foglalkoztatónak minősülő természetes személy a lakóhelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási igazgatási szervhez köteles bejelenteni nevét, címét és az általa foglalkoztatottak számát, a foglalkoztatás kezdetét követő 15 napon belül.”

163. § A Tbj. 45. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépés esetén a biztosított egyéni számláján nyilvántartott, a tag jogszerű követelésének megfelelő összeget a magánnyugdíjpénztár — a foglalkoztató és a tag egyidejű tájékoztatása mellett — a visszalépési kérelem kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles a biztosított személyi adataira és TAJ számára hivatkozással a Nyugdíjbiztosítási Alap javára átutalni és az átutalásról bevallást benyújtani.”

164. § A Tbj. 47. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ONYF a tárgyévet követő év október 31. napjáig a foglalkoztatók adatszolgáltatása alapján értesíti a biztosítottat — ide nem értve a kizárólag egyéni vállalkozóként biztosított személyt — a nyilvántartásba vett és a tárgyévre vonatkozó biztosítási idejéről, valamint nyugdíjjárulék köteles keresete (jövedelme) összegéről. Az értesítést első ízben a 2000. évre vonatkozó adatokról kell kiküldeni.”

165. § A Tbj. 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„50. § A foglalkoztató a biztosítottnak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott), járulékalapot képező jövedelme alapján köteles a járulékok összegét megállapítani, a biztosítottat terhelő járulékot levonni. A megállapított járulékok összegét csökkenteni kell a biztosított részére a tárgyhónapban visszafizetett nyugdíjjárulék összegével — ideértve a magánnyugdíjpénztári tagsággal összefüggő nyugdíjjárulék túlfizetést is — és az így kiszámított tárgyhavi járulékot az Art.-ban (1—2. számú melléklet) meghatározottak szerint az állami adóhatóságnak bevallani és megfizetni.

A foglalkoztató — a tárgyhavi jövedelem kifizetésével egyidejűleg — a biztosítottat írásban tájékoztatja az általa fizetett társadalombiztosítási járulékról, baleseti járulékról, a biztosított jövedelméből levont egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékról, illetőleg túlvonás miatt a részére visszafizetett (átutalt) nyugdíjjárulékról, valamint a tagdíj összegéről.”

166. § (1) A Tbj. 51. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A tagdíj önellenőrzésére a nyugdíjjárulék önellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy a tagdíj önellenőrzésénél az Art. szerinti kerekítés szabályai nem érvényesülnek. Az önellenőrzést tagonként, vonatkozási időszakonként ahhoz a magánnyugdíjpénztárhoz kell benyújtani, ahol a pénztártag tagsági jogviszonya az önellenőrzés benyújtásának időpontjában fennáll.”

(2) A Tbj. 51. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az egyéni vállalkozó tagdíjbevallási kötelezettségének — az adóbevallásra előírt határidőben — évi egyszeri tagdíjbevallással tehet eleget, feltéve, hogy a tagdíjat a minimálbér alapulvételével negyedévente megfizeti, és a megfizetett tagdíj, valamint a 29. § szerinti járulékalap figyelembevételével megállapított tagdíj különbözetet a bevallással egyidejűleg rendezzi. Amennyiben az egyéni vállalkozó tagdíjfizetési kötelezettsége megszűnik, a tagdíj bevallását és befizetését a kötelezettség megszűnését követő hónap 12. napjáig kell teljesíteni.”

(3) A Tbj. 51. §-ának (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A magánnyugdíjpénztár a bevallás és a befizetés adatait havonta, egyéni vállalkozó esetében negyedévente felülvizsgálja, a tartozást kimutatja. Hibás vagy hiányos bevallás esetén — a bevallás beérkezését követő 30 napon belül — a hiány pótlására, a hiba kijavítására megfelelő határidő kitűzésével szólítja fel a foglalkoztatót (egyéni vállalkozót). Ha az előírt határidőig a hiány pótlására, az eltérés rendezésére nem kerül sor, a bevallás adatainak és a pénztártag természetes azonosítóinak közlésével egyidejűleg a magánnyugdíjpénztár soron kívül ellenőrzést kér az adóhatóságtól.

(6) A befizetési kötelezettség elmulasztása, illetőleg részbeni teljesítése esetén a magánnyugdíjpénztár a tartozás 8 napon belüli megfizetésére szólítja fel a foglalkoztatót (egyéni vállalkozót). Ha a foglalkoztató a tartozást nem fizeti meg, a magánnyugdíjpénztár — a pénztártag egyidejű értesítése mellett — soron kívül kezdeményezi az állami adóhatóságnál a tartozás behajtását, a végrehajtási eljárás megindítását.”

(4) A Tbj. 51. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az Mpt. 26. §-a szerinti kötelezettségvállalás alapján megállapított tagdíjkiegészítés megállapítására, bevallására és befizetésére, ellenőrzésére, behajtására és végre-

hajtására a tagdíjra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

167. § A Tbj. 54. §-a a következő (2)—(3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés során a biztosítási jogviszony utólagos megállapítása, törlése tárgyában a határozat meghozatalára

a) a járulék utólagos megállapítása nélkül az OEP, valamint az ONYF és területi igazgatási szerveik,

b) a járulék utólagos megállapítása mellett az állami adóhatóság jogosult. A határozat elleni jogorvoslatra a Tny. tv., az Eb. tv., illetőleg az Art. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott igazgatási szervek — igényelbírálási eljárásuk során — az ellátások jogszerű megállapításával összefüggésben ellenőrizhetik a járulékfizetési kötelezettség teljesítését és a mulasztásról értesítik az állami adóhatóságot.”

IX. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

168. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 2. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény hatálya alá tartoznak:)

„b) a pénztárak által e törvényben foglaltak szerint létrehozott szervezet, valamint a számukra e törvény szerint szolgáltatást nyújtó személy, a pénztárak részére végzett tevékenysége körében,”

169. § Az Mpt. 22. §-ának (5) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben a pályakezdő az előírt határidőn belül a pénztárválasztási jogával nem él, vagy a bejelentési kötelezettségét elmulasztja, az első biztosítási jogviszony keletkezése napjától kezdődő hatállyal a lakóhelye szerint illetékes területi pénztár tagjává válik.”

170. § Az Mpt. 24. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A 23. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben a pénztártag rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra jogosultságának, valamint az ellátás összegének — a Tny. 12. §-a (6) bekezdésén alapuló — megállapításáról a nyugdíjbiztosítási szerv értesíti a magánnyugdíjpénztárt. A pénztár az értesítés kézhezvételétől számított 60 napon belül a pénztártag egyéni számláján nyilvántartott jogszerű követelésének megfelelő összeget köteles átutalni a Nyugdíjbiztosítási Alapba.”

171. § Az Mpt. 29. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a hozzátartozói nyugellátás összegének a Tny. 12. § (6) bekezdésének alkalmazásával történő megállapításáról a nyugdíjbiztosítási szerv értesíti a magánnyugdíjpénztárt. A pénztár az értesítés kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles átutalni a Tny. 44/C. §-ában megjelölt hozzátartozó, mint kedvezményezett jogszerű — az elhalt pénztártag egyéni számláján alapuló — követelésének megfelelő összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapba.”

172. § Az Mpt. 30. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénztártag normajáradéka — amelynél járadéka a megállapításkor nem lehet kevesebb — a pénztártag társadalombiztosítási nyugdíj megállapítási szabályai szerinti, de legfeljebb öt év járulékfizetés nélküli elismert szolgálati idő figyelembevételével meghatározott nyugellátásának 25%-a. A normajáradék kiszámításánál — a pénztártag választásától függetlenül — olyan, a 27. § (2) bekezdés d) pontja alapján meghatározott, két életre szóló járadékot kell figyelembe venni, amelyek a pénztártag halálát követően a meghatározott kedvezményezett részére annak 20%-át garantálja, azzal az eltéréssel, hogy a kedvezményezett részére a járadék folyósítása addig tart, ameddig a kedvezményezett hozzátartozói nyugellátásra jogosult. E rendelkezés alkalmazása során kedvezményezettként csak egy, a Tny.-ben meghatározott hozzátartozói nyugellátásra jogosult személy vehető figyelembe.”

173. § Az Mpt. 52. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„52. § (1) A pénztár köteles pénzforgalmát hitelintézetnél vezetett pénzforgalmi számlán bonyolítani. A számlavezetőjét és számlájának számát köteles a számlamegnyitást követően haladéktalanul bejelenteni a Felügyeletnek és az Alapnak. A pénztár a pénzforgalmi számla alszámláin bonyolíthatja le többek között a szolgáltatási tevékenységéhez, a tagsági viszony megszűnéséhez, a tagdíj gyűjtéséhez, valamint a szervezete működéséhez kapcsolódó pénzforgalmat. A folyamatos működéshez szükséges pénzforgalmon felüli, befektetésre kerülő pénzeszközöket a pénztár a letétkezelőnél vezetett befektetési számlára utalja. A számlavezető a piaci értékeléshez közli a letétkezelővel a pénzforgalmi számla és alszámlái egyenlegét.

(2) A pénztár a befektetési tevékenységéhez kapcsolódó pénzforgalmát a számára letétkezelői szolgáltatást végző hitelintézetnél, kizárólag külön e célra nyitott befektetési számlán köteles bonyolítani. A pénztár a számára letétkezelői szolgáltatást végző hitelintézetet és befektetési számlájának számát köteles a számlanyitást követően, haladéktalanul bejelenteni a Felügyeletnek.

(3) A pénztár köteles a pénzforgalmi számla és a befektetési számla közötti pénzáramlások szabályait Pénzkezelési Szabályzatában rögzíteni.”

174. § Az Mpt. 62. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A fedezeti tartalék eszközeinek befektetéséből származó nettó hozambevételeket (hozambevételek és a befektetések költségeinek különbözete) a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára negyedévente kell jóváírni. Az egyéni számlára vonatkozó tájékoztatásnak tartalmaznia kell a befektetési költségeknek a hozamjóváírás(ok) alkalmával az adott egyéni számlára jutó részének értékét is.”

175. § Az Mpt. 70. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A piaci eszközértékelésen alapuló vagyonértékelést és teljesítménymérést tartalmazó jelentést naponta, az aktuáriusi értékelést és biztosításmatematikai statisztikai jelentést évente kell elkészíteni. A vagyonértékelést és teljesítménymérést a letétkezelő végzi. Az erre vonatkozó jelentést a letétkezelő az értékelt napot követő, külön jogszabályban meghatározott határidőn belül elektronikus úton megküldi a Felügyeletnek és a pénztárnak.”

176. § (1) Az Mpt. 76. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a letétkezeléssel kapcsolatos feladatai ellátásával olyan hitelintézetet köteles megbízni, amely az Épt. szerinti letétkezelői szolgáltatás nyújtására jogosult. A pénztár csak egy letétkezelőt bízhat meg. A pénztár köteles minden befektetési tevékenységét olyan módon végezni, hogy a pénztár tulajdonában lévő és a vagyonkezelést végző szervezet vagy szervezetek rendelkezésére bocsátott eszközök teljes egészében és folyamatosan a letétkezelő birtokában maradjanak.”

(2) Az Mpt. 76. §-ának (4)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(4) A letétkezelőnek vissza kell utasítania minden olyan rendelkezést, amely a pénztári befektetésekre vonatkozó jogszabályi előírásokkal ellentétes.

(5) Abban az esetben, ha a letétkezelő a befektetési előírások megsértését észleli, azt legkésőbb a következő munkanapon köteles a Felügyeletnek és a pénztárnak jelenteni, és a pénztári szolgáltatót (szolgáltatókat) értesíteni.”

177. § Az Mpt. VIII. fejezetének címe a következő címre változik, és kiegészül a következő alcímmel, valamint 79/A—79/B. §-sal:

„A PÉNZTÁRAK ÁTALAKULÁSA, MEGSZÜNÉSE

Az átalakulás közös szabályai

79/A. § (1) Pénztár átalakulásának minősül a pénztárak egyesülése (összeolvadás, beolvadás) és szétválása (különválás, kiválás).

(2) A pénztárak egyesülése, illetve szétválása esetén a pénztárak alakulására vonatkozó rendelkezések az irányadóak azzal az eltéréssel, hogy

a) a jogutódoknak a szolgáltatási kötelezettségüket a bírósági nyilvántartásba vétel, illetve a tevékenységi engedély nélkül is teljesíteniük kell,

b) a jogutód pénztár nyilatkozatot nyújt be a Felügyeletnek a tevékenységi engedély feltételeinek meglétéről,

c) a nyilatkozathoz mellékelni kell a könyvvizsgáló által hitelesített vagyonmérleg-tervezeteket — ideértve az átalakuló és az átalakulással létrejövő pénztár vagyonmérleg-tervezetét —, valamint a kötelezettségek és követelések állományát tartalmazó dokumentumot is.

(3) Az e fejezet alapján történő átalakuláskor — törvény eltérő rendelkezése hiányában — külön adó- és illetékfizetési kötelezettség nem keletkezik.

(4) Nem alakulhat át az a pénztár, amely felszámolás alatt áll.

79/B. § (1) Az érintett pénztár közgyűlése az átalakulásról két alkalommal határoz.

(2) A pénztár közgyűlése első ízben a pénztár igazgatótanácsa és ellenőrző bizottsága előterjesztése alapján azt állapítja meg, hogy a pénztár tagjai egyetértenek-e az átalakulás szándékával.

(3) Ha az érintett pénztár közgyűlése egyetért az átalakulással, a pénztár igazgatótanácsa — a pénztár közgyűlése által meghatározott fordulónapra — elkészíti az átalakuló pénztár vagyonmérleg-tervezetét és vagyonleltár-tervezetét, az átalakulással létrejövő pénztár (nyitó) vagyonmérleg-tervezetét és vagyonleltár-tervezetét, valamint az érintett pénztár alapító okiratának, illetve alapító okirata módosításának tervezetét.

(4) A vagyonmérleg-tervezeteket a számviteli jogszabályok szerinti éves beszámoló mérlegével azonos bontásban kell elkészíteni. Az átalakuló pénztár vagyonmérleg-tervezetként a számviteli jogszabályok szerinti éves beszámoló mérlege is elfogadható abban az esetben, ha annak fordulónapja az átalakulásról való második döntés időpontját legfeljebb hat hónappal előzte meg.

(5) Az átalakuló pénztár a számviteli jogszabályok szerinti beszámoló mérlegében kimutatott eszközeit és kötelezettségeit átértékelheti.

(6) A vagyonmérleg-tervezetek és vagyonleltár-tervezetek elkészítésére és az átértékelésre vonatkozó részletes szabályokat a számviteli jogszabályok tartalmazzák.

(7) A vagyonmérleg-tervezeteket és a vagyonleltár-tervezeteket könyvvizsgálóval és a pénztár ellenőrző bizottságával ellenőriztetni kell. Az átalakulási vagyonmérleg-tervezeteket és vagyonleltár-tervezeteket az átalakuló pénztár könyvvizsgálója nem ellenőrizheti. Az átalakulással létrejövő pénztár könyvvizsgálójává a pénztár bírósági nyilvántartásba vételétől számított három éven belül nem választható meg az a könyvvizsgáló, aki az átalakulási vagyonmérleg-tervezeteket ellenőrizte.

(8) A (3) bekezdésben meghatározott tervezetek elfogadásáról azok elkészítését követően a közgyűlés határoz.

A vagyonmérleg-tervezetek fordulónapjától a döntés időpontjáig legfeljebb hat hónap telhet el.

(9) Azt a munkáltatót, amelyik az átalakulás miatt újabb pénztárral való kapcsolat kialakítására kényszerül, az átalakulásról, a kapcsolat kialakításához szükséges információkról és teendőkről az átalakulási vagyonmérleg-tervezetek elfogadásáról határozó közgyűlést követő 30 napon belül értesíteni kell. A munkáltatót a vele újonnan kapcsolatba kerülő pénztár értesíti.

(10) A végleges vagyonmérleg tekintetében a vagyonmérleg-tervezetre vonatkozó megfelelő rendelkezések figyelembevételével a számviteli jogszabályokban foglaltak szerint kell eljárni.”

178. § Az Mpt. 80. §-a a következő (4)—(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Beadvás esetén az átvevő pénztár a számviteli jogszabályok szerinti beszámoló mérlegében kimutatott eszközeit és kötelezettségeit nem értékelheti át.

(5) Az egyesüléssel érintett pénztárak közgyűlésének döntése alapján a vagyonmérleg-tervezetek ellenőrzése során valamennyi pénztár esetében ugyanaz a független könyvvizsgáló eljárhat.”

179. § Az Mpt. 81. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81. § (1) Pénztár több pénztárrá szétválhat, ha ezt a közgyűlés elhatározza, és a szétválás során létrejövő új pénztárak az alapító okiratukat elfogadják. A szétválásról szóló határozatban rendelkezni kell a jogutódlásról és a pénztári vagyon (eszközök és források) megosztásának eljárásáról.

(2) A szétválás különválással vagy kiválással történhet.

(3) Különválás esetén a különváló pénztár megszűnik és legalább két új pénztár jön létre.

(4) Kiválás esetén az a pénztár, amelyből a kiválás történik, fennmarad és legalább egy új pénztár jön létre.

(5) Kiválás esetén a fennmaradó pénztár a számviteli jogszabályok szerinti beszámoló mérlegében kimutatott eszközeit és kötelezettségeit nem értékelheti át.”

180. § (1) Az Mpt. 84. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A pénztár felszámolási eljárására a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XL. törvény rendelkezéseit az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:)

„d) a bíróság a felszámolás iránti kérelemről a benyújtásától számított 8 napon belül határoz. A felszámolást elrendelő végzés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.”

(2) Az Mpt. 84. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felszámolás kezdő időpontjától:

a) intézkedést az Alap előzetes tájékoztatása mellett csak a felszámoló hozhat,

b) új tag nem vehető fel, a folyamatba tett kifizetéseket szüneteltetni kell,

c) a tagdíjak beszedéséről az Alap gondoskodik.”

(3) Az Mpt. 84. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A pénztárak felszámolása esetén a Cstv. 62. §-a (1) bekezdésében meghatározott, az állam járadék jellegű követelésekért fennálló felelősségére vonatkozó rendelkezés a pénztártagi követelések tekintetében nem alkalmazható.”

181. § Az Mpt. 88. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Alap feladata:)

„b) szükség szerint, de legalább évente biztosításmatematikai előrejelzés készítése az Alap garanciális kifizetési kötelezettségeinek a tárgyévét követő időszakban várható alakulásáról.”

182. § Az Mpt. 89. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A felszámolás alatt álló pénztár járadékos tagja számára az Alap a járadék teljes összegének folyósítását garantálja. Minden más esetben az Alap garanciája a felszámolás kezdő időpontjában a tag követeléseként fennálló összeg erejéig áll fenn.”

183. § Az Mpt. 92. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„92. § A garanciadíj alapja a pénztár éves beszámolója szerinti tagdíjbevétele. A garanciadíj mértéke a tagdíjbevételel 0,3—0,5 százaléka. A garanciadíj mértékét és a befizetés rendjét az Alap igazgatósága szabályzatban határozza meg azzal, hogy a garanciadíjat a pénztáraknak negyedévente kell az Alap számlájára átutalni.”

184. § Az Mpt. 93. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Alap eszközeinek évi átlagos értéke nem lehet kevesebb a pénztárak összesített eszközei értékének 0,1 százalékánál, és nem haladhatja meg az 1,5 százalékot. Amennyiben az Alap eszközeinek éves átlagos értéke az előírt határ alá csökkenne, az Alap köteles a feltöltésre vonatkozó javaslatot kidolgozni. A javaslatot a Felügyelet hagyja jóvá.”

185. § Az Mpt. 95. §-a (1) bekezdésének j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az igazgatóság)

„j) éves tevékenységéről a tárgyévét követő év július 31. napjáig jelentést készít, amelyben bemutatja az Alap vagyoni helyzetét, pénzeszközeit, valamint ezek felhasználását és az erről szóló jelentést megküldi a Felügyeletnek, az alaptagoknak és az Állami Számvevőszéknek. Az éves jelentés része a biztosításmatematikai számításra alapuló értékelés.”

186. § Az Mpt. 98. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Alap számláját az Alap letétkezelője vezeti. A letétkezelésre, illetve a letétkezelőre a 76. és a 77. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

187. § Az Mpt. 110. §-ának (1) bekezdése a következő *m*) ponttal egészül ki:

(A *Felügyelet a pénztár kötelezettségeinek teljesítése, a pénztártagok érdekeinek védelme, valamint a pénztártevékenységre vonatkozó jogszabályi előírások betartása érdekében a következő intézkedéseket teheti:*)

„*m*) legfeljebb a felügyeleti biztos kinevezését követő 60 napig kifizetési tilalmat rendelhet el, azzal, hogy

ma) a tilalom nem terjedhet ki a folyósítás alatt álló és a tilalom kezdete után kezdődő, illetve megállapításra kerülő járadékokra,

mb) a tilalom a felügyeleti biztos kezdeményezésére is elrendelhető, illetve a felügyeleti biztos javaslatára legfeljebb a felügyeleti biztos megbízatásának lejártáig meghosszabbítható,

mc) a társadalombiztosítási rendszerbe való visszalépés, illetve más pénztárba való átlépés esetén a tag követelemése átutalásának határideje a kifizetési tilalom lejárta után nyílik meg.”

188. § Az Mpt. 117. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„117. § (1) A pénztár a működési költsége terhére pénztárfelügyeleti díjat (a továbbiakban: felügyeleti díj) köteles fizetni.

(2) A felügyeleti díj a tagdíjbevétel

a) 2000. december 31-ig két,

b) 2001. január 1. és december 31. között három és fél,

c) 2001. december 31. után öt

ezreléke.”

189. § Az Mpt. 118. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felügyeleti díjat a pénztárnak negyedéves részletekben, a tárgynegyedévben realizált pénztári tagdíjbevétel után a tárgynegyedévet követő negyvenötödik napig kell a Felügyelet számlájára átutalni.”

190. § Az Mpt. 121. §-ának (6) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

(A *Pénztártanács*)

„*d*) az elismert hozamszámítási eljárások körére, számítási módjára és egységes jelölésére vonatkozóan szakmai ajánlásokat tesz, valamint gondoskodik ezzel összefüggésben a pénztártagok tájékoztatásáról.”

191. § Az Mpt. 123. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a pénztártag önkéntes döntése alapján vált a pénztár tagjává, 2002. december 31. napjáig egy alkalommal visszaléphet a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe.”

192. § Az Mpt. a következő 123/A. §-sal egészül ki:

„123/A. § A 45. § (3) bekezdése alapján adott, 2003. december 31. előtt lejárató felmentések határideje külön kérés nélkül ezen időpontig meghosszabbodik.”

193. § Az Mpt. 134. §-a a következő *h*)—*m*) ponttal, valamint (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § jelenlegi számozása (1) bekezdésre változik:

(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:*)

„*h*) a pénztári tartalékokhoz tartozó befektetési portfóliók kialakításának, kezelésének, módosításának a pénztár által szabályozandó kérdéseinek körét (befektetési politika), illetve ennek egyes szabályait;

i) a 28. § *c*) pontjában meghatározott tagsági viszony időtartama kiszámításának részletes szabályait;

j) a normajáradék és a normafedezet meghatározásának részletes szabályait;

k) a piaci eszközértékelésen alapuló vagyoneértékelést és teljesítménymérést tartalmazó letétkezelői jelentés megküldésére vonatkozó határidőt;

l) a magánnyugdíjpénztárak közötti átlépés részletes szabályait;

m) a pénzforgalmi számla és a befektetési számla közötti pénzáramlások Pénzkezelési Szabályzatban rögzítendő részletes szabályait.

(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

a) a pénztárüzemi vezetői szakvizsga rendjét és követelményeit, valamint az egyes tárgyakból teendő vizsga alóli mentesülés feltételeit;

b) az Alap igazgatósága által elrendelhető rendkívüli fizetési kötelezettség szabályait és legmagasabb mértékét.”

X. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

194. § Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) E törvény hatálya alá tartozik valamennyi,

a) a természetes személyek elhatározásából, illetve a munkáltató kezdeményezésére munkavállalók által alapított olyan pénztári szervezet, amely tagjai — vagy a pénztártag jogán annak közeli hozzátartozói — részére társadalombiztosítási vagy más szociális ellátást kiegészítő, pótló, illetve — külön törvényben meghatározott feltételek szerint — azt helyettesítő szociális, illetve egészségügyi — egészségvédelmi — szolgáltatást szervez és nyújt,

b) a pénztárak által e törvényben foglaltak szerint létrehozott szervezet, valamint a számukra e törvény szerint szolgáltatást nyújtó személy, a pénztárak részére végzett tevékenysége körében,

c) a pénztárak állami felügyeletét ellátó szerv,
d) természetes személy, aki az e törvény alapján létrehozott pénztári szervezet tagja.

(2) A nemzetközi szerződések hatálya alá tartozó személyekre e törvény rendelkezéseit a nemzetközi szerződésben foglalt eltéréssel kell alkalmazni.

(3) A pénztárak részére vagyonkezelési és letétkezelési tevékenységet végző pénzügyi intézményekre a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben (a továbbiakban: Hpt.), valamint az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvényben (a továbbiakban: Épt.) foglaltakon kívül e törvény rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

195. § Az Öpt. 2. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) E törvény alkalmazásában a 3. § (2) bekezdésének b) pontjában és a 36. § (1) bekezdésében, illetve azok alapján meghatározott alapok tartaléknak minősülnek.”

196. § Az Öpt. 9/A. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pénztár által fizetett felügyeleti díj mértéke a pénztárba a tagok által fizetett tagdíjak, a munkáltatói tag által fizetett munkáltatói hozzájárulások és a támogatótól befolyt összegek együttes összegének (a továbbiakban: pénztári befizetés)

a) 2000. december 31-ig két,

b) 2001. január 1. és december 31. között három és fél,

c) 2001. december 31. után öt

ezreléke.

(3) A felügyeleti díjat a pénztárnak negyedéves részletekben, a tárgynegyedévben realizált pénztári befizetés után, a tárgynegyedévet követő negyvenötödik napig kell a Felügyelet számlájára átutalni.”

197. § Az Öpt. 12. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A pénztár a munkáltatói hozzájárulásról rendelkező szerződésekről naprakész nyilvántartást vezet. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell a szerződéseknek a pénztár működéséhez szükséges főbb adatait, így különösen a munkáltatói tag adatait, a munkáltatói hozzájárulás mértékét, a szerződés hatályát, esetleges módosítását.”

198. § Az Öpt. 21. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közgyűlést évente legalább kétszer össze kell hívni, az éves beszámoló, illetve a pénzügyi terv elfogadására. A közgyűlés összehívásának módjáról az alapszabályban kell rendelkezni. A hirdetmény közzététele vagy a meghívó elküldése, valamint a közgyűlés időpontja között legalább 15 napi időköznek kell lennie. A közgyűlés összehívásáról szóló értesítésben meg kell jelölni a közgyűlés helyét, idejét, napirendjét, valamint a napirendhez tartozó iratok megtekintésének helyét és idejét.”

199. § Az Öpt. 34. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzügyi tervet a pénzügyi év lejárta előtti 90 napos időszakban kell a közgyűlés elé terjeszteni és elfogadni. A három évre, nyugdíjpénztár esetén öt évre vonatkozó pénzügyi tervet (hosszú távú pénzügyi terv) első ízben az alakuló közgyűlés állapítja meg, és annak lejáratakor a közgyűlés új hosszú távú tervet határoz meg.”

200. § Az Öpt. III. fejezetének címe, a címet követő alcím, valamint a 41. és 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A PÉNZTÁRAK ÁTALAKULÁSA, MEGSZUNÉSE

Az átalakulás közös szabályai

41. § (1) Pénztár átalakulásának minősül a pénztárak egyesülése (összeolvadás, beolvadás) és szétválása (különválás, kiválás).

(2) A pénztárak egyesülése, illetve szétválása esetén a pénztárak alakulására vonatkozó rendelkezések az irányadóak, azzal az eltéréssel, hogy

a) a jogutód pénztárnak a szolgáltatási kötelezettséget a bírósági nyilvántartásba vétel, illetve a tevékenységi engedély nélkül is teljesítenie kell,

b) a jogutód pénztár nyilatkozatot nyújt be a Felügyeletnek a tevékenységi engedély feltételeinek meglétéről,

c) a nyilatkozathoz mellékelni kell a könyvvizsgáló által hitelesített vagyonmérleg-tervezeteket — ideértve az átalakuló és az átalakulással létrejövő pénztár vagyonmérleg-tervezetét — és a kötelezettségek és követelések állományát tartalmazó dokumentumot is,

d) a Felügyelet a jogutód pénztár nyilatkozata alapján a 63. §-ban foglaltak szerint dönt a tevékenységi engedély megadásáról.

(3) Az e fejezet alapján történő átalakuláskor — törvény eltérő rendelkezése hiányában — külön adó- és illetékfizetési kötelezettség nem keletkezik.

(4) Nem alakulhat át az a pénztár, amely felszámolás alatt áll.

42. § (1) Az érintett pénztár átalakulásáról a pénztár közgyűlése két alkalommal határoz.

(2) A pénztár közgyűlése első ízben a pénztár igazgatótanácsa és ellenőrző bizottsága előterjesztése alapján azt állapítja meg, hogy a pénztár tagjai egyetértenek-e az átalakulás szándékával.

(3) Ha az érintett pénztár közgyűlése egyetért az átalakulással, a pénztár igazgató tanácsa — a pénztár közgyűlése által meghatározott fordulónapra — elkészíti az alakuló pénztár vagyonmérleg-tervezetét és vagyonleltár-tervezetét, az átalakulással létrejövő pénztár (nyitó) vagyonmérleg-tervezetét és vagyonleltár-tervezetét, valamint az érintett pénztár alapszabályának, illetve alapszabálya módosításának tervezetét.

(4) A vagyommérleg-tervezeteket a számviteli jogszabályok szerinti éves beszámoló mérlegével azonos bontásban kell elkészíteni. Az átalakuló pénztár vagyommérleg-tervezetként a számviteli jogszabályok szerinti éves beszámoló mérlege is elfogadható abban az esetben, ha annak fordulónapja az átalakulásról való második döntés időpontját legfeljebb hat hónappal előzte meg.

(5) Az átalakuló pénztár a számviteli jogszabályok szerinti beszámoló mérlegében kimutatott eszközeit és kötelezettségeit átértékelheti.

(6) A vagyommérleg-tervezetek és vagyoneleltár-tervezetek elkészítésére és az átértékelésre vonatkozó részletes szabályokat a számviteli jogszabályok tartalmazzák.

(7) A vagyommérleg-tervezeteket és a vagyoneleltár-tervezeteket a pénztár könyvvizsgálójával és a pénztár ellenőrző bizottságával ellenőriztetni kell. Az átalakulási vagyommérleg-tervezeteket és vagyoneleltár-tervezeteket az átalakuló pénztár könyvvizsgálója nem ellenőrizheti. Az átalakulással létrejövő pénztár könyvvizsgálójává a pénztár bírósági nyilvántartásba vételétől számított három éven belül nem választható meg az a könyvvizsgáló, aki az átalakulási vagyommérleg-tervezeteket ellenőrizte.

(8) A (3) bekezdésben meghatározott tervezetek elfogadásáról azok elkészítését követően a közgyűlés határoz. A vagyommérleg-tervezetek fordulónapjától a döntés időpontjáig legfeljebb hat hónap telhet el.

(9) Azt a munkáltatót, amelyik az átalakulás miatt újabb pénztárral való kapcsolat kialakítására kényszerül, az átalakulásról, a kapcsolat kialakításához szükséges információkról és teendőkről az átalakulási vagyommérleg-tervezetek elfogadásáról határozó közgyűlést követő 30 napon belül értesíteni kell. A munkáltatót a vele újonnan kapcsolatba kerülő pénztár értesíti.

(10) A végleges vagyommérleg tekintetében a vagyommérleg-tervezetre vonatkozó megfelelő rendelkezések figyelembevételével a számviteli jogszabályokban foglaltak szerint kell eljárni.”

201. § Az Öpt. 43. §-a és a megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pénztárak egyesülése

43. § (1) Azonos típusú pénztárak egyesülhetnek, ha azt az érintett pénztárak közgyűlései elhatározták.

(2) Beolvadás esetén a beolvadó pénztár jogai és kötelezettségei a másik pénztárra (átvevő pénztárra), mint általános jogutódra szállnak át.

(3) Beolvadás esetén az átvevő pénztár alapszabályát módosítani kell.

(4) Beolvadás esetén az átvevő pénztár a számviteli jogszabályok szerinti beszámoló mérlegében kimutatott eszközeit és kötelezettségeit nem értékelheti át.

(5) Összeolvadás esetén az egyesülő pénztárak megszűnnek, jogaik és kötelezettségeik, mint egész a létrejövő új pénztárra, mint jogutódra szállnak át, az új pénztár alapszabályának elfogadásával.”

202. § Az Öpt. a 43. § után kiegészül a következő alcímmel, továbbá a 44. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pénztárak szétválása

44. § (1) Pénztár több pénztárrá szétválhat, ha ezt a közgyűlés elhatározza, és a szétválás során létrejövő új pénztárak az alapszabályukat elfogadják. A szétválásról szóló határozatban rendelkezni kell a jogutódlásról és a pénztári vagyon (eszközök és források) megosztásának eljárásáról.

(2) A szétválás különválással vagy kiválással történhet.

(3) Különválás esetén a különvált pénztár megszűnik és legalább két új pénztár jön létre.

(4) Kiválás esetén az a pénztár, amelyből a kiválás történik, fennmarad és legalább egy új pénztár jön létre.

(5) Kiválás esetén a fennmaradó pénztár a számviteli jogszabályok szerinti beszámoló mérlegében kimutatott eszközeit és kötelezettségeit nem értékelheti át.”

203. § Az Öpt. a 44. § után a következő alcímmel egészül ki, egyidejűleg a 45. § helyébe a következő rendelkezés lép, továbbá kiegészül a következő 45/A—45/B. §-sal:

„A pénztárak megszűnése

45. § (1) A pénztár — a felszámolás esetét kivéve — csak végelszámolást követően szűnhet meg.

(2) A pénztár felszámolási, illetve végelszámolási eljárására az e törvényben meghatározott eltérésekkel a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és végelszámolásról szóló 1991. évi IL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

45/A. § (1) A pénztár megszűnését az illetékes bíróságnak be kell jelenteni.

(2) A pénztár megszüntetésére irányuló szándékot a Felügyeletnek be kell jelenteni. A Felügyelet a pénztár jogutód nélküli megszűnésekor — a felszámolás kivételével —, amennyiben a közgyűlés ezt határozatban kéri, végelszámolót nevezhet ki. A végelszámoló költségeit a pénztár viseli.

(3) A pénztár jogutód nélküli megszűnése esetén a pénztártartag a rá jutó vagyonrészt

a) átlépés esetén a másik pénztárba átviheti, vagy

b) egy összegben veheti fel. Felhalmozási időszakban lévő pénztártartag esetében ez a kifizetés nem minősül pénztári szolgáltatásnak és jövedelemnek tekintendő.

45/B. § (1) A pénztár akkor minősül fizetéképtelennek, ha esedékes kötelezettségeinek pénzügyi fedezet hiánya miatt 60, illetve a tagok javára vállalt szolgáltatási kötelezettségeinek az esedékességtől számított 90 napon belül nem tesz eleget.

(2) A pénztár ellen nincs helye csődeljárásnak.

(3) A bíróság a pénztár felszámolójának csak a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 177. §-ának (3) bekezdésében meghatározott közhasznú társaságot jelölheti ki.

(4) A bíróság a felszámolás iránti kérelemről a benyújtástól számított 8 napon belül határoz. A felszámolást elrendelő végzés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(5) A felszámolás kezdő időpontjától

a) intézkedést csak a felszámoló hozhat;

b) új tag nem vehető fel, a folyamatba tett kifizetéseket szüneteltetni kell;

c) tagdíjak nem szedhetők be.

(6) A Felügyelet köteles a felszámolás kezdő időpontjában a pénztár tevékenységi engedélyét visszavonni.

(7) A felszámolás kezdő időpontjában a pénztári tartalékokhoz tartozó eszközök listáját azonnal le kell zárni, és azt a felszámolónak át kell adni.

(8) A felszámolási eljárás során a (7) bekezdésben meghatározott eszközök külön kezelendők, és azok csak a fedezeti tartalékkal szemben fennálló tagi, hozzátartozói, illetve kedvezményezett követelések kielégítése után használhatók fel egyéb kötelezettségek kielégítésére.

(9) A tagsági viszonyból származó kötelezettségeket a felszámolási költségeket követően kell kielégíteni.”

204. § Az Öpt. 46. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a pénztártag az (1) bekezdés b) pontja alatti tagi kölcsönt az alapszabályban meghatározott feltételek szerint, a pénztár erre vonatkozó felszólítása ellenére sem fizeti vissza, a hátralék összegét, valamint a pénztár költségeit a tag egyéni számlájával szemben érvényesítheti. A hátralék összege a tag jövedelme, nem minősül pénztári szolgáltatásnak, és a tag olyan adóköteles jövedelme, amely után a pénztár az egyéni számla megterhelésének időpontjával egyidejűleg kiadott igazolás alapján az Szja tv. szerint adóelőleg fizetési kötelezettség, valamint az Eho. tv. szerint százalékos egészségügyi hozzájárulás fizetési kötelezettség is terheli.”

205. § Az Öpt. a következő 47/A. §-sal egészül ki:

„47/A. § (1) Ha a tag a szüneteltetés eseteinek kivételével a várakozási idő letelte előtt a tagdíjat az alapszabályban megjelölt időtartamon túl nem fizeti (a tagdíj meg nem fizetés kezdő időpontja), úgy a tagdíj meg nem fizetés kezdő időpontjával kezdődő időszak a várakozási időbe beszámít és tagsági viszonya a várakozási idő leteltével megszűnik.

(2) A tagdíj meg nem fizetés kezdő időpontjától a várakozási idő leteltéig terjedő időszakban a pénztár jogosult a tag egyéni számlájának befektetéséből származó hozamát — a mindenkori pénztári egységes tagdíjnak a működési és likviditási alapra jutó hányadnak megfelelő összeggel, de legfeljebb a hozam összegével — csökkenteni, és azt a működési, illetve likviditási alap javára jóváírni.”

206. § Az Öpt. a következő 49/A. §-sal egészül ki:

„49/A. § (1) A pénztári vagyon piaci értéken történő értékelését negyedévente kell elvégezni, amely a könyvviteli nyilvántartásokban az eszközöknél értékelési külön-

bözetként, illetve a forrásoknál értékelési különbözet tartalékként jelenik meg. Az értékelési különbözetet a befektetések kamat nélküli értéke alapján kell meghatározni.

(2) Az eszközértékelés célja, hogy valós képet adjon a pénztár portfóliójában található eszközökről, illetve az azon alapuló jogokról, azok értékének óvatosságon alapuló és a piaci értékelést figyelembe vevő, egyenkénti értékelésével.

(3) A fedezeti alap eszközeinek befektetéséből származó nettó hozambevétel (hozambevételek és a befektetések költségeinek különbözete) a tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára negyedévente kell jóváírni.”

207. § Az Öpt. a 49/A. § után a következő alcímmel, valamint a következő 49/B—49/D. §-sal egészül ki:

„A pénztártagok által választható befektetési portfólió

49/B. § (1) A nyugdíjpénztár pénztártagok által választható befektetési portfóliót biztosító rendszert (a továbbiakban: választható portfóliós rendszer) működtethet, melyben a pénztár felhalmozási időszakban lévő tagjai az egyéni számlájukon lévő összeget a tag választása szerinti, a pénztár által kialakított portfóliók valamelyikébe fektetik.

(2) A választható portfóliók mindegyikének meg kell felelnie a pénztári befektetésekre és az azok kezelésére vonatkozó előírásoknak.

(3) A választható portfóliós rendszer bevezetésére, módosítására, megszüntetésére vonatkozó döntés, illetve a rendszer szabályait tartalmazó szabályzat elfogadása a pénztár közgyűlésének kizárólagos hatáskörébe tartozik.

(4) A (3) bekezdésben foglalt szabályzatnak tartalmaznia kell:

a) a választható portfóliók számát, megnevezését, összetételét, az egyes portfóliókhoz kapcsolódó befektetési politika és a várható kockázatok leírását,

b) új portfólió bevezetésének, illetve meglévő portfólió megszüntetésének szabályait,

c) a rendszer működtetési költségeinek, illetve a portfólió váltáshoz kapcsolódó költségek meghatározásának részletes leírását,

d) a rendszer működtetésének, illetve a portfólió váltásnak a tagokra és a pénztárra vonatkozó részletes eljárási szabályait,

e) a tagok tájékoztatásának tartalmát és szabályait,

f) a rendszer működtetéséhez kapcsolódó számviteli, nyilvántartási és informatikai háttér leírását,

g) a rendszer bevezetésének, működtetése szüneteltetésének, illetve megszüntetésének szabályait.

49/C. § (1) A szabályzatban meghatározott időszakokban jelentkező portfólió váltási igényeket a pénztár szintjén összegezni kell. Az igények teljesítéséhez kapcsolódó költségeket az érintett pénztártagok viselik.

(2) A portfólió váltáshoz kapcsolódó költségeknek az összegzett portfólió váltási igények alapján adódó, tényle-

gesen szükséges tőke- és pénzügyi műveletekkel arányban kell állniuk.

(3) A portfólió váltásnak a (2) bekezdés szerinti költségeit az érintett tagok között a 36. § (4) bekezdés *d*) pontjában foglaltaknak megfelelően kell elszámolni.

(4) Az érintett tagokat a portfólió váltáshoz kapcsolódó, a (3) bekezdésben foglaltak szerint érvényesített költségekről portfólió váltásonkénti bontásban, legalább az egyéni számlára vonatkozó tájékoztatási kötelezettséghez kapcsolódóan tájékoztatni kell.

(5) A választható portfóliós rendszer működtetésének nem vagyonarányos költségeit a pénztár működési alapja terhére kell biztosítani.

49/D. § (1) A választható portfóliós rendszer működtetése a Felügyelet erre vonatkozó engedélye birtokában kezdhető meg, folytatható, illetve módosítható. A rendszer működtetésének szüneteltetését, illetve folytatását a Felügyeletnek be kell jelenteni.

(2) A választható portfóliós rendszer működtetésének megkezdésére, folytatására, illetve módosítására vonatkozó kérelemhez mellékelni kell:

a) a szabályzatot vagy a módosított szabályzatot a módosítások megjelölésével, valamint

b) az azt elfogadó közgyűlés jegyzőkönyvét.

(3) A Felügyelet a benyújtott szabályzat módosítását írhatja elő, ha

a) hiányos,

b) nem felel meg a vonatkozó jogszabályi előírásoknak,

c) a rendszer működtetésének költsége, illetve a portfólió váltás költségének mértéke, képzésének alapja, elszámolásának módja ellentmond a pénztári működési alapelveknek, illetve sérti a tagok érdekeit,

d) a szabályzat alapján a rendszer megbízható és biztonságos működtetése nem biztosítható,

e) a rendszer működtetése veszélyezteti a tagok megtakarításainak biztonságát.

(4) A Felügyelet a választható portfóliós rendszer működtetésének megkezdésére, folytatására, illetve módosítására vonatkozó engedély iránti kérelmet elutasítja, ha a (módosított) szabályzat a (3) bekezdés alapján előírt módosításra vonatkozó ismételt felszólítás után sem felel meg a (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek, vagy a pénztár a kérelmet ismételten hiányosan nyújtja be.

(5) A Felügyelet a választható portfóliós rendszer működtetésére kiadott engedélyt visszavonja, ha

a) a pénztár a rendszert nem a jogszabályokban vagy a szabályzatában foglaltaknak megfelelően működteti,

b) a pénztár a rendszer folyamatos, szabályszerű működését nem képes biztosítani,

c) a rendszer működtetése veszélyezteti a tagok megtakarításainak biztonságát,

d) a pénztár a rendszer működtetésének megszüntetését a (6) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a Felügyeletnek bejelenti.

(6) Az (5) bekezdés *d*) pontja szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell a rendszer megszüntetésének időpontját. A

rendszer működtetésére kiadott engedélyt a Felügyelet a rendszer megszüntetésének időpontjára vonatkozóan vonja vissza. A bejelentéshez csatolni kell a rendszer megszüntetéséről határozó közgyűlés jegyzőkönyvét.”

208. § Az Öpt. 64. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pénztár az (1)–(3) bekezdések szerinti személyi és tárgyi feltételekben történő változását igazoló dokumentumot — megállapodást, szerződést —, annak minden érintett fél aláírásától számított 15 napon belül köteles megküldeni a Felügyeletnek. Az így benyújtott dokumentumok tekintetében a Felügyelet a 63. § (2) bekezdésében foglaltak szerint jár el.”

209. § Az Öpt. 65. §-ának (3) bekezdése a következő *j*) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet a pénztár kötelezettségeinek teljesítése, a pénztártagok érdekeinek védelme, valamint a pénztártevékenységre vonatkozó jogszabályi előírások betartása érdekében a következő intézkedéseket alkalmazhatja:)

„*j*) legfeljebb a felügyeleti biztos kinevezését követő 60 napig kifizetési tilalmat rendelhet el, azzal, hogy

ja) a tilalom nem terjedhet ki a folyósítás alatt álló és a tilalom kezdete után kezdődő, illetve megállapításra kerülő járadékokra,

jb) a tilalom a felügyeleti biztos kezdeményezésére is elrendelhető, illetve a felügyeleti biztos javaslatára legfeljebb a felügyeleti biztos megbízatásának lejártáig meghosszabbítható,

jc) a más pénztárba való átlépés vagy a pénztárból történő kilépés esetén a tag követelése átutalásának, illetve kifizetésének határideje a kifizetési tilalom lejárta után nyílik meg.”

210. § Az Öpt. 66. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Felügyelet bírságot alkalmazhat az igazgatótanács vagy az ellenőrző bizottság tagjával szemben, ha az alapszabályt megsérti, alapszabály-ellenes tevékenységet folytat, vagy tevékenységi engedély nélkül pénztárat működtet, továbbá, ha a Felügyelet intézkedését, határozatát nem tartja be. A bírság mértéke 20 ezertől 1 millió forintig terjedhet, amely ismételten kiszabható.”

211. § (1) Az Öpt. 68. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Felügyelet)

„*a*) figyelmeztetést alkalmazhat, ha a pénztár a jóváhagyott pénzügyi tervétől vagy alapszabályától eltérő gazdálkodást folytat, vagy nem felel meg a tárgyi, illetve személyi feltételeknek;”

(2) Az Öpt. 68. §-a (2) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Felügyelet)

„*e*) visszavonhatja, illetve legfeljebb hat hónap időtartamra felfüggesztheti a pénztár tevékenységi engedélyét,

ha az a)–d) pontban foglalt intézkedések alkalmazása nem vezet eredményre, vagy azok alkalmazásával a pénztár jogszabályoknak megfelelő, illetve biztonságos működése nem biztosítható.”

212. § Az Öpt. 69. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„69. § (1) Amennyiben a pénztár működésében olyan különösen súlyos veszélyhelyzet alakult ki, amely a megtakarítások vagy a szolgáltatások biztonságát fenyegeti, a Felügyelet a felszámolás elkerülése, valamint a pénztártagok érdekében szükségintézkedést tehet. A szükségintézkedések megtételét indokolja különösen, ha a pénztár

a) olyan helyzetbe kerül, amelyben fennáll annak a veszélye, hogy valamely — különösen pénzügyi, könyvviteli beszámolási vagy tájékoztatósi — kötelezettségének nem tud eleget tenni, vagy

b) számvitelében, belső ellenőrzési rendszerében feltárt hiányosságok oly mértékűek, hogy lehetetlenné vált a pénztár valódi pénzügyi helyzetének feltárása, vagy

c) alapszabálynak vagy a vonatkozó jogszabályoknak megfelelő működése nem biztosítható.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdésben meghatározott veszélyhelyzet feloldása érdekében — szükségintézkedésként — egy vagy több felügyeleti biztos kirendeléséről határozhat.

(3) A felügyeleti biztos kirendelése a működőképesség helyreállítását célozza, tartama alatt a pénztár a Felügyelet által kinevezett felügyeleti biztos rendelkezései szerint működik.

(4) A felügyeleti biztos kirendeléséről rendelkező határozat kézhezvételéig a pénztár vezető tisztségviselőinek felelőssége fennmarad. A felügyeleti biztos kirendelésének ideje alatt a pénztár vezető tisztségviselői e törvényben és az alapszabályban rögzített feladataikat, képviselői jogukat nem gyakorolhatják. Ezen jogokat a kirendelés tartama alatt a felügyeleti biztos gyakorolja.

(5) Ha nincs lehetőség a pénztár ügyeinek átvételére, a felügyeleti biztos közjegyző, illetőleg rendőrség közreműködését veheti igénybe.

(6) A felügyeleti biztos részére a Felügyelet más feladatot is megállapíthat.

(7) A felügyeleti biztos csak a pénztárral üzleti kapcsolatban nem álló és a pénztár tagságához nem tartozó személy lehet. A felügyeleti biztost kirendelő határozatban meg kell határozni feladatait, s kirendelésével egyidejűleg rendelkezni kell hatásköréről, amely kizárólag e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok betartására és betartatására terjed ki.

(8) A felügyeleti biztost — akár a Felügyelettel köztisztviselői jogviszonyban álló, akár megbízási jogviszonyban álló személy — a Felügyelet elnöke által meghatározott díjazás illeti meg, amelyet az érintett pénztár fizet.

(9) A felügyeleti biztos az e minőségében okozott kárért, ha a Felügyelettel köztisztviselői jogviszonyban áll, a Ptk.

348. §-a szerint, ha pedig megbízási jogviszonyban áll, a Ptk. 350. §-a szerint felel.

(10) A felügyeleti biztos legfeljebb 180 napra jelölhető ki, de ez az időtartam a felszámoló kijelöléséig meghosszabbítható. Felszámolási eljárás esetén a felügyeleti biztos megbízatása a felszámoló kijelöléséig tart.”

213. § Az Öpt. a következő 69/A. §-sal egészül ki:

„69/A. § A Felügyelet a bíróságnál kezdeményezheti a pénztár elleni felszámolási eljárás megindítását, ha

a) a szükséghelyzetben hozott intézkedések ellenére a 69. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike fennmarad,

b) a pénztár működésének súlyos szabálytalansága másképp nem orvosolható.”

214. § Az Öpt. 78. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a pénztári vagyoni piaci értéken történő értékelésének részletes szabályait, valamint a pénztári teljesítménymérés mutatóinak számítási módszerét rendeletben meghatározza.”

215. § Az Öpt. a következő 80. §-sal egészül ki:

„80. § (1) Azon pénztárnak, amely e törvény hatálybalépésekor választható portfóliós rendszert működtet, az e törvény hatálybalépését követő

a) 30 napon belül e tevékenységét a Felügyeletnek be kell jelentenie,

b) 90 napon belül az e tevékenység folytatására vonatkozó engedélykérelmet kell a Felügyelethez benyújtania.

(2) Amennyiben a pénztár a rendszer működtetésnek folytatására vonatkozó kérelmet az (1) bekezdésben megjelölt határidőig nem nyújtja be, a rendszer működtetését a határidőt követő 60 napon belül meg kell szüntetnie. A rendszer működtetésének megszüntetését 30 napon belül be kell jelenteni a Felügyeletnek.

(3) A tevékenység folytatására vonatkozó engedély megadásának vagy a kérelem elutasításnak időpontjáig a rendszer működtetése nem minősül tevékenységi engedély nélküli tevékenységnek.”

XI. Fejezet

A személyi azonosító jel helyébe lépő azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

216. § (1) A személyi azonosító jel helyébe lépő azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény (a továbbiakban: Szaz.) 20. §-ának (2) bekezdése a következő h)–i) ponttal egészül ki:

(Az adóazonosító jel kezelésére törvényben meghatározott feladatkörében eljárva jogosult)

„h) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete és a magánnyugdíjpénztár a társadalombiztosítás ellátásaira és

a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX., továbbá a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvényben meghatározott feladatai ellátásához;

i) az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, valamint az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és területi igazgatási szerveik a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII., illetőleg a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvényben meghatározott feladatai ellátásához.”

(2) A Szaz. 23. §-ának *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A TAJ-számot a következő szervek a következőkben meghatározott célból kezelhetik:)

„*i)* a Területi Államháztartási Hivatal, a családtámogatási kifizetőhely a családtámogatási ellátások, illetőleg a fogyatékosági támogatás megállapítása feladatkörében a külön törvényben meghatározott nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése során.”

XII. Fejezet

A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény módosítása

217. § A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 35. §-a a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A cégbíróság a cég bejegyzéséről, törléséről, székhelyének változásáról, az eljárás megszüntetéséről adatot szolgáltat a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, továbbá az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és területi igazgatási szerveik részére. Az adatszolgáltatásra a Céginformációs Szolgálat útján on-line módon kerül sor.”

XIII. Fejezet

A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi IL. törvény módosítása

218. § A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi IL. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 53. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felszámoló a nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás ellátásával összefüggésben a külön jogszabályban meghatározott módon köteles a biztosítottak nyugdíjbiztosítási adatait átadni az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv erről szóló igazolását a felszámoló köteles megküldeni a bíróságnak.”

219. § A Cstv. 80. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Ha a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető követelés a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvényen (a továbbiakban: Tny.) alapuló ellátások — ideértve a korengedményes nyugdíjat is — megtérítése címén áll fenn, úgy a követelés Tny. 93. §-ának (3) bekezdése szerinti érvényesítések a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv, a Tny. 93. §-ának (4) bekezdése esetén az APEH a követelés behajtására jogosult szervezet.”

XIV. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

220. § (1) Az egészségügyi hozzájárulásról szóló, többször módosított 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az átalányadózást választó mezőgazdasági kistermelő által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás az átalányadó (átalányadó-előleg) 25 százaléka. A tételes költségelszámolást választó, egyszerűsített bevalási nyilatkozatot benyújtó őstermelő által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a bevétel 5 százalékának a 15 százaléka.”

(2) Az Eho. 4. §-ának (5) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Nem kell alkalmazni ezt a rendelkezést akkor, ha a költségkülönbözet nem haladja meg az adóelőleg(ek) megállapításánál figyelembe vett költség 5 százalékát.”

221. § Az Eho. 5. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:)

„*d)* az Szja 7. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott kifizető által az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba a tag javára havonta fizetett tagdíj összegének az a része, amely havonta nem haladja meg a tárgyhónap első napján érvényes minimálbér összegét [havonta fizetett tagdíjnak minősül az Szja 7. § (2) bekezdésének *c)* pontja szerint tagdíjként jóváírt összeg is], továbbá az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély javára jóváírt támogatói adomány.”

222. § Az Eho. 7. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell megfizetni a tételes egészségügyi hozzájárulást)

„*b)* a keresőképtelenség (ide nem értve a betegszabadságot), a fizetés nélküli szabadság, az igazolatlan távollét időtartama, valamint a munkavégzési (szolgáltatelljesítési) kötelezettség alóli mentesítés időtartama alatt, kivéve, ha

a mentesítés idejére munkabér (illetmény), távolléti díj fizetés történt,”

223. § Az Eho. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tételes egészségügyi hozzájárulás összege a jogviszony fennállásának időtartama alatt 2001. január 1-jétől havi 4200 forint (naptári naponként 140 forint), 2002. január 1-jétől 4500 forint (naptári naponként 150 forint).”

224. § (1) Az Eho. 11. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A fizetési kötelezettség megállapításánál a tényleges létszámot a táppénzesek százalékos aránya szerint számolt létszámmal csökkenteni kell, a tételes egészségügyi hozzájárulást az így kiszámított létszám figyelembevételével kell megfizetni.”

(2) Az Eho. 11. §-ának (4) bekezdése — első mondatként — a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az egyéni vállalkozó e törvény alkalmazásában magán-személynek minősül.”

(3) Az Eho. 11. §-a (8) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett magánszemély — az egyéni vállalkozó kivételével — a százalékos egészségügyi hozzájárulást előlegként, az adóelőleg megfizetésével egyidejűleg fizeti meg. A tárgyévire vonatkozóan elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell az előlegként megfizetett egészségügyi hozzájárulással elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig kell a különbözetet megfizetni, illetőleg a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizetesként mutatkozó különbözet összegéről rendelkezni.”

XV. Fejezet

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

225. § (1) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 9. §-ának (2) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(Iskoláztatási támogatásra jogosult saját jogán az a)

„*d)* nagykorú, akinek a gyámsága nagykorúvá válása miatt szűnt meg.”

(2) A Cst. 11. §-a (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nevelési ellátás havi összege)

„*g)* tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek esetén 10 500 Ft.”

226. § A Cst. 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Az ellátás iránti igényt elbíráló szerv

a) az igénylő lakóhelye, tartózkodási helye szerint illetékes megyei Területi Államháztartási Hivatal — főváros-

ban a Pest Megyei TÁH — és kirendeltségei (a továbbiakban együtt: TÁH),

b) a családtámogatási kifizetőhely — kivéve a (2) bekezdést —, ha az igénylő munkahelyén van családtámogatási kifizetőhely (a továbbiakban a TÁH és a családtámogatási kifizetőhely együtt: igényelbíráló szerv).

(2) A gyermeknevelési támogatás iránti igényt az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott TÁH bírálja el.”

227. § A Cst. 37. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ellátást — kivéve a (4) bekezdést — utólag, a tárgyhónapra járó munkabér végelszámolásával egyidejűleg, más esetben a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig kell folyósítani.”

228. § (1) A Cst. 43. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogalap nélkül felvett ellátás visszafizetésére kötelező határozatot az a szerv hozza, amely a jogalap nélkül felvett ellátást folyósította. Ha a visszafizetési kötelezettség mellett a családtámogatási kifizetőhely vagy az egyéb szerv megtérítési kötelezettsége is megállapítható, akkor a határozatot az igényelbíráló, illetőleg az egyéb szerv székhelye szerint illetékes TÁH hozza.”

(2) A Cst. 43. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a fizetésre kötelezett szerv, személy a fizetésre kötelező határozat vagy a fizetési meghagyás jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizetési kötelezettségét nem teljesíti, úgy a határozatot hozó, illetőleg a fizetési meghagyást kibocsátó TÁH a követelést adók módjára hajtja be.”

229. § (1) A Cst. 44. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A TÁH intézkedése, határozata ellen a pénzügyminiszterhez, a családtámogatási kifizetőhely intézkedése, határozata ellen a területileg illetékes TÁH-hoz lehet fellebbezni.”

(2) A Cst. 44. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A keresetet az elsőfokú határozatot hozó igényelbíráló szerv — családtámogatási kifizetőhely esetén a területileg illetékes TÁH — ellen kell benyújtani.”

XVI. Fejezet

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény módosítása

230. § (1) A Munka Törvénykönyvéről szóló, többször módosított 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 17. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(4) bekezdés számozása (3)—(5) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott, a kötelező legkisebb munkabér mértékére vonatkozó döntés kialakítása érdekében az Országos Munkaügyi Tanácsban folytatott egyeztetés a tárgyévet megelőző szeptember 10. napjáig — megegyezés hiányában legfeljebb további 15 napig — tart. Ha ezen időpontig megállapodás nem jön létre, a Kormány — a 144. § (5)—(7) bekezdésben meghatározott szempontok érvényesítése érdekében — meghatározhatja a kötelező legkisebb munkabér mértékét.”

(2) Az Mt. 98. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az igazolásnak tartalmaznia kell a munkavállaló pénztártag által választott magánnyugdíjpénztár megnevezését, címét, bankszámlaszámát. Ha a tagságra kötelezett pályakezdő munkavállaló nem választott pénztárt, ezt a tényt jelezni kell, és meg kell jelölni az illetékes területi pénztár megnevezését, címét.”

(3) Az Mt. 144. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkavállalót megillető kötelező legkisebb munkabért és annak hatályossági körét — figyelemmel a 17. § (1)—(2) bekezdésében foglaltakra — a Kormány állapítja meg.”

XVII. Fejezet

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

231. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Eb. tv.) 39. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1)—(5) bekezdésben említett ellátások között a biztosított, illetőleg a szülő a jogosultság fennállása alatt választhat. A táppénz, a baleseti táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély, valamint a gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt választott újabb ellátást a választás napjától — a korábban folyósított ellátás folyósításának megszüntetésével — lehet megállapítani és folyósítani.”

232. § Az Eb. tv. 40. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A terhességi-gyermekágyi segélyre jogosultsághoz szükséges előzetes 180 napi biztosítási időbe be kell számítani)

„*b*) közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán egy évnél hosszabb ideje folytatott tanulmányok idejét.”

233. § Az Eb. tv. 42. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A terhességi-gyermekágyi segély alapjául szolgáló naptári napi átlagkeresetet a 48. § (2)—(3) és (5) bekezdésében foglaltak szerint kell megállapítani.”

234. § (1) Az Eb. tv. 42/D. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyermekgondozási díj a naptári napi átlagkereset 70 százaléka, 2001. évben azonban havonta legfeljebb 80 000 forint, 2002. évben — a tervezett fogyasztói ár növekedésének megfelelő mérték szerint — 83 000 forint. Az ellátás havi maximális összegét 2003. évtől kezdődően az éves költségvetési törvény határozza meg.”

(2) Az Eb. tv. 42/D. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gyermekgondozási díj alapjául szolgáló naptári napi átlagkeresetet a 48. § (2)—(3) és (5) bekezdése szerint kell megállapítani.”

235. § Az Eb. tv. 43. §-ának (2) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„E rendelkezés vonatkozik arra az esetre is, ha a több biztosítási jogviszony ugyanannál a foglalkoztatónál áll fenn.”

236. § Az Eb. tv. 48. §-ának (2)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A táppénz összegét a táppénzre jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző naptári évben elért, egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem (a továbbiakban: jövedelem) naptári napi átlaga alapján kell megállapítani.

(3) Ha a biztosított a (2) bekezdésben megjelölt időtartam alatt nem rendelkezett legalább 180 naptári napi jövedelemmel, a táppénz összegét a táppénzre jogosultság kezdő napját megelőző 180 naptári napi jövedelem napi átlaga alapján kell megállapítani. A 180 naptári napi jövedelmet legfeljebb a keresőképtelenség kezdő napját közvetlenül megelőző naptári év első napjáig lehet figyelembe venni, ha a biztosítási idő folyamatos. A folyamatos biztosítási idő [46. § (7) bek.] megszakítása esetén a táppénz alapjaként a megszakítást megelőző jövedelmet nem lehet figyelembe venni.

(4) Ha a biztosított a (2)—(3) bekezdésben (irányadó időszakban) táppénzalapként meghatározott jövedelemmel nem rendelkezik, táppénzét — az (5) bekezdésben foglaltak kivételével — a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér alapulvételével kell megállapítani, kivéve, ha a szerződés szerinti vagy a tényleges jövedelme a minimálbért nem éri el. Ez esetben a táppénz alapja a szerződés szerinti, ennek hiányában a tényleges jövedelem.

(5) Ha a biztosítottnak azért nem volt a (2)—(3) bekezdés szerint figyelembe vehető jövedelme, mert táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben részesült vagy katonai (polgári) szolgálatot teljesített, a táppénz alapja megegyezik az irányadó időszakban ténylegesen elért, ennek hiányában a szerződés szerinti jövedelmével.”

237. § Az Eb. tv. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás vagy az ápolási díj mellett munkát végző

biztosítottra a táppénzre vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a táppénzfolyósítás időtartamának megállapításánál csak a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás vagy az ápolási díj folyósításának időtartama alatt keletkezett biztosítási jogviszonyban töltött napokat lehet figyelembe venni,

b) a táppénz összegének megállapításánál az a) pontban meghatározott, biztosítási jogviszonyból származó egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelmet kell figyelembe venni a 48. §-ban foglaltak szerint.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni arra a saját jogú nyugdíjas foglalkoztatottra, aki egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett.”

238. § Az Eb. tv. 50. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az OEP főigazgatója — az E. Alap éves költségvetésében meghatározott keretek között — méltányossági jogkörében a biztosított részére akkor engedélyezheti a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj és a táppénz folyósítását, ha a biztosított az ahhoz szükséges biztosítási idővel nem rendelkezik.”

239. § Az Eb. tv. 55. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (6)—(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A baleseti táppénz összegét annál a munkáltatónál elért jövedelem alapján kell megállapítani, ahol az üzemi baleset bekövetkezett, illetőleg ahol az üzemi balesetet szenvedett személy biztosítási jogviszonya fennáll.

(6) A baleseti táppénz összege azonos a baleseti táppénzre való jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző naptári hónapban végzett munkáért, tevékenységért kifizetett (elszámolt), a biztosított egészségbiztosítási járulékalapját képező jövedelmének naptári napi összegével. Ha a biztosított a baleseti táppénzre való jogosultságot megelőző hónapban nem volt egészségbiztosítási járulékfizetésre kötelezett, a baleseti táppénz összege a balesetet megelőzően elért tényleges, annak hiányában a szerződés szerinti jövedelméből számított naptári napi átlagjövedelem.

(7) Ha a biztosított a (6) bekezdésben említett időtartam alatt — jövedelem hiányában — egészségbiztosítási járulékot nem fizetett, a baleseti táppénz összege azonos a szerződés szerinti jövedelmének — egyéni vagy társas vállalkozó esetén a baleseti táppénzre való jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző naptári hónapban érvényes minimálbér — naptári napi összegével.”

240. § Az Eb. tv. 56. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Egészségbiztosítási járulék fizetésére nem kötelezett biztosított, illetőleg baleseti ellátásra jogosult baleseti táppénzét az 55. § (6)—(7) bekezdése szerint kell megállapítani azzal az eltéréssel, hogy jövedelemként azt az összeget kell figyelembe venni, amely után a foglalkoztatott (egyéni vállalkozó) egészségbiztosítási járulékot vagy baleseti járulékot fizetett.”

241. § Az Eb. tv. 68/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, a § jelenlegi szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) A 66. § (2)—(6) bekezdése és a 67—68. § alapján visszafizetésre, megtérítésre kötelezettet a visszafizetésre vagy megtérítésre előírt összeg után az Art.-ben meghatározott késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatfizetési kötelezettség terheli.”

242. § Az Eb. tv. 83. §-ának (2) bekezdése a következő r) ponttal egészül ki:

(*Felhatalmazást kap a Kormány*)

„r) A nemzetközi kötelezettségvállalások keretei között a Magyar Köztársaság területén tartózkodó külföldiek betegellátása szabályainak”

(*meghatározására.*)

MÁSODIK RÉSZ

*Az adózás rendjéről szóló
1990. évi XCI. törvény módosítása*

243. § Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) 11. §-ának (3) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

[(3) *Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:*]

„l) választása szerint a naptári évtől eltérő üzleti év mérlegforduló napját.”

244. § Az Art. 11/A. §-ának (3) bekezdése a következő új b) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi b), c), d) pontok jelölése c), d), e) pontra változik:

[(3) *Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 11. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]*

„b) a naptári évtől eltérő üzleti év mérlegforduló napját;”

245. § Az Art. 15. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az üzleti év mérlegforduló napjának megváltozásáról az adózó a változás évét megelőző naptári év augusztus 15. napjáig tesz bejelentést.”

246. § Az Art. a következő 19/B. §-sal egészül ki:

„19/B. § (1) Ha a munkáltató a munkáltatói adómegállapítást követően feltárja, hogy a magánszemély jogszerű eljárása mellett az adót tévesen állapította meg, és a magánszemély vele még munkaviszonyban áll, az adómegállapítást módosítja, és az adókülönbötetet a magánszemély részére visszatéríti, illetőleg a következő kifizetéskor levonja. A munkáltató az adómegállapítás módosítását nyilvántartásba veszi, és egyidejűleg a módosított adómegállapításról igazolást állít ki a magánszemély részére. Az e bekezdés, valamint a 30. § (1)—(2) bekezdése szerinti le-

vonás nem haladhatja meg az esedékes egészségbiztosítási és nyugdíjjáradékkal és adóelőleggel csökkentett havi munkabér 15%-át. Ha az adókülönbözet egy összegben nem vonható le, a munkáltató a levonást további hat hónapon át folytathatja. A munkáltató a levont, illetőleg visszatért adókülönbözetet a rá vonatkozó szabályok alapján vallja be, fizeti meg, illetőleg igényli vissza. A munkáltató a levonni elmulasztott adó után a munkáltatói adómegállapításra előírt határidőt követő naptól a nyilvántartásba vétel napjáig saját terhére önellenőrzési pótlékot állapít meg, melyet be kell vallania, és meg kell fizetnie. A munkáltató az önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. Amennyiben az adókülönbözet az előbbiek szerint nem vonható le teljes egészében, vagy a magánszemély időközben munkahelyet változtat, a munkáltató a levonás meghíúsulásától számított 15 napon belül az adókülönbözet még fennálló összegéről és a magánszemély adóazonosító számáról értesíti a magánszemély állami adóhatóságát, amely az egyébként rá vonatkozó szabályok szerint intézkedik a hátralék beszedése érdekében. Ilyen esetben kése delmi pótlék a fizetési felhívásban megjelölt teljesítési határidő lejártát követően számítható fel. A magánszemély az adóhatóságtól fizetési könnyítést csak az adólevonás előbbiek szerinti meghíúsulása esetén kérhet.

(2) Ha a munkáltatói adómegállapítás az (1) bekezdésben foglaltak szerint azért nem módosítható, mert

a) a magánszemély már nem áll munkaviszonyban az adót megállapító munkáltatóval,

b) a magánszemély a munkáltatói adómegállapítást önellenőrzéssel helyesbítette, és erről nyilatkozott a munkáltatójának,

c) a magánszemély adóját a magánszemély halálára tekintettel az adóhatóság állapította meg,

a munkáltató a feltárt adókülönbözetet a feltárás időpontjában nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről — a magánszemély adóazonosító számának feltüntetésével — 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adóhatóságának. A munkáltató a feltárt adókülönbözetéről lehetősége szerint tájékoztatja a magánszemélyt. A munkáltató a levonni elmulasztott adó után a munkáltatói adómegállapításra előírt határidőt követő naptól a nyilvántartásba vétel napjáig saját terhére önellenőrzési pótlékot állapít meg, melyet be kell vallania és meg kell fizetnie. A munkáltató a bejelentési, önellenőrzési pótlék megállapítási, bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A bejelentés alapján az adókülönbözetet az állami adóhatóság határozattal írja elő a magánszemély terhére, illetőleg javára.

(3) Ha a kifizető a kifizetésről szóló igazolás kiállítását követően tárja fel, hogy a magánszemély adóját, adóelőlegét nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, a feltárt hibát nyilvántartásba veszi és az adókülönbözet összegéről, a kifizetés jogcíméről, valamint

a kifizetésről szóló igazolás kiállításának időpontjáról az adóazonosító szám feltüntetésével 15 napon belül bejelentést tesz a magánszemély állami adóhatóságához és lehetősége szerint értesíti a magánszemélyt. Amennyiben a hiba a törvényben meghatározottnál alacsonyabb összegű adó, adóelőleg levonását eredményezte, a kifizető az igazolás kiállításának napjától a nyilvántartásba vétel napjáig a levonni elmulasztott adó, adóelőleg után önellenőrzési pótlékot állapít meg, vall be, és fizet meg. A kifizető a bejelentési, az önellenőrzési pótlék megállapítási és bevallási kötelezettség teljesítésével mentesül az adólevonási kötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezmények alól. A munkáltató az előbbi szabály alapján jár el, ha a 35. § (1) bekezdésének harmadik mondatában említett igazolás kiállítását követően tárja fel tévedését.”

247. § Az Art. 20. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az adóbevallást adótanácsadó, adószakértő ellenjegyezheti. Az ellenjegyzett hibás adóbevallás esetén a mulasztási bírságot az adóhatóság az adótanácsadó, adószakértő terhére állapítja meg.”

248. § Az Art. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § Az adó, a költségvetési támogatás bevallásának rendjét — a 22—23. és a 96/A. §-okban foglalt kivételekkel — e törvény 1., 5., 8. és 9. számú melléklete állapítja meg.”

249. § Az Art. 22. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó adóbevallását az adóév utolsó napját követő 150. napig nyújtja be.”

250. § (1) Az Art. 32. §-ának (6) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A felszámolási eljárás kezdő napját megelőző napon fennálló túlfizetés összegét az adóhatóság hivatalból számolja el az általa nyilvántartott, az adózót terhelő adótarozásra.”

(2) Az Art. 32. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Ha az adószámla tartozást vagy túlfizetést mutat, az állami és az önkormányzati adóhatóság az adózó adószámlájának egyenlegéről és a tartozásai után felszámított kése delmi pótlékról magánszemély adózók részére augusztus 31-éig, más adózók részére október 31-éig értesítést ad ki.”

251. § Az Art. 33. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A fióktelepnek nem minősülő telephelyen gazdasági tevékenységet folytató külföldi vállalkozó az (1)—(2) bekezdésben előírt kötelezettségeit a számvitelről szóló törvény előírásai szerint, a kettős könyvvitelt

vezető vállalkozókra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával teljesíti.”

252. § Az Art. 42. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdéstől eltérően, a munkáltató által megállapított jövedelemadó a magánszemélynek kell önellenőrzéssel helyesbíteni, ha a munkáltatóhoz adómegállapításra jogosító nyilatkozatot jogszerűen nem tehetett volna, vagy adókedvezményét az igazolás késedelmes benyújtása vagy annak elmaradása miatt a munkáltató nem vette figyelembe.”

253. § Az Art. 43. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Önellenőrzéssel csak azt az adót, költségvetési támogatást lehet helyesbíteni, amely helyesbítésének összege az 1000 forintot, a helyi adó, a magánszemélyek jövedelemadója és egészségügyi hozzájárulása esetében a 100 forintot meghaladja.”

254. § Az Art. 50. §-ának (7)—(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A fegyveres erők, rendvédelmi szervek, továbbá azok hivatásos és szerződéses állományú tagjai, köztisztviselői és közalkalmazottai, a honvédelmi miniszter irányítása és felügyelete alá tartozó szervezetek, az általa alapított és a Honvédelmi Minisztérium kizárólagos tulajdonában lévő gazdasági társaságok, közhasznú társaságok és azok alkalmazottai, valamint az állami adóhatóság alkalmazottai adóügyeiben — az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adók, költségvetési támogatások tekintetében — kizárólag a Hivatal Észak-budapesti Igazgatósága jár el.

(8) Ha az adózó adóhatóságának illetékessége az ellenőrzés megkezdését követően az illetékességi okban bekövetkezett változás miatt szűnik meg, vagy az illetékesség megszűnéséről az adóhatóság az ellenőrzés megkezdését követően szerez tudomást, a megkezdett ellenőrzés befejezésére és a szükség szerinti adóigazgatási eljárás lefolytatására az ellenőrzést megkezdő adóhatóság az illetékes.”

255. § Az Art. 54. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság az ellenőrzéssel lezárt időszakot ismételt ellenőrzés alá vonhatja:

a) a (2) bekezdésben és az 53. § (4) bekezdésének második mondatában foglalt esetekben,

b) ha a korábbi ellenőrzés megállapításainak végrehajtását vizsgálja meg (utóellenőrzés),

c) ha az ellenőrzést a társadalombiztosítási igazgatási szerv megkeresésének [45. § (8) bekezdés] teljesítése érdekében, illetőleg a magánnyugdíjpénztár megkeresésére [49. § (1) bekezdés] soron kívül folytatja le, és az ismételt ellenőrzés eredménye ellátási jogosultságot teremt.”

256. § Az Art. 73. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adóbírság mértéke kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén hivatalból vagy kérelemre mérsékelhető, illetőleg kiszabása mellőzhető, ha a körülményekből megállapítható, hogy az adózó, illetve intézkedő képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt el.”

257. § Az Art. 74. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az adózó adólevonási kötelezettségét részben vagy egészben elmulasztotta, vagy a megállapított és levont adót az esedékességéig nem fizette meg, késedelmi pótlék mellett 50% mulasztási bírságot fizet. A bírság alapja a levonni, illetőleg megfizetni elmulasztott adó összege.”

258. § Az Art. 77. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatósági iratot kézbesítettnek kell tekinteni, ha a postai kézbesítés második megkísérlését követő öt munkanapon belül a címzett azt nem vette át, és a posta a rá vonatkozó szabályoknak megfelelően az iratot visszaküldte az adóhatóságnak. Az irat átvételében akadályozott adózó igazolási kérelemmel élhet. Az adóhatósági iratot akkor is kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta. Amennyiben a magánszemély adózó ismeretlen helyen tartózkodik, az adóhatóság az iratot a gyámhatóság által kirendelt ügygondnok részére kézbesíti.”

259. § Az Art. 79. §-a (8) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

[(8) A (7) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni]

„c) az 53. § (4) bekezdésének utolsó mondatában,

d) az 54. § (1) bekezdésének c) pontjában és a (2) bekezdésének második mondatában meghatározott esetekben.”

260. § Az Art. 82. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóhatóság a pótlék- és bírságtartozást kivételes méltányosságból mérsékelheti (elengedheti) különösen akkor, ha annak megfizetése a vállalkozási tevékenységet folytató magánszemély, jogi személy vagy egyéb szervezet gazdálkodási tevékenységét ellehetetlenítené. Az adóhatóság a mérséklést az adótartozás egy részének (vagy egészének) megfizetéséhez kötheti.”

261. § Az Art. 87. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A végrehajtás során az adóhatóság alkalmazottjának törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen a fizetésre kötelezett, a behajtást kérő, illetőleg az, akinek a végrehajtás jogát vagy jogos érdekét sérti — a tudomására jutástól számított 8 napon belül — végre-

hajtási kifogást terjeszthet elő. Az ok bekövetkeztétől számított 6 hónap elteltével igazolásnak helye nincs, a benyújtott végrehajtási kifogást az adóhatóság érdemi vizsgálat nélkül utasítja el. A végrehajtási kifogásról a végrehajtást foganatosító adóhatóság felettes szerve 15 napon belül határoz.”

262. § Az Art. 88/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adóhatóság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 125. §-ának (2) bekezdése, valamint 156. §-ának (5) bekezdése szerinti vételár-különbözet megfizetésére az árverési vevőt határozattal kötelezi. Az árverési vevő fizetési kötelezettségét megállapító jogerős határozat az adóigazgatási eljárásban végrehajtható okirat.”

263. § Az Art. 93. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni akkor is, ha az illetékeségi területén folytatott végrehajtás akadálya vagy eredménytelensége esetén a köztartozás beszedésére jogosult önkormányzati adóhatóság másik önkormányzati adóhatóságot vagy illetékhivatal másik illetékhivatalt keres meg behajtás végett.”

264. § Az Art. 96. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény alkalmazásában az (1) bekezdésben említett, kitöltött és az adózó — illetőleg a 76. § (2) bekezdésében meghatározott képviselője, meghatalmazottja — által aláírt nyomtatvány, továbbá a gépi adathordozóról készült aláírt irat magánokiratnak minősül. Az eredeti okirattal azonos bizonyító ereje van az okiratról — műszaki vagy vegyi úton — készült felvételnek (fénykép, film, hang stb.), úgyszintén az eredeti okiratról bármely adathordozó (mágneslap, mágnesszalag stb.) útján készült okiratnak, ha a felvételt, illetőleg az adathordozóról az okiratot az adóhatóság vagy az ellenőrzése mellett más szerv készítette.”

265. § (1) Az Art. 97. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény és — ha törvény másként nem rendelkezik — az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában)

„*a*) az adóév: az a naptári év, amelyre az adókötelezettség vonatkozik, továbbá a társasági adó, az osztalékadó, a turisztikai hozzájárulás, a vállalkozók kommunális adója és a helyi iparűzési adó tekintetében a számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó adózóknál az üzleti év,”

(2) Az Art. 97. §-ának *j*) pontja a következő mondattal egészül ki:

„Letétből történő kifizetés esetén a hatóságok, nyomozó hatóságok, bíróságok, ügyvédek, közjegyzők és a bírósági végrehajtók nem minősülnek kifizetőnek,”

HARMADIK RÉSZ

Vegetes rendelkezések

266. § (1) E törvényrendelkezései — a (2) bekezdésben, valamint a 267—287. §-ok rendelkezéseiben foglaltak figyelembevételével — 2001. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) E törvény 44. §-ának (4) bekezdése a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

267. § (1) E törvénynek az 1—30. §-ban foglalt rendelkezéseit — a (2)—(10) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel — a 2001. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szja tv. 1., 2., 3., 5., 6., 10., 11. és 13. számú melléklete e törvény 1—8. számú mellékletével módosul, valamint hatályát veszti az Szja tv. 42. § (2) bekezdése, a 44. § (2) bekezdése, a 48. § (3) bekezdése, a 49/B. § (5) bekezdésének *b*) pontja, a 49/C. § (1) bekezdésének 2. mondata, a 63. § (3) bekezdésében az „annak előzetes igazolása alapján” szövegrész, a 67. § (7) bekezdése, a 78/A. § (6) bekezdésében az „— akkor, ha a kistermelésből származó bevétele kizárólag a munkáltatójától származik —” szövegrész, a 3. számú melléklet I. fejezetének 16. pontja, a 11. számú melléklet I. fejezetének 18. pontja, valamint az 5. számú melléklet I. pont 1. alpontjában az „A halmozott forgalmat tartalmazó pénztárkönyv (naplófőkönyv), valamint a forgalmat tételes bontásban tartalmazó gépi naplók csak együttesen fogadhatók el.” szövegrész.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szja tv. 21. §-ának (1) bekezdésében a „havi 3000 forinttal” szövegrész helyébe a „havonta az alkalmazottnak fizetett bér, de legfeljebb az érvényes minimálbér felével,” szövegrész, az Szja tv. 33/A. §-ának felvezető szövegében a „jövödelemből” szövegrész helyébe a „jövödelem után” szövegrész, az Szja tv. 42. §-ának (3) bekezdésében az „az adóhatóságnak be kell jelenteni és 20 százalékkal növelten 15 napon belül meg kell fizetni,” szövegrész helyébe a „húsz százalékkal növelten kell az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallani és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni,” szövegrész lép, az Szja tv. 46. §-a (5) bekezdésében az „az 1 millió forintot” szövegrész helyébe az „a jogosultsági határt” szövegrész, az Szja tv. 49. §-a (7) bekezdésében az „az 1 millió forintot” szövegrész helyébe az „a jogosultsági határt” szövegrész, az Szja tv. 52. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában a „15 millió” szövegrész helyébe a „18 millió” szövegrész, az Szja tv. 53. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában a „35” szövegrész helyébe a „40” szövegrész, (2) bekezdésének *a*) pontjában a „17” szövegrész helyébe a „25” szövegrész lép, továbbá az (5) bekezdése az „Amely adóévben az egyéni vállalkozó az adóév egy részében kiegészítő tevékenységet folytatónak

is minősül, az átalányadó alapját az (1) bekezdés szerint állapítja meg.” szövegrésszel egészül ki, valamint az Szja tv. 57/C. §-ának (1) bekezdésében az „a negyedévet követő hó 15. napjáig, ideértve az utolsó negyedévet is” szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint fizeti meg” szövegrész lép, az Szja tv. 69. §-a (5) bekezdésének *c*) pontja a „továbbá a kifizető rendelkezése alapján támogatói adományból, illetőleg az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által az alapok közötti átsorolásból az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár fedezeti alapjának szolgáltatási számláján jóváírt összeg;” szövegrésszel egészül ki, az Szja tv. 78/A. § (4) bekezdésében az „1 millió 500 ezer” szövegrész helyébe a „2 millió” szövegrész lép, az Szja tv. 5. számú melléklet I. pont 1. alpontjában a „A bevételeket és kiadásokat időrendben, naponkénti bontásban, az általános forgalmi adó kulcsok szerinti részletezésben, sorszámmal, dátummal, okmányok (számla, más bizonylat, részletező nyilvántartás) alapján kell bejegyezni és összesíteni az adózás rendjéről szóló törvénynek a bizonylatokra, könyvvezetésre és nyilvántartásra, valamint a határidőkre vonatkozó rendelkezéseinek figyelembevételével.” szövegrész helyébe az „A bevételeket és kiadásokat időrendben, naponkénti bontásban, sorszámmal, dátummal, okmányok (számla, más bizonylat, részletező nyilvántartás) alapján kell bejegyezni és összesíteni az adózás rendjéről szóló törvénynek a bizonylatokra, könyvvezetésre és nyilvántartásra, valamint a határidőkre vonatkozó rendelkezéseinek figyelembevételével.” szövegrész lép.

(4) Az Szja tv.-nek az e törvény 5. §-ával módosított 11. § (3) bekezdés *c*) pontja, továbbá az e törvény 6. §-ával megállapított 12. § (2) bekezdés *f*)—*g*) pontja, az e törvény 9. §-ával megállapított 19. § (6) bekezdése, az e törvény 15. §-ával módosított 32. § (1) bekezdés *a*) pontja, az e törvény 26. §-ával módosított 50. § (1) bekezdés *c*) pontja, valamint az e törvény 1. számú mellékletének 2. pontjával módosított 1. számú melléklet 4.6. pontja, az e törvény 1. számú mellékletének 5. pontjával módosított 1. számú melléklet 6.1. pontja, az e törvény 1. számú mellékletének 6. pontjával megállapított 8.23. pontja, az e törvény 2. számú mellékletével módosított 2. számú mellékletének I. pont 6. alpontja, az e törvény 5. számú mellékletének 2. és 3. pontjával módosított 6. számú melléklet II. *B*) pontjának 12. és 27. alpontja, az e törvény 6. számú mellékletének 1. pontjával módosított 10. számú melléklet 1. pont 6. alpontja rendelkezését, valamint az Szja tv. 33/A. §-ának az e § (3) bekezdésével módosított rendelkezését, továbbá az Szja tv. 53. §-a (5) bekezdésének az e § (3) bekezdésével kiegészített rendelkezését, az e törvény az Szja tv. 78/A. §-a (6) bekezdésének az e § (2) bekezdésével módosított rendelkezését a 2000. évre vonatkozó adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.

(5) Az Szja tv. 57/A—57/C. §-ának rendelkezéseiben szabályozott módon és feltételekkel tételes átalányadózást a fizető vendéglátó tevékenységet folytató magánszemély választhat. A 2001. január 1-je előtt tételes átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozónak a 2000. évről elkészített

adóbevallásában kell nyilatkoznia, hogy a 2001. évben mely módszerrel állapítja meg az adókötelezettségét.

(6) Az Szja tv. 40. §-a a 2000. évi adókötelezettség megállapításához a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben a (3) bekezdés *a*)—*b*) pontjában említett családi kedvezményt a munkáltató a jogosult magánszemélynél a házastárssal közösen tett nyilatkozat alapján veszi figyelembe az adóelőleg-levonásnál, a (6) bekezdés rendelkezését erre a magánszemélyre kell alkalmazni. A családi kedvezmény megosztásának feltétele az is, hogy a házastársak az adóbevallásban (munkáltatói elszámolásban) egymás adóazonosító adatait feltüntessék, és a megosztás tényéről nyilatkozatot adjanak.”

(7) Az Szja tv. 30. §-a helyébe 2002. január 1-jével a következő rendelkezés lép:

„Az adó mértéke, ha a jövedelem összege:

0—600 000 Ft	20%
600 001—1 200 000 Ft	
120 000 Ft és a 600 000 Ft-on felüli rész	30%-a
1 200 001 Ft-tól	
300 000 Ft és az 1 200 000 Ft-on felüli rész	40%-a”

(8) A (7) bekezdés rendelkezését a 2002. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(9) Az Szja tv. 83. § (4) bekezdése *a*) pontjának 3. alpontja a költségvetési forrásból történő kifizetés esetén a 2001. és a 2002. adóévekben is alkalmazható.

(10) A kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 94. §-ának (5) bekezdése a következők szerint módosul:

„(5) Az e törvény hatálya alá tartozó intézményekben teljes munkaidőben, szakmai munkakörben foglalkoztatott munkavállalót megilleti az a jog, hogy — jogszabályban meghatározottak szerint — évenként, az év első munkanapján érvényes legkisebb munkabér (minimálbér) 50%-a összegének megfelelő hozzájárulást vegyen igénybe dokumentum (nyomtatott, hangzó, elektronikus) vásárlására.”

268. § (1) E törvénynek a 31—57. §-ban és a 269. §-ban foglalt rendelkezéseit — a (2)—(5) bekezdés, valamint a 266. § (2) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel — első ízben a 2001. évi adóalap megállapítására és a 2001. évi társasági adó és osztalékadó kötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tao. 4. §-ának 1., 5. és a 10/a. pontja, a Tao. 4. §-a 22. pontjának *c*) alpontja, a Tao. 4. §-ának 29. pontja, a Tao. 6. §-ának (3) bekezdése, a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *f*), *s*) és *v*) pontja, a Tao. 7. §-ának (2) és (4) bekezdése, a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *c*), *k*) és *l*) pontja, a Tao. 8. §-ának (2) bekezdése, a Tao. 11. §-a, a Tao. 13. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja, a Tao. 14/A. §-a, a Tao. 15. §-a

(1) bekezdésének *b*) pontja, a Tao. 16. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja, a Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *a*), *b*) és *g*) pontja, a Tao. 16. §-a (3) bekezdésének *a*) és *b*) pontja, a Tao. 16. §-ának (4) bekezdése, a Tao. 18. §-ának (5) bekezdése, a Tao. 25. §-a, a Tao. 26. §-ának (4) és (9) bekezdése, a Tao. 27. §-ának (3)—(4), (8)—(9) bekezdése, a Tao. 29/A. §-ának (2)—(8) bekezdése, valamint a Tao. 1. számú mellékletének 9. és 12. pontja.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Tao. 4. §-ának 8. pontjában a „számviteli törvény szerinti beszerzési, előállítás” szövegrész helyébe a „bekezdési” szövegrész,

b) a Tao. 4. §-ának 24/a. pontjában és a Tao. 20. §-a (4) bekezdésének *c*) pontjában az „az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet” szövegrész helyébe „a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete” szövegrész,

c) a Tao. 4. §-a 33. pontjának *e*) alpontjában a „más külföldi vagy belföldi személy” szövegrész, a pont *f*) alpontjában a „belföldi vagy külföldi személy” szövegrész és a pont *g*/2. alpontjában a „belföldi személy” szövegrész helyébe egyaránt a „más személy” szövegrész,

d) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában a „17. és 29. §-ban” szövegrész helyébe a „17. §-ban és a VII. fejezetben” szövegrész, a Tao. 9. §-ának (4) bekezdésében az „a 18., a 28. és a 29. §-ok” szövegrész helyébe „a 18. és a 28. §-ok, valamint a VII. fejezet” szövegrész,

e) a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *l*) pontjában a „2 ezreléke” szövegrész helyébe az „1 százaléka” szövegrész,

f) a Tao. 18. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában a „termék” szövegrész helyébe az „eszköz” szövegrész, a Tao. 18. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában a „terméknek” szövegrész helyébe az „eszköznek” szövegrész,

g) a Tao. 28. §-ának (4) bekezdésében a „közvetlenül hozzá nem rendelhető költségeket,” szövegrész helyébe a „közvetlenül hozzá nem rendelhető költségeket, ráfordításokat,” szövegrész,

h) a Tao. 30. §-ának (3) bekezdésében a „4. § 11. *a*) pontjában” szövegrész helyébe a „4. § 11. pontjában” szövegrész,

i) a Tao. 1. számú melléklete 7. pontjában a „10” szövegrész helyébe az „5” szövegrész

lép.

(4) A kizárólag készfizető kezességvállalást folytató részvénytársaság a 2000. évről készített bevallásában nem alkalmazza a Tao. 16. §-ának (1) bekezdését.

(5) 2003. január 1-jével a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének *h*) és *k*) pontja, valamint a Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *f*) pontja hatályát veszti.

269. § A Tao. 1., 2., 3. és 5. számú melléklete e törvény 9—12. számú mellékletei szerint módosul.

270. § (1) Az Áfat.-nak e törvénnyel megállapított rendelkezéseit — az e törvényben meghatározott kivéte-

lekkel — azokban az esetekben kell először alkalmazni, amelyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog 2000. december 31. napját követően keletkezik.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Áfat. 12. §-ának az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más résztvevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya szolgálati járműveinek, légi járműveinek és hajóinak üzemanyag-, olaj- és kenőanyag-ellátása céljából igazoltan végzett termékértékesítésre vonatkozó *j*) pontjának jelölése *k*) pontra változik, az Áfat. 13. § (1) bekezdés 4. pontjában „a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény” szövegrész helyébe „a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény” szövegrész, az Áfat. 15. § (5) bekezdésének *i*) pontjában az „*a*)—*g*) pontokban” szövegrész helyébe az „*a*)—*h*) pontokban” szövegrész, az Áfat. 36. § (4) bekezdésében a „(2) bekezdés” szövegrész helyébe a „(3) bekezdés” szövegrész, az Áfat. 71. § (10) bekezdésében a „(8) bekezdés” szövegrész helyébe a „(9) bekezdés” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Áfat. 27. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában a „vámkezelési díj” szövegrész, az 1. számú melléklet I. részének 42. pont alatti „pl. textilpelenka” szövegrész, az 1. számú melléklet I. részének 92. pontja, továbbá az 1. számú melléklet II. részének 43. pontja hatályát veszti.

(4) Az Áfat. 1., 2. és 4. számú melléklete e törvény 13., 14. és 15. számú melléklete szerint módosul.

(5) Az Áfat.-nak e törvény 64. §-ával megállapított 16. § (10) bekezdésében foglalt rendelkezését az e törvény kihirdetése után átengedett koncessziós jog esetén kell alkalmazni. Az Áfat.-nak e törvény 64. §-ával megállapított 16. § (10) bekezdése alkalmazandó az e törvény kihirdetése előtt átengedett koncessziós jog ellenértékének az e törvény kihirdetése után esedékes részleteire is — feltéve, hogy e törvény kihirdetéséig az e törvény kihirdetése után esedékes részleteket is magában foglaló ellenértékre eső adókötelezettséget pénzügyileg nem teljesítették —, valamint az ellenértéknek e törvény kihirdetése előtt esedékes részleteire is, ez utóbbi esetben akkor, ha az arra vonatkozó adókötelezettséget pénzügyileg nem teljesítették.

(6) Az Áfat.-nak e törvény 65. §-ának (2) bekezdésével megállapított 33. § (4) bekezdésében, az e törvény 68. §-ával megállapított 38. § (2) bekezdésének utolsó mondatában, az e törvény 69. §-ának (2) bekezdésével megállapított 43. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések e törvény kihirdetésének napján lépnek hatályba azzal, hogy előírásait 1995. január 1-jétől kell alkalmazni.

(7) Az Áfat.-nak e törvény 77. §-ával megállapított 72. §-ának (2) bekezdése e törvény kihirdetésének napján lép hatályba azzal, hogy az utólagos visszatérítés az

1999. december 31. után beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás esetén vehető igénybe.

(8) Az Áfat. 12. §-ának *l*) pontjában az ISPA és a SAPARD program keretében történő termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó rendelkezést először az ISPA, illetve a SAPARD előcsatlakozási programról szóló megállapodásnak a Magyar Közlönyben történő kihirdetésének napjától kell alkalmazni.

271. § (1) Az az adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a Jöt. 3. §-a (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, e törvény 16. számú mellékletében 1—11. sorszám alatt megjelölt terméket az e törvény 277. § (10) bekezdése szerinti időpont előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a belföldi előállító és az importáló az e törvény 16. számú mellékletében 1—11. sorszám alatt megjelölt termékét nem adóraktárban készletezi, és azokat az e törvény 277. § (10) bekezdése szerinti időponttól kezdődően értékesíti, köteles az e törvény 277. § (10) bekezdése szerinti napot követő első adómegállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (2) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(2) A (1) bekezdés szerint fizetendő, adót növelő tétel annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek az e törvény 277. § (10) bekezdésében meghatározott időpont szerinti fordulónappal leltározással alátámasztott nyitókészlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 16. számú mellékletének

1. *a*) oszlopában előírt, a jövedékiadó-tétel különbözetekeként meghatározott összeg, ha az e törvény 277. § (10) bekezdése szerinti időpont a 2001. január 1. és 2001. december 31. közötti időpontra esik;

2. *c*) oszlopában előírt, a jövedékiadó-tétel különbözetekeként meghatározott összeg, ha az e törvény 277. § (10) bekezdése szerinti időpont a 2002. január 1. és 2002. június 30. közötti időpontra esik.

(3) Amennyiben az e törvény 277. § (10) bekezdése szerinti időpont 2001. január 1. és 2001. december 31. közötti időpontra esik, az az adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a Jöt. 3. §-a (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, e törvény 16. számú mellékletében 1—11. sorszám alatt megjelölt terméket 2002. január 1-je előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a belföldi előállító, illetve importáló az e törvény 16. számú mellékletében 1—11. sorszám alatt megjelölt terméket nem adóraktárban készletezi, és azokat 2002. január 1-jétől kezdődően értékesíti, köteles — az (1)—(2) bekezdésben meghatározottakon túl — a 2001. év december hónap 31. napját követő első adómegállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (4) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(4) A fizetendő adót növelő tétel annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek a 2002. január 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott nyitókészlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 16. számú mellékletének *b*) oszlopával előírt, a 2002. január hónap 1. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel, valamint a 2001. december hónap 31. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel különbözetekeként meghatározott összeg.

(5) Az az adó fizetésére kötelezett adóalany, aki (amely) a Jöt. 3. §-a (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, e törvény 16. számú mellékletében 12—17. sorszám alatt megjelölt terméket 2001. január 1-je, illetve 2002. január 1-je előtt továbbértékesítési céllal jövedéki adóval növelt áron szerezte be, illetve a belföldi előállító, illetve az importáló az e törvény 16. számú mellékletében 12—17. sorszám alatt megjelölt terméket nem adóraktárban készletezi, és azokat 2001. január 1-jétől, illetve 2002. január 1-jétől kezdődően értékesíti, köteles a 2000. év december hónap 31., illetve 2001. év december hónap 31. napját követő első adómegállapítási időszakot tartalmazó adóbevallásában a fizetendő adót a (6) bekezdésben meghatározott összeggel növelni.

(6) A fizetendő adót növelő tétel annak a szorzatnak az eredménye, melynek

a) egyik tényezője a terméknek a 2001. január 1-jei, illetve 2002. január 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott nyitókészlete a termék Jöt. szerinti mértékegységében;

b) másik tényezője a termékre az e törvény 16. számú mellékletével előírt, a 2001. év január hónap 1. napján, illetve 2002. év január hónap 1. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel, valamint a 2000. év december hónap 31. napján, illetve 2001. december hónap 31. napján hatályos Jöt. szerint érvényes jövedékiadó-tétel különbözetekeként az e törvény 16. számú mellékletének *a*), illetve *b*) pontjában meghatározott összeg.

272. § A vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: Vámtv.) 8. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyedi vámbiztosítékot kell nyújtani)

„*e*) az adózatlan jövedéki termék — kivéve a szőlőbort — kiviteli célú árutovábbítása esetén a meg nem fizetett forgalmi adók összegének erejéig,”

273. § A Vámtv. 74. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felfüggesztő eljárásból belföldi forgalom számára történő vámkezelés esetén, a vámterhet — az általános forgalmi adó és a fogyasztási adó kivételével — az aktív feldolgozás vámeljárási alá vonáskor érvényes rendelkezések szerint kell megállapítani.”

274. § A Vámtv. 135. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Nem kell a vámbiztosíték visszafizetése iránt intézkedni, ha a vámbiztosíték és a kiszabott vámteher közötti különbözet összege az ezer forintot nem haladja meg.”

275. § A Vámtv. 1. számú melléklete 1. pontjának utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jövedéki termékekre és az „egyéb árukra” itt meghatározott mennyiségi korlátozás az áru kivitele esetén csak akkor érvényesül, ha azok kereskedelmi forgalmára mennyiségi korlátozást tartalmazó előírás van hatályban. A jövedéki termékek esetében a mennyiségi korlátozásmentes kivitel további feltétele a termékek adózott vagy adómentes voltának igazolása.”

276. § A 272—275. §-ok e törvény kihirdetésének napján lépnek hatályba.

277. § (1) E törvény 80., 81., 82., 103., 104., 106., 107., 108., 114. §-a, a Jöt. 72. §-a (13) és (19) bekezdésének e törvény 117. §-a (3) és (7) bekezdésével megállapított rendelkezése, e törvény 120., 122. és 124. §-a e törvény kihirdetésének napján lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A Jöt. 7. §-a 1. pontjának az 1999. évi XCIX. törvény 22. §-a (1) bekezdésében megállapított, a 2000. évi XXXII. törvény 98. §-ának (11) bekezdésével módosított *j*) alpontja jelzése *k*) jelzésre változik.

(3) A Jöt. 47. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja e törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti, és a Jöt. 54/B. § (2) bekezdésének *b*) pontjában „az egyéb borra literenként 20 forint” szövegrész helyébe „az egyéb borra literenként 80 forint” szövegrész, valamint a Jöt. 76. §-a (2) bekezdésének *e*) pontjában „(a továbbiakban az *a*)—*d*) pontban megjelölt termék: adózás alól elvont termék)” szövegrész helyébe „(a továbbiakban az *a*)—*e*) pontban megjelölt termék: adózás alól elvont termék)” szövegrész lép.

(4) A fogyasztási adóról és a fogyasztói árkiegészítésről szóló 1991. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Fat.) rendelkezéseit kell alkalmazni a 2000. augusztus 1-jét megelőzően fogyasztási adóval növelt áron beszerzett szőlőbor fogyasztási adójának a Fat. 11. § (1) bekezdése szerinti levonására, illetve visszaigénylésére abban az esetben is, ha a fogyasztási adó levonhatóságának vagy visszaigénylésének a Fat. 11. § (3) bekezdése szerinti esedékessége 2000. július 31-ét követő időpontra esik.

(5) E § (4) bekezdése e törvény kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezését 2000. augusztus 1-jétől alkalmazni kell.

(6) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 1997. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: bortörvény) 41. §-ának (3) be-

kezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(3) Az állami ellenőrzőjegyek elkészítéséről — az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel — az OBI gondoskodik, és azokat elszámolási kötelezettség mellett kezeli.”

„(5) A belföldön forgalomba hozott bor esetén állami ellenőrzőjegyként a külön jogszabályban meghatározott zár- és ellenőrzőjegyet kell alkalmazni. A zár- és ellenőrzőjegyek előállításáról és az e §, valamint a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény szerint jogosult felhasználók részére történő átadásáról, felhasználásának elszámoltatásáról a külön jogszabályban foglaltak szerint a vámhatóság gondoskodik.”

(7) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a postáról szóló 1992. évi XLV. törvény 28. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A postai küldemények lefoglalására, visszatartására és zár alá vételére a büntető-, valamint a szabálysértési eljárás, azon csomagküldemények esetében továbbá, amelyekről a rendelkezésre álló adatok alapján alaposan valószínűsíthető, hogy adózás alól elvont jövedéki terméket tartalmaznak, a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény szabályai az irányadóak.”

(8) A bortörvény 2000. december 31-ig hatályos rendelkezései szerinti állami ellenőrzőjeggyel ellátott, 2000. december 31-én készleten lévő borpárlatot az alkoholdermék adóraktár engedélyese zárjegy felhelyezése mellett bocsáthatja szabadforgalomba.

(9) Az alkoholdermék adóraktári engedélyeket a Jöt. e törvény 97. §-ával módosított 49. §-a (1) bekezdése *a*) pontjának rendelkezésével összefüggésben 2001. január 1-jei dátummal a vámhatóság hivatalból módosítja. A szeszüzem adóraktárból a 2001. január 1-jei fordulónappal leltározással alátámasztott gyümölcspálinka és borpárlat készlet az adóraktári engedély módosítását követően is kitérőltető.

(10) E törvény 90. §-ának rendelkezését — kivéve a Jöt.-nek az e törvény 90. §-ában megállapított 36. §-a (1) bekezdése *l*) pontjában foglalt rendelkezést — a gazdasági miniszter által a nyersolaj hordónkénti árának (11) bekezdés szerint bekövetkező 25 USD alá csökkenéséről a pénzügyminiszterrel közösen kiadott Tájékoztatónak a Magyar Közlönyben való közzététele napjától számított 15. naptól — legkésőbb azonban 2002. év július 1. napjától — kell alkalmazni.

(11) A nyersolaj hordónkénti árát 25 USD alattinak kell tekinteni, amennyiben a „Platt's Crude Oil Marketwire” kőolajpiaci hírügynökség napi hivatalos „BRENT (DTD)” átlagárai alapján a nyersolaj — egymás utáni 90 naptári napot felölelő időszakon belüli jegyzésnapokra számított számtani — átlagára nem éri el a 25 USD-t.

278. § E törvény Itv.-t módosító rendelkezéseit a hatálybalépés napjától illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az illetékhivatal tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, valamint kezdeményezett elsőfokú, illetve jogorvoslati eljárásokban kell alkalmazni. E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Itv. 3. §-ának (4) bekezdéséből a „— az e törvény mellékletének (a továbbiakban: melléklet) XVIII. címében említett kivételekkel —” szövegrész, a 4. § (2) bekezdése, a 33. § (2) bekezdés 14. pontjából a „kivéve az erkölcsi bizonyítvány kiadását” szövegrész hatályát veszti.

279. § Az Itv. melléklete e törvény 17. számú mellékletének megfelelően módosul.

280. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Htv. 3. §-ának (2) bekezdésében szereplő „évben” szövegrész, valamint a „naptári évben” szövegrész „adóévben” szövegrészre változik, a 37. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában szereplő „3 hónapot” szövegrészek „6 hónapot” szövegrészekre változnak, a 39. § (1) bekezdésében szereplő „az alvállalkozói teljesítések” szövegrész „a közvetített szolgáltatások” szövegrészre változik, az 52. §-ának 8. pontja „azzal, hogy nem minősül szükségülakásnak az a helyiségcsoport, amely csak azért nem sorolható be komfortfokozatba, mert nem rendelkezik melegpadlós helyiséggel” szövegrésszel egészül ki, továbbá az 52. § 39. pontja hatályát veszti. A Htv. mellékletének első mondatában „A 39. § (1) bekezdése szerinti adóalap” szövegrész helyébe „A helyi iparüzési adó alapjának” szövegrész lép.

281. § (1) E törvény 149—242. §-okban foglalt rendelkezései 2001. január 1. napján lépnek hatályba azzal, hogy a 199. §-t 2001. július 1-jétől kell alkalmazni. Éves pénzügyi terv hiányában 2001. április 1. és május 31. között a pénztáraknak a hosszú távú pénzügyi terv alapján kell működniük. A 173., 175. és a 176. §-t 2002. január 1-jétől kell alkalmazni, a 281. § (9) bekezdése e törvény kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg
a)

1. a Tbj. 4. §-a *k*) pontjának 1. alpontja az „adóalapként meghatározott értéke” után kiegészül „— ide nem értve az Szja tv. 69. § (5) bekezdésének *b*) pontja szerinti ajándék, reprezentáció címén adott termék és nyújtott szolgáltatás —”, 2. alpontja kiegészül a „..., illetve szerződésben meghatározott díj” szövegrésszel, *r*) pontjának 1. alpontjában a 46. §-ra hivatkozás a § után kiegészül a „(1)—” szövegrésszel; 5. §-a (1) bekezdésének *a*) alpontja a zárójeles rész előtt kiegészül „a fegyveres erők szerződéses állományú tagja” szövegrésszel; 5. §-ának (1) bekezdése kiegészül a következő „*h*) az egyházi személy, a szerzetesrend tagja” szövegrésszel; 46. §-ának (2) bekezdése a „társadalombiztosítási azonosító jelét,” szövegrész után kiegészül a „magánnyugdíjpénztári tagságára vonatkozó adatot,” szövegrésszel; 47. §-a (1) bekezdésében a „tárgyévet

követő hó február 20.” szövegrész helyébe a „tárgyévet követő év március 31. — egyéni vállalkozó a tárgyévet követő év április 30. —” szövegrész lép; 41. §-a (4)—(5) bekezdésében és az 51. § (4) bekezdésében az „Állami Pénztárfelügyelet” helyébe a „PSZÁF” megjelölés lép;

2. az Eho. 3. §-ának *bb*) alpontjában a gondolatjeles rész helyébe a „— különösen az Szja tv. 69. §-a (5) bekezdésének *b*) pontja szerinti ajándék, reprezentáció címén adott termék és nyújtott szolgáltatás —” szövegrész lép, 6. §-a (3) bekezdésének *a*) pontja kiegészül „a fegyveres erők szerződéses állományának jogviszonya,” szövegrésszel; 8. §-a (2) bekezdésének utolsó mondata a „köteles” után kiegészül „a naptári évet követő adóbevallásban feltüntetni és az adó megfizetésére előírt határnapig” szövegrésszel, 11. §-a (1) bekezdése a „követő hónap” után kiegészül „— az egyéni vállalkozó a tárgynegyedévet követő hónap —” szövegrésszel;

3. a Cst. 7. §-ának (3) bekezdésében „Az (1) bekezdés,” helyébe a „A 6. §,” szövegrész, 49. §-ában az „OEP” helyébe a „a Pénzügyminisztérium” jelölés lép;

4. az Mpt. 2. §-a (3) bekezdésében a „vagyonkezelési” szövegrész után kiegészül az „és letétkezelési” szövegrésszel, 4. §-a (2) bekezdésének *x*) pontja kiegészül a „továbbá a 26. § (5) bekezdése alkalmazásánál a Tbj. 4. §-a *a*) pontjának 1—3. alpontja, a 22. § alkalmazásánál a Tbj. 4. §-ának *a*) pontja szerinti foglalkoztatott” szövegrésszel, 28. §-ának *c*) pontjában a „180 havi” szövegrész „180 hónap időtartamra” szövegre változik, 37. §-a (1) bekezdésének második mondatában a beszámoló közgyűlés elé terjesztésének és elfogadásának 90 napos határideje 150 napra változik, 70. §-ának (8) bekezdésében a „150” jelölés „180”-ra változik, a 89. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege a „történő” kifejezés után kiegészül a „garanciális” szövegrésszel;

5. az Öpt. 40. §-ának (2) bekezdésében a „90” jelölés „150”-re változik;

6. a Cstv. 12. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában az „egészségbiztosítási és nyugdíjjarulék” szövegrész után kiegészül az „(ideértve a magánnyugdíjpénztári tagdíjat is)” szövegrésszel, 57. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja a „társadalombiztosítási tartozások” szövegrész után kiegészül az „és a magánnyugdíjpénztári tagdíj tartozások,” 57. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja „az egészségügyi hozzájárulást” szövegrész után kiegészül az „..., illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíjat” szövegrésszel, 57. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja az „adó- és járulékfizetési” szövegrész után kiegészül az „(ideértve az egészségügyi hozzájárulást, illetve a magánnyugdíjpénztári tagdíjat is)” szövegrésszel;

7. a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23/B. §-ának (1) bekezdésében a „fővárosi egészségbiztosítási pénztár (a továbbiakban: MEP)” szövegrész helyébe a „Területi Államháztartási Hivatal (a továbbiakban: TÁH), a fővárosban a Pest Megyei TÁH” szövegrész, „az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP)” szövegrész helyébe „a pénzügyminiszter” szövegrész lép, a

23/B. §-a (1)—(2), 23/D. §-a (3), 23/E. §-a (1) és (7), 23/F. §-a (1)—(2) bekezdésében a „MEP” megjelölés helyébe a „TÁH” megjelölés lép;

8. az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 4/B. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja kiegészül a „továbbá a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét,” szövegrésszel;

9. az Eb. tv. 12. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja kiegészül az „és szakellátásra, ide nem értve a technikai költségeket” szövegrésszel, 39. §-a (4) bekezdésében a „pénzbeli ellátást” szövegrész helyébe az „ellátást” szövegrész lép, 42/A. §-a (4) bekezdésének *b*) pontjában a „felsőfokú” szövegrész helyébe a „közép- vagy felsőfokú” szövegrész lép, 48. §-a (1) bekezdésében a „járulékot fizetett” szövegrész helyébe a „járulékfizetésre kötelezett volt” szövegrész lép, (6) bekezdésének *b*) pontjában a hivatkozás (2) bekezdéséről (2)—(3) bekezdésre változik;

b) hatályát veszti

1. a Tbj. 11. §-ának *d*) pontja; 16. §-a (1) bekezdésének *f*) pontjában a „gyermekgondozási díj” szövegrész; 24. §-ának (4) bekezdésében „a (3) bekezdés alkalmazása során” szövegrész; 34. §-a (9) bekezdéséből „a nyugdíjbiztosítás és”, valamint a „nyugdíjbiztosítási és” szövegrész; 35. §-a (4) bekezdésének második és harmadik mondata, 51. §-a (7) bekezdésének utolsó mondata; 52. §-ának (5) bekezdése;

2. a Tbj. módosításáról rendelkező 1998. évi LXVII. törvény 6. §-a, 12. §-ának (2) bekezdése, 16. §-ának (2) bekezdése, 22. §-a (6) bekezdésének utolsó előtti mondata;

3. az adókra, járulékokra és egyéb költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról rendelkező 1999. évi XCIX. törvény 97. §-a, 100. §-ának (1) bekezdése;

4. az Eb.tv. 40. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában a „gyermekgondozási segély” szövegrész, 42/A. §-ának (3) bekezdése, 63. §-a (2) bekezdésének második és harmadik mondata;

5. az Eho. 6. §-a (3) bekezdésének *c*) és *d*) pontjában „....., a 3. §-ban meghatározott” szövegrész;

6. az Mpt. 53. §-a (3) bekezdésének *b*) pontjába „a vagy természetes személyek” szövegrész, az 53. §-a (3) bekezdésének *h*) pontja, az Mpt. 59. §-a (3) bekezdésének *b*) és *e*) pontja, 60. §-a (3) bekezdésének *b*) és *e*) pontjai, 61. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja, 62. §-a (6) bekezdésének második mondata, 84. §-ának (3) bekezdésében „az Alap útján vagy” szövegrész, 88. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja, a 93. § (2) bekezdésének utolsó mondata, 123. § (4) bekezdésének *a*) és *c*) pontja;

7. az Öpt. 42. §-a előtti alcím, 70. §-a;

8. a Cst. 44. §-ának (3) bekezdése, 45. §-a (1) bekezdésében az „Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) és az”, (3) bekezdésében az „OEP és az” szövegrész;

9. a Magyar Nemzeti Bankról szóló 1991. évi LX. törvény 18. §-ának (3) bekezdése.

(3) A foglalkoztató a törvényes határidőn belül e törvény hatálybalépését követően is köteles az egészségbiztosítási járulékot a biztosítottnak 15 napon belül visszafizetni, ha a túlfizetés a 2000. december 31-ig hatályos rendelkezések megsértésével keletkezett.

(4) Az e törvényben előírt csökkentett mértékű járulékokat a 2001. január 1-jétől, illetőleg 2002. január 1-jétől kezdődő időszakra juttatott (megszerzett) jövedelmek esetén első ízben 2001., illetve 2002. február hónapban kell megfizetni.

(5) A 2000. december 31-ét megelőzően benyújtott és a törvény hatálybalépéséig el nem bírált családtámogatási és fogyatékosági támogatási ügyek átadás-átvételének feltételeit, valamint az igényt elbíráló szervek hatáskör átadásából adódó végrehajtási szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg. A MEP a 2000. december hónapra járó családtámogatási ellátást — a Magyar Államkincstár által december 15-ét követően a 2001. évi költségvetés terhére megelőlegezetten — december 31-éig folyósítja.

(6) Ahol jogszabály Területi Államháztartási Közigazgatási és Információs Szolgálatot (TÁKISZ) említ, azon Területi Államháztartási Hivatalt (TÁH), ahol Állami Pénztárfelügyeletet (Pénztárfelügyelet) említ, azon a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét (Felügyelet) kell érteni.

(7) E törvény 233—234., 236—237. és 239. §-ának rendelkezéseit a 2000. december 31-ét követően kezdődött keresőkép telenség, illetőleg ellátásra való jogosultság esetén kell alkalmazni.

(8) E törvény 241. §-a szerinti kamatot a 2000. december 31-ét követően kibocsátott visszafizetésre kötelező határozatban, illetőleg megtérítésre kötelező fizetési meghagyásban megállapított összeg után kell felszámítani.

(9) A 230. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően a kötelező legkisebb munkabér mértékének megállapításához szükséges egyeztetés lefolytatására nyitva álló határidő 2000. évben november hó 25. napja.

282. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 13. § (2) bekezdésének első mondatából az „és vevő” szövegrész, 32. §-ának (10) bekezdése, az 54. § (3) bekezdésének második mondata, 70. §-ának (5) bekezdéséből „a magánszemélyek jövedelemadója előírt” szövegrész, 80. §-ának (5) bekezdése, a 80/A. §-a (2) bekezdésének második mondatából „ha az ügylet tárgyának értéke nem állapítható meg, 250 ezer forint” szövegrész, a 2. számú mellékletének I. Határidők 2. Az általános forgalmi adó *b*) pontjából „....., az évente bevallásra kötelezett adózó a negyedévenkénti vagy a havonkénti elszámolás és bevallás” szövegrész hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 4. §-ának (2) bekezdésében a „csak törvénnyel” szövegrész helyébe „a törvénnyel, kormányrendelettel” szövegrész, a 23. § (3) bekezdésének *e*) pontjában a „forintról devizára,

illetve devizáról forintra” szövegrész helyébe a „forintról devizára, devizáról más devizanemre, illetve devizáról forintra” szövegrész, a 23. §-ának (5) bekezdésében a „naptári év” szövegrészek helyébe „adóév” szövegrészek, a 28. §-ának (3) bekezdésében „a helyi adó” szövegrész helyébe „az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó adó” szövegrész, a 35. § (9) bekezdésének utolsó mondatában az „osztalékadó” szövegrész helyébe az „osztalék-, társasági adó” szövegrész, az 53. §-ának (1) bekezdésében a „fővárosi, megyei” szövegrész helyébe „területi” szövegrész, a 74/B. §-ának (1) bekezdésében a „20 napra” szövegrész helyébe „20 nyitvatartási napra” szövegrész, a „12 napra” szövegrész helyébe „12 nyitvatartási napra” szövegrész, a „60 nap” szövegrész helyébe „60 nyitvatartási nap” szövegrész, az 5. számú melléklet 6. pontjában a „naptári évenként” szövegrész helyébe „adóévenként” szövegrész, a „naptári évben” szövegrész helyébe „adóévben” szövegrész, a 7. számú melléklet 4. pontjában a „naptári éven” szövegrész helyébe „adóéven” szövegrész lép.

(3) E törvénynek az Art.-t módosító rendelkezéseit a hatálybalépésekor jogerősen el nem bíralt ügyekben is alkalmazni kell, továbbá a törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a 2000. december 31. napjáig hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes jogkövetkezmenyt határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az ott megjelölt legmagasabb mérték alkalmazható.

(4) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, adólevonási, bizonylatkiállítási és — az (5) bekezdésben foglaltak kivételével — adatszolgáltatási kötelezettségét a 2000. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(5) Az Art. 3. számú mellékletének e törvény 20. számú mellékletével módosított A) 4. és C) pontjait első ízben a 2000. évről teljesítendő adatszolgáltatás során kell alkalmazni.

(6) Az Art. e törvény 21. számú mellékletével módosított 5. számú mellékletének 7. és 9. pontja a 2000. évben teljesített kifizetések tekintetében is alkalmazható. A naptári évtől eltérő üzleti évre 2001-ben áttérő adózó a naptári évtől eltérő üzleti év mérlegfordulónapját 2000. december 31-ig jelentheti be az adóhatósághoz. E bekezdés második mondata e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

283. § E törvényhatálybalépésével egyidejűleg az Art. 1., 2., 3. és 5. számú melléklete e törvény 18—21. számú mellékleteinek megfelelően módosul és az Art. kiegészül az e törvény 22. számú melléklete szerinti 9. számú melléklettel.

284. § Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 80. §-ának (1) bekezdése helyé-

be a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(1) Ha jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet nem fizeti meg a tartozását, az első fokon eljáró közigazgatási szerv a követelést — a kötelezett hitelintézetnél vezetett bankszámlájáról — azonnali bezedési megbízással érvényesíti.”

„(4) Ha az (1) bekezdés szerinti behajtásra nincs lehetőség, vagy az nem, illetve aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a kötelezett egyéb vagyonát is végrehajtás alá kell vonni, amelyet a közigazgatási szerv megkeresésére a hatáskörrel rendelkező adóhatóság foganatosít az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény szabályai szerint.”

285. § A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A törvény hatálya nem terjed ki az adótanácsadói, az adószakértői, a pénzügyi-számviteli ágazat hatósági szakképesítéseire, valamint a külön törvénnyel szabályozott okleveles könyvvizsgálói képzésre.”

286. § Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben szabályozza az adótanácsadói, az adószakértői, valamint a pénzügyi-számviteli ágazat hatósági szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeit, és meghatározza azon munkaköröket, amelyek ezen szakképesítésekkel tölthetők be.

287. § (1) Az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 4/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az illetékes állami adóhatóság a körzetközponti jegyző megkeresésére — a vállalkozói nyilvántartás pontosítása, a hiányzó adatok pótlása érdekében — közli a nyilvántartásban szereplő egyéni vállalkozó nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét, adóazonosító jelét, adószámát és tevékenységi körének szakmakód szerinti felsorolását.”

(2) Az (1) bekezdés e törvény kihirdetésének napján lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

*1. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez*

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 1.2. és 1.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(1. A szociális és más ellátások közül adómentes:)

„1.2. a családok támogatásáról szóló törvény alapján kapott nevelési ellátás;

1.3. az állami szociális rendszer keretében, illetőleg a helyi önkormányzat, továbbá az egyház és az egyházi karitatív szervezetek által nyújtott szociális segély, a gyerme-

kek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény alapján nyújtott rendszeres és rendkívüli gyermekvédelmi támogatás, otthoneremtési támogatás, fiatal felnőtt részére utógondozói ellátás keretében biztosított ellátmány, nevelési díj, nevelési díj mellett folyósított külön ellátmány, a helyi önkormányzat által a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján nyújtott átmeneti segély, temetési segély, lakásfenntartási támogatás, időskorúak járadéka, munkanélküliek jövedelempótló támogatása, a nyugdíj előtti munkanélküli segély, a vakok személyi járadéka, a rokkantsági járadék, a súlyosan mozgáskorlátozott magánszemély részére jogszabály alapján nyújtott közlekedési támogatás, a fogyatékosági támogatás, a sorkatona és a polgári szolgálatot teljesítő hozzátartozójának járó családi segély, a hadigondozási pénzellátások, a nemzeti gondozásról szóló törvény alapján folyósított nemzeti gondozási díj, valamint a munkáltatótól, az érdekvédelmi szervezettől az elhunyt házastársa vagy egyeneságbeli rokona részére folyósított temetési segély, továbbá az önszegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, önszegélyező egyesület által nyújtott szociális segély azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában önszegélyező feladat ellátásának minősül a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultokról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvényben felsorolt ellátásokat kiegészítő juttatások nyújtása;”

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.6. a Kossuth-, a Széchenyi-díjhoz, az olimpiai játékokon és a fogyatékos sportolók világbajnokságain (Paralimpia, Siketek Világbajnoksága, Speciális Olimpia, Transzplantáltak Világbajnoksága) szerzett arany-, ezüst- és bronzéremhez, valamint a 4—6. helyezéshöz, az életmentő emlékéremhez, a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja díjhoz kapcsolódó pénzjutalom, továbbá a Magyar Köztársasági Érdemrend és Érdemkereszt tárgyi formája, valamint a Kormány, a miniszterelnök, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, a belügyminiszter, a honvédelmi miniszter, a büntetés-végrehajtást, valamint a vám- és pénzügyőrséget felügyelő miniszterek, továbbá a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter által adományozott emléktárgy (dísztőr, gyűrű stb.) értékéből a Kossuth-díjjal járó pénzjutalom 1/10-ed részét meg nem haladó mértékű összeg azzal, hogy kapcsolódó pénzjutalom alatt azt az összeget kell érteni, amelyet a díj (az érem) tulajdonosának állami elismerésként adnak át;”

3. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.8. az egyházi személynek az egyházi szertartásért és az egyházi szolgálatért a magánszemély által közvetlenül vagy közvetett formában (perselypénz, egyházfenntartói járuléka, adomány, ide nem értve az egyház számára közcélú adomány címen adott pénzüsszeget) adott vagyoni érték,

azzal, hogy az e jogcímen adómentesen juttatott vagyoni értéket és az egyébként adóköteles jövedelmet az egyházi személynek vagy az egyház szervezeti egységének külön kell nyilvántartania; e rendelkezés alkalmazásában egyházi személy az is, aki az egyház részére végzett egyházi feladatainak ellátásáért az adott egyháztól rendszeres havi díjazásban részesül;”

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 5.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(5. Költségtérítés jellegű bevételek közül adómentes:)

„5.3. a pedagógusnak szakkönyv vásárlására, valamint a kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény hatálya alá tartozó intézményekben teljes munkaidőben, szakmai munkakörben foglalkoztatott munkavállalónak dokumentum vásárlására jogszabály alapján adott összeg.”

5. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 6.1. és 6.4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(6. A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.1. az elemi károk, katasztrófák esetén a károsultnak jogszabály alapján, és/vagy közadakozásból pénzben vagy természetben nyújtott segély, támogatás, a jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján kapott tartásdíj, a kártalanítás (ideértve a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), a kárpótlás, a kártérítés, kivéve a jövedelmet pótló kártérítést;”

„6.4. az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár tagjának egyéni számláján a fedezeti alaphoz történő befektetések hozama címén jóváírt összeg, ideértve az értékelési különbözet figyelembevétele alapján jóváírt összeget is;”

6. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.14., 8.16., 8.19. és a hatályon kívül helyezett 8.23. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(8. A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.14. a kifizető által üzletpolitikai (reklám) célból, bárkinek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árendegedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás, ha az

a) nem tartozik a nyeresémből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá,

b) nem vetélkedő és nem verseny díja;”

„8.16. a fegyveres erők és rendvédelmi szervek tartósan fokozott igénybevételnek kitett vagy harcokszülségi gyakorlaton részt vevő — 12 órát elérő, vagy azt meghaladó ór- és ügyeleti szolgálatot adó — tagjának, valamint a polgári védelmi szervezet békeidőszaki, minősített időszakos katasztrófa elhárításában résztvevőnek a szolgálati feladattal összefüggésben nyújtott természetbeni ellátása, továbbá a sor-, tartalékos és póttartalékos katona, a katonai és rendvédelmi középiskola, a felsőoktatási intézmény tanulmányi szerződéses és ösztöndíjas tanulója, hallgatója

kizárólag e jogviszonyával összefüggésben kapott természetbeni juttatása, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában tartósan fokozott igénybevételnek kitett magánszemély a terrorelhárító, a repülőhajózó, a repülő műszaki, a bűvár, a tűzseréző, az ejtőernyős és a békefenntartó feladatokra vezényelt hivatásos és szerződéses katonák állománya;”

„8.19. a kifizető által a magánszemélynek kifizetőként legfeljebb évi három alkalommal adott ajándék értékéből alkalmanként az 500 forintot meg nem haladó összeg;”

„8.23. a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezéséről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló törvény szerint katasztrófavédelemben részt vevő magánszemély természetbeni ellátása.”

2. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Szja tv. 2. számú melléklete I. pontjának 6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Bevétel különösen a tevékenység keretében vagy azzal összefüggésben)

„6. az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat a magánszemély saját céljára felhasználja, illetőleg részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

a) a magánszemély az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkentti,

b) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;”

2. Az Szja tv. 2. számú melléklete I. pontja 7. alpontjának felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. az 50 ezer — 2001. január 1-je előtti beszerzés esetén 30 ezer — forintnál magasabb egyedi értékű kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz — ha annak értékét a mezőgazdasági őstermelő egy összegben elszámolta — ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor — kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja — a beszerzés időpontjától számított”

3. Az Szja tv. 2. számú melléklete II. pontja 1. alpontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tevékenység megszüntetésének évében bevétel)

„1. a korábban költségként elszámolt és a megszünéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke, az 50 ezer — 1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer — forintot meg nem haladó tárgyi eszköz (ideértve a tartalékalkatrészt és gyártóeszközt is) leltári értéke;”

3. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Szja tv. 3. számú melléklete I. pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégését — különösen a következők:)

„2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésére, előállítására fordított kiadás, ha az az 50 ezer forintot nem haladja meg, továbbá ezen tárgyi eszközök — a mezőgazdasági őstermelő esetében a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak beszerzési értékétől függetlenül is — folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkára fordított kiadás, azzal, hogy a járművek esetében a IV. fejezetben foglaltakat kell alkalmazni;”

2. Az Szja tv. 3. számú melléklete I. pontjának 6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégését — különösen a következők:)

„6. a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, továbbá az önálló tevékenységgel kapcsolatos érdekképviseleti feladatot is ellátó társadalmi szervezet számára tagdíj címén fizetett összeg;”

3. Az Szja tv. 3. számú mellékletének IV. pontja a következő 10. alponttal egészül ki:

„10. Az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában számolható el költségként.”

4. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Szja tv. 5. számú mellékletének I. pontja a következő 6. alponttal egészül ki:

„6. A természetbeni juttatásra fordított kiadást időrendi szempontból a juttatásról szóló bizonylat keltezése szerint kell figyelembe venni.”

2. Az Szja tv. 5. számú melléklete II. pontja 4. alpontjának felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Beruházási és felújítási költség-nyilvántartás)

„A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt tárgyi eszköze, nem anyagi javai üzembe helyezésének időpontjáig felmerült kiadásairól — kivéve az 50 ezer forint alatti egyedi értékű tárgyi eszközre fordított kiadást — egyedi nyilvántartást

kell vezetnie. E nyilvántartás alapján állapíthatók meg az értékcsökkenési leírás alapját képező, valamint a vállalkozói osztalékalapot módosító tételek.”

3. Az Szja tv. 5. számú melléklete II. pontjának 13. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. Leltár

A december 31-én, valamint a tevékenység megszűntetése esetén a megszüntetés napján meglévő vásárolt és saját termelésű készleteket leltározni kell a következő csoportosítás szerint:

- anyagok (alap-, segéd-, üzem- és fűtőanyag),
- használatba nem vett eszközök (szerszám, műszer, berendezés, felszerelés, munkaruha, védőruha),
- 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer forintnál alacsonyabb értékű) használatba vett tárgyi eszközök,
- áruk (kereskedelmi készletek),
- betétdíjas göngyöleg,
- alvállalkozói teljesítmények,
- saját termelésű készletek:
 - = befejezetlen termelés,
 - = félkész és késztermék.

Az áfát nem az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek a leltárban

— a vásárolt anyagokat, a használatba nem vett 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer forintnál alacsonyabb értékű) eszközöket és az árukat a legutolsó, áfát is tartalmazó beszerzési áron, az előző éveket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;

— az 50 ezer forintnál nem magasabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer forintnál alacsonyabb értékű) használatba vett tárgyi eszközöket az áfát tartalmazó beszerzési ár 50 százalékos értékén kell szerepeltetnie;

— a saját termelésű félkész és készterméket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron — az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében — kell szerepeltetnie.

Az áfát az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek (a 4. számú melléklet 1. pont első mondata) a leltárban

— a vásárolt anyagokat, a használatba nem vett 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer forintnál alacsonyabb értékű) eszközöket és az árukat a legutolsó beszerzési számla szerinti, áfát nem tartalmazó beszerzési áron, az előző éveket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;

— az 50 ezer forintnál nem magasabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően

történő beszerzés esetén 30 ezer forintnál alacsonyabb értékű) használatba vett tárgyi eszközöket az áfát nem tartalmazó beszerzési ár 50 százalékos értékén kell szerepeltetnie;

— a saját termelésű félkész és készterméket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron — az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében — kell szerepeltetnie.”

4. Az Szja tv. 5. számú mellékletének III. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyi eszközök selejtezésének igazolásául selejtezési jegyzőkönyvet kell felvenni és a selejtezés tényét dokumentumokkal, hitelt érdemlően kell alátámasztani. A selejtezési eljárás során meg nem semmisített tárgyi eszközt eltávolíthatatlan azonosító jellel kell ellátni.”

5. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Szja tv. 6. számú melléklete I. pontjának c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„c) A saját gazdaságban termelt szőlőből saját gazdaságban készített szőlőmust, sűrített szőlőmust, szőlőbor értékesítése akkor számít őstermelői tevékenység bevételének, ha a magánszemély ezeket a termékeket az adott évben kifizetőnek, és/vagy termelői borkimérésben végső fogyasztó részére értékesíti, és az értékesítésükből származó bevétel együttvéve az évi 4 millió forintot nem haladja meg. Ha a bevétel meghaladja a 4 millió forintot, vagy az értékesítés nem kizárólag az előzőek szerint történik, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének. Ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta, az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások, ha a bevétel a 4 millió forintot meghaladja. Ha a magánszemély a saját termelői borkimérésében az előzőek mellett, nem a saját őstermelői tevékenységében előállított bármely más terméket is értékesít és/vagy szolgáltatást is nyújt, akkor az őstermelői és más bevételeit, illetőleg azok megszerzése érdekében felmerült költségeit külön-külön kell nyilvántartania, azzal, hogy ha valamely költség többféle értékesítéssel is összefügg, akkor azt — ha e törvény másként nem rendelkezik — a bevételek arányában kell megosztania.”

2. Az Szja tv. 6. számú melléklete II. B) pontjának 12. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[B) *Növény, növényi termék* *Vámtarifai azonosító]*

„12. Fűszernövények és fűszerek:

fűszerpaprika 0904 20-ből

borókabogyó 0909 50-ből

sáfrány	0910 20
kakukkfű	0910 40-ből
ánizsmag	0909 1010
köménymag	0909 30
kapormag	0910 99-ből
egyéb hazai fűszernövények	0709 90-ből
	1211 90-ből”

3. Az Szja tv. 6. számú melléklete II. B) pontjának 26. alpontja után a következő 27. és 28. alponttal egészül ki:

[B) Növény, növényi termék	Vámtarifja azonosító]
„27. Karácsonyfa	0604-ből
28. Borseprő, borkő	2307-ből”

6. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Szja tv. 10. számú melléklete I. pontjának 6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 7. alpont felvezető mondata helyébe a következő mondat lép:

(Bevétel különösen a tevékenység keretében vagy azzal összefüggésben)

„6. az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat az egyéni vállalkozó saját céljára felhasználja, illetőleg részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

a) az egyéni vállalkozó az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkenti, illetőleg, ha a terméket, a szolgáltatást természetbeni juttatásként nyújtja,

b) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;

7. az 50 ezer — 2001. január 1-je előtti beszerzés esetén 30 ezer — forintnál magasabb egyedi értékű kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz — ha annak értékét az egyéni vállalkozó egy összegben elszámolta — ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor — kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja — a beszerzés időpontjától számított”

2. Az Szja tv. 10. számú melléklete II. pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tevékenység megszüntetésének évében bevétel)

„1. a korábban költségként elszámolt és a megszünéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke, az 50 ezer — 1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer — forintot meg nem haladó értékű tárgyi eszköz (ideértve a tartalékalkatrészt és gyártóeszközt is) leltári értéke;”

7. számú melléklet a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Szja tv. 11. számú melléklete I. pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégítését — különösen a következők:)

„2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésére, előállítására fordított kiadás, ha az az 50 ezer forintot nem haladja meg, továbbá beszerzési értékétől függetlenül a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkára fordított kiadás, azzal, hogy a járművek esetében a III. fejezetben foglaltakat kell alkalmazni;”

2. Az Szja tv. 11. számú melléklete I. pontjának 7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő 27. ponttal egészül ki:

(Költségként elszámolható kiadások — feltéve, hogy azok a felsorolásban említett kivételekkel, részben sem szolgálják a magánszemély személyes vagy családi szükségleteinek kielégítését — különösen a következők:)

„7. a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, továbbá az egyéni vállalkozói tevékenységgel kapcsolatos érdekképviselési feladatot is el látó társadalmi szervezet számára tagdíj címén fizetett összeg;”

„27. az egyéni vállalkozó által magánszemély képzése érdekében fizetett, igazolt kiadás, feltéve, hogy a képzés a vállalkozási tevékenységéhez hasznosítható ismeretek megszerzését célozza, és ha az egyéni vállalkozó a képzésben részt vevő magánszeméllyel a Munka Törvénykönyve szerinti tanulmányi szerződést köt, illetve ha a tanulmányok elvégzése az egyéni vállalkozóval munkaviszonyban álló magánszemély vagy saját — a vállalkozási tevékenység folytatásához szükséges — szakismeretének megszerzését célozza.”

3. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. pontja 1. alpontja a) alpontjának felvezető mondata helyébe a következő mondat lép:

[a) A tárgyi eszköz fogalma]

„Tárgyi eszköznek minősül minden olyan anyagi eszköz (földterület, telek, telkesítés, erdő, ültetvény, épület, egyéb építmény, műszaki berendezés, gép, jármű, üzemi és üzleti felszerelés, egyéb berendezés), tenyészállat, amely tartósan, legalább egy éven túl — közvetlenül vagy e törvényben meghatározott módon közvetve — szolgálja a vállalkozás tevékenységét.”

4. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. pontja 1. alpontjának *a)* alpontja a következő *ad)* és *ae)* ponttal egészül ki:

[a) A tárgyi eszköz fogalma]

„*ad)* Tenyészállatok körébe tartoznak azok az állatok, amelyek a tenyésztés, a tartás során leválasztható terméket (szaporulatot, más leválasztható terméket) termelnek, és ezen termékek értékesítése, vagy az egyéb (igateljesítmény, őrzési feladat, lovagoltatás) hasznosítás biztosítja a tartási költségek megtérülését, függetlenül attól, hogy azok meddig szolgálják a vállalkozási tevékenységet.

ae) Az ültetvény olyan építmény, amelynek eredményeként a telepített növények legalább egy évnél hosszabb ideig talajhoz, helyhez kötötten a termesztés alapját képezik és egybefüggő területük eléri vagy meghaladja szőlőültetvény esetén az 500 m²-t, gyümölcsös ültetvény esetében az 500 m²-t, ha a gyümölcsbokr málna, egres, ribizske, ríkö, szeder, bodza; 1500 m²-t, ha a gyümölcsfa alma, körte, birs, őszibarack, kajszibarack, meggy, cseresznye, szilva, dió, gesztenye, mandula, mogyoró.”

5. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. pontja 2. alpontjának *b)*, *g)* és *i)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása)

„*b)* Értékcsökkenési leírást az üzembe helyezés napjától a kiselejtezés vagy elidegenítés (apportálás stb.) napjáig lehet elszámolni. Ha az üzembe helyezés vagy az elidegenítés az adóévben év közben valósul meg, akkor az értékcsökkenési leírás összegét napi időarányosítással kell kiszámolni (kivéve, ha az értékcsökkenés elszámolása a cégautóadó megfizetésére tekintettel történik). Az üzembe helyezés napja az a nap, amikor az egyéni vállalkozó a tárgyi eszközt, nem anyagi javakat rendeltetésszerűen használatba veszi. Ezt a napot a tárgyi eszközök, a nem anyagi javak nyilvántartásában, illetőleg a beruházási költségnyilvántartásban fel kell tüntetni. Az ültetvény üzembe helyezésének napja az a nap, amikor az ültetvény termőre fordul.”

„*g)* A kétszázezer forint egyedi beszerzési, előállítási értéket meg nem haladó, valamint a 33 százalékos norma alá besorolt tárgyi eszközök esetében — figyelemmel a *b)* pont rendelkezéseire is — választható, hogy önmaga határozza meg az értékcsökkenési leírást és a leírás időtartamát, azzal, hogy a leírás évek száma legalább két adóév.”

„*i)* A vállalkozási övezetben telephellyel rendelkező egyéni vállalkozó a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett tárgyi eszközök — kivéve a közúti gépjárművet (HR 8701—8705, 8710, 8711 vtsz.-ok), az épületet és az építményt — esetében egyösszegű, valamint a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett épület, építmény esetében évi 10 százalék mértékű értékcsök-

kenési leírást érvényesíthet mindkét esetben, feltéve, hogy a magánszemély nem veszi igénybe a 13. számú melléklet 3. és/vagy 8. pontja szerinti adókedvezményt. E rendelkezés alkalmazásában vállalkozási övezetnek minősül a jogszabályban ilyenként meghatározott közigazgatási egység.”

6. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. pontja 3. alpontjának *b)* alpontjában a gőz-, forróvíz-, és termálvízvezeték, földgáz leírás kulcsát meghatározó rendelkezés helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Építménycsoportok</i>	<i>Évi leírás kulcs %)</i>
„Gőz-, forróvíz- és termálvízvezeték, földgáz távvezeték, termálkút	10,0”

7. Az Szja tv. 11. számú melléklete II. pontja 3. alpontja *e)* alpontjának záró mondata helyébe a következő *f)* pont lép:

(3. A leírás kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai)

„*f)* A szellemi termék, a kizárólag alapkutatáshoz, alkalmazott kutatáshoz vagy kísérleti fejlesztéshez használt tárgyi eszköz, továbbá a tenyészállat beszerzési vagy előállítási költségét azokra az évekre kell felosztani, amelyekben az ilyen eszközt előreláthatóan használják. Ezt az időszakot és az évenként leírandó összeget (az összeg meghatározásának módját) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni, a nyilvántartásokban feljegyezni.”

8. Az Szja tv. 11. számú mellékletének III. pontja a következő 13. alponttal egészül ki:

„13. Az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában számolható el költségként.”

8. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Szja tv. 13. számú mellékletének jelenlegi záró mondata helyébe a következő mondat lép, egyidejűleg a melléklet e mondat után a következő címmel és 9—14. ponttal egészül ki:

„Az 1—8. pontokban szabályozott adókedvezmények utoljára a 2002. évi vállalkozói személyi jövedelemadóból vehetők igénybe.

Kisvállalkozások adókedvezménye

9. A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó 2000. december 31-ét követően megkötött hitelszerződés szerint tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett hitel kamata alapján adókedvezményt vehet igénybe.

10. Az adókedvezmény a 9. pontban meghatározott hirtelre az adóévben fizetett kamat 40 százaléka.

11. Az adókedvezményre való jogosultság és az adókedvezmény mértékének meghatározásakor a hitelszerződés megkötésének időpontja, illetve — ha az adózó a tárgyi eszközt az üzembe helyezést követően áthelyezi, akkor az áthelyezés időpontja — az irányadó. Az áthelyezés adóévében az egyéni vállalkozó az adókedvezményt az áthelyezés napjával lezáruló, illetve az áthelyezés napját követő időszak naptári napjaival arányosan — az egyes időszakokban a 10. pont rendelkezése szerint érvényesíthető mérték alapján — megosztva határozza meg.

12. A 9. pont alapján igénybe vett adókedvezmény összege adóévenként nem haladhatja meg az 5 millió forintot.

13. Az egyéni vállalkozó az adókedvezményt abban az adóévben — utoljára abban az adóévben, amelyben a hitelt az eredeti szerződés szerint vissza kell fizetnie — veheti igénybe, amelynek utolsó napján a tárgyi eszköz nyilván tartásában szerepel.

14. Az egyéni vállalkozónak az igénybe vett adókedvezményt késedelmi pótlékkal növelten kell visszafizetnie, ha
a) a hitelszerződés megkötésének évét követő négy éven belül a beruházást nem helyezi üzembe, kivéve, ha az üzembe helyezés elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következtében maradt el,

b) a tárgyi eszközt az üzembe helyezésének adóévében vagy azt követő három évben elidegeníti.”

9. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. A Tao. 1. számú mellékletének 2—4. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. Az adózó az értékcsökkentési leírást az immateriális jószág, a tárgyi eszköz üzembe helyezése napjától (ideértve jogutód esetén a jogelődötől a vagyonomérleg szerint átvett, a jogelőd által már üzembe helyezett eszköznél az átalakulás napját követő napot is) az állományból való kivezetése (ideértve a forgóeszközök közé való átsorolást, valamint az adózó megszűnését is) napjáig számolja el. Ha az üzembe helyezés, illetve az állományból való kivezetés év közben valósul meg, az értékcsökkenési leírást azon napokra arányosan kell meghatározni, amely napokon az eszköz állományban volt.

3. Az adózó az értékcsökkenési leírást az eszköz bekerülési értékére vetítve állapítja meg. A jogutód a jogelőd által már üzembe helyezett eszközre az értékcsökkenési leírást a jogelődnél az átalakulás időpontjában kimutatott bekerülési értékre vetítve is megállapíthatja. Az adózás előtti eredmény csökkentéseként elszámolt értékcsökkenési leírás nem haladhatja meg az eszköznek az adózónál kimutatott bekerülési értékét.

4. Nem számolható el értékcsökkenési leírás — kivéve a 10. pontban foglaltakat — azon eszközre, amelyre a számvitelről szóló törvény szerint nem számolható el terv szerinti értékcsökkenés, vagy nem szabad elszámolni terv szerinti értékcsökkenést. Ha a tárgyi eszközhez telek is tartozik, a telek bekerülési értékét el kell különíteni.”

2. A Tao. 1. számú melléklete 5. pontjának felvezető rendelkezése, valamint a) és e) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a pont a) következő f) és g) alponttal egészül ki:

„5. A számvitelről szóló törvény szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenés (ideértve az egy összegben elszámolt értékcsökkenési leírást is) érvényesíthető

a) immateriális javaknál és az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogoknál,”

„e) a legfeljebb kétszázezer forint bekerülési értékű, valamint a 2. számú melléklet IV. fejezetének a) pontja szerinti 33 százalékos kulcs alá sorolt tárgyi eszközök esetében,

f) tenyészállatok esetében,

g) a kizárólag alapkutatáshoz, alkalmazott kutatáshoz vagy kísérleti fejlesztéshez használt tárgyi eszköz esetében.”

3. A Tao. 1. számú mellékletének 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. Az 1995. december 31-e után az adózó vagy jogelődje által üzembe helyezett, más által korábban még használatba nem vett, a HR 8401, 8405—8408, 8410—8430, 8432—8447, 8449—8465, 8467, 8468, 8474—8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504—8507, 8511—8513, 8530, 8531, 8535—8537, 8539, 8543—8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés esetében évi 30 százalékos értékcsökkenési leírás érvényesíthető.”

4. A Tao. 1. számú mellékletének 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. Az adózó a számvitelről szóló törvény alapján megállapított terven felüli értékcsökkenést érvényesítheti az adóév utolsó napján állományban lévő

a) vagyoni értékű jogra, ha az a szerződés módosulása miatt csak korlátozottan, vagy egyáltalán nem érvényesíthető;

b) kísérleti fejlesztés aktivált értékére, ha a befejezett kísérleti fejlesztés révén megvalósuló tevékenységet korlátozzák vagy megszüntetik, illetve az eredménytelen lesz;

c) olyan eszközre (kivéve a beruházást), amelyre a számvitelről szóló törvény szerint nem számolható el terv szerinti értékcsökkenés, vagy nem szabad elszámolni terv szerinti értékcsökkenést;

d) az a)–c) alpontban nem említett szellemi termékre, tárgyi eszközre (ideértve a beruházást is), ha az eszköz megrongálódása elháríthatatlan külső ok miatt következett be.”

10. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

A Tao. 2. számú mellékletének II. fejezetében a gőz-, forróvíz- és termálvízvezeték, földgáz-távvezeték meghatározó rendelkezés helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az építmény jellege leírási kulcs %)
„Gőz-, forróvíz- és termálvízvezeték, földgáz-távvezeték, termálkút 10,0”

11. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

A Tao. 3. számú mellékletének helyébe a következő 3. számú melléklet lép:

„3. számú melléklet
az 1996. évi LXXXI. törvényhez

A költségek és ráfordítások elszámolhatóságának egyes szabályai

A)

Nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások

A 8. § (1) bekezdésének *d*) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségeknek, ráfordításnak minősül különösen:

1. az adózó által 1996. december 31. napját követően üzembe helyezett, 6 millió forintot meghaladó bekerülési értékű személygépkocsi javítási, karbantartási költségéből, biztosítási díjából (kivéve a kötelező gépjárműfelelősségbiztosítást) és e törvény szerinti értékcsökkenési leírásából, valamint állományból történő kivezetésekor számított nyilvántartási értékéből a 6 millió forintot meghaladó értékkel arányos összeg;

2. immateriális jószág, tárgyi eszköz értékesítése, apportálása esetén a számított nyilvántartási értéknek, készlet értékesítése, apportálása esetén a könyv szerinti értéknek a bevételként elszámolt összeget (egyszeres könyvvitelt vezetőnél ideértve az ellenérték követelés-ként kimutatott összegét is) meghaladó része, ha a bevételként elszámolt összeg nem éri el az eszköz szokásos piaci árának 90 százalékát; nem kell ezt a rendelkezést alkalmazni, ha az adózó az értékesítést a szokásos üzleti tevékenységeként végzi;

3. a részesedés, az értékpapír értékesítése esetén elszámolt árfolyamvesztés, valamint a részesedés, az értékpapír apportálása, a váltókövetelés értékesítése esetén elszámolt ráfordításnak az elszámolt bevételt meghaladó része, ha az eszköz beszerzési ára a beszerzési szokásos piaci árat 10 százaléknál nagyobb mértékben meghaladja, illetve

az eszköz elidegenítése következtében elszámolt bevétel nem éri el az elidegenítéskori szokásos piaci ár 90 százalékát;

4. az általános forgalmi adó nélkül 200 ezer forintot meghaladó szolgáltatás ellenértéke (vagy annak egy része), ha a körülmények (így különösen az adózó vállalkozási tevékenysége, árbevétele, a szolgáltatás jellege, a szolgáltatás ellenértéke) alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szolgáltatás igénybevétele ellentétes az ésszerű gazdálkodás követelményeivel; az adóévben ugyanazon személytől ugyanazon jogcímen igénybe vett szolgáltatások ellenértékét együttesen kell figyelembe venni;

5. a hiányzó eszköz könyv szerinti értéke (immateriális jószág, tárgyi eszköz számított nyilvántartási értéke), ha egyértelműen megállapítható, hogy a hiány (különös tekintettel az eszköz fizikai jellemzőire, értékére, a tárolás körülményeire) megfelelő gondosság mellett nem merült volna fel, vagy ha az adózó — az ésszerű gazdálkodás követelményeit figyelembe véve — nem tett meg mindent a hiányból eredő veszteség mérséklésére;

6. az értékkel nyilvántartott tárgyi eszköz selejtezésekor az eszköz könyv szerinti értéke, ha a selejtezés ténye, oka nincs dokumentumokkal megfelelően alátámasztva;

7. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerinti megállapodás alapján fizetett egészségbiztosítási járulékok.

B)

A vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő egyes költségek, ráfordítások

A 8. § (1) bekezdés *d*) pontjának alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségeknek, ráfordításnak minősül különösen:

1. az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, vagy a vele korábban munkaviszonyban álló, saját jogú nyugdíjas [Tbj. 4. § *f*) pont] magánszemély, illetve az említett magánszemélyek özvegye, kiskorú közeli hozzátartozója részére juttatott segély;

2. a reprezentációs költség, valamint az adózó által üzletpolitikai (reklám) célból, bárkinek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott természetbeni juttatás, továbbá a reprezentációs költséghez, az említett természetbeni juttatáshoz kapcsolódó, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetés;

3. az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, valamint az adózóval korábban munkaviszonyban álló, saját jogú nyugdíjas [Tbj. 4. § *f*) pont] magánszemély vagy az említett magánszemélyek

közeli hozzátartozója részére juttatott természetbeni juttatás, és az ahhoz kapcsolódó, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszeré számára történő kötelező befizetés;

4. az előzetesen felszámított, de az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint le nem vonható általános forgalmi adó, feltéve, hogy a vállalkozás érdekében felmerült költséghez, ráfordításhoz kapcsolódik;

5. a köztisztviselő számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, valamint az alapszabálya szerint az adózó vállalkozási tevékenységével kapcsolatos érdekvédelmi feladatot is ellátó társadalmi szervezet számára tagdíj címen fizetett összeg;

6. a bölcsőde, az óvoda, valamint az adózó által fenntartott oktatási intézmény, az általa üzemeltetett, munkahelyi étkeztetést biztosító létesítmény, a sport, a kultúra, az üdülés célját szolgáló létesítmény, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat ellátásához biztosított létesítmény fenntartásának és üzemeltetésének közvetlen költsége, illetve ebből az adózót arányosan terhelő összeg;

7. a külön törvényben foglalt feltételekkel az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba befizetett munkáltatói tagdíj-hozzájárulás;

8. az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja és az említett személyek közeli hozzátartozója mint kedvezményezett javára kötött biztosítás díja;

9. a szakszervezeti tisztségviselő számára biztosított munkaidő-kedvezményre a Munka Törvénykönyvében előírt rendelkezések alapján fizetett távolléti díj, pótszabadságra fizetett kereset és az igénybe nem vett munkaidő-kedvezmény címen a szakszervezetnek átutalt összeg;

10. a privatizációs lízingszerződés alapján a lízingbe vett társaságnál szervezési-vezetési szolgáltatás címen ráfordításként elszámolt összeg;

11. a tulajdonostárs által a társasházi, lakásszövetkezeti közös tulajdonnal kapcsolatos karbantartási és egyéb közös kiadásra (üzemeltetésre) elszámolt, tulajdoni hányaddal arányos költség;

12. a szerencsejáték szervezéséről szóló törvényben meghatározott sorsolásos játék, ajándéksorsolás keretében átadott, nyújtott nyeremény ráfordításként elszámolt értéke;

13. a magánszemély javára megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából fizetett összeg, magánnyugdíjpénztári tagdíj, az alkalmazott magánnyugdíjpénztári tagdíjának egyoldalú kötelezettségvállalás alapján történő kiegészítése, valamint a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár alapítási költsége;

14. az adózó létesítő okiratában meghatározott vállalkozási tevékenységéhez szükséges ismeretek megszerzését célzó képzés költségei, ha az adózó a képzésben részt vevő magánszeméllyel a Munka Törvénykönyve szerinti tanulmányi szerződést köt, illetve, ha a tanulmányok elvégzése az adózóval munkaviszonyban álló magánszemély vagy az adózó személyesen közreműködő tagja — a vállalkozási tevékenység folytatásához szükséges — szakismeretének megszerzését célozza.”

12. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

A Tao. 5. számú mellékletének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a melléklet a következő 11. ponttal egészül ki:

„2. az Igazságügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó, a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezetek,”

„11. a külön törvényben és annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelően működő, kizárólag készfizetőkezesesség-vállalást folytató részvénytársaság.”

13. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Áfat. 1. számú melléklete I. részének 2., 14., 23., 33., 40., 43., 48., 49., 53., 75. és 93. pontjai, továbbá 1. számú melléklete II. részének 1., 15., 21., 32., 34., 35., 37. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a melléklet I. része a következő 4/A., 43/A. és 51/A. pontokkal, továbbá a melléklet II. része a következő 18/A., 21/A., 33/A., 36/A. pontokkal egészül ki:

(I. rész: A 12 százalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek és szolgáltatások köre)

„2.	Élelmezési célra alkalmas hús, vágási melléktermék és belsőség Emberi fogyasztásra alkalmas pacal	0201-től 0210-ig ex 0504”
„4/A.	Tenyészállatok spermája és embriója	0511 99 80 01 0511 10 00 00 0511 99 50 00”

„14.	Állati és növényi zsírok (csak az emberi fogyasztásra alkalmasak)	1501 ex 1507-től 1510-ig ex 1512 ex 1513 21 30 00 ex 1513 21 90 00 ex 1513 29 50 00 ex 1513 29 91 00 ex 1513 29 99 00 ex 1514 ex 1515 21 ex 1515 29 ex 1515 50 ex 1515 90 59 ex 1517 1521 90 91”
„23.	Ecet és ecetsavból készült ecetpótló, legfeljebb 10 tömegszázalék ecetsavtartalommal; Ecet és ecetsavból készült ecetpótló, ízesítve és/vagyszínezve, legfeljebb 15 tömegszázalék ecetsavtartalommal	ex 2209”
„33.	Ásványi vagy vegyi trágyázószer (a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium által kiadott forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező trágyázószer)	ex 3102 ex 3103 ex 3104 3105”
„40.	Egészségügyi betét és tampon, csecsemőpelenka, pelenkabetét, papírvatta, fogászati papíranyag	ex 4818 40 ex 4818 90 ex 4823”
„43.	Kompressziós térdharisnya, harisnya, harisnyanadrág, karharisnya, kompressziós kesztyű (amely megfelel az orvostechikai eszközökről szóló külön jogszabályban meghatározott előírásoknak)	ex 6115 ex 6117”
„43/A.	TB támogatással értékesített kész paróka	ex 6704”
„48.	Szemüveglencse, kontaktlencse, a TB támogatással értékesített szemüvegeret, távcsőszemüveg	9001 30 9001 40 41 9001 40 49 9001 40 80 9001 50 41 9001 50 49 9001 50 80 ex 9003”
„49.	Orvosi, sebészeti műszer és készülék: öninjektáló készülék és az ahhoz tartozó tű, orvosi fecskendő és tű, transzfúziós készülék, egyszerhasználatos vérvételi zsák, orvosi csapoló és öblítőszközök, infúziós szerelvények, fogászati csiszoló-, fényesítő- és tisztítóanyagok, fogászati tisztítókefék, vesedializátorhoz tartozó szűrő és vérvonal, aferézises eljárásnál használt ferézis szerelvény szűrővel vagy anélkül, egyszerhasználatos szűrőcsalád	ex 9018 ex 8421 29 90 00”
„51/A.	Szoba-WC	ex 9401”
„53.	Vércukorszintet meghatározó készülék, nem ortézisként használt izomstimulátor	ex 9027 80 17 ex 9027 80 97 ex 9019”

„75.	Szállítás, raktározás, posta és távközlés Kivéve: — Utazásszervezés, utazási ügynöki szolgáltatás, idegenvezetés, turista-tájékoztatás — Postai szolgáltatás — Távközlés [kivéve kábeltelevízió (SZJ 64.20.3-ból); televízió-műsorszórás (SZJ 64.20.21) rádió-műsorszórás (SZJ 64.20.22)] — Légijármű javítás — Turista-, városnéző busz-szolgáltatás, kiránduló- és városnéző víziközlekedési szolgáltatás	SZJ 60, 61, 62, 63, 64 SZJ 63.30.1 SZJ 64.11.12.0, 64.11.13.0, 64.11.14.0, 64.11.15.0 SZJ 64.20.1, 64.20.2, 64.20.3 SZJ 63.23.13.1 SZJ 60.23.12 SZJ 61.20.12.0-ból''
„93.	Előadó-művészeti szolgáltatás Bábszínházi szolgáltatás	SZJ 92.31.21.0 SZJ 92.34.13.9-ből''

(II. rész: A nulla felszámított adómérték alá tartozó termékek és szolgáltatások köre)

„1.	Humán gyógyszerek, amelyeket a jogszabályok szerint az arra jogosult hatóság engedélyezett [az 1. számú melléklet I. részének 55. pontjában szereplő 10/1987. (VIII. 19.) EüM rendelet hatálya alá tartozó gyógyhatású termékek kivételével], oltóanyagok, galenusi gyógyszerek Emberi szervezetbe bejuttatott kontrasztanyag-készítmények és diagnosztikai reagensek humán célra	ex 3002 ex 3003 ex 3004 ex 3006 60 ex 3006 30''
„15.	Humán gyógyászati célú galenusi készítmények és gyógyszerek alapanyagai, gyógyszerként közvetlen felhasználásra is	ex 1211 90 95 ex 1302 3001''
„18/A.	Ferrous Fumarate	ex 2917 19 90 00''
„21.	Aminokapronsav, Diclofenac Potassium, Diclofenac Sodium	ex 2922 49 70''
„21/A.	Levobunolol hydrochlorid és Metoprolol tartrate	ex 2922 50 00 00''
„32.	Proquazon, Trimetoprim, Cinnarizin, Ciprofloxacín hydrochlorid	ex 2933 59 70 00''
„33/A.	Clordiazepoxid	ex 2933 90 40 99''
„34.	Diazepam, Nitrazepam, Medazepam	ex 2933 90 60 00''
„35.	Azapropazon, Mazindol, Captopril	ex 2933 90 95 99''
„36/A.	Nizatidine	ex 2934 10 00 00''
„37.	Pizotifen, Aprotinin oldat Levamisol, Prazosin HCl, Ofloxacin, Tiaprofenciacid	ex 2934 90 97 99''

14. számú melléklet a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Áfat. 2. számú mellékletének 8., 21., 26. és 29. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a melléklet a következő 6/A. ponttal egészül ki:

[A 30. § (1) bekezdésében meghatározott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások a következők:]

„6/A. az árutőzsde tagja által végzett tőzsdei tevékenység;”

„8. lakóingatlan — rendeltetéstől független — bérbeadása, egyéb módon történő hasznosítása (kivéve: magánszállásadás SZJ 55.23.13);”

„21. oktatás (SZJ 80), ideértve az oktatási pedagógiai szakértést, szaktanácsadást (SZJ 74.14.23.4-ből), a pedagógiai tájékoztatás, pedagógus-továbbképzés szervezését, valamint a tanulmányi és tehetséggondozó versenyek szervezését, összehangolását (SZJ 74.84.16-ből);”

„26. közös ismeretterjesztés és ismeretszerzés (SZJ 92.34.13-ből);”

„29. szerencsejáték-szolgáltatás (SZJ 92.71.10), kivéve más kiegészítő szolgáltatást (SZJ 92.71.10.9);”

15. számú melléklet a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Áfat. 4. számú mellékletének a „Növénytermelési termékek és elsődleges feldolgozásaik” cím alatti 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet „Kizárólag saját előállítású mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó élelmiszeripari termékek” cím alatti része a következő 4. ponttal egészül ki:

„7.	Gabonafélék	1001-től 1007-ig 1008 10 1008 20 1008 30 1008 90 10 ex 1008 90 90	12”
„4.	muhar, csomiz Borseprő, borkő	ex 2307	12”

16. számú melléklet a 2000. évi CXIII. törvényhez

„Az e törvény 271. §-a szerint a fizetendő általános forgalmi adót növelő összeg

Sorszám	A termék megnevezése	A fizetendő adó összege 2002-ben		
		A fizetendő adó összege 2001-ben a)	b)	c)
1.	a 2710 00 27, 2710 00 29 és a 2710 00 32 vámtarifaszám alatti ólmozatlan benzinekre	5,60 Ft/l	4,90 Ft/l	10,50 Ft/l
2.	a 2710 00 26, a 2710 00 34 és a 2710 00 36 vámtarifaszám alatti ólmozott benzinekre	6 Ft/l	5,30 Ft/l	11,30 Ft/l
3.	a 2710 00 11, 2710 00 15, 2710 00 21, 2710 00 25, 2710 00 37 és a 2710 00 39 vámtarifaszám alatti egyéb benzinekre	6 Ft/l	5,30 Ft/l	11,30 Ft/l
4.	a 2710 00 41, 2710 00 45, 2710 00 51, 2710 00 55 és a 2710 00 59 vámtarifaszám alatti petróleumokra	6 Ft/l	5,30 Ft/l	11,30 Ft/l
5.	2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43, 2902 44 vámtarifaszám alatti benzolra és homológjaira	6 Ft/l	5,30 Ft/l	11,30 Ft/l
6.	a 2709 00 10 vámtarifaszám alatti földgáz kondenzátumra	6 Ft/l	5,30 Ft/l	11,30 Ft/l
7.	a 2710 00 61, 2710 00 65, 2710 00 66, 2710 00 67 és a 2710 00 68 vámtarifaszám alatti gázolajokra, tüzelőolajokra, a Jöt. 36. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott fűtőolajokra	4,80 Ft/l	4,20 Ft/l	9 Ft/l
8.	a Jöt. 36. § (1) bekezdés f) pontja szerinti cseppfolyósított szénhidrogénre	2,60 Ft/kg	2,30 Ft/kg	4,90 Ft/kg
9.	a Jöt. 36. § (1) bekezdés g) pontja szerinti sűrített gáz halmazállapotú szénhidrogénre	1,30 Ft/nm ³	1,20 Ft/nm ³	2,50 Ft/nm ³
10.	a 2710 00 81, 2710 00 83, 2710 00 85 vámtarifaszám alatti kenőolajra	4,30 Ft/kg	3,80 Ft/kg	8,10 Ft/kg
11.	a 3811 vámtarifaszám alatti adalékanyagokra	4,30 Ft/kg	3,80 Ft/kg	8,10 Ft/kg
12.	a Jöt. 42. § (1) bekezdése szerinti alkoholtermékek — a 13. sorszám alatti alkoholtermékek kivételével —	90 Ft/hlf	80 Ft/hlf	
13.	a 2208 20 vámtarifaszám alá tartozó borpárlat, a 2208 90 33, 2208 90 38, 2208 90 41, 2208 90 45, 2208 90 48, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó gyümölcspálinka	125 Ft/hlf	140 Ft/hlf	
14.	a Jöt. 52. § szerinti sör	17 Ft/Ballingfok/hl	14 Ft/Ballingfok/hl	
15.	a Jöt. 55. § szerinti pezsgő	4,30 Ft/l	3,80 Ft/l	
16.	a Jöt. 58. § (2) bekezdése szerinti habzó köztes alkoholtermék	11,60 Ft/l	12,40 Ft/l	
17.	a Jöt. 58. § (3) bekezdése szerinti nem habzó köztes alkoholtermék	8,80 Ft/l	8,50 Ft/l	

17. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Itv. mellékletének IV. címének 2. pontja a következők szerint módosul:

„2. Az eredeti jegyzőkönyvvel egyidejűleg átütéssel készült jegyzőkönyv-másolat illetve oldalanként 100 forint, de legalább 200 forint.”

2. Az Itv. melléklete XIII. címének 2/b. pontja a következők szerint módosul:

(A fellebbezés illetve:)

„2/b. csatornabírságot megállapító határozat esetén a fellebbezéssel megtámadott bírság összegének minden megkezdett 1000 forintja után 100 forint, de legalább 5000 forint.”

3. Az Itv. melléklete XIV. címének 2/b. pontja a következők szerint módosul:

(A fellebbezés illetve:)

„2/b. veszélyes hulladék bírságot, zajbírságot, légszennyezési és szennyvízbírságot, továbbá természetvédelmi bírságot megállapító határozat esetén a fellebbezéssel megtámadott bírságösszeg minden megkezdett 1000 forintja után 100 forint, de legalább 5000 forint.”

18. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Art. 1. számú melléklete I. Általános rendelkezések 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az adózónak a bevallás adatait — a magánszemélynek a jövedelemadójáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékaról benyújtott adóbevallását kivéve — 1000 forintba kerekítve, 1000 forintban kell feltüntetni. Ha a megállapított adó, költségvetési támogatás összege az 1000 forintot nem éri el, akkor az adózó az év elejétől vagy az előző megállapítási időszakról számított halmozott összeget a következő bevallásában annak a megállapítási időszaknak a kötelezettségeként tünteti fel, amelyben az 1000 forintot elérte. A magánszemélynek a jövedelemadójáról, az egészségügyi hozzájárulásáról és a járulékaról benyújtott adóbevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie.”

19. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Art. 2. számú melléklete I. Az állami adóhatósághoz teljesítendő befizetések Általános rendelkezések 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az állami adóhatóságnál nyilvántartott adót — a magánszemély által fizetett jövedelemadót, egészségügyi hozzájárulást és járulékot kivéve —, a költségvetési támogatást 1000 forintba kerekítve kell megfizetni. A magánszemély a 100 forintot el nem érő jövedelemadóját, az egészségügyi hozzájárulását nem fizeti meg, és az adóhatóság a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

ségügyi hozzájárulását nem fizeti meg, és az adóhatóság a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

20. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Art. 3. számú mellékletének A) 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Ha a magánszemély jövedelemadóját nem a munkáltató állapítja meg, a munkáltató

a) a 2. pont szerint,

b) a járulékokkal kapcsolatos adatokról, tényekről, körülményekről a 3. pontban meghatározottak szerint szolgáltat adatot.”

2. Az Art. 3. számú mellékletének C) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„C) A földhivatal és az illetékhivatal adatszolgáltatása

1. A földhivatal az ingatlan-nyilvántartási bejegyzési kérelem beérkezését követő 8 napon belül — az e törvény 13. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, kitöltött nyomtatványt mellékelve — adatot szolgáltat az illetékhivatalhoz az illetékkiszabáshoz szükséges, valamint a 2. pontban említett birtokában lévő adatokról. A földhivatal az adózó személyi adatait tartalmazó megkeresésre tájékoztatja az adóhatóságot az adózó tulajdonát képező — nyilvántartásában szereplő — valamennyi ingatlan adatról.

2. Az illetékhivatal adatot szolgáltat — az ingatlanok közérdekű célra történő megvásárlása, illetve a magánszemélynek magánszeméllyel kötött tartási, életjáradéki és öröklési szerződés keretében történő ingatlan átruházásának kivételével — ingatlanértékesítés esetén az ingatlan értékesítőjéről és az ingatlan szerződés szerinti értékéről, továbbá az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogról ellenérték fejében való lemondás, ilyen jog visszterhes alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése esetén az átruházó (átengedő), e jogot alapító, illetve megszüntető magánszemélyről és e jog szerződés szerinti értékéről

az adóévet követő március 20-áig

a székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak.”

21. számú melléklet
a 2000. évi CXIII. törvényhez

1. Az Art. 5. számú mellékletének 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. A külföldi személy a kifizetést megelőzően, hitelesen magyarra fordított okiratban nyilatkozik arról, hogy a kifizetés tekintetében haszonhúzó minősül-e, ha az alkalmazandó kettős adózás elkerülésére kötött egyezmény szerint e körülmény az adókötelezettséget befolyásolja. A letétkezelő az adóért vállalt korlátlan és egyetemleges felelőssége mellett nyilatkozhat a kifizető részére arról, hogy a külföldi személy

a kifizetés tekintetében haszonhúzóknak minősül-e. A nyilatkozat az ugyanazon szerződés alapján, ugyanazon jogcímen a naptári évben kifizetett összegre terjed ki a körülmények megváltozásáig. A kifizető az adó összegét helyesbíti, amennyiben a külföldi személy a nyilatkozatot a kifizetést követően, de a kifizető bevallását megelőzően teszi meg. Ebben az esetben a kifizető bevallásában a haszonhúzó nyilatkozatra tekintettel megállapított kötelezettséget tünteti fel, a különbözetet megfizeti vagy visszaigényli, valamint a külföldi személlyel elszámol a különbözetről. Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha a külföldi személy a bevallást megelőzően korábbi nyilatkozatát helyesbíti. A bevallás benyújtását követően megtett nyilatkozat alapján a kifizető bevallását az elévülési időn belül önellenőrzéssel helyesbítheti. A kifizető a nyilatkozatot megőrzi.”

2. Az Art. 5. számú melléklete a következő 9. ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 9—10. pontok számozása 10—11. pontra változik:

„9. Ha a kifizetőt azért terheli adófizetési kötelezettség, mert a külföldi személy részére az adóköteles bevételt nem pénzben juttatta és így az adót a törvényben előírt mértékkel fizette meg, adóbevallásában az egyezmény szerinti mértékkel megállapított adót tüntetheti fel, feltéve, hogy az adóbevallás benyújtásakor rendelkezik illetőségigazolással, illetőleg haszonhúzó nyilatkozattal. A bevallás benyújtását követően bemutatott illetőségigazolás, megtett haszonhúzó nyilatkozat alapján a kifizető az elévülési időn belül az adót önellenőrzéssel helyesbítheti.”

22. számú melléklet

a 2000. évi CXIII. törvényhez

Az Art. a következő 9. számú melléklettel egészül ki:

„9. számú melléklet

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózók adómegállapítási, adóbevallási és befizetési kötelezettségei

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó törvényben vagy más jogszabályban előírt adókötelezettségeit a következő eltérésekkel teljesíti:

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak a társasági adó, az osztalékadó, a turisztikai hozzájárulás, a vállalkozók helyi kommunális adója és az iparüzési adó tekintetében az adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőlegfizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

1. Az állami adóhatósághoz teljesítendő bevallási kötelezettségek

Az adózó az adóbevallási kötelezettségét a társasági adóról, az osztalékadóról, valamint a turisztikai hozzájárulásról az adóév utolsó napját követő 150. napig teljesíti.

2. Az állami adóhatósághoz teljesítendő adófizetési kötelezettségek

a) Az adózó a társasági adót, a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított társasági adó különbözetét az

adóév utolsó napját követő 150. napig fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

b) Az adózó a társasági adó előlegét a várható éves fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig egészíti ki. Az adóév utolsó havi, negyedévi előlegét az előleg-kiegészítéssel egyidejűleg kell teljesíteni.

c) A belföldi illetőségű osztalékban részesülő adózó a kifizető által tőle levont osztalékadót az adóév utolsó napját követő 150. naptól igényelheti vissza.

d) A turisztikai hozzájárulás fizetésére kötelezett adózó a hozzájárulás előlegét az adóév első félévét követő hó 20. napjáig, illetve a harmadik és negyedik negyedévet követő hó 20. napjáig fizeti meg. A befizetett előleg és az éves kötelezettség különbözetét az adóév utolsó napját követő 200. napig fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

3. Az önkormányzati adóhatósághoz teljesítendő befizetési kötelezettségek

a) A vállalkozó a helyi kommunális és iparüzési adó előlegét két részletben, az adóév harmadik hónapjának 15. napjáig, illetve kilencedik hónapjának 15. napjáig fizeti meg.

b) A vállalkozónak a helyi kommunális és iparüzési adóelőlegét — az egyszeres könyvvizetésre kötelezett kivételével — a várható éves fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell kiegészítenie.

c) A vállalkozó a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított tényleges adó különbözetét az adóév utolsó napját követő 150. napig fizeti meg, illetőleg ettől az időponttól igényelheti vissza.

4. Az e törvény 1. számú mellékletének II/1. pontja alkalmazásában a tárgyévi bevallás gyakoriságát meghatározó értékhatárok számításakor a megelőző második naptári év adatait kell figyelembe venni.

5. Ha a naptári évtől eltérő üzleti évet választó jogi személyiséggel rendelkező fővárosi, Pest megyei adózók az e törvény 1. számú mellékletének II/1. pontja szerint a tárgyévben havonta kötelesek bevallás benyújtására, adóztatási feladataikat a Kiemelt Adózók Igazgatósága látja el. Az e törvény 7. számú mellékletének 4. pontját az előbbiekben említett adózók adóztatásával összefüggésben is alkalmazni kell.

6. Ha az e melléklet hatálya alá tartozó adókra vonatkozó kötelezettséget jogszabály havonként, negyedévenként, félévenként rendeli teljesíteni, az első hónap kezdő napjaként a választott üzleti év kezdő napját kell számításba venni. Az első adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszáma határozza meg valamennyi további adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszámát. Amennyiben valamely adóévi hónap kezdő napjának naptári hónapon belüli sorszáma magasabb, mint a követő naptári hónap napjainak száma, a követő adóévi hónap kezdő napjaként a követő naptári hónap utolsó napját kell tekinteni. Adóévi negyedévként, félévként három, illetve hat adóévi hónapot kell figyelembe venni.”

A Kormány rendeletei

A Kormány 190/2000. (XI. 14.) Korm. rendelete

a határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezésének kormányzati feladatairól

A Kormány a határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezéséről a következőket rendeli el:

1. §

(1) E rendelet alkalmazásában csapatmozgás a magyar és a külföldi fegyveres erők határátlépésével [a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény 259/A. § d) pontja] járó olyan tevékenység, amely

a) alaprendeltetésből fakadó feladatok (be)gyakorlására vagy végrehajtására irányul,

b) a fenti feladatokra vonatkozó katonai szabályzatok előírásai alapján történik, és

c) szervezett formában, katonai vezetés vagy egyes külföldi fegyveres erőkre érvényesülő más felelős vezetés alatt valósul meg.

(2) E rendelet alkalmazásában nem minősül csapatmozgásnak

a) a katonai szakmai, partneri látogatásokon és azok előkészítésében történő részvétel,

b) nyílt vagy zártkörű kereskedelmi, (hadi)technikai bemutatókon és azok előkészítésében történő részvétel,

c) a gyógykezelésen, üdültetésen, sportrendezvényeken és azok előkészítésében való részvétel,

d) hagyományőrző, kegyeleti, kulturális, társadalmi rendezvényeken és azok előkészítésében történő részvétel,

e) az időszakos katonai megfigyelői és katonai szaktanácsadói feladatok ellátása,

f) tanulmányok (ideértve a képzés gyakorlati részét is) folytatása,

g) a behozatali vagy kiviteli engedéllyel rendelkező hadiipari, illetve beruházási célú katonai szállítmány kíséréte vagy rakomány őrzése,

h) a NATO tagállamok állami légi járműveinek — esetenként legfeljebb négy légi járműből álló kötelék — navigációs gyakorló repülése és technikai leszállása,

i) más, az előzőekhez hasonló céllal történő katonai mozgás.

2. §

(1) A csapatmozgásokat — a (2) bekezdés a) pontjában megjelöltek kivételével —, valamint a (2) bekezdés c) pontja szerinti katonai mozgásokat, az 1. számú melléklet szerinti adattartalommal a Kormány határozatban engedélyezi.

(2) A honvédelmi miniszter minden év december 15-éig döntésre a Kormány elé terjeszti a következő évre tervezett csapatmozgások jegyzékét, amely tartalmazza

a) az Országgyűlés elé terjesztendő csapatmozgásokat;

b) a magyar fegyveres erők részvételével külföldön, vagy külföldi fegyveres erők részvételével Magyarországon tervezett

— NATO gyakorlatok és kiképzések,

— békepartnerségi (PfP) gyakorlatok és kiképzések,

— PfP szellemű gyakorlatok és kiképzések,

— két- és többoldalú megállapodásokon alapuló gyakorlatok és kiképzések,

— az 1. § (1) bekezdése szerint minősülő egyéb katonai tevékenységek

felsorolását;

c) az 1. § (2) bekezdése szerinti azon katonai mozgásokat, amelyekben a résztvevők száma az 1200 főt meghaladja;

d) azokat az ismert, a NATO tervezési okmányaiban szereplő, de magyar fegyveres erő részvétele nélkül megrendezésre kerülő gyakorlatokat, amelyekhez kapcsolódóan Magyarországon külföldi fegyveres erők átvonulása történhet.

(3) A honvédelmi miniszter a (2) bekezdés szerinti jegyzékben tájékoztatást ad az 1. § (2) bekezdésében megjelölt, csapatmozgásnak nem minősülő, de az 1. § (1) bekezdésének c) pontjára figyelemmel kötelékben történő várható katonai mozgásokról is.

(4) Az engedélyezés a (2) bekezdés b) és d) pontja szerinti esetekben a gyakorlatokon részt vevő külföldi fegyveres erők átvonulásának engedélyezését is jelenti. Ha az adott gyakorlatra átvonuló külföldi fegyveres erő létszáma az 1200 főt, vagy az átvonulás időtartama a 14 napot meghaladja, az átvonulást a Kormány külön engedélyezi.

(5) Az év közben ismertté váló, előre nem tervezett csapatmozgásokat a Kormány esetenként külön engedélyezi.

3. §

(1) A csapatmozgások engedélyezéséhez és azok, valamint a 2. § (3) bekezdése szerinti katonai mozgások határforgalmi ügyintézéséhez szükséges részletes adatokat e rendelet 2. számú melléklete tartalmazza. Ezen adatokat az érintett tárcák csapatmozgások előkészítéséért felelős szervei a 2. § (2) bekezdése szerinti előterjesztés esetében november 15-éig, a 2. § (5) bekezdés szerinti előterjesztés, valamint a 2. § (4) bekezdése szerinti átvonulások esetében pedig a csapatmozgás megkezdése előtt legalább egy hónappal küldik meg a Honvédelmi Minisztérium (a továbbiakban: HM) illetékes szervének, amely azokat továbbítja az előterjesztés készítéséért felelős HM szervnek. A HM illetékes szerve az Országgyűlés, illetve a Kormány által történt engedélyezést követően haladéktalanul értesíti ezen adatokról a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát és a Határőrség Országos Parancsnokságát.

(2) A csapatmozgások technikai engedélyezésének további részletes szabályait — beleértve az adatok 1. számú melléklet szerinti körét nem érintő módosítását is — külön jogszabály határozza meg.

4. §

Csapatmozgás — elkerülhetetlen ok miatt — sürgősséggel történő engedélyezése esetén a 3. § (1) bekezdése szerint szükséges előkészítési idő rövidítésének, valamint a sürgősségi döntés indokát, továbbá az e rendelet 1. számú melléklete szerinti adatoktól való esetleges eltérést a honvédelmi miniszter az előterjesztésben indokolja.

5. §

Az Országgyűlés engedélyezési hatáskörébe tartozó vagy hatályos nemzetközi szerződésben kifejezetten engedélyezett csapatmozgások előkészítésekor e rendelet előírásait megfelelően alkalmazni kell.

6. §

A külföldi fegyveres erő magyarországi csapatmozgásának az Országgyűlés, illetve a Kormány által történt engedélyezéséről a HM illetékes szerve írásban — a 3. számú melléklet szerinti formában — haladéktalanul tájékoztatja az engedélyt kérő külföldi fegyveres erő illetékes szervét.

7. §

A Kormány az előző évi engedélyezett csapatmozgásokról az Országgyűlés érintett bizottságait az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erők jogállásáról szóló Megállapodáshoz történő csatlakozásról, a Megállapodás kihirdetéséről, valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó egyes jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXVII. törvény 15. §-ában előírt jelentésben tájékoztatja.

8. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) Felhatalmazást kap a honvédelmi minisztert, a belügyminiszter és a pénzügyminiszter, hogy együttes rendeletben határozzák meg a csapatmozgások, valamint a 2. § (3) bekezdése szerinti katonai kötelekmogások technikai engedélyezésének részletes szabályait, katonai légijárművek esetében figyelemmel a légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó hatályos jogszabályokra.

(3) Az e rendelet hatálybalépése előtt országgyűlési hatáskörben már engedélyezett, de a Kormány döntési jogkörébe került csapatmozgások engedélyezését a Kormánytól nem kell kérni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet

a 190/2000. (XI. 14.) Korm. rendelethez

Csapatmozgások közjogi engedélyezéséhez szükséges adatok

1. A csapatmozgással érintett magyar katonai szervezet vagy eljárója, illetve a külföldi ország(ok) megnevezése;

2. A csapatmozgás célja (pl. gyakorlat — ha van, nevét megadva —, kiképzés, térítéses igénybevétel, humanitárius és katasztrófaelhárítási közreműködés), több cél esetében valamennyi;

3. A csapatmozgásban érintett katonák összlétszáma legfeljebb (a megadott csapatmozgási időtartamon belül összesen, nem pedig egy időben összesítve);

4. A csapatmozgás időtartama [tervezett hónap(ok) és a tartózkodás időtartama naptári hetekben meghatározva];

5. Rendezvény helye (Magyarországon a tevékenység tervezett helye, külföldön a rendeltetési ország);

6. A tevékenységhez szükséges, a kontingenshez tartozó haditechnikai eszközök és a szállításához szükséges járművek jellege, azok főbb kategóriáinak kiemelésével;

7. Ha a csapatmozgás jellege indokolja, a résztvevők váltása érdekében többszöri határátlépés lehetősége.

2. számú melléklet

a 190/2000. (XI. 14.) Korm. rendelethez

Csapatmozgások technikai engedélyezéséhez szükséges adatok

A rendelet 3. §-ának (1) bekezdése szerinti adatközlés esedékességekor az alábbi adatokat kell a Honvédelmi Minisztérium tárcaszintű vám- és határforgalomért felelős szervének megküldeni:

— a csapatmozgással érintett katonai szervezet, és ha külföldi, országának megnevezése;

— cél (pl. gyakorlat, kiképzés, térítéses igénybevétel, humanitárius és katasztrófaelhárítási közreműködés);

— jogcím (nemzetközi jogi dokumentumok vagy országgyűlési, illetve kormánydöntés száma);

— létszám (maximális, amely a megadott időtartamon belül összesen, nem pedig egyidőben összesen értendő);

— a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás időtartama (a belépéstől a kilépésig);

— rendeltetési hely (Magyarországon a tevékenység helye, külföldön a rendeltetési ország);

— be- és kilépésre tervezett magyar határátkelőhely megnevezése, a határátlépés tervezett időpontja (itt kell megjelölni, ha az engedélyezett időtartamon belül többszöri határátlépés történik);

— a személyi állományúti okmányainak típusa (útlevél vagy NATO menetparancs, személyazonosító igazolvány);

— gép-, harc-, légi és vízi járművek megnevezése, mennyisége (nevesíteni a kontingenshez tartozó szállító gépjárműveket, harci járműveket, légi és vízi járműveket kell);

— szállítandó haditechnikai termékek, anyagok, élelmiszer-ellátmány megnevezése, mennyisége (különös tekintettel az egyéni fegyverzetre, a vámszempontból foko-

zott ellenőrzés alá eső, valamint a veszélyes áruk körébe tartozó termékekre);

— szállítás módja, ütemezése;

— a kötelék, szállítmány kísérésére vonatkozó igény;

— túlsúlyos, túlméretes közúti járművek adatai;

— az útvonalengedély kiadásához szükséges egyéb adatok.

3. számú melléklet a 190/2000. (XI. 14.) Korm. rendelethez

Magyar Köztársaság
Honvédelmi Minisztérium
illetékes szervének megnevezése
Nyt. szám:

sz. példány

CÍMZETT megnevezése

Állomáshely megnevezése

Tárgy: Értesítés, engedély*

A határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezésének kormányzati feladatairól szóló 190/2000. (XI. 14.) Korm. rendelet 6. §-ában kapott felhatalmazás alapján értesítem és hivatalosan igazolom, hogy a számú csapatmozgásra vonatkozó diplomáciai engedélykérelem alapján a Magyar Köztársaság Kormánya a számú határozatában a (kérelmező állam megnevezése) Fegyveres Erői Kötelékébe tartozó egység mozgását a Magyar Köztársaság területén(re, keresztül) engedélyezte.

A csapatmozgás engedélyezett ideje vagy időtartama:

A csapatmozgás során az alábbi határátkelőhely vehető igénybe:

Belépő határátkelőhely(ek) megnevezése:

Kilépő határátkelőhely(ek) megnevezése:

Tartalék határátkelőhely(ek) megnevezése:

Egyéb előírások:

Tájékoztatom, hogy a magyar határőrizeti és vámhatóságot a kiadott jelen engedélyről a kiadás időpontjában egyidejűleg értesítettem.

A Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztériuma megragadja az alkalmat, hogy a-t nagyrabcsüléséről biztosítsa.

Kiadás helye, dátum

.....
kiadmányozó személy neve
beosztása

Pecsét
helye

Záradék

* Megjegyzés: ezt az okmányt angol nyelven is el kell készíteni.

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 90/2000. (XI. 14.) FVM rendelete

a halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 78/1997. (XI. 4.) FM rendelet módosításáról

A halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) végrehajtásának egyes szabályairól szóló 78/1997. (XI. 4.) FM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § Ha a halászati vízterületnek részben az állam is tulajdonosa, az államot a halászati közösségben az illetékes halászati felügyelő képviseli.”

2. §

(A Hhtv. 24. §-ához)

Az R. a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § (1) Az elektromos halászgép minősítési-üzembehelyezési vizsgáztatását a Jávorka Sándor Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakközépiskola és Szakiskola (Tata) intézetében vagy a Halászati és Öntözési Kutató Intézetben (Szarvas) végezteti el a gép tulajdonosa. Az elektromos halászgépnek a villamos halászó-készülékekről szóló MSZ—05 44.1603:1983 számú szabványban foglaltaknak kell megfelelni.

(2) Az eredményes vizsgáról a kijelölt intézet igazolást ad, amit a tulajdonos köteles az állandó lakóhelye szerinti halászati hatóságnak — az elektromos halászgéppel egyidejűleg — bemutatni.

(3) A halászati hatóság a bejelentés alapján nyilvántartásába veszi a minősítési-üzembehelyezési vizsga követelményeinek megfelelő elektromos halászgépet.

(4) A minősítési-üzembehelyezési vizsga nem helyettesíti a külön jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítését.”

3. §

Az R. 23. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Halbetegség gyanúja esetén a jogosult értesíti az illetékes hatósági állatorvost, aki megteszi a szükséges intézke-

déseket. A beteg halat vagy a frissen elpusztult haltetemet a jogosult az illetékes állatorvos vizsgálati megrendelésével juttatja el az illetékes állategészségügyi intézetnek.”

4. §

Az R. 27. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A horgász a 9. számú melléklet szerinti méretkorlátozás alá tartozó halfajokból — a (2) bekezdés szerinti gyermekhorgász kivételével — naponta legfeljebb összesen öt darabot, de fajonként legfeljebb három darabot, kősüllőből naponta három kilogrammot foghat ki. A kifogott halat a korábban fogottal kicserélni tilos. A méretkorlátozás alá nem tartozó fajokból naponta összesen tíz kilogramm fogható ki. Amennyiben a horgász a méretkorlátozással nem védett halfajokból olyan példányt fog ki, amellyel a tíz kilogrammos súlyhatárt túllépi, a halat megtarthatja, a horgászatot azonban a méretkorlátozással nem védett halfajokra köteles arra a napra beszüntetni.”

5. §

Az R. a következő 35. §-sal egészül ki:

„35. § (1) Az államot megillető halászati jog korábbi hasznosítója megállapodhat a halászati hatósággal, hogy — az átengedésre vonatkozó határozat érvényességének Hhtv.-ben meghatározott időpontja lejártá után (2001. január 1. napja) — az átengedési határozat feltételei szerint a haszonbérleti szerződés megkötésének időpontjáig birtokban marad. A Hhtv. 14. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni, ha a korábbi hasznosító birtokban maradása a felek közötti elszámolással összefüggő.

(2) Az elektromos halászgép tulajdonosa meglévő elektromos halászgépét a 13/A. § szerint köteles 2001. február 15-ig levizsgáztatni, és azt a vizsga igazolásával együtt — nyilvántartásba vételre — a halászati hatóságnak bemutatni.”

6. §

Az R. 4. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

7. §

E rendelet hatálybalépésével az R. 1. §-a hatályát veszti.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

*Melléklet**a 90/2000. (XI. 14.) FVM rendelethez**„4. számú melléklet**a 78/1997. (XI. 4.) FM rendelethez*

MINTA 1. oldala

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS
VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM

..... MEGYEI

HALÁSZATI HATÓSÁG

megbízásából

halászatra jogosult

(A címer helye)

Állami gyermek horgászjegy évre

Sorszáma:

A díj fizetése alól mentes az 1997. évi XLI. törvény
19. §-ának (2) bekezdése alapján.

Gyermek neve és lakóhelye:

Születési helye és ideje:

Törvényes képviselője neve és lakóhelye:

Állami gyermek horgászjeggyel csak 14. életévét be nem
töltött gyermek, kizárólag nagykorú személy felügyelete
mellett, egy bottal horgászhat.Ez a horgászjegy a területi engedéllyel együtt érvényes,
másra átruházni tilos!

Kelt:, 20... hó napján

.....
aláírás helye

MINTA 2. oldala

Tilalmi idők [kivonat a 73/1997. (XI. 4.) FM—KTM
együttes rendeletből]:Méretkorlátozások [kivonat a 78/1997. (XI. 4.) FM ren-
deletből]”**A gazdasági miniszter
40/2000. (XI. 14.) GM
rendelete****egyres fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos
eljárási rendről**Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény
49. §-ának o) pontjában kapott felhatalmazás alapján — a
pénzügyminiszterrel egyetértésben — az 1. §-ban foglalt
fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásáról és kezelé-
séről a következők szerint rendelkezem:*Általános rendelkezések*

1. §

A rendelet hatálya kiterjed a Gazdasági Minisztérium
(a továbbiakban: minisztérium) fejezeti kezelésű előirány-
zatai közül:

- I. Szabványosítási és akkreditálási nemzetközi feladatok,
25. cím, 2. alcím, 4. jogcím-csoport
- II. Külföldi kormányzati követelések lebontásának
költségei
25. cím, 2. alcím, 6. jogcím-csoport
- III. Hadiipari kapacitás fenntartása
25. cím, 8. alcím
- IV. EU SAVE II. program
25. cím, 12. alcím, 1. jogcím-csoport
- V. ITDH által kezelt PHARE program
25. cím, 12. alcím, 5. jogcím-csoport
- VI. ÁPV Rt. kezelésében lévő PHARE programok
25. cím, 12. alcím, 6. jogcím-csoport
- VII. Notifikációs Központ kialakítása HU 9703
25. cím, 12. alcím, 7. jogcím-csoport
- VIII. Tanúsító és ellenőrző intézetek fejlesztése
HU 980401—01
25. cím, 12. alcím, 10. jogcím-csoport
- IX. Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség intézményfejlesztés
HU 980401—02
25. cím, 12. alcím, 11. jogcím-csoport
- X. MTESZ támogatása
25. cím, 14. alcím, 1. jogcím-csoport
- XI. Fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek támogatása
25. cím, 14. alcím, 2. jogcím-csoport
- XII. Békéltető testületek támogatása
25. cím, 14. alcím, 3. jogcím-csoport

(cél)előirányzatokra.

I. Szabványosítási és akkreditálási nemzetközi feladatok

2. §

(1) Az előirányzat célja elősegíteni a nemzetközi jogharmonizáció keretében a nemzetgazdaság szempontjából kiemelt jelentőségű nemzetközi szabványosítási és akkreditálási kapcsolatok erősítését a nemzetközi szervezetekben — a hazai képviselőket és résztvevőket biztosító Magyar Szabványügyi Testület, valamint a Nemzeti Akkreditáló Testület (a továbbiakban: köztestületek) tevékenységén keresztül — a következő területeken:

a) a nemzetközi és az európai szabványosítási szervezetek működésébe történő bekapcsolódás és részvétel, az ebből származó hazai feladatok előkészítése, egyeztetése,

b) a nemzetközi és európai akkreditálási szervezetek működésébe történő bekapcsolódás és részvétel, az ebből származó hazai feladatok előkészítése, egyeztetése, a két- és többoldalú együttműködési és kölcsönös elismerési megállapodások kezdeményezése és megkötése.

(2) A célelőirányzat forrásai:

a) a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben az előirányzat részére jóváhagyott összegű támogatási előirányzat,

b) a célelőirányzat javára belföldi vagy külföldi természetes és jogi személyek által teljesített — a nemzetközi együttműködések megvalósítását támogató — önkéntes befizetések, adományok, segélyek, amelyek az adományozás körülményeire tekintettel közérdekű kötelezettségvállalásnak minősülhetnek.

3. §

A célelőirányzathoz vissza nem térítendő támogatás a következő jogcímenen folyósítható:

a) a két- és többoldalú nemzetközi együttműködések részvételi és a titkársági feladatok ellátásának költségei,

b) a nemzetközi szervezetekben való részvétel tagdíjai,

c) a nemzetközi szervezetek magyarországi ülésai előkészítésének, szervezésének költségei,

d) nemzetközi adatbázisok, kiadványok beszerzési, honosítási költségei,

e) a célelőirányzat kezelésével (ellenőrzéssel) kapcsolatos költségek.

4. §

(1) A gazdasági miniszter — a két köztestület által a célelőirányzat felhasználására benyújtott javaslat alapján — dönt a célelőirányzat éves összegének a köztestületek közötti megosztásáról.

(2) A célelőirányzat terhére kötelezettséget vállalni csak az adott költségvetési évre lehet.

5. §

(1) A támogatás folyósítása — programfinanszírozás keretében, teljesítésarányosan — számlákon és kifizetési dokumentumokon alapuló elszámolás szerint történik.

(2) A köztestület kérelmére, alkalmanként legfeljebb az előirányzott támogatás 10%-áig előleg folyósítható.

(3) Az éves nemzetközi tagdíj bizonylattal igazolt teljes összege előlegként folyósítható, utólagos elszámolási kötelezettséggel.

(4) Az előleggel történő elszámolásig további támogatás nem folyósítható.

(5) A támogatásról, az előleg átadásáról és ennek elszámolási feltételeiről a minisztérium és a köztestület szerződésben állapodik meg.

II. Külföldi kormányzati követelések lebontásának költségei

6. §

(1) Az előirányzat célja vissza nem térítendő támogatás nyújtása a Dar es Salaam-i külképviselet működési kiadásaihoz.

(2) A Dar es Salaam-i külképviselet működési kiadásaira jóváhagyott előirányzat a Gazdasági Minisztérium és a Külügyminisztérium között létrejött megállapodásban foglaltak szerint kerül felhasználásra.

7. §

(1) Az előirányzat forrása a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben erre a célra jóváhagyott összegű támogatási előirányzat.

(2) Az előirányzat terhére költségvetési éven túli kötelezettség nem vállalható.

III. Hadiipari kapacitás fenntartása

8. §

(1) A célelőirányzat célja vissza nem térítendő támogatás nyújtása a külön jogszabályok szerint meghatározott — a minisztérium fejezetét érintő — minősített időszakos igények kielégítéséhez szükséges lekötött hadiipari kapacitások biztosításához és fenntartásához.

(2) A minisztérium a kapacitások fenntartására a támogatásra jogosultakkal szerződést köt.

(3) A célelőirányzat forrása a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben jóváhagyott támogatási előirányzat.

9. §

(1) A célelőirányzat terhére kötelezettséget vállalni csak az adott költségvetési évre lehet.

(2) A minisztérium a támogatásra jogosultak részére, a lekötött hadiipari kapacitások biztosítására évenként meghatározott támogatási összeget — a jóváhagyott részprogramnak megfelelően — részletekben bocsátja rendelkezésre. A kifizetés igazolt teljesítmény, valamint számla vagy számlát helyettesítő bizonylat alapján utólag történik.

(3) A támogatás elszámolása általános forgalmi adót nem tartalmazhat.

IV. EU SAVE II. Program

10. §

(1) Az Európai Unió SAVE (Specific Actions for Vigorous Energy Efficiency = Célrányos Intézkedések az Erőteljes Energiahatékonyságért) Program II. üteme az Európai Unió XVII-es Energia Főigazgatóságának (DG XVII.) irányításával és szervezésében működik. Az előirányzat célja a SAVE II. Programban történő magyar részvétel finanszírozása, az EU (PHARE) forrást költségvetési forrással kiegészítve.

(2) Az előirányzat forrása a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben erre a célra jóváhagyott bevételi és támogatási előirányzat.

V. ITD-H által kezelt PHARE program

11. §

(1) Az előirányzat célja az ITD-H által kezelt 1996. évi HU 9607 PHARE program keretében az ITD-H befektetés-ösztönzési, kereskedelemfejlesztési és intézményfejlesztési tevékenységére megkötött szerződések finanszírozása.

(2) Az előirányzat pénzügyi forrását az Európai Közösség által jóváhagyott és az ITD-H részére rendelkezésre bocsátott pénzügyi keret képezi. A magyar pénzügyi hozzájárulás az ITD-H üzleti tervében biztosított.

VI. Az ÁPV Rt. kezelésében lévő PHARE programok

12. §

(1) Az előirányzat célja az Európai Közösséggel 1995. és 1996. évben aláírt, Pénzügyi Megállapodások keretében megkötött szerződések — HU 9506 és HU 9604 programok — finanszírozása, különös tekintettel a magyarországi

reformok támogatására a magánszektor fejlesztéséhez való hozzájárulással három fő ágazati komponenssel:

- a) vállalati szerkezetátalakítás,
- b) a bank és a pénzügyi szektor átalakítása,
- c) kereskedelemfejlesztés és beruházások támogatása.

(2) Az (1) bekezdés szerinti célok megvalósítása a privatizáció végrehajtásának támogatásán keresztül segíti a magyar gazdaság fejlődését.

(3) Az előirányzat pénzügyi forrását az Európai Közösség által jóváhagyott és az ÁPV Rt. részére rendelkezésre bocsátott pénzügyi keret képezi. A programokhoz állami költségvetést terhelő társfinanszírozási kötelezettség nem kapcsolódik.

VII. Notifikációs Központ kialakítása

13. §

(1) Az előirányzat célja a HU 9703 03 01 számú PHARE projekt keretében az ipari termékekre vonatkozó műszaki szabályozások kölcsönös információs rendszere hazai intézményi hátterének — Notifikációs Központnak — kialakításával kapcsolatos költségek finanszírozása.

(2) Az előirányzat pénzügyi forrása az Európai Közösség által jóváhagyott pénzügyi keret, valamint a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben erre a célra jóváhagyott támogatási előirányzat.

(3) Az előirányzat terhére vissza nem térítendő támogatás nyújtható

- a) a Notifikációs Központ helyisége, informatikai rendszere kialakításához és fejlesztéséhez,
- b) a berendezések beszerzéséhez,
- c) a 2000. évi egyedi működési költségekhez.

VIII. Tanúsító és ellenőrző intézetek fejlesztése

14. §

(1) Az előirányzat célja az 1998. évi (HU 980401—01) PHARE Belső Piac Projekt keretében megkötött szerződésekben vállalt kötelezettségek finanszírozása, különös tekintettel a közösségi vívmányok átvételét tartalmazó nemzeti programban szereplő intézményfejlesztésre és a hozzá tartozó eszközbeszerzésekre.

(2) Az előirányzat pénzügyi forrását az Európai Közösség által 2000. évre jóváhagyott és a Központi Pénzügyi és Szerződéskezelő Egység (KPSZE) részére rendelkezésre bocsátott pénzügyi keret képezi. A programhoz állami költségvetést terhelő magyar társfinanszírozási kötelezettség nem kapcsolódik. A társfinanszírozást a projektben részt vevő intézetek saját forrásból biztosítják.

IX. Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség intézményfejlesztése

15. §

(1) Az előirányzat célja az 1998. évi (HU 980401—02) PHARE Belső Piac Projekt keretében megkötött szerződésekben vállalt kötelezettségek finanszírozása, különös tekintettel a közösségi vívmányok átvételét tartalmazó nemzeti programban szereplő intézményfejlesztésre és a hozzá tartozó eszközbeszerzésekre.

(2) Az előirányzat pénzügyi forrása az Európai Közösség által 2000. évre jóváhagyott és a Központi Pénzügyi és Szerződés-kötő Egység (KPSZE) részére rendelkezésre bocsátott pénzügyi keret, valamint a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben jóváhagyott — társfinanszírozást szolgáló — támogatási előirányzat.

X. MTESZ támogatása

16. §

(1) Az előirányzat célja vissza nem térítendő támogatás nyújtása a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége működési költségeinek fedezetéhez.

(2) Az előirányzat forrása a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben e célra jóváhagyott támogatási előirányzat.

(3) A támogatás folyósítása 12 havi egyenlő részletben történik.

(4) A MTESZ a támogatás felhasználásáról — külön jogszabályban meghatározott időpontig — szöveges indoklással alátámasztott évközi (féléves) és éves elszámolást készít a minisztérium részére.

(5) A támogatás folyósításának feltétele a (4) bekezdés szerint esedékes elszámolási kötelezettség teljesítése.

XI. Fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek támogatása

17. §

(1) Az előirányzat célja vissza nem térítendő támogatás nyújtása a fogyasztói érdekek képviselőit ellátó társadalmi szervezetek működéséhez, tevékenységének fejlesztéséhez.

(2) Az előirányzatról a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 2. §-ának *h)* pontjában meghatározott szervezetek részesíthetők támogatásban.

(3) Az előirányzat terhére kell elszámolni az előirányzat könyvelésével, ellenőrzésével, valamint a pályázatok meghirdetésével kapcsolatos költségeket is.

(4) A (3) bekezdés szerinti költségek nem haladhatják meg az éves támogatási előirányzat 3%-át.

18. §

Az előirányzat forrása:

a) a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben e célra jóváhagyott támogatási előirányzat,

b) a fogyasztóvédelmi bírságból befolyt, a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség szervezetéről, feladatairól és hatásköréről, valamint a fogyasztóvédelmi bírság felhasználásáról szóló jogszabályban meghatározott hányad.

19. §

Az előirányzatról vissza nem térítendő támogatás folyósítható az alábbi célokra (a továbbiakban: jogcím):

a) a fogyasztók gazdasági érdekeinek és fogyasztói jogainak érvényesítésére,

b) a fogyasztói érdekek és jogok védelmében eljárások, vizsgálatok, intézkedések kezdeményezésére,

c) a fogyasztók tájékoztatását és jogérvényesítését elősegítő tanácsadói irodák és információs rendszerek létrehozására és működtetésére,

d) a fogyasztóvédelmi oktatások szervezésére,

e) a fogyasztók minőségi kifogásainak és panaszainak korszerű számítógépes intézésére,

f) a fogyasztói jogokat ismertető kiadványok megjelenítésére,

g) termék-összehasonlító vizsgálatok végzésére és az eredmények közzétételére,

h) a fogyasztóvédelmi társadalmi szervezetek működésének elősegítésére,

i) fogyasztók tájékoztatására, fogyasztói fórumok szervezésére.

20. §

(1) Az előirányzatról a támogatás pályázati rendszer keretében nyerhető el.

(2) A pályázatot a minisztérium írja ki, melyet az Ipari és Kereskedelmi Közlönyben tesz közzé.

21. §

(1) A pályázó által benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a pályázó nevét, címét, telefon- és telefax-számát,

b) a pályázati felhívásban megjelölt célok teljesítéséhez a 19. § (1) bekezdésben felsorolt jogcímek alapján igényelhető támogatásból megvalósítani tervezett tevékenységek, feladatok

— részletes ismertetését,

— a megvalósításának és finanszírozásának időbeni ütemezését,

— megvalósításához igényelt támogatás összegét,

— a megvalósításához igénybe vehető saját forrás, valamint az igényelt és kapott egyéb támogatások összegét, formáját szervezetenként felsorolva.

(2) A pályázathoz csatolni kell:

a) a szervezet megalakulásáról és nyilvántartásáról szóló 60 napnál nem régebbi okirat, valamint az alapszabály hitelesített másolatát,

b) a szervezet bankszámláját vezető hitelintézet 60 napnál nem régebbi igazolását — a pontos számlaszám megjelölésével — a szervezet bankszámla vezetéséről,

c) a pályázó írásbeli nyilatkozatát:

— a pályázatban foglalt adatok, információk, dokumentációk teljeskörűségéről, valódiságáról és hitelességéről,
— annak tudomásulvételéről, hogy 60 napon túli köztartozás esetén a pályázót a köztartozás megfizetéséig a támogatás nem illeti meg,

— annak tudomásulvételéről, hogy a támogatás kedvezményezettjének megnevezése, a támogatás tárgya, a támogatás összege nyilvánosságra hozható,

— arról, hogy az államháztartás alrendszeréből folyósított támogatásból eredő lejárt és ki nem egyenlített tartozása nincs,

— arról, hogy a pályázat szabályszerűségének és a támogatás rendeltetésszerű felhasználásának jogszabályban meghatározott szervek által történő ellenőrzéséhez hozzájárul.

(3) A pályázatokat Bizottság értékeli. A Bizottság a Gazdasági Minisztérium, a Pénzügyminisztérium, a Belügyminisztérium, a Környezetvédelmi Minisztérium, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, az Egészségügyi Minisztérium és a Közlekedési és Vízügyi Minisztérium képviselőiből áll.

(4) A pályázatok alapján nyújtandó támogatásokról — a Bizottság javaslata alapján — a miniszter dönt.

(5) A pályázatokat a benyújtástól számított 60 napon belül kell elbírálni, és annak eredményéről a pályázót írásban kell értesíteni.

22. §

(1) A minisztérium a nyertes pályázóval

a) a támogatás igénybevételeiről,

b) a támogatás felhasználásának feltételeiről,

c) a támogatás folyósításának ütemezéséről,

d) a támogatás rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzéséről és elszámolásáról,

e) a szerződésszegés jogkövetkezményeiről, az elállás jogáról

szerződésben állapodik meg.

(2) A támogatás folyósítása:

a) működési költségekhez nyújtott támogatás finanszírozása esetén utólagos elszámolási kötelezettséggel, előlegként,

b) a számítógépes információs rendszer létrehozásához, bővítéséhez, valamint a fogyasztói ismeretek bővítését

és a jogérvényesítést elősegítő tájékoztató kiadvány megjelentetéséhez, fogyasztói fórumok, rendezvények szervezéséhez nyújtott támogatás folyósítása esetén utólagosan a számlákon és a kifizetéseket igazoló dokumentumokon alapuló elszámolás alapján

történik a szerződésben meghatározott ütemezés szerint.

(3) A fogyasztói ismeretek bővítését szolgáló fogyasztói fórumok, rendezvények finanszírozásához előleg igényelhető, amelynek összege nem haladhatja meg az adott rendezvény teljes költségének 70%-át. Az előleg folyósítását — utólagos elszámolási kötelezettséggel — a támogatási szerződést aláíró minisztériumi vezető hagyja jóvá.

XII. Békeltető testületek támogatása

23. §

(1) Az előirányzat célja vissza nem térítendő támogatás nyújtása a területi gazdasági kamarák által működtetett békeltető testületek létrehozásához, a testületek működési költségeinek fedezéséhez, valamint a testületi tagok tiszteltdíjaihoz a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (a továbbiakban: MKIK) részére. A támogatás folyósításának feltételeiről a minisztérium megállapodást köt az MKIK-kel.

(2) Az előirányzat terhére kell elszámolni az előirányzat kezelésével, nyilvántartásával, könyvelésével, ellenőrzésével kapcsolatos költségeket is.

(3) A (2) bekezdés szerinti költségek nem haladhatják meg az éves támogatási előirányzat 3%-át.

24. §

(1) Az előirányzat forrása a 2000. évi költségvetésről szóló törvényben e célra jóváhagyott támogatási előirányzat.

(2) A támogatás felhasználása és folyósítása a békeltető testületet működtető területi kamarák és az MKIK között létrejött megállapodás szerint történik.

(3) Az MKIK a támogatás felhasználásáról — külön jogszabályban meghatározott időpontig — szöveges indoklással alátámasztott évközi (féléves) és éves elszámolást készít a minisztérium részére.

(4) A támogatás folyósításának feltétele a (3) bekezdés szerint esedékes elszámolási kötelezettség teljesítése.

Vegyés és záró rendelkezések

25. §

(1) A minisztérium a (cél)előirányzatokból nyújtott támogatások rendeltetésének megfelelő felhasználását saját maga, illetve megbízottja útján ellenőrzi.

(2) Ha a minisztérium ellenőrzése során a támogatás nem rendeltetésszerű felhasználását állapítja meg, a támogatás jogtalanul igénybe vett részét visszavonja.

(3) A támogatottnak a jogtalanul igénybe vett támogatást az igénybevétel napjától a visszavonási döntés időpontjáig számítva — a visszavonáskor érvényes mértékű — jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő kamattal növelt összeggel kell visszafizetnie.

(4) A (cél)előirányzatok kezelői az államháztartás működési rendjéről szóló — módosított — 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.), a számvitelről szóló — többször módosított — 1991. évi XVIII. törvény, valamint a költségvetés alapján gazdálkodó szervezetek beszámolási és könyvvezetési kötelezettségéről szóló — többször módosított — 54/1996. (IV. 12.) Korm. rendelet előírásai szerint időközi mérlegjelentést, valamint évközi (féléves) és éves beszámolót készítenek.

(5) A (cél)előirányzatok előirányzat-maradványát a költségvetést felügyelő államtitkár hagyja jóvá, egyidejűleg meghatározva a kötelezettségvállalással nem terhelt előirányzat-maradvány felhasználásának célját és rendeltetését.

(6) A (cél)előirányzatot meg nem illető maradvány elvonásra kerül. Az elvont maradvány összegét a költségvetés javára — a Pénzügyminisztérium által megjelölt számlára — kell befizetni.

(7) A rendelet hatálya alá tartozó, programfinanszírozott (cél)előirányzatoknál a támogatás igénybevételére és elszámolására az R. VII. és VIII. fejezetében foglaltak az irányadók.

(8) A (cél)előirányzatot megillető követelésről lemondani csak a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi IL. törvény 80. §-ában foglaltak szerint, a fejezet felügyeletét ellátó szerv vezetőjének egyetértésével lehet.

26. §

(1) A PHARE programok pénzügyi keretének felhasználása az Európai Közösség által jóváhagyott PHARE szabályok alapján megkötött Twinning Szerződések és a vonatkozó beszerzésekre előírt dokumentumok szerint történik.

(2) A PHARE programok szakmai felelősei a 25. § (4) bekezdésében foglalt beszámolási kötelezettségen túlmenően kötelesek a nemzetközi kötelezettségekben foglaltak szerint évente részletes jelentést készíteni a nemzetközi kapcsolatokkal összefüggő kiadásokról és bevételekről, valamint kötelesek elkészíteni az R. 164. §-ában foglaltak szerinti adatszolgáltatást.

(3) A PHARE források előirányzat-maradványa — mely költségvetési támogatást nem tartalmaz — a PHARE szabályai és előírásai szerint használható fel.

(4) A PHARE támogatásból megvalósuló programok költségvetési javaslatának elkészítése, illetve a programok lebonyolítása az R. 27/A. §-ában, illetve 77/A. §-ában foglalt speciális szabályok figyelembevételével történik.

27. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az egyes fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről szóló 17/1999. (IV. 28.) GM rendelet hatályát veszti.

Dr. Matolcsy György s. k.,
gazdasági miniszter

A közlekedési és vízügyi miniszter 14/2000. (XI. 14.) KöViM rendelete

a Magyar Köztársaság légterében és repülőterein történő repülések végrehajtásának szabályairól

A légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 52. §-ának (4) bekezdésében és 63. §-ában kapott felhatalmazás alapján — a honvédelmi miniszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

(1) A Magyar Köztársaság légterében és repülőterein történő repülések végrehajtásának szabályait — amelyek a nemzetközi polgári repülésről Chicagóban, az 1944. évi december hó 7. napján aláírt Egyezmény függelékének kihirdetéséről szóló 20/1997. (X. 21.) KHVM rendelet mellékletét képező, a repülési szabályokról szóló 2. számú függelékben foglaltak végrehajtását szolgálják — e rendelet mellékleteként kiadom.

(2) E rendelet melléklete a Közlekedési és Vízügyi Értesítőben jelenik meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 60. napon lép hatályba.

Manninger Jenő s. k.,
közlekedési és vízügyi minisztériumi
politikai államtitkár

III. rész HATÁROZATOK**A Köztársasági Elnök
határozatai****A Köztársaság Elnökének
166/2000. (XI. 14.) KE
határozata****bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről**

Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére
lemondásukra tekintettel

dr. Bánfalvi Ildikó Katalint,

dr. Hertelendy Gabriellát,

dr. Illés Attilát,

dr. Kerekes Tibort,

dr. Németh Lászlót és

Szabóné dr. Kupai Emőket

2000. december 31-i hatállyal,

nyugállományba helyezés iránti kérelmére

dr. Mikusai Editet

2001. június 30-i hatállyal

bírói tisztségéből felmentem;

dr. Demény Attila Zsoltot,

Domjáné dr. Kispál Erikát,

dr. Juhász Zoltánt,

dr. Kahler Ilona Mártát,

dr. Kántor Dorottyát,

dr. Kirinovics Zsuzsannát,

dr. Lévai Zsoltot és

dr. Vass Lászlót

2000. december 1. napjától 2003. november 30. napjáig
terjedő időtartamra

bírónak kinevezem.

Budapest, 2000. november 13.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

A Kormány határozatai**A Kormány
1090/2000. (XI. 14.) Korm.
határozata**

**az Oktatási Minisztérium
felügyelete alá tartozó közalapítványok
alapító okiratainak egységes
módosításáról**

1. A Kormány

a) megtárgyalta az Oktatási Minisztérium felügyelete alá tartozó közalapítványok alapító okiratainak egységes módosításáról szóló előterjesztést, és elfogadta a Tempus Közalapítványnak, az Esélyt a Tanulásra Közalapítványnak, a Nemzetközi Pető András Közalapítványnak, a Közoktatási Modernizációs Közalapítványnak, az Országos Kiemelésű Társadalomtudományi Kutatások Közalapítványnak, a Határon Túli Magyar Oktatásért Apáczai Közalapítványnak, az Apertus Közalapítványnak, a Nyitott Szakképzésért és Távoktatásért, valamint a Nemzeti Kollégiumi Közalapítványnak — a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt — alapító okiratait;

b) felhívja az oktatási minisztert, hogy az *a)* pontban felsorolt, az Oktatási Minisztérium felügyelete alá tartozó közalapítványok alapító okiratainak módosításával kapcsolatban a bírósági nyilvántartásba vételről gondoskodjék, és felhatalmazza, hogy a bírósági nyilvántartásba vételi eljárás során a nevében eljárjon.

2. A közalapítványok módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratait a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Felelős: oktatási miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető
miniszter

Határidő: a jogerős bírósági nyilvántartásba vételt
követően azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**V. rész KÖZLEMÉNYEK,
HIRDETMÉNYEK**

**A Magyar Nemzeti Bank
10/2000. (MK 111.) MNB
h i r d e t m é n y e**

az 5000 forintos címletű bankjegyek bevonásáról szóló 2/1999. (MK 23.) MNB hirdetmény módosításáról

A Magyar Nemzeti Bank az 1991. évi LX. törvény 37. §-ának (1) bekezdésén alapuló jogkörében eljárva az 5000 forintos címletű bankjegyek bevonásáról szóló, módosított 2/1999. (MK 23.) MNB hirdetmény 3. pontjának első mondatát

„A Magyar Nemzeti Bank a forgalomból bevont 5000 forintos címletű bankjegyeket 2001. november 30-ig magyar törvényes fizetőeszközre névértéken átváltja.”

szövegre módosítja.

Magyar Nemzeti Bank

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

**I.
SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS
JOGSZABÁLYOK**

(2001. január 1-jétől hatályos 2000. évi C. törvény a számvitelről)

című, A/4 formátumú, 88 oldal terjedelmű kiadvány.

Ára: 355 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**I.
SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS
JOGSZABÁLYOK**

(2001. január 1-jétől hatályos 2000. évi C. törvény a számvitelről)

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

www.mhk.hu

Jogos a választás!

*Mert a tudás akkor igazán hatalom,
ha megbízható forrásból származik...*

CD-JOGÁSZ®

Ez a védett márkanév egy olyan megoldást jelent, amit a magyarországi jogalkotás hivatalos kiadója kínál. A 137/1998 (VIII.18.) Korm. rendelet alapján a CD-JOGÁSZ® elektronikus jogszabálygyűjtemény

**a Magyar Közlönnyel egyenértékű,
hivatalos jogforrás.**

Nem utolsó szempont persze a számos extra szolgáltatás és **a verhetetlen ár sem**, ami idén is változatlan!

De ezt is lehet fokozni: az év végéig minden új, éves előfizetőnk **mentesül a rendszerbelépési díj alól** (12 000 Ft+áfa), sőt megkapja az általa kiválasztott **ajándékot** is.

(Lásd a megrendelőszelvényt!)

További információért hívja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó zöld számát:

06 (80) 200-723

Garancia

A CD-JOGÁSZ® mindenkor a Magyar Közlönyben hivatalosan közzétett, hatályos joganyagot, illetve azok korábbi szövegváltozatait tartalmazza. Erre garancia, hogy az adatbázis közvetlenül a Magyar Közlöny számítógépes nyomdai tőpéldányának felhasználásával készül.

Előfizetem a CD-JOGÁSZ® 1 / 5 / 10 / 25 / 100 munkahelyes változatát példányban.

Éves előfizetési díj: 36 000 / 48 000 / 60 000 / 72 000 / 96 000 Ft + áfa, rendszerbelépési díj nincs.

Ajándék választásom: egyéves ingyenes előfizetés a Házi Jogtanácsadó című lapra, vagy
 az előfizetés lejártá után további egy hónap ingyenes CD-JOGÁSZ® frissítés

Név, cím: _____

Ügyintéző, telefon: _____

Kézbesítési cím és név: _____

Dátum: _____

Cégszerű aláírás: _____

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1394 Budapest 62, Pf. 361 postacímre, illetve a 266-8906-os vagy 266-5190-es faxszámra küldje vissza. Megrendelését a cdjogasz@mhk.hu e-mail-címre is elküldheti. A megrendeléssel kapcsolatos további információért hívja az ingyenes 06 (80) 200-723 forródrót vonalat. A visszaküldött adatokat későbbi akcióinkhoz is fel kívánjuk használni. Amennyiben ehhez nem járul hozzá, kérjük, jelezze nekünk.

S.K.

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégek Közlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	12 096 Ft/év	Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai a 2000. december 31-ig beérkező megrendelések esetén:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.2027 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.